Estd.-1946

BHOLANATH COLLEGE ANNUAL MAGAZINE

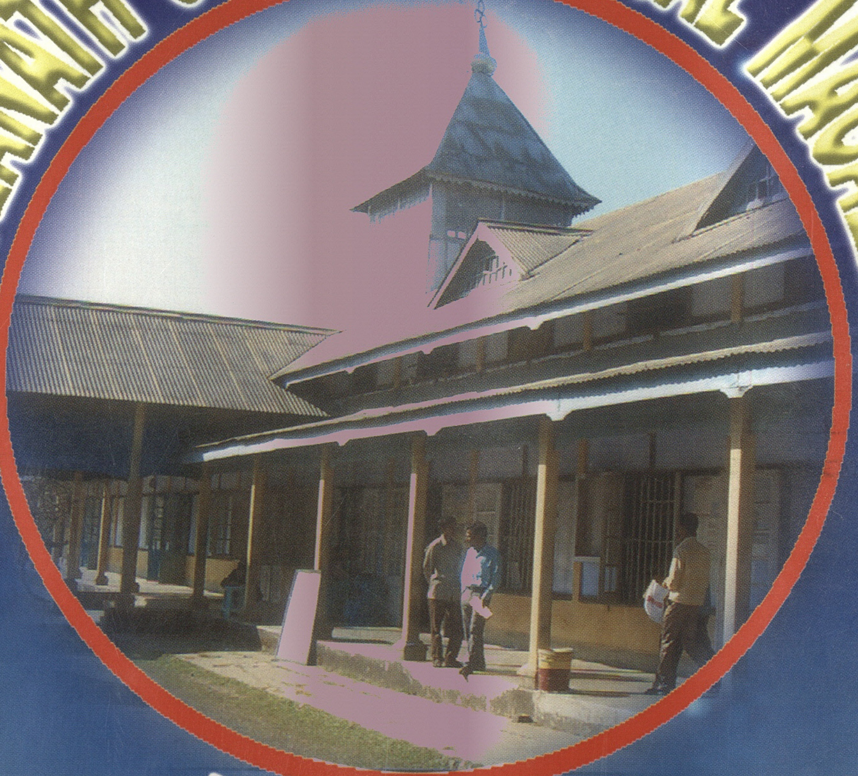

DHUBRI

46TH ISSUE

Rezaul Karim

Session- 2005-06

EDITORS

47TH ISSUE

Kamrul Islam

Session- 2006-07

Teacher In-Charge

Mir Jahan Ali Prodhani

PRINCIPAL at work in his office

VICE - PRINCIPAL in his office

EDITORS WITH MAGAZINE

ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়

ধুবুৰী

২০০৬-০৭

৪৭ তম সংখ্যা

বাৰ্ষিক আলোচনী

তত্ত্বাৱধায়ক -
মিৰ জাহান আলী প্ৰধানী, প্ৰবক্তা- ইংৰাজী বিভাগ।

আলোচনী সম্পাদক-
কামৰুল ইছলাম

EDITORIAL BOARD

President : **Dr. N.C. Baruah**
Principal, B.N. College, Dhubri.

Vice-President : **Sri D. K. Ghose**
Vice-Principal, B.N. College, Dhubri.

Teacher In-Charge : **Sri Mir Jahan Ali Prodhani**
Lecturer Deptt. of English, B. N. College, Dhubri.

Editor : **Sri Kamrul Islam**
Secy. Magazine,2006-07

Members :

1. **Sri Monohar Akand**
Gen. Secretary, 2005-2007
2. **Sri Rezaul Karim**
Secy. Football & Gymnasium, 2006-07
3. **Sri Rasul Ali**
Asstt. General Secy. 2006-07
4. **Dr. Debasih Chokraboty**
Lecture, Deptt. of Bengali
5. **Sri Motior Rahman**
Lecturer, Deptt. of Physics
6. **Dr. Mohan Roy**
Lecturer, Deptt. of Hindi
7. **Sri Abdullah**
Lecturer, Deptt. of Arabic
8. **Dr. Upendrajit Sarma**
Lecturer, Deptt. of Assamese
9. **Sri Noor Hussain**
Lecturer, Deptt. of English
10. **Dr. D.K. Das**
Librarian
11. **Sri Probir Kr. Chokraborty**
Supervising Asstt.

Printed at : **Rumana Offset Press**
G.T.B., Road, Dhubri.

Cover Designing : Muniruzzaman (Moon)

প্ৰীতি

আৰু

শুভেচ্ছাৰে

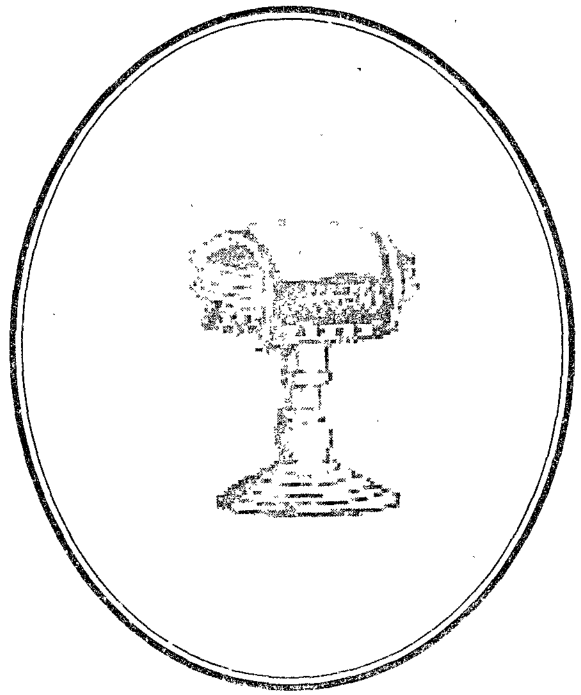

প্ৰতি,

....

....

সম্পাদক / তত্বাৱধায়ক

A Few Words from the Principal

I am much delighted to express my good wishes for the proper publication of the 46th & 47th issues of our college magazine shortly. College magazine is a valuable medium for the cultivation of the creative and aesthetic faculty of the students. I hope that the present issues will be accepted well by the readers despite omissions and commissions of the student writers. I thank everybody connected with the Editorial Board, directly or indirectly. May the magazine reach its desired goal.

27/2/08
Principal,
B.N. College, Dhubri

Meassage

I am delighted to note that B.N. College Studens' Union under the stewardship of Mr. Rezaul Karim and Mr. Kamrul Islam, is going to Publish the 46th and 47th issue of Annual Magazine soon.

During the tenure of a little more than 61 (Sixty one) Years, B.N. College had contributed a lot towards the augmentation of higher learning in western Assam, being the only premier institution, when it was established in 1946, there were perhaps, only 18 (eighteen) colleges in the then Assam, almost covering the geographical area of the present day Seven Sisters.

The College has been publishing its Annual Magazine to unearth the latent talent of its students'. All the members of the Editorial Board deserve my heartfelt compliments for their ongoing endeavour to publish the issues.

Earlier, this college had produced a large number of students who rose to eminent positions and contributed to the social and public life of Assam. Some of them used to write for this magazine also.

In fine, I take the opportunity to wish a resounding success to all the concerned students and teachers to bring out the afore mentioned issues of the annual magazine as planned for.

Zaman

Dr. A.E. Md. Khairoz Zaman
Retd. Principal,
B.N. College, Dhubri.

সম্পাদকীয় কলম........

“শ্ৰদ্ধাৱন লভতে জ্ঞানম” - অৰ্থাৎ শ্ৰদ্ধা থাকিলেহে জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰি । শ্ৰদ্ধা অবিহনে জ্ঞান লাভ সম্ভৱ নহয় । শ্ৰদ্ধাই আমাৰ মনলৈ একাগ্ৰতা আনিব আৰু এই একগ্ৰতা ভাৱেই আমাৰ মনত কৌতুহলৰ সৃষ্টি কৰে । সাহিত্যই জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণৰ ভেদাভেদ নিবিচাৰে । সাহিত্যই শান্তি, সুন্দৰ আৰু সংস্কাৰ বিচাৰে । সাহিত্য শিক্ষা এক বহুমূখী সাৰ্বজনীন প্ৰক্ৰিয়া । প্ৰকৃত অৰ্থত সাহিত্য অধ্যায়ণৰ জৰিয়তে প্ৰত্যেক মানুহৰ মনৰ ভাৱ পোহৰলৈ আহে । সাহিত্যিকৰ বাৰ্তাই সমাজ সংস্কাৰৰ উৎসলৈ নতুন ইতিহাসৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে । তেনেদৰে আলোচনী সাহিত্যই অনুশীলনৰ মঞ্চ হিচাপে এজন ন-লিখাৰুৰ মনতজাপি থকা সাহিত্যৰ সৃষ্টিশীল গুণবোৰ প্ৰকাশ কৰি লাহে লাহে এজন শ্ৰেষ্ট সাহিত্যিকৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে ।

মানৱ সভ্যতাৰ উত্থানৰ দিনৰ পৰাই শিক্ষাৰ শুভাৰম্ভনি ঘটিছে । শিক্ষা এক জ্যোতি । যিয়ে মানৱ সমাজক আলোকিত কৰি তোলে । প্ৰকৃতপক্ষে শিক্ষা অনুষ্ঠানতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু সমাজৰ ভাগ্য নিৰ্ণয় হয় । গতিকে শিক্ষা অনুষ্টান সমূহত নৈতিকতা আৰু উচ্চশিক্ষাৰ অনুকুল পৰিৱেশ গঢ়ি তুলি প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মানৱীয় গুণৰ লগত সংস্পৰ্শ কৰিব পাৰিলেহে সমাজৰ উন্নতি তথা মঙ্গল আশা কৰিব পাৰা যায় । কিন্তু বৰ্তমান সৰহভাগ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে শিক্ষাৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্য পাহৰি শিক্ষানুষ্টানৰ শৈক্ষিক বাৰ্তাৱৰণ বিনষ্ট কৰাৰ লগতে বিশৃংখল পৰিবেশৰ সৃষ্টি কৰি আছে । যিয়ে শিক্ষা আৰু শিক্ষিতৰ মৰ্য্যদা নিম্নগামী কৰি তুলিছে । সেয়েহে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোৰ কাৰণে সৎ, সুৰুচি সম্পন্ন শিক্ষা প্ৰশিক্ষনৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে । লগতে শিক্ষানুষ্ঠানৰ শৈক্ষিক বাতাৱৰণ গঠনত নিজকে আত্মনিয়োগ কৰি শিক্ষাৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্যৰ প্ৰতি সজাগহৈ নিজৰ কৰ্তব্যবোধৰ কথা উপলব্ধি কৰি উন্নতিৰ পথত অগ্ৰসৰ হব লাগিব ।

আলোচনী প্ৰকাশ সম্পৰ্কে ঃ- আলোচনীখন আটকধুনীয়া বেটুপাতৰ লগত আৰু উচ্চমান বিশিষ্ট আকৰ্ষনীয় ৰূপত প্ৰকাশ কৰাৰ উদ্দেশ্যে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষাগুৰু সকলোৰ পৰা কবিতা, গল্প, প্ৰবন্ধ, ভ্ৰমণ কাহিনী আদি বিচাৰি অনুৰোধ জনোৱা হৈছিল যদিও আশানুৰূপ সঁহাৰি নাপালো । গতিকে নিদিষ্ট সময়ৰ ভিতৰত আমাৰ হাতত পৰা কবিতা, গল্প, প্ৰবন্ধ আদিৰ মাজৰ পৰা বাছনি কৰি তাক প্ৰকাশ কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা হয় । লিখনি সমূহৰ গুণগত মানদণ্ডৰ ওপৰত লক্ষ্য কৰি অনিচ্ছাকৃত ভাৱে কিছুমান কবিতা, গল্প, প্ৰবন্ধ, বাদ দিবলগীয়া হোৱাৰ বাবে মই আন্তৰিক ভাৱে দুখিঃত । যোৱা বাৰৰ আলোচনীখন নোলোৱাৰ বাবে মই ব্যক্তিগত ভাৱে বহুতো অসুবিধাৰ সন্মূখীন হৈছিলোঁ । যদিও অক্লান্ত শ্ৰম আৰু অশেষ চেষ্টাৰ ফলত এই বেলি দুয়োখন আলোচনী একেলগে প্ৰকাশ কৰি উলিওৱাৰ বাবে সঠিক সময়ত আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিব নোৱাৰিলোঁ ।

আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত আলোচনী বিভাগৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক, কলেজৰ অধ্যক্ষ্য, উপাধ্যক্ষ্য, সম্পাদনা সমিতি, শিক্ষাগুৰু সকল, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যবৃন্দ আৰু লগতে বন্ধু বৰ্গৰ পৰা পোৱা সহায়-সহগোগিতাৰ আন্তৰিকতাৰে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। শেষত অনিচ্ছাকৃত ভাৱে বৈ যোৱা ভূল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ। লগতে পঢুৱৈ সমাজে ইয়াক সাদৰে গ্ৰহণ কৰিলে মোৰ শ্ৰম সাৰ্থক হোৱা বুলি ভাৱিম ।।

“জয় ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়”

- কামৰুল ইছলাম

আলোচনী সম্পাদক, ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়

ছাত্ৰ-একা সভা - ২০০৬-০৭

সূচীপত্ৰ

অসমীয়া বিভাগ

কবিতা কানন

গোলাপৰ কলি	আতিয়ুৰ ৰহমান	১
সপোন কেতিয়াও আপোন নহয়	মৰিদুল নাথ	২
কবিতাৰ নাম ভন্টি	জহিৰুল ইছলাম	৩
অপাৰগ	মোস্তাক আহমেদ (ৰোজ)	৩
বিষন্ন এৰাতি	মজমূল হুছেইন	৪
খেল	নুৰজামাল আহমেদ	৪
এয়েতো জীৱন	মজাহাৰুল ইছলাম (ৰোজ)	৫
মাথো তোমাৰ বাবে	আতিফা বেগম	৫
তোমাৰ বাবে নামটো	সাহিদুল হক	৬
প্ৰথম মৰমে যদি সঁহাৰি নাপায়	আসৰাফুল আলম খান (মেংগো)	৭
নিষ্ঠুৰ প্ৰেমীক	লতিফা ইয়াছমিন (জুৰি)	৮
হে নাৰী	ছামছুন নেহাৰ ছিদ্দিকা (লাভলী)	৮
ভালপাওঁ	মোঃ জাহাঙ্গীৰ আলম	৯
শ্ৰদ্ধাঞ্জলী	ছাব্বিৰ হুছেইন	১০
সিদল	পল্লবী ৰায়	১০
অস্পষ্টৰ অস্তিত্ব	দিলৰুৱা বেগম	১১
মুক্ত বিহংগ	চন্দ্ৰানী চক্ৰৱতী	১২
মিছা পৃথিৱী	ছফিকুল ইছলাম	১৩
প্ৰেম নামৰ এটা ফাইল	ছায়েদ আলী (আবু)	১৩
প্ৰেমিক মানুহবোৰ	লোকমান আলী	১৪
জীৱন	আব্দুল্লাহ হোছেন	১৫
বহাগ	ৰুবাইনা আহমেদ	১৬
স্মৃতি	পিংকী ৰায়	১৬
জোনাকী	ইমৰান হোসেন	১৭
তোমাৰ প্ৰেমৰ স্মৃতি	মৰমী শৰ্মা	১৮
আমাৰ ধুবুৰী	শামিম জাহান আহমেদ	১৯
অনুভৱৰ বিশাল পথাৰ	জাহাঙ্গীৰ আলম আহমেদ	১৯
সেই সুমধুৰ ক্ষণ	ৰাসিনা সৰকাৰ	২০
আমাৰ জন্মভূমি আই	চানমিঞা আনচাৰী	২০
মনৰ দাপোন	আতিফা বেগম	২১
উপহাৰ	আলমগীৰ হোচেইন (মুন্সী)	২১
মা	অৰ্পিতা ঘোষ	২২

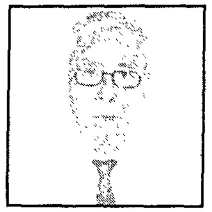

শুভেচ্ছাবাণী

ধুবুৰী মহাবিদ্যালয়খন মোৰ অতিকৈ আপোন আৰু হিয়াৰ আমঠু । বোঁৱতি বছৰত মহাবিদ্যালয় বছৰেকীয় আলোচনী এখন প্ৰকাশ কৰি উলিওৱাৰ মানসেৰে প্ৰিয় সম্পাদক ৰেজাউল কৰিম আৰু কামৰুল ইছলাম মোক মনত পেলাই মোৰ বাসভৱনত লগ ধৰি শুভেচ্ছাৰ শৰাই আগবঢ়াবলৈ অনুৰোধ কৰাৰ বাবে নথৈ সুখী হলোঁ ।

প্ৰকাশ কৰি উলিয়াব লগা আলোচনীখনে ধুবুৰী মহাবিদ্যালয়ৰ ঐতিহ্য আৰু গৌৰৱ বহন কৰি অনাৰ উপৰি সাহিত্য-প্ৰেমী নৱমৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল সৃষ্টিশীল চিন্তা ধাৰাৰ ভাষা-সাহিত্য-সংস্কৃতি প্ৰতিফলনৰ দ্বাৰা সুস্থ শৈক্ষিক আৰু প্ৰকৃষ্ট মানসিকতাৰ পৰিবেশ উত্তোলন কৰাত এক বলিষ্ঠ পদক্ষেপ লওঁক, তাৰ বাবে মই আন্তৰিক শুভেচ্ছা জাগন কৰিছোঁ।

শ্ৰী কালীন্দ্ৰ নাথ নাথ

শ্ৰী কালীন্দ্ৰ নাথ নাথ
প্ৰাক্তন অধ্যক্ষ
ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়, ধুবুৰী ।

তত্বাৱধায়ক শিক্ষকৰ দু-আষাৰ

ভোলানাথ মহাবিদ্যালয় জিলাখনৰ ভিতৰতে আটাইতকৈ পুৰণি মহাবিদ্যালয় । জিলাবাসীৰ বাবে ই অক্সফোৰ্ড, কেম্ব্ৰিজ। শ্ৰদ্ধা-ভক্তিত আমাৰ অন্তৰ উপচি পৰে ; যেনিবা ই আমাৰ বাবে তীৰ্থস্থান-মক্কা-মদিনা, গয়া-কাশি, বৃন্দাবন । বিদ্যাৰ্জন যেতিয়া ধনী শ্ৰেণীৰ এক ধৰণৰ বিলাসিতা আছিল, সাধাৰণ শ্ৰেণীটোৰ চিন্তাৰ অগোচৰ আছিল, তেতিয়াই এই মহাবিদ্যালয়খনে একমাত্ৰ ভৰসাস্থল ৰূপে শিক্ষা-দিক্ষাৰ সুবিধাখিনি আগবঢ়াইছিল । আজিও ই সৰ্বসাধৰণৰ বাবে বাঞ্চনীয় শিক্ষানুষ্ঠান । মহা বিদ্যালয়খনৰ বছৰেকীয়া আলোচনীখনে হেজাৰ-বিজাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ আবেগ-অনুভূতি প্ৰকাশ কৰি জিলাখনৰ মানসিক উৎকৰ্ষ সাধনত এক অমূল্য বৰঙনি আগবঢ়াই আহিছে । এনেহেন আলোচনী এখনৰ সম্পাদনা কৰাটো অতি দায়িত্বপূৰ্ণ কাম । সেই জোখাৰে জ্ঞান আৰু অভিজ্ঞতা নাথাকিলেও চেষ্টাৰ ত্ৰুটি আমি কৰা নাই ।

কাৰণ ব্যখ্যা কৰি অযথা সময় আৰু বাক্যব্যায় নকৰি পোনপটীয়াকৈ কৈ থওঁ যে বিশেষ অসুবিধাৰ বাবে আলোচনীখনৰ ৪৬তম সংখ্যাটো আমি যথা সময়ত উলিয়াব পৰা নাই । তাৰ ববে আমি দুখিঃত । এই বেলি ৪৬তম আৰু ৪৭তম দুয়োটা সংখ্যাই একেলগে উলিওৱা হ'ল । ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ লেখাৰ মানদণ্ড সিমান উন্নত নহলেও Potentiality আছে । বেজবৰুৱাদেৱৰ "...হ'লে হওক, নহলে নহওক" পদ্ধতিকে অনুসৰণ কৰি লিখনিখিনি বাচনি কৰা হৈছে ।

আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত বৰ্তমান অধ্যক্ষ আৰু উপাধ্যক্ষ মহোদয়ৰ ভূমিকা আছিল "Sine qua non"। ডঃ দেৱাশীষ চক্ৰবৰ্তী, ডঃ মোহন ৰায়, ডঃ উপেন্দ্ৰজিত শৰ্মা, শ্ৰীযুত নূৰ হুচেইন প্ৰমুখ্যে সমূহ শিক্ষক কৰ্মচাৰীয়ে আমাক সহায়-সহযোগিতা কৰি দিছে । সম্পাদকদ্বয় আৰু সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ নেৰানেপেৰা চেষ্টাৰ ফলত আলোচনীখনে প্ৰকাশৰ মুখ দেখা পালে । সকলোলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জনালোঁ । পঢুঁৱৈ সমাজে আমাৰ ত্ৰুটিখিনি নিজগুণে ক্ষমা কৰিব এই আশাৰে -

মীৰ জাহান আলী প্ৰধানী
প্ৰবক্তা, ইংৰাজী বিভাগ ।

সম্পাদকীয় কলম........

"শ্রদ্ধাৱন লভতে জ্ঞানম" - অর্থাৎ শ্রদ্ধা থাকিলেহে জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰি । শ্রদ্ধা অবিহনে জ্ঞান লাভ সম্ভৱ নহয় । শ্রদ্ধাই আমাৰ মনলৈ একাগ্রতা আনিব আৰু এই একগ্রতা ভাৱেই আমাৰ মনত কৌতুহলৰ সৃষ্টি কৰে । সাহিত্যই জাতি, ধর্ম, বর্ণৰ ভেদাভেদ নিবিচাৰে । সাহিত্যই শান্তি, সুন্দৰ আৰু সংস্কাৰ বিচাৰে । সাহিত্য শিক্ষা এক বহুমুখী সাৰ্বজনীন প্ৰক্ৰিয়া । প্ৰকৃত অৰ্থত সাহিত্য অধ্যায়ণৰ জৰিয়তে প্ৰত্যেক মানুহৰ মনৰ ভাৰ পোহৰলৈ আহে । সাহিত্যিকৰ বাৰ্তাই সমাজ সংস্কাৰৰ উৎসলৈ নতুন ইতিহাসৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে । তেনেদৰে আলোচনী সাহিত্যই অনুশীলনৰ মঞ্চ হিচাপে এজন ন-লিখাৰুৰ মনতজাপি থকা সাহিত্যৰ সৃষ্টিশীল গুণবোৰ প্ৰকাশ কৰি লাহে লাহে এজন শ্ৰেষ্ঠ সাহিত্যিকৰ সৃষ্টি কৰিব পাৰে ।

মানৱ সভ্যতাৰ উত্থানৰ দিনৰ পৰাই শিক্ষাৰ শুভাৰম্ভনি ঘটিছে । শিক্ষা এক জ্যোতি । যিয়ে মানৱ সমাজক আলোকিত কৰি তোলে । প্ৰকৃতপক্ষে শিক্ষা অনুষ্ঠানতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু সমাজৰ ভাগ্য নিৰ্ণয় হয় । গতিকে শিক্ষা অনুষ্টান সমূহত নৈতিকতা আৰু উচ্চশিক্ষাৰ অনুকুল পৰিৱেশ গঢ়ি তুলি প্ৰতিজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে মানৱীয় গুণৰ লগত সংস্পৰ্শ কৰিব পাৰিলেহে সমাজৰ উন্নতি তথা মঙ্গল আশা কৰিব পাৰা যায় । কিন্তু বৰ্তমান সৰহভাগ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে শিক্ষাৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্য পাহৰি শিক্ষানুষ্টানৰ শৈক্ষিক বাৰ্তাৱৰণ বিনষ্ট কৰাৰ লগতে বিশৃংখল পৰিবেশৰ সৃষ্টি কৰি আছে । যিয়ে শিক্ষা আৰু শিক্ষিতৰ মৰ্য্যদা নিম্নগামী কৰি তুলিছে । সেয়েহে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোৰ কাৰণে সৎ, সুৰুচি সম্পন্ন শিক্ষা প্ৰশিক্ষনৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে । লগতে শিক্ষানুষ্ঠানৰ শৈক্ষিক বাতাৱৰণ গঠনত নিজকে আত্মনিয়োগ কৰি শিক্ষাৰ প্ৰকৃত উদ্দেশ্যৰ প্ৰতি সজাগহৈ নিজৰ কৰ্তব্যবোধৰ কথা উপলব্ধি কৰি উন্নতিৰ পথত অগ্ৰসৰ হব লাগিব ।

আলোচনী প্ৰকাশ সম্পৰ্কে ঃ- আলোচনীখন আটকধুনীয়া বেটুপাতৰ লগত আৰু উচ্চমান বিশিষ্ট আকৰ্ষনীয় ৰূপত প্ৰকাশ কৰাৰ উদ্দেশ্যে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী আৰু শিক্ষাগুৰু সকলোৰ পৰা কবিতা, গল্প, প্ৰবন্ধ, ভ্ৰমণ কাহিনী আদি বিচাৰি অনুৰোধ জনোৱা হৈছিল যদিও আশানুৰূপ সঁহাৰি নাপালো । গতিকে নিদিষ্ট সময়ৰ ভিতৰত আমাৰ হাতত পৰা কবিতা, গল্প, প্ৰবন্ধ আদিৰ মাজৰ পৰা বাছনি কৰি তাক প্ৰকাশ কৰিবলৈ সিদ্ধান্ত লোৱা হয় । লিখনি সমূহৰ গুণগত মানদণ্ডৰ ওপৰত লক্ষ্য কৰি অনিচ্ছাকৃত ভাৱে কিছুমান কবিতা, গল্প, প্ৰবন্ধ, বাদ দিবলগীয়া হোৱাৰ বাবে মই আন্তৰিক ভাৱে দুখিংত । যোৱা বাৰৰ আলোচনীখন নোলোৱাৰ বাবে মই ব্যক্তিগত ভাৱে বহুতো অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৈছিলোঁ । যদিও অক্লান্ত শ্ৰম আৰু অশেষ চেষ্টাৰ ফলত এই বেলি দুয়োখন আলোচনী একেলগে প্ৰকাশ কৰি উলিওৱাৰ বাবে সঠিক সময়ত আপোনালোকৰ হাতত তুলি দিব নোৱাৰিলোঁ ।

আলোচনীখন প্ৰকাশৰ ক্ষেত্ৰত আলোচনী বিভাগৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক, কলেজৰ অধ্যক্ষ্য, উপাধ্যক্ষ্য, সম্পাদনা সমিতি, শিক্ষাগুৰু সকল, ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্যবৃন্দ আৰু লগতে বন্ধু বৰ্গৰ পৰা পোৱা সহায়-সহগোগিতাৰ আন্তৰিকতাৰে কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। শেষত অনিচ্ছাকৃত ভাৱে বৈ যোৱা ভুল-ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ। লগতে পঢ়ুৱৈ সমাজে ইয়াক সাদৰে গ্ৰহণ কৰিলে মোৰ শ্ৰম সাৰ্থক হোৱা বুলি ভাৱিম ।।

"জয় ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়"

- কামৰুল ইছলাম
আলোচনী সম্পাদক, ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ-একা সভা - ২০০৬-০৭

সূচীপত্ৰ

অসমীয়া বিভাগ

কবিতা কানন

গোলাপৰ কলি	আতিয়ুৰ ৰহমান	১
সপোন কেতিয়াও আপোন নহয়	মৰিদুল নাথ	২
কবিতাৰ নাম ভক্তি	জহিৰুল ইছলাম	৩
অপাৰগ	মোস্তাক আহমেদ (ৰোজ)	৩
বিষন্ন এৰাতি	মজমুল হুছেইন	৪
খেল	নুৰজামাল আহমেদ	৪
এয়েতো জীৱন	মজাহাৰুল ইছলাম (ৰোজ)	৫
মাথো তোমাৰ বাবে	আতিফা বেগম	৫
তোমাৰ বাবে নামটো	সাহিদুল হক	৬
প্ৰথম মৰমে যদি সঁহাৰি নাপায়	আসৰাফুল আলম খান (মেংগো)	৭
নিষ্ঠুৰ প্ৰেমীক	লতিফা ইয়াছমিন (জুৰি)	৮
হে নাৰী	ছামছুন নেহাৰ ছিদ্দিকা (লাভলী)	৮
ভালপাওঁ	মোঃ জাহাঙ্গীৰ আলম	৯
শ্ৰদ্ধাঞ্জলী	ছাব্বিৰ হুছেইন	১০
সিদল	পল্লবী ৰায়	১০
অস্পষ্টৰ অস্তিত্ব	দিলৰুবা বেগম	১১
মুক্ত বিহংগ	চন্দ্ৰানী চক্ৰৱৰ্তী	১২
মিছা পৃথিৱী	ছফিকুল ইছলাম	১৩
প্ৰেম নামৰ এটা ফাইল	ছায়েদ আলী (আবু)	১৩
প্ৰেমিক মানুহবোৰ	লোকমান আলী	১৪
জীৱন	আব্দুল্লাহ হোছেন	১৫
বহাগ	ৰুবাইনা আহমেদ	১৬
স্মৃতি	পিংকী ৰায়	১৬
জোনাকী	ইমৰান হোসেন	১৭
তোমাৰ প্ৰেমৰ স্মৃতি	মৰমী শৰ্মা	১৮
আমাৰ ধুবুৰী	শামিম জাহান আহমেদ	১৯
অনুভৱৰ বিশাল পথাৰ	জাহাঙ্গীৰ আলম আহমেদ	১৯
সেই সুমধুৰ ক্ষণ	ৰাসিনা সৰকাৰ	২০
আমাৰ জন্মভূমি আই	চানমিঞা আনচাৰী	২০
মনৰ দাপোন	আতিফা বেগম	২১
উপহাৰ	আলমগীৰ হোচেইন (মুন্সী)	২১
মা	অৰ্পিতা ঘোষ	২২

অসমীয়া কোন	ইছলামুল হক (বাচ্ছু)	২২
মানৱ জীৱন	শ্ৰী দিপাঙ্কৰ ৰায়	২৩
অবুজ	মোস্তাক আহমেদ (ৰোজ)	২৩
অসীমত হেৰাই যোৱাৰ ভয়ত	আবুল হাচান সেখ	২৪
স্মৃতি	পাইচালি নাজাৰী	২৪
গোলাপ	নিলুফাৰ ইয়াছমিন	২৫
এনেকৈয়ে মই তোমাৰ বিষয়ে কবিতা লিখোঁ	ৰেজাউল হক	২৫
মনত পৰেনে কেতিয়াবা	ৰেহেনা পাৰবিন (আয়শা)	২৬
কবিতাক মই ভাল নেপামনে	ৰেজাবুল হক	২৭

গল্প তথা প্ৰবন্ধ

সপোন সপোনহৈয়ে ৰল	জেছমিনা পাৰবীন	২৮
এয়েতো জীৱন	মমতাজ ৰহমান	২৯
পত্ৰবন্ধু	দিলৰুবা বেগম	৩০
বন্ধু আৰু বন্ধুত্ব	জগদীপ শৰ্মা	৩২
মহৎ লোকৰ বাণী	জগদীশ শৰ্মা	৩৩
অসমীয়া লোক সাহিত্যত গোৱালপৰীয়া লোকগীতৰ অৱস্থান	মোজাহাৰুল ইছলাম	৩৪
প্ৰেমৰ পৰিনাম	মোঃ আলতাফ উদ্দিন	৩৬

বাংলা বিভাগ

কবিতা কানন

অন্তহীন প্ৰেম	চন্দ্ৰাণী চক্ৰবৰ্তী	৩৯
মানুষ	লুতফৰ রহমান	৩৯
মনের আবেগ	মফিদুল হক (মফি)	৪০
মা	জাহাংগীর আলম আহমেদ	৪০
শুধু আত্মার কান্না	তাজগির হোছেইন	৪১
সৃষ্টি জিজ্ঞাসা	মজমুল হোচেইন	৪১
ভিক্ষুক	আল আমিন খন্দকার	৪২
হার জিৎ	ছফিকুল ইছলাম	৪২

English Section

Poetry

Wrestle	Irfan Khandakar	৪৩
In my World	Mozmul Hussain	৪৩
My Friend	Atifa Begum	৪৪
A Good Student	Momtaj Rahman	৪৪
Student life	Nur Jamal Ahmed	৪৫
Tension	Madhushree Ray	৪৫
Know what you are	Mofidul Hoque (Mofi)	৪৬
My Sweet Darling	Sona Mushahary	৪৬
For my dream star	Anowar Hussain Ahmed	৪৭
You are mine	Sona Mushahary	৪৭
The tale of Bleeding Heart	Shahnawaz Ikbal	৪৮
O! I dreamer	Irfan Ullah Khandakar	৪৯
In my heart	Ashiqul Hussain	৪৯
Inspiration	Abdullah Hossain	৫০
Friendship	Jahangir Alom Ahmed	৫০

Essay & Story

Why do we call first April A Fool's Day	Arup Goswami	৫১
Friendship & Love	Mofidul Hoque (Mofi)	৫২
Unwillingly Paid	Waliul Ahmed	৫৩
Developing Communication Skills	Irfan Ullah Khandakar	৫৪

हिन्दी विभाग

कविता

मेरी कहानी	नीपा आचार्य	৫৫
एक अजीब दिन मेरे लिए	उत्तम कुमार	৫৫
खुशबु	लाल मोहन चौधरी	৫৬
चाँद	सन्तोष चौधरी	৫৬
यादे	फइसाली नार्जारी (पुजा)	৫৭
शहीद का वादा	साह नवाज रहमान (सि.आ.अ.)	৫৭

SECRETARIES REPORT & ANNUAL SPORTS	৫৮-৭৫

***** *The opinions expressed in the articles are those of the writers and do not necessarily reflect the purpose of the Editorial Board.***

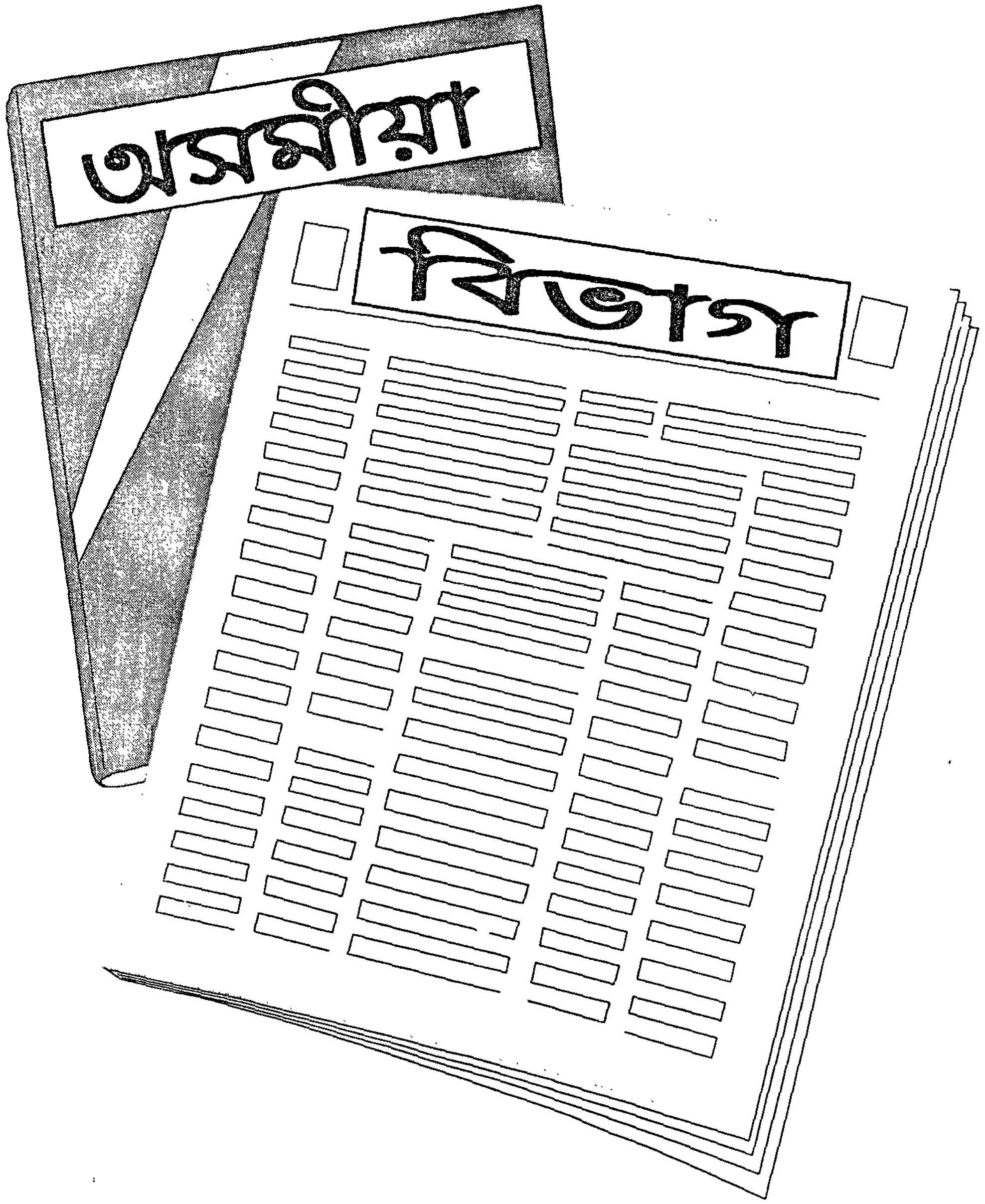

গোলাপৰ কলি

-আতিয়ুৰ ৰহমান
বি. এছ. ছি. তৃতীয় বৰ্ষ

হে গোলাপৰ কলি   তুমি ফুলৰ ৰাণী
মিচিকীয়াই থকা কিয় হাঁহি ?
পূৰাৰ দোমোজাতে   ৰৈ থাকোঁ তোমালৈ
মালিয়ে আহে যদি ছিঙিবলৈ ।।

নিয়ৰৰ স্পৰ্শ   তোমাৰ দু-চকুৰ পতাত
ভাঁহি থাকা সদায় হৃদয়ৰ মাজত,
প্ৰজাপতি পাঁখিৰ দৰে   ঘুৰি ফুৰো পিছে পিছে
ৰ' লাগি চাই থাকোঁ,
তোমালৈ বাটত ।।

নিস্তব্ধ সময়ত আহা   তুমি মনৰ মাজত
সপোনৰ স্মৃতিলৈ,
অন্তৰ ভাল-পোৱাৰ কথা   কোৱা মোৰ কানত
প্ৰেমৰ নৈ যায়, বুকুয়েদি বৈ ।।

জোনাকৰ ৰাতিত   সেন্দুৰি ৰং তোমাৰ
নৈৰ পানীৰ দৰে থাকা চিক্ মিকাই
ক্ষন্তেক সময়ত আহি   বহা কিয় তুমি
অন্তৰ মৰমৰ হৃদয় লৈ ।।

হে মোৰ গোলাপৰ কলি'

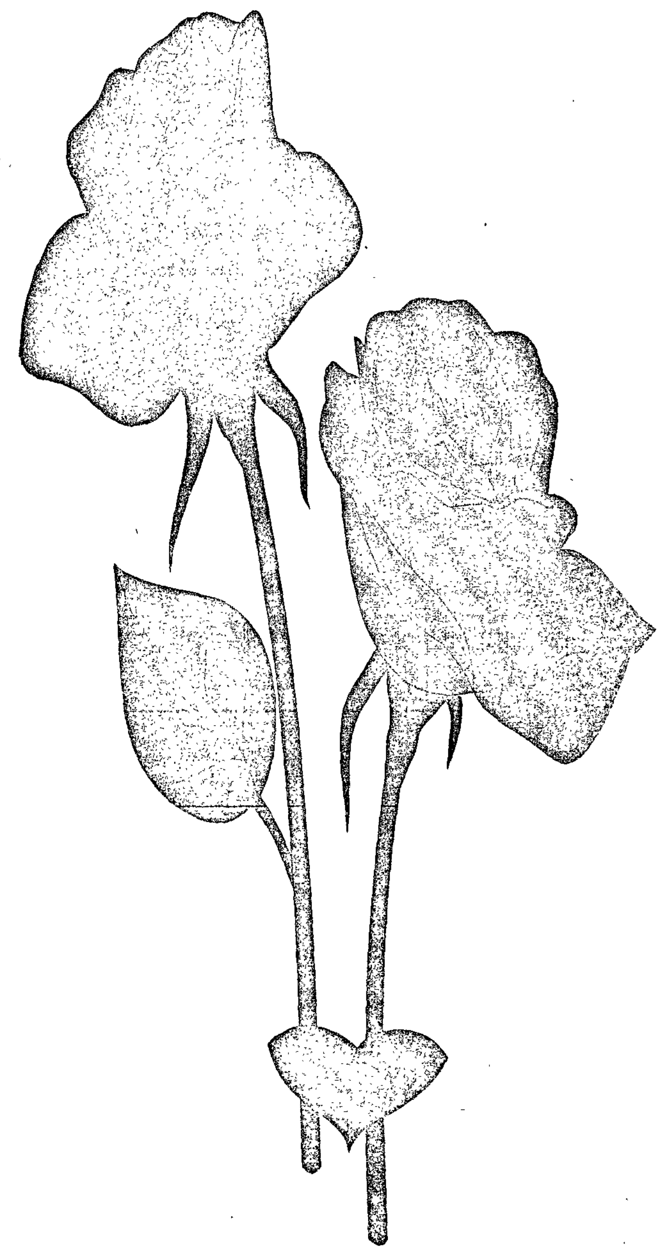

সপোন কেতিয়াও আপোন নহয়

- মৰিদুল নাথ
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ।

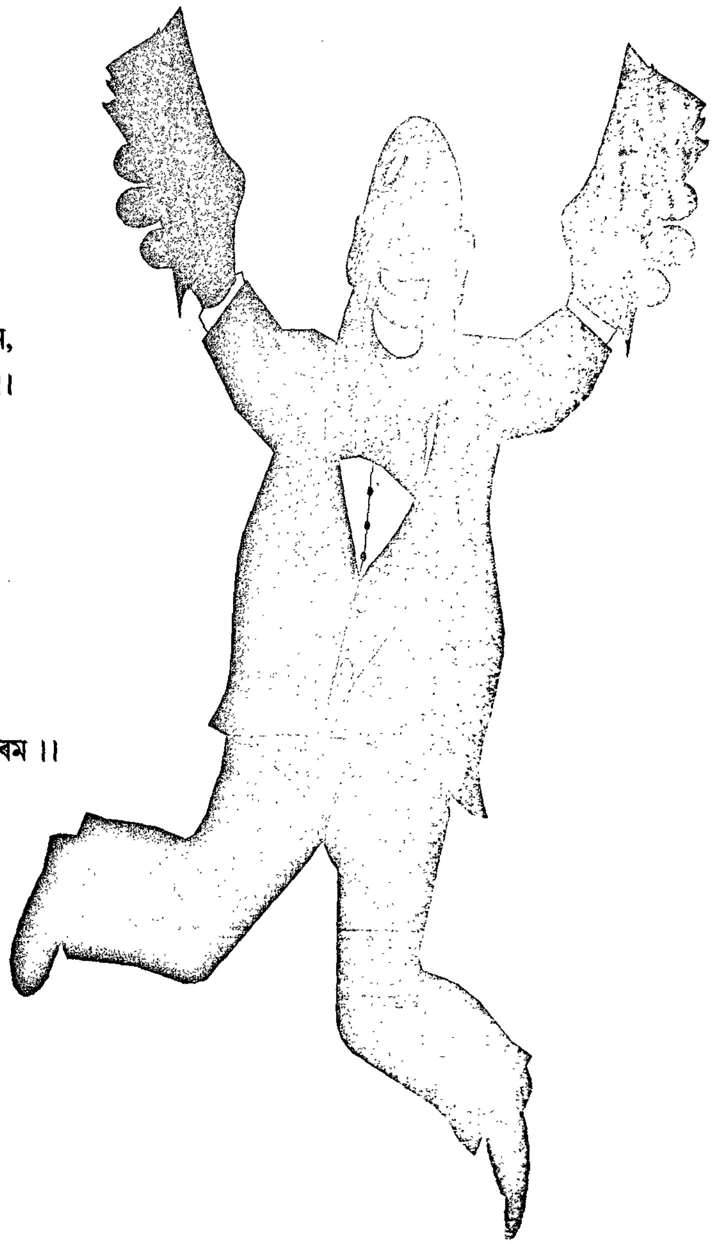

আমি ভাবোঁ আমি দেখোঁ,
নানান ৰকমৰ সপোন ।
কাৰোবাৰ হয় আপোন,
কাৰোবাৰ হয় কষ্টৰ সপোন ।।
ভাৰি থাকোঁ আমি মনত বহু কথা,
সচা হয় কেতিয়াবা জানা ।
আমি যিমানে দেখোঁ আৰামদায়ক সপোন,
আমি সিমানে পাওঁ বেছি দুঃখহে জীৱন ।।
মন-মেলি কোনো অচিনাকিক ভাল পইছিলো মই,
তাতকৈও দুঃখৰ কথা কেতিয়াও পোৱা নাই তাক মই ।
ভাল পাইছোঁ যেতিয়া ভাঙিব তেনেহলে,
নাজানি নাভাৰি মোক কিয় এৰিদিলা এনেকৈ ।।
তোমাক যে মইকেনেকৈ বুজাব পাৰিম,
কিমান যে ভালপাওঁ তোমাক মই।
ৰামভক্ত হনুমান হলে বুকু ফালি দেখাই দিলোঁহেতেন,
মোৰ মনত আছে কিমান যে তোমালৈ মৰম ।।
মই যদি ভাল পাইছো সচাঁকৈ তোমাক,
এদিন হলেও হবা তুমিহে মোৰ ।
হেৰা মোৰ মৰমী তুমি জানি থোৱা
এদিন সচাকৈ হবা তুমিহে মোৰ ।।
সপোন সপোন সপোনে হয়,
কেতিয়াও নহয় কাৰোহে আপোন ।
সপোন বা কেতিযাওঁ আপোনো হয়,
তথাপিও সপোন কেতিয়াওঁ পূৰ্ণ নহয় ।।
ইতি কৰি মই ইয়াতেই শেষ কৰিলোঁ,
যদিহে কিবা শব্দ বেয়াহে লিখোঁ ।
মোক বন্ধু বুলি ভাৰি মনত নধৰিবা,
নমস্কাৰ সকলোৰে মোৰ গ্ৰহণ কৰিব ।।

কবিতাৰ নাম "ভন্টি"

জহিৰুল ইছলাম
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

প্ৰথম যিদিনা তোমাক দেখিছিলোঁ
হৃদয়ত সিদিনা তোমাক ঠাই দিছিলোঁ ।
তুমি আহিছিলা মোৰ পদূলিলৈ ;
তল সৰি থকা গোলাপৰ ফুল বুটলিবলৈ ।
ভাল পাইছিলোঁ তোমাৰ মায়াবী হাঁহিটি,
যেন কুমলীয়া গোলাপৰ পাহিটি ।
সপোনত আহি মোক আমনি কৰিছিলা,
মাজনিশা মোৰ গভীৰ টোপনি ভাঙিছিলা ।
পৃথিৱীৰ দূৰ্লভ বস্তুটো যেন তুমিয়েই আছিলা,
হয়তো তাৰ বাবে মই সকলো এৰিছিলোঁ,
কেৱল তোমৰ বাবে লগত ৰাখিব খুজিছিলোঁ,
তুমি মোৰ সপোন,হিয়াৰ যে দাপোন,
দূৰে দূৰে নাথাকিবা হোৱাচোন মোৰ আপোন ।
গৈছা যদিওঁ মোক এৰি দূৰলৈ
তথাপিওঁ আশাৰে বাট চাই থাকিম তোমালৈ,
আকৌ আহিবানে তুমি মোৰ কাষলৈ ?
মাথো আহিবানে মোৰ ভালপোৱাৰ দাম দিবলৈ ?

অপাৰগ

মোস্তাক আহমেদ (ৰোজ)
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

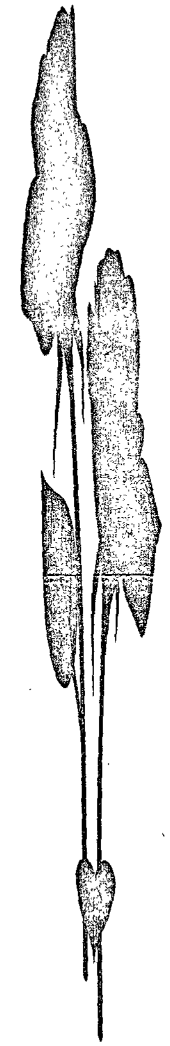

তুমি যেন বহু অপেক্ষাৰে
ৰৈ আছা মোৰ বাবে
কিন্তু মই যে অপাৰগ
মই যে এটি মুক্ত হব
নোবাৰা সজাৰ পক্ষী
মোৰ বাবে তুমি নকৰিবা
মিছাতে অপেক্ষা ।
মই মুক্ত হলেও তোমাৰ
সৈতে নোবাৰোঁ উৰিব
কাৰণ মোৰ যে ডেউকা ভঙা,
তোমাক ওচৰত পালেও
নোৱাৰোঁ ধৰি ৰাখিব মই
কাৰণ তুমিযে মুক্ত চৰাই
সজাৰ বন্ধী পক্ষী মই
সজাতে থাকিম
তুমি মোলৈ মিছাতে
নকৰিবা আপেক্ষা ।

বিষন্ন এৰাতি

মজমূল হুছেইন
বি.এছ.ছি. দ্বিতীয় বৰ্ষ

দুখবোৰ শেৱালি জোপাতে ওলমি আছিল
যোৱাৰাতি
এজাক ধুমুহাই
সবাই দিলে.........হিৰ্ হিৰ্ কৈ ।
নঙঠা ডালবোৰত
এজাক ভোকাতুৰ শগুণ ।
উজাগৰি নিশা ;
প্ৰেমৰ যন্ত্ৰনাত ছাটিফুটি
এটা উপেক্ষিত ক্ষণ ।
শীতৰ ঠেৰেঙা জাৰত
গোটা মৰা তেজৰ চেকুৰাবোৰ
প্ৰেমৰ উত্তাপেৰে
ৰঞ্জিত কৰিব পৰাহেতেন ।।
যৌৱনৰ মধুৰ ক্ষণবোৰ
কেৱল
তোমাৰ বাবেই উচ্চৰ্গা কৰিলোঁহেতেন ।
বাৰুদৰ ধোঁৱাৰে ছানি ধৰা
মেঘাচ্ছন্ন আকাশখন ;
প্ৰেয়সীৰ উষ্ম অশ্ৰুৰে
ধুই দিব পৰাহেতেন ....।।
জীৱনৰ ছন্দ বিচাৰি
কেৱল ......কে-ৱ-ল....
তোমাৰ কাষলৈকে গ'লোঁহেতেন ।।

খেল

নুৰজামাল আহমেদ
বি.এছ.ছি. প্ৰথম বৰ্ষ

খেল দেখি মতলীয়া হল মানুবোৰ
আৰু ক্ষন্তেকলৈ পাহৰি গল ঠিকনা লগা আচল ঘৰৰ
যিটো দলৰ সমৰ্থক হয় দৰ্শকবোৰ
হঠাৎ সিহঁত ব্যৰ্থ হলে, চৰম দুখবোৰ মাৰি পেলায় সিহঁতক
মুখলৈ আনে ঈশ্বৰৰ নাম
ঠিক মৃত্যুমুখী মানুহৰ সুহৃদয়ে অনাৰ দৰে
কিন্তু যদিহে বিধ্বস্ত হয়, দৰ্শকৰ সমৰ্থিত দলৰ প্ৰতিপক্ষ
তেওঁলেকে আনন্দতে বেহুচ হৈ পৰে সেই মূহুৰ্তত
অথচ কোনো দৰ্শকে হয়তো নাজানে
প্ৰকৃততে কাক সমৰ্থন দিয়া উচিত
আৰু যাক সমৰ্থন দিওঁ আমি, তাতো নিহিত থাকে এটা স্বাৰ্থ
কিন্তু যেতিয়াই হয়তো ব্যৰ্থ হব ৰক্ষা কৰাত জীৱনৰ খুঁটি
তেতিয়াই উভতিব যৰ পৰা আহিছিল খেলিবলৈ, সেই ঘৰলৈ
পৰি ৰব মাথোঁ এখনি শূন্য ষ্টেডিয়াম ।
সচাঁকৈয়ে খেলদেখি মতলীয়া হ'ল মানুহবোৰ
আৰু পাহৰি গ'ল
তেওঁলোকো যে একো একোজন খেলুৱৈ জীৱন-ষ্টেডিয়ামৰ ।

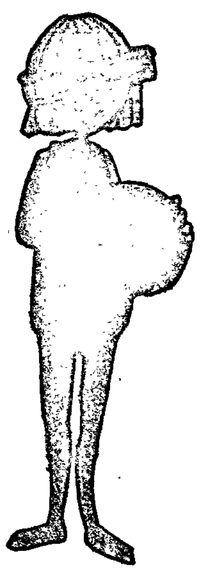

এয়েতো জীৱন

-মজাহাৰুল ইছলাম (ৰাজ)
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

জীৱনৰ বাটত গৈছোঁ খোজকাঢ়ি
নাযানোঁ মই যে যাম
কিমান দূৰ আগবাঢ়ি ।
জন্ম লৈছো ঈশ্বৰৰ দয়াত
লালন পালন হৈছোঁ প্ৰত্যেকে
নিজৰ নিজৰ আইৰ কোলাত ।
জন্ম হৈছোঁ এই পৃথিৱীত
কিমান যে ধুনীয়া পৃথিৱী ।
সৰু কালৰে পৰা মোৰ
আছিল যে বহুতো সপোন ।
সপোন একো পূৰণ নহয়,
সকলো অপূৰ্ণ হৈ ৰয় ।
সৰুৰে পৰা মনৰ মাজত আছিল যে
এক আশাৰ সপোন ।
অলপ বেয়া বতাহ আহিল
নুমাই দিয়ে সেই সপোন ।
সেয়ে-
জুইৰনিচিনা জ্বলি থাকে,
সদায় মোৰ হৃদয়খন
ধোৱাৰ নিচিনা উৰি যায়
সেই সপোনবোৰ ।
মাথোন থাকি যায় স্মৃতি
এনেকুৱা মোৰ জীৱন ।

মাথোঁ তোমাৰ বাবে

-আতিফা বেগম
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ (কলা)

মাথোঁ তোমাৰ বাবে-
এই মনে দেখে সপোন ;
উজাগৰে ৰাতি তৰা গনি গনি,
থাকোঁ তোমাৰ কথা ভাবি ।
নাহিলে তুমি কিয় লাগে ভয়-
জনা তুমি মোৰ মনৰ মৰম ।
আছে মাথোঁ তোমাৰ বাবে ৰৈ,
আহি তুমি দিয়া সঁহাৰি-
আহি নাযাবা গুচি-
এই জীৱনত মোৰ আছা মাথো তুমি
সপোনত নাযাবা পাহৰি
যোৱা যদি আঁতৰি নাথাকিম জীয়াই কিজানী ।
আহি কৈ যোৱা এবাৰ তুমি -
"মোৰ এই মন আছে মাথোঁ তোমাৰ বাবে
মাথোঁ তোমাৰ বাবে মোৰ এই মৰম ।"

"তোমাৰ বাবে নামটো"

-সাহিদুল হক
এইচ. এছ. এছ. দ্বিতীয় বৰ্ষ

কাগজত লিখিম
যদি ছিঙি যায়,
পাথৰত লিখিম
যদি ক্ষয় হয় ;
ফুলৰ ওপৰত লিখিম
যদি পখিলাই দেখে,
মাটিৰ ওপৰত লিখিম
যদি ভৰিৰ তলত পৰে ;
সাগৰৰ তলিত লিখিম
যদি মুকুতা বুলি ভাৱে,
মৰুভূমিত লিখিম
যদি বতাহে নোহোৰা কৰে ;
চন্দ্ৰত লিখিম
যদি সূৰ্য্যই ঢাকি ধৰে।
আকাশত লিখিম
যদি ক্ষহি ক্ষহি পৰে ;
ভু-পৃষ্ঠত লিখিম
যদি প্ৰাকৃতিয়ে দেখে,
গছৰ পাতত লিখিম
যদি পাত সৰি পৰে ;
চৰাইৰ পাখিত লিখিম
যদি দুৰনিলৈ যায়,
মমবাতিৰ গাত লিখিম
যদি পুৰি শেষ হয় ;
পৃথিৱীত বিচাৰি নাপালোঁ কতো ঠাই
তুমি মোক দিলা যে চেনাই,
তুমি মোক নকৰিবা ঘিন
মই এক উপায়হীন ;
ক্ষুদ্ৰ ঠাই বিচাৰি নাপালোঁ বিশ্বৰ মাজত
লিখি দিলো তোমাৰ নাম
মাথোন এই হৃদয়ৰ মাজত।।

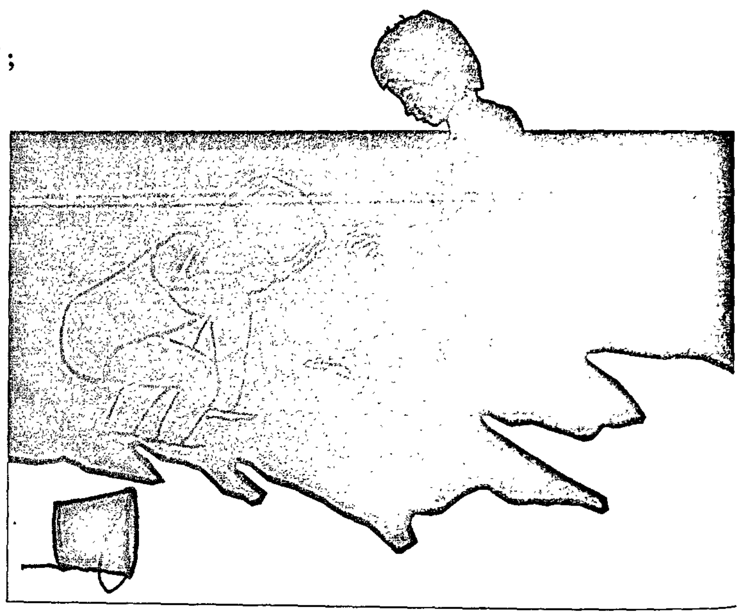

"প্ৰথম মৰমে যদি সহাৰি নাপায়"

- আসৰাফুল আলম খান (মেংগো)
এইচ. এছ. এছ. প্ৰথম বৰ্ষ

"প্ৰথম মৰমে যদি সঁহাৰি নাপায়
ভালপোৱানো জানো কি
মৰহি যায়,
এখন হিয়া আৰু আন এখন হিয়া মিলিলেহে
মৰমে পূৰ্ণতা পায় ।

প্ৰথম মৰমে যদি সঁহাৰি নাপায়
হৃদয়খন যেন দুখেৰে ভৰি যায়,
এজনৰ হিয়া ভৰা মৰম যেন
তেওঁৰ হিয়াতে ৰৈ যায় ।

প্ৰথম মৰমে যদি সঁহাৰি নাপায়
যৌৱনৰ আনন্দ যেন আঁতৰি যায়,
প্ৰথম মৰমৰ স্মৃতি লগত লৈ যেন-
জীৱনটো কটাবলগীয়া হয় ।"

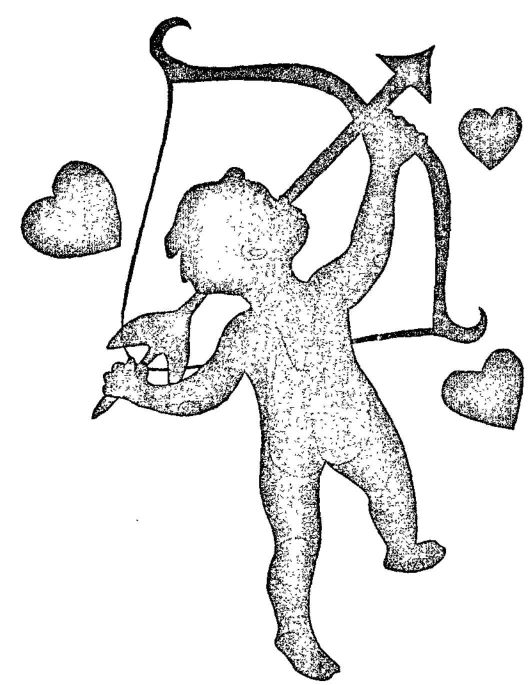

নিঠুৰ প্ৰেমীক

- লতিফা ইয়াছমিন (জুৰি)
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

ভালপোবাৰ সোণালী সপোন হৈ,
আহিছিলা মোৰ জীৱনৰ লগৰী হৈ ।
অশান্ত মনত জ্বলাইছিলা শান্তিৰ প্ৰদীপ,
সেয়ে ভৰি দিছিলোঁ প্ৰেমৰ নদীত ।
ছলনাময় প্ৰেমৰ মাজত আবদ্ধ কৰি,
কিয় গলা আজি আঁতৰি ?
জীৱনৰ অন্তিম ক্ষণলৈ লগ দিয়াৰ আশাদি,
কিয় গলা আজি আন্ধাৰময় বাটত এৰি ?
আন্ধাৰত বাট বিচাৰি খাইছোঁ হাবা-থুৰি,
তথাপিও নোচোৱা তুমি মোলৈ বুলি ।
তোমাৰ প্ৰেমৰ ছাঁৰ পিছে পিছে ঘুৰি,
মোৰ জীৱনৰ সকলো আশা এৰি ।
জীৱনৰ অন্তিম ক্ষণত পৰি,
তথাপিও বাট চাম তোমালৈ বুলি ।।

হে নাৰী

- ছামছুন নেহাৰ ছিদ্দিকা (লাভলী)
উঃ মাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

হে নাৰী..........
তুমি জাগ্ৰত হোৱা
তোমাৰ এটি ভুলৰ কাৰণে
জাতি এটা যাতে ধ্বংশ নহয়
সেইটো বুজিবলৈ চেষ্টা কৰা !!!
তোমাৰ ওপৰতে গুড়িতেই ৰৈ আছে
এটা জাতিৰ ভৱিষ্যত
গুড়িটো নষ্ট হ'ব নিদিবা
পাশ্চত্য সভ্যতাক আকোঁৱালিলৈ
ভাবিছা তুমি শিক্ষিত হ'বা
কিন্তু !!! তুমি তেনে নাভাবিবা
যি সভ্যতাই আমাক
অসভ্যৰ চৰম শিখৰত উধাই দিছে
তেনে সভ্যতা আমাক নালাগে
তুমি জাগ্ৰত হোৱা
তুমি ফুলদানীৰ ফুল, খেলৰ পুতুলা
হ'বলৈ চেষ্টা নকৰিবা
নিজৰ সন্মানক তুমি
লাঘৱ হ'বলৈ নিদিবা
তুমি জাগ্ৰত হোৱা.........
তুমি জাগ্ৰত হোৱা .... ।

ভালপাওঁ

- মোঃ জাহাংগীৰ আলম
উঃ মাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

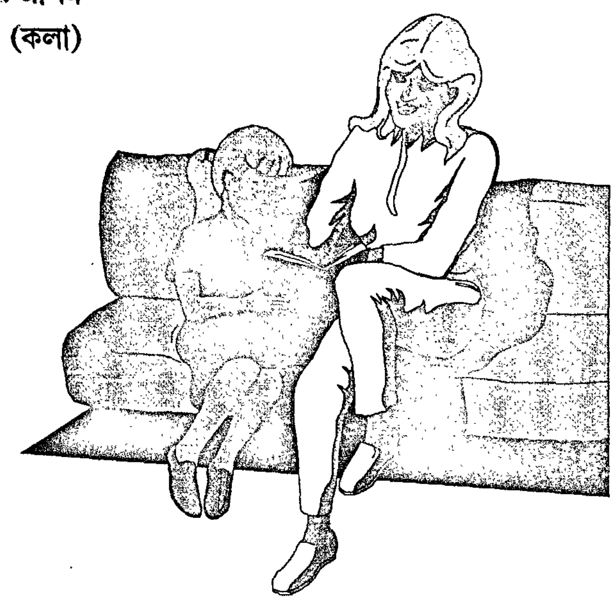

মা তোমাক মই ভালপাওঁ পৃথিৱীৰ
সকলো বস্তুতকৈ,
তুমিও যে মোক ভাল পাইছিলা
জীৱনৰ প্ৰথম পুৱাৰ পৰাই ।
মা-তোমাৰ কাৰণে দেখিলোঁ
এই সুন্দৰ পৃথিৱীখন,
মা-সন্তানৰ সম্পৰ্কটো আচলতে
বিধাতাই গঢ়া জন্ম-জন্মান্তৰৰ ।
বিদেশত সন্তানৰ যদি হয় বিপদ
মায়ে আগজাননী পায়,
মা কিমান যে কষ্ট সহিছিলা
মোক ডাঙৰ-দীঘল কৰোঁতে ।
পৃথিৱীৰ সকলো ভালপোৱাই
স্বাৰ্থৰে ভৰা,
একমাত্ৰ নিস্বাৰ্থ ভালপোৱা হ'ল
মাকে সন্তানক দিয়া ভালপোৱা ।
মা মোৰ আজিও মনত পৰে
শিশু কালৰ ধেমেলীয়া
দিনবোৰৰ কথা ।
মই মাটিৰেখেলি শৰীৰটো
লেতেৰা কৰি পেলালেও
তুমি মৰমৰে বুকুত সাৱটিলৈ
কিমান যে চুমা খাইছিলাঁ ।
সৌ সিদিনা প্ৰতিদিন বাতৰি কাকতত
দুখীয়া পৰিয়ালৰএটি কাহিনী পঢ়িলোঁ,
মাকে নিজে নাখাই সন্তানক খুৱাই
অৱশেষত মৃত্যুক সাবটি ললে ।
পৃথিৱীৰ সকলো মা একেই নিজৰ
স্বাৰ্থৰ কথা চিন্তা নকৰে,

মা সন্তানৰ সুখতেই সুখী
সন্তানৰ দুখতেই হয় দুখী ।
যাৰ মা অকালতে হেৰাৱাইছে
তেওঁহে অনুভৱ কৰিব পাৰে
মা হেৰুৱাৰ কি বেদনা,
সন্তানৰ যদি অসুখ হয় সন্তানতকৈ
মায়ে বেছি কষ্ট পায় ।
সকলো ধৰ্মতেই মাক-বাপেকৰ
বাবে আছে উচ্চস্থান,
হে বিশ্ববিধাতা তোমাৰ ওচৰত
মোৰ এটাই মিনতি
এই পৃথিৱীত যদি পঠাই দিয়া
তেন্তে এই মাৰে
সন্তান হিচাপে পঠাই দিবা ।।

শ্ৰদ্ধাঞ্জলী

- ছাবি্‌ৰ হুছেইন
উঃ মাঃ প্ৰথম বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

আল্লা, ঈশ্বৰ, ভগবান
তেওঁৰেই গাইছোঁ গান,
পিতৃ-মাতৃ, শিক্ষা-গুৰুক
জনাওঁ প্ৰনাম ।
যি গুৰুৱে স্বাৰ্থ ত্যাগি
দিলে আমাক শিক্ষা,
শিক্ষা আৰ্জি যেন ৰাখিব পাৰোঁ
তেখেতৰ মান ৰক্ষা ।
গুৰুৱে যদি ছাত্ৰক মাথোন
এটা বৰ্ণ শিকায়,
ধৰনীত কোনো বস্তু নাই
তাৰে ঋণ শোধায়,
সেই গুৰুক শ্ৰদ্ধাৰে আমি
কৰোঁ যদি মান,
তেহে আমি শোধ কৰিব পাৰিম
সেই ঋণ দান ।
শিক্ষাই যদি আনি দিয়ে
জ্ঞান, ধন, মান,
তেন্তে আমি নকৰিম কিয়
মহান গুৰুক সন্মান ।
সেয়ে আমি শপত লওঁ
শিক্ষা গুৰুৰ প্ৰতি,
সদায় আমাৰ থাকে যেন
তেখেতলৈ ভক্তি ।
জ্ঞান চকু দাতাৰ প্ৰতি
কৰোঁ আমি স্তুতি,
আশিৰ্ব্বাদ দান কৰি
দিয়ে যেন মুক্তি ।
মহান গুৰুক আমি
জনাওঁ শ্ৰদ্ধাঞ্জলী,
তেখেতৰ চৰণত আমাৰ
শত শত পুষ্পাঞ্জলী ।

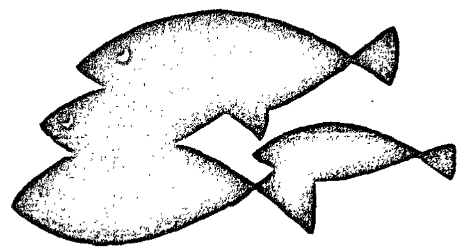

সিদল

- পল্লৱী ৰ
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (বিজ্ঞা

খলিহনা, ধুতুৰা, গৰৈ, দাৰিকনা আৰু পুঠি ।
মাৰি আনি ধুই পেলাই দাৰে কাটি ।।
চালনিৰ ওপৰত মাছ দিওঁ মেলি ।
তিনি দিনৰ ৰদতে ঝুনঝুনা হয় শুকাই ।।
উৰালতদি দুই গাহিনে ভুকি ।
চুচৰীয়া গুড়ি হয় সিদল বুলি ।।
এটুকুৰা মান-কচুৰ ঠাৰি কাটি দিওঁ তাতে ।
সৰু সৰু সিদলৰ লাডু বনাওঁ দুইহাতে ।।
অলপমান হালধি গুড়ি আৰু সৰিয়হৰ তেল-সানি ।
বনোৱা হৈ গ'ল সিদল খোৱা মাথোন বাকী ।।
ৰান্ধনী যদি ভাল হয় তেন্তে খাৰৰ সোঁৱাদ।
জলকীয়া, নিমখ, খাৰ ঠিক অনুপাত ।।
এবাৰ যি খাইছে সিদল সিহে তাৰ মজা পায় ।
আৰু যি খোৱা নাই তাৰ অনুশোচনাতে যায় ।

"অস্পষ্টৰ অস্তিত্ব"

- দিলৰুবা বেগম
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

সিদিনা আছিল মাঘৰ নিয়ৰত সিক্ত এটি
সোণালী সন্ধিয়া ।
মই, খিৰিকীখন খুলি, নিৰৱতা, নিস্তব্ধতা,
নিঃসংগতাৰ লগত যুঁজি আছিলোঁ ।
তেতিয়া,
বাজি উঠিছিল ফোনটো ....
ভংগ কৰিছিল নীৰৱতা, নিস্তব্ধতাক ।
এক অজান অস্পষ্ট শক্তি ; এক অনামিকাৰ ফোন ।
কথাবোৰ মৌ হেন মিঠা, হাঁহিৰে
যেন পৃথিবীক হৰণ কৰিব............ ।
ভাল লাগিছিল সঁচাকৈ, হৃদয়ৰ
অনুভূতিবোৰৰ মাজত চিনাকী আপোন লগাকৈ.......
অনামিকাৰ অস্তিত্বই যেন হৃদয়ত অনৱৰতে
বাজি উঠিছিল । এক অস্পষ্ট সংগী ।
যেন লগতেই আছিল । এক অভাৱনীয় অভাৱ
দূৰ কৰিছিল । আনন্ত ব্যাকুল কৰিছিল ।
কিমান স্মৃতি, কিমান কথা, আজি বাজে মোৰ
ব্যাকুল অন্তৰত । অস্পষ্টও অদৃশ্য হ'ল ।
অনামিকা অনামিকাই ৰ'ল............। উকা
হৃদয় মোৰ উকাই ৰ'ল । মাথোঁ ৰ'ল
এক হাহাকাৰ পৃথিৱী, বেদনাৰ চকুঁলো,
অস্পষ্ট অস্তিত্বৰ স্মৃতি, নিৰৱতাৰ উচুপনি ।

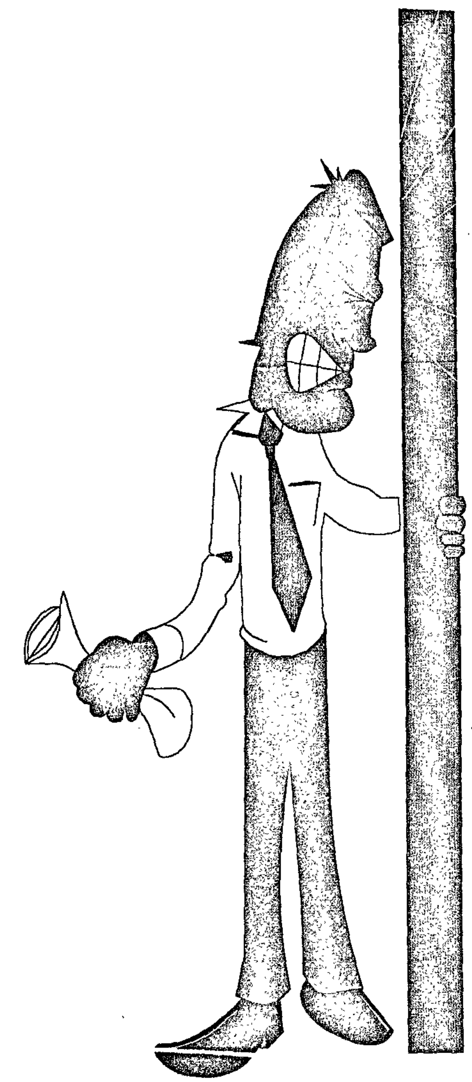

মুক্ত বিহংগ

-চন্দ্ৰনী চক্ৰৱৰ্তী
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

এই বিশাল আকাশৰ
মুক্ত বিহংগ আজি মই ।
মই আজি উৰিয়ে থাকিম, উৰিয়ে থাকিম ।
ঘুৰি নাচাওঁ আৰু মই
সেই শত্ৰুৰ পৃথিৱীত,
যত নাই কোনো সুখ
যত নাই কোনো শান্তি
আছে মাথোঁন অশ্ৰু আৰু অশ্ৰু....
কি পালোঁ, কি হেৰালোঁ
সেই হিচাপতে মগ্ন
পৃথিৱীৰ প্ৰত্যেকজনে মুখাধাৰী মানৱ ।
হে মানৱ !
কৰিছোঁ তোমাক অনুৰোধ আজি
নকবা মোক তললৈ (পৃথিৱী) আহিব ।
মই উৰি থাকিব বিচাৰোঁ
মাথোঁন উৰি থাকিম .....
নিবিচাৰোঁ মই তোমাৰ পৰা
মোৰ প্ৰেমৰ প্ৰতিদান,
নোসোধোঁ তোমাক আজি
কিয় হব লগা হ'ল মই বিহংগ ?
এই নিষ্ঠুৰ ধৰাত
মানুহে মাথোঁন শিকিছে পাবলৈ
দিবলৈ শিকিছে জানো মৰম, ভালপোৱা ?
বিশ্বাসৰ প্ৰতিদানত ঘৃণা
এইবোৰে পোৱা যায়
আজিৰ ধৰাত সুলভ মূল্যত ।
সেয়েহে, হে মানৱ !
মোক উৰিবলৈ দিয়া
মাথোঁন উৰিবলৈ.......
উৰি উৰি ময়ো এদিন যাম হেৰাই
এই আকাশৰ বিশালতাত ।।।

মিছা পৃথিৱী

-ছফিকুল ইছলাম
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

জীয়াই আছেমানুহ এই পৃথিবীত,
কিমান শ্ৰম কষ্ট কৰি ;
মৰমৰ এই পৃথিবী এদিন,
যাব লাগিব এৰি।
মায়া মমতা আৰু লোভ লালসা,
মানুহক ধৰিছে আবৰি ;
এই সপোনত ডুবিছে মানুহ,
মৰণক গৈছে পাহঁৰি ।
মৰণৰ কথা চিন্তা নকৰি,
অপকৰ্ম কৰি যায়,
এই সংসাৰযে একোৰে নহয়,
তাকো বুজি নেপায় ।
ভাই ভনী প্ৰিয়জন,
কিমান যে আপোন ;
এই বিলাক একো নহয়,
সকলো সপোন ।
এদিন আহিব, সিদিনা,
মানুহৰ ভাঙিব সপোন;
সকলোৰে হব পৰ সিদিনা,
মৃত্যুয়ে হব আপোন ।

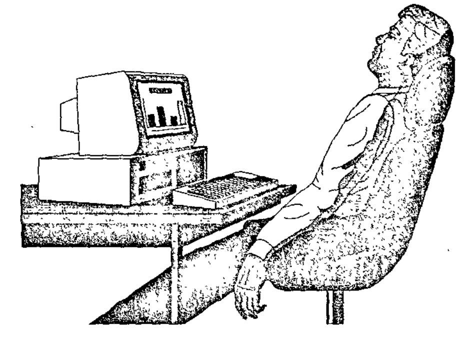

প্ৰেম নামৰ এটা ফাইল

-ছায়েদ আলী (আবু)
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

তোমাৰ হৃদয়ৰ পাছৱাৰ্ড পালেই
মই কী-বৰ্ডত লয়লাসে নচুৱাম
মোৰ হলোৱা হাতৰ পথৰুৱা আঙুলি
তোমাৰ কম্পিউটাৰত খুলিম
প্ৰেম নামৰ এটা ফাইল
ডিলিট কৰি দিম অপ্ৰেমৰ যাতনা
চকুপানী, বিষাদ গধুৰ ৰাতি
সপোনৰ ঠাইত পেষ্ট কৰিম বাস্তৱ
স্কেনিং কৰিম তোমাৰ বে-পেজ
এবাৰ কোৱানা তোমাৰ পাছৱাৰ্ড-এবাৰ কোৱা
খুচৰি খুচৰি বিচাৰিম তোমাৰ বিষাদ গাঁথা
উইণ্ডছ প্লেয়াৰত শুনিম তোমাৰ সাৰেগামাহীন মালিতা
স্কেন ডিস্কৰে পৰিস্কাৰ কৰিম তোমাৰ মলিনতা
ইনষ্টল কৰিম আপডেট এন্টি ভাইৰাছ
ছিফট- কন্ট্ৰল এৰ'কী ডবাই লিখিম অজস্ৰ কবিতা
ছেভ কৰিম তোমাৰ হিডেন ফাইলত ।
পেজ-আপ পেজ ডাউন
তোমাৰ বুকুতে পড়িব খোজোঁ মোক
কন্ট্ৰল-ওৱান কন্ট্ৰল-টু
তোমাৰ বুকুতে চাব খোজো মোক ।

প্ৰেমিক মানুহবোৰ

লোকমান আলী
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

প্ৰতিজন প্ৰেমিক মানুহে বুকুত পুহি ৰাখে
পোহ্ নমনা এখন নদী
সাজিব খোজে সেউজীয়া পঁজা
এজাক বৰষুণতেই উৰুখে চাল
প্ৰেমিক মানুহবোৰ
টোপ গিলা মাছৰ সমান দুৰ্ভগীয়া
ভাগ্যৱান প্ৰেমিকবোৰো পুখুৰীৰ মাছৰ দৰে
গছৰ দৰে তেওঁলোক মাটিৰ প্ৰেমিক
জ্বলি থকা মমৰ দৰে তেওঁলোকৰ নিস্বাৰ্থ
প্ৰেমিক মানুহবোৰ
এপাহ ফুলতকৈও আলসুৱা
পানীৰ দৰে তেওঁলোকৰ নিজা ৰূপ নাই
তেওঁলোক আকাশ ভাল পায়
ভাল পায় বৰষুণ
শুনিব নোখোজে মেঘৰ গাজনি
প্ৰেমিক মানুহবোৰে
গোলাপ ভাল পায়
ভাল নাপায় কাইট
হাঁহি আৰু কান্দোন
সংগীত আৰু সপোন তেওঁলোকৰ বাবে একে
প্ৰতিজন প্ৰেমিক মানুহে বুকুত পুহি ৰাখে
পোহ নমানা এখন নদী ।

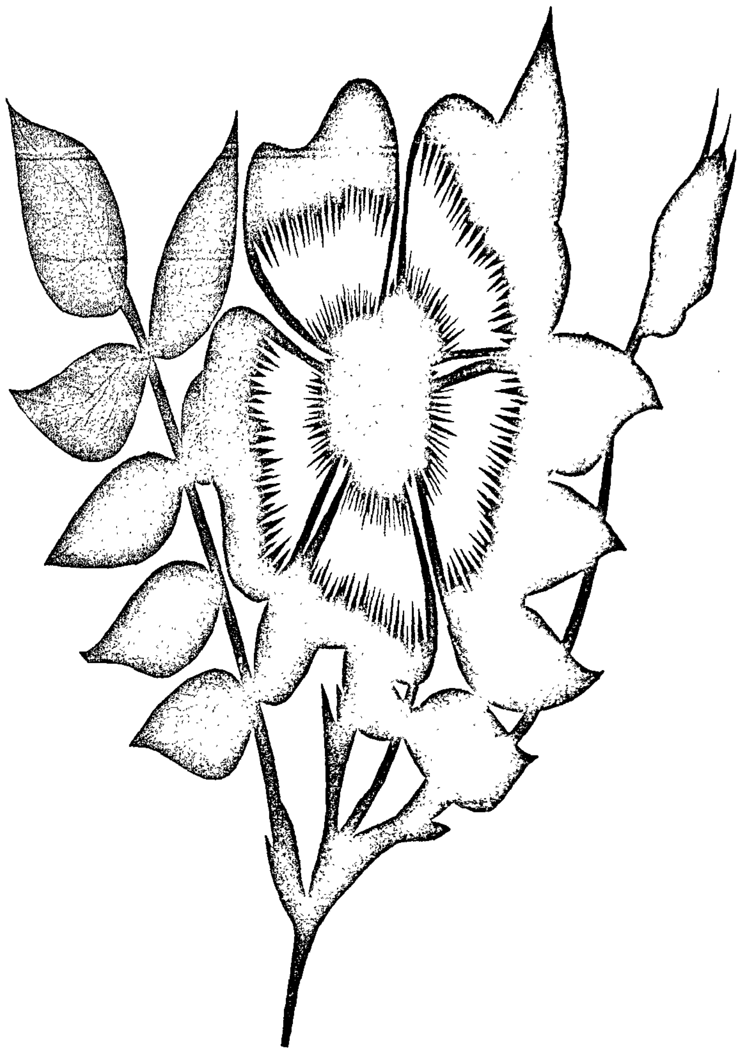

জীৱন

-আব্দুল্লাহ হোসেন

জীৱনটো হৈছে
বহুতো পোৱা নোপোৱাৰ সমষ্টি,
যিয়ে কৰিব পাৰে
নানা ধৰণৰ সৃষ্টি ।
এই জীৱনত মই
বহুতো হেৰুৱালোঁ,
যি বিচাৰিছোঁ
সেইটো কেতিয়াওঁ নাপালোঁ ।
মোৰ লগত বাৰু
এইটো কিয় (?) হৈছে !
মিঠা মিঠা সপোনবোৰ
খহি যাব ধৰিছে ।
বহুতো সপোন
দেখিছিলো এই জীৱনত,
কিন্তু, উঠি গ'ল সেইবোৰ
সীমাহীন সাগৰত ।
দেখিছোঁ আন্ধাৰ ....
কেৱল আন্ধাৰ......................।
শেষত কৰিছোঁ অনুৰোধ
হে মৰমৰ সখী,
আহিবা মোৰ জীৱনলৈ
আশাৰ বন্তিলৈ ।।

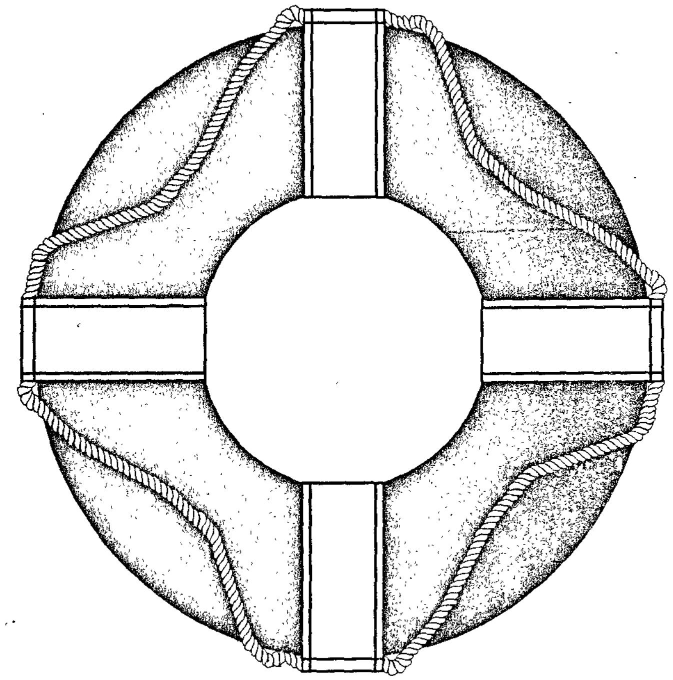

বহাগ

-ৰুবাইনা আহমেদ
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

গছত কুঁহিপাত
ডালে ডালে কুলিৰ মাত
ছেৱে ছেৱে নাচোন
বিহুৱতীৰ সাজোন কাচোন
পখিলাই পাখি মেলি
ফুলে ফুলে উৰি
ভোমোৰাই গুণ কৰি
তাৰেই (বহাগৰ) পাতনি মেলে ।
উকা পথাৰত বিহুৱতীৰ দল
ঢোলৰ ছেৱে ছেৱে
উকামন ৰঙ-চঙীয়া কৰে
নাচোনৰ তালে তালে
মনবোৰ যে হয় বিভোৰ ।
সৃষ্টিৰ পথাৰত ন-ন,শইচ (শষ্য)
ডেকা বিহুৱতীৰ দল
বহাগ আহে পুলক লগাই
শুকাই যোৱা মনবোৰত
ৰস ঢালি
উৰ্বৰ কৰি -

"স্মৃতি"

-পিংকী
স্নাতক ২য় বৰ্ষ (বি

যিমানে ভাবোঁ থাকিম পাহৰি
তোৰ সকলো স্মৃতিৰ কথা
কিয় বাৰু তোৰ স্মৃতিবোৰ মোৰ
হৃদয় বীনাত দিয়ে ব্যাথা ।
এটি দুটি কৰি তোৰ কথাবোৰে
হৃদয় বীনাত আহি
বেদনাৰ ঝংকাৰ তোলে বাৰু কিয়
হৃদয় উন্মাদ কৰি ।
জীয়াই থাকোঁতে নোৱাৰিম আৰু
তোক পাহৰিব মই
অবিহনে তোৰ জীৱনত মোৰ
অকনো শান্তি নাই ।
মৰমৰ পিছত কেতিয়াবা যদি
তোক পাহৰিব পাৰোঁ
সেইবাবে মই সকলো সময়ত
মৰমৰ কামনা কৰোঁ ।
তেতিয়াহে আৰু নেথাকিব মোৰ
কোনো কামনা-বাসনা
সেয়েহে তেতিয়া আত্মাই মোৰ
লভিব অনন্ত সান্তনা ।।

জোনাকী

-ইমৰান হোসেন
উঃ মাঃ প্ৰথম বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

অ জোনাকী...............
মোৰ মৰমৰ দীপলীপ জোনাকী
চিলমিলিয়া এন্ধাৰৰ গৰ্ভত
তুমি চিকমিকাই থকা যেন
দীপ্তিৰ উৰনীয়া চাকি ।
আকাশৰ তৰা হৈ
মুকুতাৰ মালা হৈ
জিলিকিছা জিলমিল কৰি
তুমি উমলিছা উলাহত
প্ৰতি সন্ধিয়াৰ বতাহত
আপোন মনে উৰি উৰি ।
টিপটিপ কৰি যেন
হাঁহি থকা তুমি খিলখিলাই
অনিমেষ নয়নক জেউতি বিলাই,
তুলিছা হৃদয়-মনক উজ্জ্বলাই ।
অ জোনাকী..............
কিৰণৰ কণা হৈ
আহা কোন কল্পনাৰ ৰাজ্যৰ পৰা ?
আনা নেকি সপোন পুৰীৰ বতৰা ?
বিৰাজিছা তুমি যেন
মোৰ সতে লুকাভাকু খেলি,
শুনাচোন এবাৰ এপলক
কথা পাতোঁ আহা প্ৰাণ মেলি ।
জোনাকী, ...অ জোনাকী,
তুমি আকৌ আহিবা..................
ভাটি দিলে হৃদয়ৰ আবেলি ....

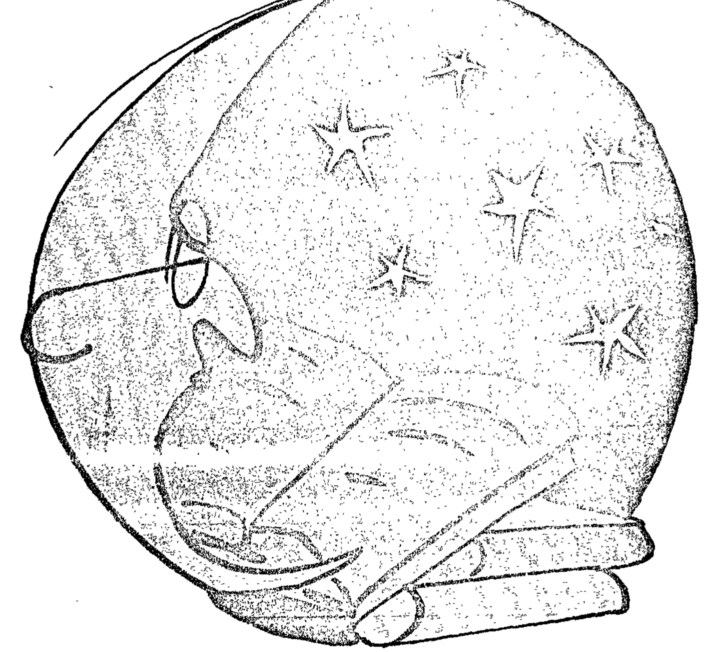

"তোমাৰ প্ৰেমৰ স্মৃতি"

-নবমী শৰ্মা
স্নাতক ১ম বৰ্ষ

জীৱনৰ প্ৰথম প্ৰেম গঢ়ি দেখিলোঁ বহুত সপোন
চিৰজীৱনৰ বাবে কৰিব বিচাৰিছিলোঁ তোমাক যে আপোন ।
সুখ-দুখৰ লগৰী হম বুলি তুমি দিলা মোক সহাঁৰি,
দুখীয়া নহওঁ বুলি গলা যে তুমি মোক পাহৰি ।
ক'তনো গ'ল তোমাৰ মিঠা মিঠা কথা,
ইমান দিনে তুমি দিয়া প্ৰেমৰ নামত বেদনাৰ কথা ।
মিছা আছিল তোমাৰ ইমান দিনৰ ভালপোৱা,
ভালপোৱাৰ নামত কৰিলা তুমি যে মোক ছলনা ।
জীৱনৰ সকলো আশা হৈ গ'ল সপোন,
দুনাই নাযাওঁ জীৱনত কাকো কৰিব আপোন ।
তথাপি তোমাৰ ওপৰত নাই মোৰ কোনো অভিমান,
তোমাৰ বাহিৰে প্ৰেম নকৰোঁ জীৱনত থকালৈকে প্ৰাণ ।
জীয়াই থাকিব বিচাৰোঁ মই অতীতৰ স্মৃতিক লৈ,
তোমাৰ লগত হোৱা মধুৰ মুহূৰ্তবিলাককলৈ ।
সুখী হোৱা এইটোৱে কৰোঁ মই কামনা,
জীৱনৰ বাকী সময়খিনি তোমাৰ বাহিৰে নকৰোঁ আনৰ কল্পনা।
তোমাৰ প্ৰেমৰ স্মৃতি মোৰ মনত থাকিব চিৰকাল,
তোমাৰ প্ৰেমৰ স্মৃতিলৈয়ে জীয়াই থাকিম বছৰ কাল ।
বৰ্তমান যুগত নাই মূল্য সঁচা ভালপোৱাৰ,
সুন্দৰ নোহোৱাৰ অবিহনে দেখিব নোৱাৰি সপোন কল্পনাৰ,
তথাপি দিন যায় কথা ৰয়,
প্ৰথম প্ৰেমৰ স্মৃতি চিৰজীৱনলৈ ৰয় ।

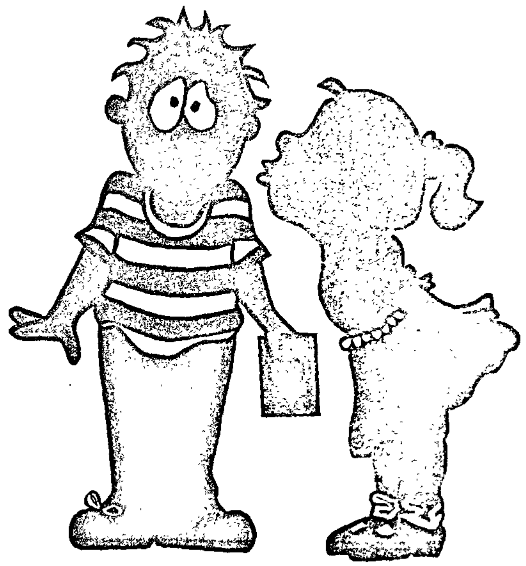

আমাৰ ধুবুৰী

-শামিম জাহান আহমেদ
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

লেতেৰা আমাৰ জিলাখন অতি
জাবৰ জোঁথৰেৰে ভৰা,
ক'তো একো নিয়ম নীতি নাই
বিশৃংখলাৰে ভৰা ।
বাট পথবোৰ বৰ ঠেক
হৈছে খলা-বমা,
নলাবিলাক ভগা ছিগা
পানীৰে উপচি পৰা ।
অহা যোৱা বাট বন্ধ কৰি
ফুট পাথতে বহি,
বেপাৰী সকলে দোকান দিছে
মহা আৰাম কৰি ।
গাড়ীয়েই গাড়ী আৰু মানুহৰ ভিৰ
নাইযে খালী ঠাই,
ঘৰৰ ওপৰত ঘৰ সাজিছে
তথাপি উপায় নাই ।
পাহাৰবোৰ ভাঙি -ছিঙি
গছ-গছনি কাটি,
ঘৰ-দুৱাৰবোৰ সাজি লৈছে
বৰ সুন্দৰ কৰি ।
আমি লৰা'লি খেলিবৰ মন
নাই অকণ মুকলি ঠাই
মা-দেউতা বাইদেউহঁতে
মাথোঁ পঢ়িবলৈ কয় ।

অনুভৱৰ বিশাল পথাৰ

-জাহাঙ্গীৰ আলম আহমেদ
স্নাতক ২য় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

অনুভৱৰ বিশাল পথাৰত
বিশ্বাসৰ বীজ সিঁচি
ভাগ্যক হাতত লৈ
ৰৈ আছো-
অৰ্থ পূৰ্ণ জীৱনৰ প্ৰতীক্ষাত ।
পাৰ পাৰ নোহোৱা গভীৰ সাগৰত
সাতোঁৰে মোৰ ঠুনুকা হৃদয়ৰ
অবুজ কল্পনাই ।
মই যে জীৱন -ৰণ ক্ষেত্ৰৰ
এক বিভ্ৰান্ত, পৰাজিত সৈনিক,
কব নোৱাৰাকৈয়ে দুখবোৰ
আহে আৰু যায় ।
দুখৰ শব্দেৰে জীৱনটোৰ নাম লবলৈ
মন গলেও মুক হৈ পৰে
মোৰ সুখ আকাংক্ষিত মনৰ অভিধান ।
মনৰ সেউজ বননিত মাথোঁ
সফলতাৰ সোণালী আশাৰ পুলি,
অসংলগ্ন চিন্তাৰ প্ৰাচীৰ ভাঙি
সকলো বাধা নেওচি
উঠিবৰ মন যায় উন্নতিৰ উচ্চ চুড়াত ।
দুঃ সাহসে কিয় বাৰে বাৰে
উচুপে মোৰ দুখৰ স্ফীত হৃদয়ত ?
বন বননিৰ নৈসৰ্গিক হাঁহিৰে
চিৰ সেউজ কৰে-
অনুভৱৰ বিশাল পথাৰ ?

"সেই সুমধুৰ ক্ষণ"

-ৰাসিনা সৰকাৰ

স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

ক'তনো লুকাল সেই সুমধুৰ ক্ষণ
ক'তনো হেৰাল সেই মধউৰ সপোন
আজি অকলশৰীয়া হৈ,
দুখৰ চকুলো বুটলি লৈ
মাতি আছে তোমাক এই অভিশপ্ত জীৱন ।
তুমিয়ে দিয়া এই জীৱন
আঙুলি তোমাৰ ধৰি
আগবাঢ়িলোঁ এখুজি দুখুজি
তোমাৰ চকুৰে দেখিলোঁ এই ধৰণী
তোমাৰ গীতৰ ধ্বনিত মতলীয়া হৈ
বুৰ গলোঁ সপোন সাগৰত
সাজিলোঁ জীৱনৰ নতুন ৰং
আজি যৌৱনৰ বাটত অকলশৰীয়া কৰি
গুচি গলা তুমি
অদুৰ-দূৰনি লৈ
মিলি গ'লা তুমি
অসীম-অনন্তৰ মাজত
এৰি গ'লা তুমি
জীৱন অন্ধকাৰ কৰি
গুচি গলা তুমি
অকল চকুলোঁ দি ।।

(মোৰ দেউতাৰ স্মৃতিত)

আমাৰ জন্মভূমি আই

-চানমিএগ্ৰা আলচাৰী

স্নাতক ১ম বৰ্ষ (কলা)

অ' আমাৰ অসমী আই
অ' আমাৰ জন্মভূমি আই,
আমি প্ৰতিজন অসমীয়া মানুহ
আজি কিমান সুখত আছোঁ আমি ।
কিবা হিন্দু, কিবা মুছলমান,
কিবা খৃষ্টান আৰু কিবা বৌদ্ধ,
ভেদাভেদ বিহীন দেশ
আমাৰ ধৰ্ম নিৰপেক্ষ ।।
মনিৰাম দেৱান, কুশল কোৱৰ
কৰিছিল দেশৰ কাৰণে কিমান,
বিদ্ৰোহ, কিমান গণ আন্দোলন,
সিহঁতৰ কাৰণে আমি কৰিব পাৰিছোঁ
স্বাধীন দেশৰ পতাকা উত্তোলন ।
বিদ্ৰোহত কিমান ৰক্ত, কিমান বন্যা
আৰু কিমানজনে হাঁহিমুখে দিছিল জান,
তথাপিও সিঁহতে ৰক্ষা কৰিছে
আমাৰ মৰমৰ সোণৰ জন্মস্থান ।
সিহঁতেও আমাৰ দেশৰ প্ৰতীক,
দেশৰ ৰাখিছে মান,
গোটেই জীৱন আহোতে যাওঁতে
গাই থাকিম সিহঁতৰ গুণ গান ।।

মনৰ দাপোন

-আক্তিফা বেগম

স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

মনৰ দাপোনত আছা তুমি
চকুৰ পানীত থাকা তুমি,
অতীতৰ কথা যেতিয়া উঠিল ভাহি
বিষাদ মনে নামানে বুজনি ।
হাঁহি ভৰা তোমাৰ মুখখনি নাযাওঁ পাহৰি ;
হাঁহিতো আছে তোমাৰ গুণ-গুনণি
চকুলোত বৈ আছে তোমাৰ স্মৃতি ।
নাপাইয়ে পালো তোমাক মনৰ দাপোনত,
আছে সৰু সৰু টুকুৰা এতিয়াও সেই দাপোনৰ
অজানিতে দিছিলোঁ বেদনা তোমাৰ মনত
গলোঁ এতিয়া দুয়ো নৈৰ তৰং হৈ দুই দিশত,
নাপাম দেখা বোধহয় আৰু এই জীৱনত ।
হাঁহিৰে মাজতে আছে তোমাৰ কাৰণ-
দুখৰ কাৰণতো থাকে তোমাৰ মৰম ;
নহলোও নিজৰ সদায় আহা সপোনত
পানীৰ সোঁতহৈ আকৌ মিলিম নীল গগনত ।

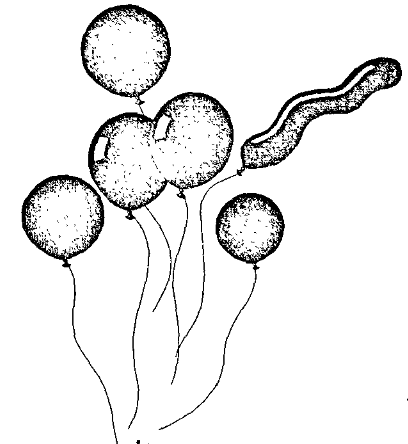

উপহাৰ

-আলমগীৰ হোচেইন(মুন্সি)

উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ (কলা)

মোৰ নাচিবৰ মন যায়
কবিতাৰ বুকুত
কবিৰ বুকুত
তাঁলৈ যেতিয়া মনত পৰে
বেগাই যাওঁ অহা-যোৱা ৰাস্তাটোৰ
অস্তিত্ব হেৰাই
য'ত তেওঁ.....................।
আৰু ভাবোঁ উপহাৰটোৰ কথা
যিটো ঘুৰাই দিছিল এদিন
অবুজ ভাষাৰে ।
সেইদিনা আৰু উপায় নাছিল
মনত পৰে তাঁলৈ ভাৰিলে
স্মৃতিৰ সেই দিনটো
ময়ো কিন্তু ল'ব পৰা নাই ঘুৰাই
আলফুলে ৰাখিছোঁ
সেয়ে বাৰে বাৰে মন যায় নাচিবলৈ
বেদনা আৰু বিষাদত
কবি আৰু কবিতাৰ বুকুত
কেতিয়াবা দুখৰ নেজডালত ধৰি
গাৱলৈ মন যায় নৈৰ সেউজীয়া বুকুত ।

মা

-অৰ্পিতা ঘোষ
উঃ মাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

মা ধৰিত্ৰী তুমি ফালা (ফালি যোৱা)
অসহ্য বোজা
অসহনীয় দুখ
মনবোৰত বেদনা
তুমি কাঢ়িয়াই আছা
 কঢ়িয়াই আছা
তোমাৰ ভাগৰ নাই
তোমাৰ অলসতা নাই
তোমাৰ বেজাৰ নাই
 তুমি সহনশীল মা।
তোমাৰ বুকুত পাপীৰ পাপ
 দিনক দিনে বাঢ়িছে
দ্বন্দ্ব-খৰিয়াল
 দিনে-দিনে চৰিছে।
পুৰা পেপাৰখন মেলাৰ লগে লগে
হত্যা, গণহত্যা, ধৰ্ষণ আৰু
 অমানবীয় আচৰণ
 মানুহ নামৰ শ্ৰেষ্ঠ জীৱে
কৰে অহৰ্নিশে
নিজৰ বাবে আত্মবলিদান।
মই শোকাতুৰা মা
মা মই উদ্বিগ্ন ?
তুমি ফালি যোৱা মা।
তুমি ফালা।
মই উচুপিছোঁ।

অসমীয়া কোন ?

-ইছলামুল হক (বাচ্চু)
স্নাতক ১ম বৰ্ষ (কলা)

অসমীয়া, অসমীয়া বুলি সকলোৱে কোৱা,
আচলতে অসমীয়া কোন ? ভালকৈ জানা।
অসমত থকা অসমীয়া ভাষা উপেক্ষা
 কৰিনো কেনেকৈ অসমীয়া।
অসমৰ স্বাৰ্থত আঘাত হানিছো
অসমৰ বুকুত শৰ মাৰিছোঁ,
অসমৰ বিৰুদ্ধে কথা পাতিছোঁ,
অসমৰ মানুহক নৰকত ঠেলি দিব বিচাৰিছোঁ,
অসমতে তেজেৰে ফাঁকু খেলিব খুজিছোঁ,
 সিনো কেনেকৈ অসমীয়া।
অসমৰ স্বাৰ্থৰ বাবে, অসমৰ মানুহৰ বাবে,
অলপো সময়, আৰু ধন ব্যয় কৰা
 ইচ্ছা নাই মনত,
পাৰে যদি কাটি লয় নিজৰ খিনি সুতৰ হাৰত।
 সিনো কেনেকৈ অসমীয়া।
যিয়ে দিব পাৰে অসমৰ হকে
 সাম্প্ৰদায়িকতাৰ বৃক্ষ উভালি,
আনিব পাৰে একতা, ভেদা-ভেদ পৰিহাৰ কৰি।
কৰিব পাৰে দুখীয়া-দুৰ্ভগীয়া ৰাইজক,
অত্যাচাৰ লাঞ্ছনাৰ কবলৰ পৰা মুক্ত
সিয়ে আচল অসমীয়া জানিবা।

মানৱ জীৱন

-শ্ৰী দিপাঙ্কৰ ৰায়
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

জন্ম মৃত্যু জড়া-ব্যাধি
 এয়ে আমাৰ জীৱন,
তথাপি কিয় কৰোঁ আমি
 সুখৰ সন্ধান সৰ্ব্বক্ষণ।
সুখ-দুখৰে গঢ়া এই
 মানৱ জীৱনৰ ৰেখা,
মাজে সময়ে ভাবোঁ আমি
 মৃত্যু অনিবাৰ্য্যটো মিছাঁ।
ধৰিলোঁ জনম নকৰিলোঁ কৰ্ম
 কেৱল বিচাৰিলোঁ সুখ,
সুখ ভোগতেই কটালোঁ সময়
 পালো কেৱল দুখ।
চিন্তা নকৰিলোঁ আনৰ সকাম
 কেৱল কৰিলোঁ পাপ
যি পাপে দিলে আমাক
 মানৱ জীৱনৰ অভিশাপ।
নিজৰ কাৰণে চিন্তা কৰি
 পাহৰিলোঁ পাপ-পূণ্যৰ কথা,
বিলাসী জীৱনত মত্ত হলোঁ
 পূৰ্ণ কৰিলোঁ বাসনা।

অবুজ

- মোস্তক আহমেদ (ৰোজ)
স্নাতক ১ম বৰ্ষ (কলা)

তুমি
মোৰ জীৱনৰ এক অবুজ সাঁথৰ
বুজিও বুজাব নোৱাৰা
এটি নিষ্ঠুৰ স্মৃতি
ইমান হাঁহি
কিনো গোপন বেদনা............
লুকুৱাব বিচাৰিছা
ই যে অসহ্য দুখ।
এনেকুৱা লাগে
কোনোৱাই যেন তোমাক
দি থৈ গ'ল
এটি উপহাৰ........
"গোটেই জীৱনৰ দুখ"
তোমাৰ মৰম লগা হাঁহিটিত
মই কিয় অস্পষ্ট ভাবে
এক বেদনাৰ প্ৰলাপ
হে প্ৰিয়া
 নিজকে ইমান কষ্ট কিয় দিয়া
 কিমাননো চূৰ্ণ কৰিবা হৃদয়খন
 তুমি জানো পৰিবা
 জীৱনত মোৰ হবলৈ।

'অসীমত হেৰাই যোৱাৰ ভয়ত'

-আবুল হাচান শ্বেখ
উঃ মাঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

হালধীয়া বৰণৰ এখনি কামিজেৰে সুসজ্জিত,
তাতে পৰিছে ডুব' ডুব' অৱস্থাৰ বেলিৰ
ৰঙচঙীয়া কিৰণ ।
তাৰ পৰাই আকৌ বৰষিছিল
ৰঙা ৰঙা এপাহি হাঁহি
ধৰিব নোৱাৰিছিলোঁ'ই ৰজনী গন্ধানে সূৰ্য্যমুখী ।
মাথো মাতাল হবলগীয়া আছিল মাতাল হলোঁ,
অনুভৱ কৰিব লগীয়া আছিল অনুভৱ কৰিলোঁ ।
বুটলিবলৈ অপাৰ হাবিয়াস হৈছিল
নীমজ স্পৰ্শৰ আশাত ।
কিন্তু পশ্চিম দিগন্তত বেলিটো
হেৰাই যোৱাত,
মইও অসীমত হেৰাই যোৱাৰ ভয়ত
তৎক্ষণাত ঘুৰি আহিলোঁ ।

"স্মৃতি"

- পাইচালি নাজাৰী
স্নাতক ৩য় বৰ্ষ (কলা)

জীৱনৰ প্ৰতিটো খোজত
মই আশা কৰিছিলোঁ
তোমাৰ কোমল হাতৰ পৰশ ।
যি পৰশে মোক উত্তেজিত কৰিছিল ।
দুচকুয়ে মিঠা সপোন ৰচিছিল
দুটি মন-প্ৰাণ এক হোৱাৰ
সেই সময়ত মোৰ দুটি নয়ন
নিশা ভুগিছিল নীদ্ৰাহীনতাত ।
কিন্তু, নিমিষতে সকলোবোৰ
হেৰাই গ'ল
মাথো হৈ ৰল এক সোৱৰণি
যি সোৱৰিলেই মোৰ হৃদয়খন
ভৰি পৰে এক অবুজ বেদনাৰে ......।

গোলাপ

- নিলুফাৰ ইয়াছমিন
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (কলা)

মানুহে কয় তোমাক ফুলৰ ৰাণী
প্ৰকৃততে তুমি কোন ?
তোমাৰ কোমল পাহিঁত যেন..
পায় অপেশ্বৰীৰ গুণ ।
পদুম ফুলাত ভেটফুল যেন
মৰহিয়ে যায় ; তেনেকৈ...
তুমি ফুলাৰ লগতে বাকী ফুলবোৰৰ
যেন ঈৰ্ষাহে হয় ।
বাগিচাৰ সৌন্দৰ্য্য বঢ়ালা তুমি
সবগৰ পৰা মৰতত পৰি,
পখিলাই যেন ঘুৰি ফুৰে বাগিচাত
কেৱল তোমাৰে প্ৰেমত পৰি ।
তোমাৰ ৰঙা মুখখনি চাই
হৃদয়ত প্ৰেমৰ ভাব জাগি উঠে,
একে সময়তে তোমাৰ শেতা মুখনি চাই
হৃদয় ভগাৰহে ভয় আহে ।
এঠাইত তুমি ৰঙা, এঠাইত তুমি শেঁতা
তোমাৰ ৰহস্য কি ?
আৰু যদি তুমি ফুলৰ ৰাণী
কাইটৰ বিচনাত কৰা তুমি কি ?
কোৱা তোমাৰ ৰহস্য কি ?

এনেকৈয়ে মই তোমাৰ বিষয়ে কবিতা লিখোঁ

- ৰেজাউল হক
উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ (কলা)

মোৰ.....?
মোৰ মাজৰ
মোৰ নিথৰ
অনুভৱত
তুমি শুই থকা
নিৰব জলকুৰৰীৰ দৰে ।।
তোমাৰ বিষয়ে যেতিয়া মই ভাৱো
পৃথিৱীত পিতৃৰ মস্তিষ্কৰ পৰা
মাতৃ গৰ্ভলৈ ভ্ৰূণৰ সৃষ্টি হয়
সময়ৰ লগে লগে প্ৰসব বেদনা আৰম্ভ হয়
তেতিয়া যদি মাতৃগৰাকীয়ে কয়,
মই সন্তানটো জন্ম নিদিম ?
মাতৃগৰাকীয়ে জানো পাৰিব
সেই যন্ত্ৰনাৰ পৰা
মুক্তি পাবলৈ ?
তেনেদৰে মইও যেতিয়া তোমাৰ বিষয়ে ভাৱোঁ
তেতিয়া মোৰ ভাৱৰাজ্যৰ পৰা
ভাষাবোৰ তেনেকৈয়েই
(পিতৃৰ মস্তিষ্কৰ পৰা অহাৰ দৰে)
মোৰ কলমডালক গৰ্ভৱতী কৰে
আৰু সেই মাতৃৰ দৰে মোৰ কলমেও
থাকিব নোৱাৰে এটি কবিতাৰ জন্ম নিদি
এনেকৈয়ে মই তোমাৰ বিষয়ে লিখোঁ কবিতা ।

মনত পৰেনে কেতিয়াবা

- ৰেহেনা পাৰবিন (আয়শা)
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ (কলা)

মনত পৰেনে জানু মোৰ কথা কেতিয়াবা
মনত পৰেনে মোৰ অতীত স্মৃতিৰ কথা
নপৰেনে কেতিয়াবা মোৰ তোমাৰ
বন্ধুত্ব গঢ়াৰ কথা ।
মই জানোঁ পাহৰি গৈছা তুমি সকলো কথা
মোৰ তোমাৰ সকলো কথা -বতৰা
কিন্তু ই কেনেকৈ সম্ভৱ ।
মইতো পৰা নাই পাহৰিব তোমাৰ কথা ।
মোৰ হৃদয়ৰ প্ৰতিটো পল অনুপলতে
মনত পৰি যায় তোমাৰ সকলো কথা,
তোমাৰ অভিমান, তোমাৰ খং,
আৰু তোমাৰ আনন্দত তন্ময়
হোৱা মুখৰ প্ৰতিচ্ছবিখনৰ কথা ।
তেনেহলে তুমি কিয় পাহৰিলা ?
মনত পৰেনে কেতিয়াবা, তুমি যে কৈছিলা
তোমাৰ হৃদয়ৰ প্ৰতিটো পল অনুপলতে
মোৰ ছবি আঁকা
তেতিয়াহলে কি মই ভাবিম সেইবোৰ আছিল
তোমাৰ মিছা আৰু প্ৰতাৰণা
তেনেহলে কি মই ভাবি লম তুমি
বিৰাট মিছলীয়া ।
আৰু কিমান বা ভাবিম তোমাৰ কথা
দিনে ৰাতিয়ে মোৰ হৃদয়খন জখলা কৰি আছা
হৈছেনে কিবা ক্ষতি মোৰ পৰা
তুমি বাৰু এনেকুৱাই আছিলানে
আগৰে পৰা ???

কবিতাক মই ভাল নেপামনে...............?

ভাবিব পাৰা তুমি কবিতা কোনো ৰমনীৰ নাম,
নাইবা কোনো স্বৰ্গৰ অপেশ্বৰীৰ নাম,
নাইবা কবিৰ কোনো কাল্পনিক প্ৰেমিকা ।।

কিন্তু আচলতে সেয়া নহয়
কবিতা হ'ল কবিৰ হৃদয়ৰ ভাষা
কবিৰ বেদনাৰ সান্তনা ;
কবিৰ নিৰাশাৰ আশা
কবিৰ আবেগৰ কল্পনা-
তেন্তে কোৱাচোন তুমি,
কবিতাক মই ভাল নেপামনে...?

তুমি হয়তো ভাবিব পাৰা
কবিতাৰে মানুহ উপকৃত নহয়,
নাইবা কবিতাৰ জৰিয়তে মানুহৰ একো লাভ নহয় ।

কিন্তু আচলতে সেয়া নহয়
কবিতাৰ মানুহ
মানুহৰ হ'ব পাৰে,
মানুহ কবিতাৰ বাবে
কবিতা মানুহৰ বাবে ।
কবিতাৰে মানুহ পৃথিৱীৰ
ইমূৰৰ পৰা সিমূৰলৈ যাব পাৰে,
কবিতাৰে মানুহে ভৱিষ্যত জীৱনক
কল্পনাত অংকন কৰিব পাৰে ।
কবিতাই এটা জীৱন্ত মৃত দেহক
জীৱন্ত কৰিব পাৰে ।
কবিতাই অশান্ত সাগৰক শান্ত কৰিব পাৰে
কবিতাই অশান্ত মনক শান্ত কৰিব পাৰে,
কবিতাই শান্ত পৃথিৱীক অশান্ত কৰিব পাৰে
আৰু অশান্ত পৃথিৱীক শান্ত কৰিব পাৰে ।
তেন্তে কোৱাচোন তুমি,
কবিতাক মই ভাল নেপামনে......?

তেন্তে তুমি উঠি পৰি লগা
মোৰ মৰহী যোৱা প্ৰেমক জ্যান্ত কৰিবলৈ,
কিয়নো মই মোৰ জীৱনক
যিমানখিনি ভাল পাওঁ
তাতকৈ তোমাক মই বেছিহে ভালপাওঁ ।।

উছৰ্গা
যাৰ উৎসাহ আৰু প্ৰেৰণাই
জন্ম দিলে,
"কবিতাক মই ভাল নেপামনে..?"
কবিতাটো
সেইজনীৰ হাতত-

-ৰেজাবুল হক (ৰাজু)
উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ
কলেজ ৰোড, ধুবুৰী ।

সপোন সপোনহৈয়ে ৰ'ল

জেছমিনা পাৰবীন,
উচ্চতৰ মাধ্যমিক ২য় বৰ্ষ (বিজ্ঞান শাখা)
ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়, ধুবুৰী।

Girls' Hostel'ৰ বেছিভাগ ছাত্ৰীৰ মনতেই আজি আনন্দৰ লগতে বিষাদৰ কালিমাও দেখা দিছে। আজি উচ্চতৰ মাঃ দ্বিঃ বাৰ্ষিকৰ পৰীক্ষা শেষ। সকলোৰে মনত এফালে যেনেকৈ ঘৰা-ঘৰি যোৱাৰ আনন্দ আনফালে প্ৰিয় বন্ধু-বান্ধৱীক এৰি থৈ যোৱাৰ দুখ। আশা নামৰ ছোৱালী জনীৰো একেই অৱস্থা । ঘৰত যোৱাৰ আনন্দত তাই ক্ষণিকৰ বাবে দুখক বিদায় দি সকলোৰ পৰা বিদায়লৈ ৰিক্সাত উঠি কাচাৰী ঘাট অভিমূখে যাত্ৰা কৰিলে। ঠিক সময়ত গৈ ঘাটত উপস্থিতহৈ সিহঁতৰ ঠাইলৈ যোৱাৰ বাবে ৰৈ থকা লঞ্চত গৈ উঠিল। ঘাটত বহুত মানুহৰ সমাগম। তাৰ মাজত আন এখন লঞ্চৰ পৰা এজন ল'ৰাই আশাৰ পিনে এনেকৈ চাই আছিল যে আশাৰ হঠাৎ ল'ৰাটোৰ পিনে চকু পৰাত তাই ইতস্ততঃ বোধ কৰিলে। ল'ৰাটোৰ চকু দেখি তাইৰ অন্তৰৰ মাজত কিবা এটা খেলাই গ'ল। হঠাতেই ল'ৰাটোৱে কিবা এটা ভাৰি সৰু কাগজৰ টুকুৰা এটাত কিবা লিখি বাদাম বিক্ৰি কৰা ল'ৰাটোক এটকা দি কাগজখিনি ছোৱালী জনীক অৰ্থাৎ আশাক দি আহিবলৈ ক'লে ল'ৰাটোৱে কাগজ আনি আশাক দিয়াত আশাই দেখিলে যে তাত তাইক ল'ৰাটোৱে ভালপোৱাৰ Propose কৰিছে আৰু উত্তৰটো বিচাৰিছে। আশাই কথাষাৰ ভাবি থাকোতেই লঞ্চ এৰিছিল। তাই যিমানেই এই বিষয়ে চিন্তা কৰিব নোখোজে, যিমানেই আৰু বেছি মনত পৰে। এইটোৱেই ভালপোৱা নেকি? ভালপোৱা যে কেতিয়া কেনেকৈ হৈ যায় কোনেও গম নাপায়। হঠাৎ তাইৰ মনত পৰিল যে, ল'ৰাটোৱে কাগজ তাৰ ঠিকনাটো দিয়া নাই কেৱল নামটো ৰাজু বুলি লিখিছে। তাইৰ মনটো বৰ বেয়া লাগিল। হঠাৎ মানুহ বিলাকৰ হুলস্থুলত তাই চিন্তাৰ জগতৰ পৰা বাস্তৱ জগতলৈ ঘূৰি আহিল। তাই দেখিলে লঞ্চ আহি ঘাট পাইছে। তাই সময়মতে গৈ ঘৰত উপস্থিত হ'ল।

এনেদৰে বহুত দিন পাৰ হৈ গ'ল। ইয়াৰ মাজতে আশাই গম পালে দে তাইৰ বিয়া সম্পৰ্কে ঘৰত আলোচনা চলি আছে। তাই কিংকৰ্তব্য বিমুৰ হৈ গ'ল। কি কৰিব কি নকৰিব এনেকুৱা অৱস্থা। তাই প্ৰথমেই ৰাজুৰ বিষয়ে একো নকৈ পঢ়াৰ অজুহাত দেখুৱালে যে তাই আৰু পঢ়িব বিচাৰে। কিন্তু যেতিয়া দেখিলে তাইৰ বিয়াৰ তাৰিখ ঠিক হৈ গৈছে তেতিয়া তাই উপাই নাপায় মাক দেউতাকৰ আগত সকলো ভাঙি পাতি ক'লে। মাক দেউতাকে কথাটো মানি নললে। তাইক ৰাজুক পাহৰি যাবলৈ ক'লে। তেওঁলোকে ঠিক কৰা ল'ৰাৰ লগতেই বিয়াত বহিব ক'লে। আশাই চাৰিওপিনে ধোৱা-কোৱা দেখিলে। ঠিক তাৰিখত তাইৰ সকলো ৰঙীন সপোন ভাঙি থানবান হৈ গ'ল। এনেকৈ তাই আকাশক একো নজনাই তাৰ লগত সংসাৰ পাতি গৈ থাকিল। বহুত দিন পিছত আকাশে এদিন আশাক ক'লে অহাকালি বোলে তাৰ বন্ধু এজন আহিব। আশাই বন্ধু জনৰ বিষয় সোধাত আকাশে ক'লে তাৰ বন্ধুজনৰ বৰ দুখ। মিছা আশাত জীৱনটো ধংস কৰি আছে। এদিন ধুবুৰীব পৰা ঘৰলৈ আহোতে লঞ্চত এজনী ছোৱালীক দেখি তেতিয়াৰ পৰা এতিয়ালৈ ভাল পায়েই আছে। কোনো বেলেগ ছোৱালীৰ কথা ভবাই নাই। ছোৱালীজনীৰ নাম এনেকি ঠিকনাটোও নাজানে। তথাপিও কোনোবাদিন যদি হঠাৎ লগ পায় সেই আশাত এতিয়াও ছোৱালীজনীৰ বাবে বাট চাই আছে। আশাই ল'ৰাটোৰ নাম সোধাত যেতিয়া ৰাজু বুলি শুনিলে তেতিয়া মূৰত সৰগ ভাঙি পৰা যেন তাইৰ অনুভৱ হ'ল। নিজকে কি স্বাৰ্থপৰ বুলি অনুভৱ কৰিলে। তাইৰ দুচকুদি চকুলোৰ প্লাৱন বব ধৰিলে। তাইৰ মূৰটো আচন্দ্ৰই কৰিব ধৰিলে আৰু অচেতন হৈ পৰি গ'ল। জ্ঞান ঘূৰি অহাত আকাশে কন্দাৰ কাৰণ সোধাত তাই ৰাজুৰ দুখ সহ্য কৰিব নোৱাৰি কান্দিছে বুলি মিছাও ক'লে। তাইৰ মনৰ ভাৰ আকাশক বুজিব নিদিলে। কালি ৰাজুৰ সন্মূখত তাই কেনেকৈ উপস্থিত হ'ব সেইটো ভাবি তাই চকু মুছি নি থৰ হৈ বিছনাত পৰি থাকিল ....। ৰাজুৱে তাইক ক্ষমা কৰিবনে ? এইটো তাইৰ দোষ নে ভাগ্যৰ দোষ ? নে মাক - দেউতাকৰ দোষ ? এই বিলাকৰ উত্তৰ এতিয়া তাই ক'ত পাব ? এইবিলাক কথা ভাবি তাইৰ অন্তৰাত্মা কঁপি উঠিল .... ।

এয়েতো জীৱন

মমতাজ ৰহমান,
উঃ মঃ দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান শাখা) ।

বসন্তৰ আগমনৰ লগে লগে তাইৰ মনত এটা নতুন ইচ্ছা জাগি উঠিছে। তাই কব নোৱাৰে তাইৰ কিয় এনে ইচ্ছা জাগি উঠিছে। অতীতৰ কথা মনত পৰিলে তাইৰ মনটো বিষাদেৰে পূৰ্ণ হৈ উঠে। তেতিয়াৰ দিনত, পখিলাই যেনেকৈ ফুলনিত বহি গুণ-গুণ কৰি থাকে। তেনেকৈ কুসুমে সকলো সময়তে ঘূৰি - ফুৰি, হাঁহি-তামাসা কৰি দিন কটায়। কুসুমৰ বয়স হৈছে ১৪ বছৰ, এই সময়তে তাইৰ শৰীৰটো যৌৱনাজ্জ হৈ পৰিছে। বয়সতকৈ যেন তাই কিছু আগবাঢ়িছে। আপেলৰ নিচিনা গালদুখন সকলো সময়তে যেন ৰঙচুৱা হৈ থাকে। ইমান ধুনীয়া কাৰনে তাইৰ জীৱনত সোনকালে বাৰিষা নামি আহিল। কুসুম কমতাপুৰ হাইস্কুলত ক্লাছ নাইনত পঢ়ি আছে। এদিনাখন স্কুলত থকা কৃষ্ণচূড়া গছৰ তলত কুসুম, আজলী আৰু কলিয়ে সিহঁতৰ পৰা অলপ আঁতৰত চাৰি-পাঁচজনমান লৰাই কুসুমক দেখি হাঁহি আছে। কলিয়ে কুসুমক ঠেলা মাৰি কলে, হেই; সেই-ৰঘুনাথৰ ল'ৰা অয়নক চিনি পোৱানে ? কোন অয়ন ; এ, চিনি নোপোৱা হবলা, অ, মনত পৰিছে; তেওঁ বৰ দুষ্ট। সকলো সময়তে মোৰ পিছতে লাগি থাকে। আমি তেওঁৰ পিছত সকলো সময়তে ঘূৰি থাকো, তথাপি আমাক তেওঁ পাত্তাই নিদিয়ে। কিন্তু তোক দেখি একেবাৰে দিবানা হৈ গ'ল -- কথাষাৰি আজলীয়ে ক'লে। এনেকৈয়ে হাঁহি - স্ফুৰ্তিৰে দিনবোৰ আগুৱাই যায়।

এদিনাখন কুসুমে স্কুলৰ পৰা আহি দেখিলে যে মাকে এজন মানুহৰ লগত কথা-পাতি আছে। তাইৰ গাঁৱৰ আটাইতকৈ কুখ্যাত চৰিত্ৰৰ ব্যক্তি হ'ল এই ৰঘূনাথ চৌধুৰী। তেওঁ কিয় বা ইয়ালৈ আহিছে সেইটো ভাৰি তাইৰ মনটো সেমেকি উঠিল। মানহজন গুচি যোৱাৰ পিছত কুসুমে মাকক সেই মানুহজনৰ কথা সুধিলে। মাকে ক'লে তোৰ এতিয়া বিয়াৰ বয়স হৈছে । ছোৱালী মানুহ হৈ কিমান দিন ঘৰত থাকিবি। এদিনাখন আনৰ ঘৰত যাব লাগিব। মই ভাবিলোঁ ৰঘূনাথৰ ল'ৰা অয়নৰ লগত .... বাকীখিনি ক'বলৈ নেপালে, তাই দৌৰি ৰূমত গৈ বিছনাত উবুৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে। মাকে তাইক বহুসময় বুজাই শান্ত কৰালে। বহাগ মাহৰ পাঁচ তাৰিখত কুসুমৰ বিয়া ৰঘূনাথৰ ল'ৰা আয়নৰ লগত ঠিক হ'ল। নিৰ্দিষ্ট দিনা বৰ ধূমধামেৰে বিয়াখন হৈ গ'ল। বিয়াৰ পিছৰ প্ৰথম এমাহ ভালকৈয়ে গ'ল। ইয়াৰ পিছত কুসুমে দেখিলে যে অয়নে মদ খাই ৰাতি দেৰিকৈ আহে। এদিনাখন কুসুমে মদ খোৱাৰ কথা সুধিলত অয়নে তাইৰ চুলিৰ মুঠি ধৰি ঘৰৰ মজিয়াত পেলাই দিলে আৰু ক'লে যে যেতিয়ালৈকে ঘৰৰ পৰা একো আনিব নোৱাৰিবি, তেতিয়ালৈকে তই মোৰ লগত কথা নাপাতিবি। ইয়াৰ পিছদিনা দেখিলে যে অয়নে তেওঁৰ বন্ধু- বান্ধৱীসকলক ঘৰত আনিছে আৰু বিলাতী মদ খাই নাচি আছে। এনেকৈয়ে অয়নে প্ৰত্যেক দিন ঘৰত বন্ধু-বান্ধৱীক আনি আড্ডা মাৰি থাকে। এদিনা অয়নে কুসুমক ক'লে যে তেওঁ আজি গুৱাহাটীত যাব, লগতে কুসুমক লৈ যাব। কুসুমে প্ৰথমে যাবলৈ মান্তি নহৈছিল কিন্তু অয়নে বাৰে বাৰে কোৱাত যাবলৈ মান্তি হ'ল। গুৱাহাটীত আহি সিহঁতে এটা ডাঙৰ ৰেষ্টুৰেণ্টৰ সন্মুখত ৰ'ল। ৰেষ্টুৰেণ্টৰ ওচৰৰ এটা ঘৰৰ দুৱাৰৰ সন্মুখৰ পৰা অয়নে কাৰোবাক মাতি কিবা কলে আৰু কুসুমক দেখুৱাই দিলে। কুসুমৰ মনটো এক অজান আশংকাত শিয়ঁৰি উঠিল। ইয়াৰ পিছত মানুহজনে কুসুমৰ হাতত ধৰি লৈ যাবলৈ ওলাল। কুসুমে চিঞৰি চিঞৰি কান্দিবলৈ ধৰিলে আৰু অয়নক ক'লে তাইক এৰি দিবলৈ। ইয়াৰ পিছত মানুহজনে অয়নক বিশ হেজাৰ টকা দিলে। কুসুমে কান্দি কান্দি বাগৰি পৰিল। অয়ন তেতিয়া পাথৰৰ দৰে নিৰ্বাক - নিস্তব্দ হৈ আছিল। মানুহজনে কুসুমৰ চুলিত ধৰি লৈ গ'ল আৰু অয়ন মটৰচাইকেলত উঠি গুচি আহিল। ঘৰলৈ অহাত কুসুমক নেদেখি গাঁৱৰ মানুহবিলাকে অয়নক প্ৰশ্ন কৰিবলৈ ধৰিলে। কিন্তু অয়নে ক'লে যে আজি কেইবাদিনৰ পৰা তেওঁ কুসুমক দেখাই নাই। মানুহবিলাকে এই কথা বিশ্বাস কৰিলে। মাকে কান্দিলে। এনেকৈয়ে দিন বাগৰাৰ লগে লগে কুসুমৰ কথা মানুহে পাহৰিবলৈ ধৰিলে আৰু কালত সেই গাঁৱতে অয়ন বিশেষ গণ্যমান্য ব্যক্তি হৈ পৰিল। বৰ্তমান সমাজত এনেকুৱা কিমান যে দুশ্চৰিত্ৰ মানুহ সমাজাৰ আটাইতকৈ সন্মানীয় ব্যক্তি হৈ পৰিছে তাৰ কোনো হিচাপ নাই ।

পত্ৰবন্ধু

দিলৰুবা বেগম,
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (অসমীয়া)।

"বাহিৰত এয়া স্নিগ্ধ জোনাক নিশা, তৰা ভৰা আকাশ, বিশাল আকাশৰ বুকুত পূৰ্ণতা লাভ কৰা জোনটো আৰু মই। নীলিম আকাশৰ শুকুলা মেঘৰ আঁৰে আঁৰে ফৰিংফুটা জোনাকবোৰে আজি মোক বৰকৈ আমনি কৰিছে জানা; বাৰে বাৰে দূৰ দিগন্তলৈ মোক বিৰিঙাই মাতি আছে। প্ৰকৃতি এতিয়া মোক তোমাৰ কথা বৰকৈ সোঁৱৰাই দিছে। কিন্তু তুমি যে কাষত নাই, সেয়েহে নীৰৱে উমলি সুৰৰি আছে তোমাৰ নাম ....।"

মায়াই তাইৰ পত্ৰবন্ধুৰ চিঠিখন পঢ়ি খামটোৰ ভিতৰত ভৰাই টেবুলৰ ওপৰত খিৰিকীখনৰ কাষত গৈ লাহেকৈ খিৰিকীখন খুলি দিলে। এজাক শীতলবতাহ আহি মায়াক স্পৰ্শ কৰিলেহি। ..... চিনাকী স্পৰ্শ । মায়াৰ মনটো পাতল পাতল লাগিল।

নাই আৰু নোৱাৰি ....। নিজকে আৰু কিমন কষ্ট দিম, কিমান আৰু সেই অতীতৰ স্মৃতিবোৰকেই সুৰৰি থাকিম। নাই আৰু নিজকে ইমান কষ্ট দিব নোৱাৰো। কথাবোৰ কাৰোবাক কবই লাগিব; কাৰোবাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিবই লাগিব; কাৰোবাৰ আগত প্ৰকাশ কৰিবই লাগিব। কিন্তু কমনো কাক ? কোনে মোৰ কথাবোৰ মোৰ অনুভূতিবোৰ বুজি পাব ? আৰু মোৰতো তেনে কোনো এজন বন্ধু বা বান্ধৱী ও নাই, যাক মই অকপটে ক'ব পাৰিম মনৰ কথাবোৰ হৃদয়ৰ অনুভূতিবোৰ।

কাৰ জীৱনত কেতিয়া কেনেদৰে ধুমুহা আহে কোনে জানে ? মাথো জীৱনৰ সোনোৱালী সপোনবোৰ কাগজৰ টুকুৰা হৈ চঁকুলো সাগৰত উটি ভাঁহি ফুৰে। বিফলতাই যেতিয়া জীৱনৰ বাট লয় তেতিয়া বাট হেৰাই উদ্দেশ্যবিহীন ভাবে দৌৰিবলৈ ধৰে আশাৰে ....। ঠিক তেনেকৈ উদ্দেশ্য বীহিন ভাৱে এদিন ৰঙৰ বতৰা লৈ আহিছিল 'মন' তাইৰ অজানিতে। হৃদয়ৰ সমস্ত আবেগ উজাৰি গভীৰ ভাবে ভাল পাই পেলাইছিল 'মন'ক । কিন্তু কালৰ চক্ৰত সকলো ধুলিসাৎ হৈ গ'ল। শেষ হৈ গ'ল তাইৰ সকলো আশা, সমাপ্ত হ'ল তাইৰ সকলো কল্পনা, অন্ত পৰিল তাইৰ প্ৰেমৰ যৱনিকা। কাৰণ 'মন' তাইৰেই বান্ধৱী 'মনিক' ভাল পায়। তথাপি তাই সিদ্ধান্ত ললে যে সি ওৰেটো জীৱন মনক ভাল পাই থাকিব।

কেতিয়াবা মায়াই ভাবে, জীৱনটো একেবাৰে শেষ কৰি দিম। অত্মাহত্যা কৰিম আৰু জীয়াই থকাৰ ইচ্ছা নাই ....। কিন্তু কিয় ? তেনে কৰিলে জানো সকলো সমাধা হব ? তাই নিজকে প্ৰশ্ন কৰে মোৰ জীৱনটো নিজৰ কাৰণে মূল্যহীন হব পাৰে, কিন্তু মা-দেউতা, ভাই-ভনীৰ কাৰণেতো মূল্যহীন নহয়, আৰু মইতো 'মন'ক মোৰ গোপন প্ৰেমৰ কথা তাৰ আগত কেতিয়াও ব্যক্ত কৰা নাই। গতিকে মই মৰিম কিয় ? বুলি নিজকে বুজনি দিয়ে। প্ৰেমৰ বাহিৰেওতো জীৱনত আৰু বহুত বস্তু আছে। তেনেহলে কিয় .... ? কিয় এনেদৰে নিজকে শেষ কৰিম? কিয় ? নাই, মই এনে আত্মাহত্যাৰ নিচিনা পাপ কাম কেতিয়াও নকৰো বুলি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলো।

মায়া B.N. College ৰ স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষৰ ছাত্ৰী। ধুবুৰীতেই এখন হোষ্টেলত থাকে। দূৰ দিগন্তক কোনোৱা অচিনাকীৰ সৈতে পত্ৰবন্ধুত্ব গঢ়িম বুলি কেতিয়াবাই ভাবিছিল তাই। সেয়েহে "ভৱানী বুক হাউচ"ৰ পৰা চলিত মাহৰ 'বিস্ময়' এখন আনি 'প্ৰিয়বন্ধু'ৰ শিতানটো উলিয়াই লৈ প্ৰথমৰ পৰা নামবোৰ পঢ়ি যাবলৈ ধৰিলে। অৱশেষত এটা নাম বিচাৰি পালে। যাৰ অভিৰুচিৰ লগত মায়াৰ অভিৰুচিৰ মিল আছে।

ৰূমমেট দুজনী ঘৰলৈ যোৱাৰ বাবে মায়া অকলে ৰূমত আছে। দৰ্জাখন বন্ধ কৰি ট্ৰাংকটো খুলি লেটাৰ পেডটো উলিয়াই আনি পত্ৰবন্ধুলৈ বুলি চিঠি লিখিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। বিশেষ একো নিলিখিলে, কেৱল প্ৰস্তাৱটোহে আগবঢ়ালে পত্ৰবন্ধুলৈ। চিঠিখন লিখা শেষ কৰি আকৌ এবাৰ প্ৰথমৰ পৰা পঢ়ি চালে, কৰ বাত ভূল হৈছে নেকি ? চিঠিখন ভালদৰে ভাঁজ কৰি লেফাফা এটাত ভৰাই আঠা লগাই গোট গোট আখৰেৰে ওপৰত ঠিকনাটো লিখিলে। পত্ৰবন্ধু "অসীম হাজৰিকা" লৈ এয়া তাইৰ প্ৰথম চিঠি। সি বাৰু গ্ৰহণ কৰিবনে তাইৰ প্ৰস্তাৱটো ? বহুত প্ৰশ্নই তাইক জুমুৰি দি ধৰিলে।

চিঠিখন Post কৰাৰ সম্পূৰ্ণ এমাহ পিছতহে উত্তৰটো আহিল। চিঠিখন পাই মায়াই আনন্দত আত্মহাৰা .....। চিঠিখন পঢ়ি তাই জানিবলৈ পালে যে অসীম হাজৰিকাই তাৰ প্ৰস্তাৱটো গ্ৰহণ কৰিছে। আনন্দতে তাই নাচি ফুৰিবলৈ ধৰিলে। সেয়া এবছৰ আগৰ কথা।

ইতিমধ্যে মায়া আৰু অসীমৰ মাজত বন্ধুত্ব স্থাপন হোৱাৰ সম্পৰ্ণ এবছৰ পাৰ হৈ গ'ল। এই এবছৰৰ মাজত সিহঁতৰ মাজত মুঠ ১২ খন চিঠিৰ আদান প্ৰদান চলিল। চিঠিবোৰত সিহঁতৰ যে কতো ধৰণৰ কথা, কিমান ধৰণৰ যে আলোচনা, তাৰ শেষ নাই। কিন্তু মায়াই তাইৰ বিষাদ ভৰা হৃদয়ৰ কৰুণ কাহিনীটো এতিয়ালৈকে তেওঁক লিখি কৈ পোৱা নাই। লিখিম লিখিম বুলি সদায়েই ভাবে, কিন্তু কিয় জানো লিখিব পৰা নাই, আৰু বাকী সকলো কথাই লিখে। এনেকৈ বুজা মিলাৰ মাজেৰে সিহঁত দুয়োটাৰ পত্ৰ বন্ধুত্ব চলিয়েই থাকিব।

এদিন মায়াৰ দেউতাকে কলে যে আমি এইবাৰ পূজাৰ বন্ধত শিৱসাগৰলৈ ফুৰিবলৈ যাম। মায়াই শিৱসাগৰলৈ যোৱাৰ কথা শুনি আনন্দত নাচি উঠিল। কাৰণ অসীমহঁতৰ ঘৰ শিৱসাগৰত। শিৱসাগৰলৈ গলে কিজানী তাই অসীমক লগ পায়, সেয়া ভাবি তাই আনন্দত আত্মহাৰা হৈ পৰিল। কিন্তু অসীমৰ তো কোনো ফটো বা ফোন নাম্বাৰৰ প্ৰয়োজন বোধ কোনোৱেই কৰা নাছিল, এই কাৰণে যে সিহঁত দুয়ো পত্ৰবন্ধু - বান্ধৱীহে, চিঠিৰ যোগেদিহে সিহঁতৰ সকলো খা-খবৰ আলাপ - আলোচনা চলিছিল। ফোনৰ কোনো প্ৰয়োজন বোধ কৰা নাছিল। শিৱসাগৰ যোৱাৰ আগতে মায়াই আগতীয়াকৈ এখন চিঠি অসীমলৈ লিখি তাক সবিশেষ জনাই দিলে। উত্তৰত অসীমে তাৰ মোবাইল নম্বৰ আৰু শিৱদৌলত আহিলে তাক লগ পাব বুলি লিখিলে। সময় আহি উপস্থিত হ'ল মায়াঁহত সপৰিয়ালে শিৱসাগৰলৈ বুলি ৰাতিপুৱা ছয় বজাত ৰাওনা হ'ল। মাৰুতী কাৰত বহি খিৰিকীখন খুলি দি মায়াই অসীমৰ ছঁবি মনতে আঁকিব ধৰিলে।

সম্পূৰ্ণ দহ ঘণ্টা পাৰ হৈ গ'ল, এতিয়াও জ্ঞান ঘূৰাই পোৱা নাই, ডাক্তাৰ জন কিছু চিন্তিত হ'ল। যোৱাকালি (অৰ্থাৎ ৯ অক্টবৰ) মায়াহত শিৱসাগৰলৈ আহি থাকোতে দ্ৰুতবেগেৰে এখন ট্ৰাক আহি সিহঁতৰ কাৰখনৰ লগত বৰ বেয়াকৈ খুন্দা মাৰিছিল। ঘটনাস্থলীৰ পৰা সিহঁতক নাৰ্ছিংহোমলৈ লৈ অহা হৈছে। আটাইকেইজন আঘাত প্ৰাপ্ত যদিও বৰ্তমান সকলোৱে সুস্থ অৱস্থালৈ আহি পাইছে। কিন্তু মায়াৰ অৱস্থা অতি সংকটজনক। মূৰত বেয়াকৈ আঘাত পাইছে। অপাৰেচন কৰা হৈছে যদিও .....। সন্ধিয়া সাত বজাতহে তাইৰ জ্ঞান ঘুৰি আহিল। সকলোৱে মুখৰ পিনে এবাৰ চালে, আৰু কিবা কব বিচাৰিছিল যদিও ক'ব নোৱাৰিলে। জ্ঞান ঘুৰি অহাৰ ঠিক দহ মিনিট পিছত মায়াই সকলোকে মায়া লগাই চিৰ দিনৰ কাৰণে ইহ সংসাৰৰ পৰা বিদায় লৈ গুচি গ'ল .... ।

ইফালে অসীমে আবেলি চাৰি বজাৰ পৰা শিৱদৌলত আহি মায়াৰ কাৰণে অপেক্ষা কৰি আছে । ৰাতি দহ বাজিল তথাপি মায়াৰ কোনো খবৰেই নাই। অস্থিৰ হৈ সি ইফালে সিফালে ঘূৰিব ধৰিলে। অৱশেষত অপেক্ষাত অধীৰ হৈ এঠাইত তেওঁ বহি পৰিল। পকেটত থকা মোবাইল ফোনটো হঠাৎ বাজি উঠিল। মায়াৰ দাদাৰ বন্ধু অনন্ত হাজৰিকাই ফোন কৰিছে। অনন্তও সিহঁতৰ (অৰ্থাৎ মায়াহঁতৰ) লগতে আহিছিল। অহাৰ বাটত মায়াই অনন্তক অসীমৰ কথা কৈছিল আৰু অসীমে দিয়া চিঠিখন তাইৰ বেগতে আছিল। মায়াৰ মৃত্যুৰ বাতৰি শুনি অসীমে শিল পৰা কপৌৰ দৰে একে ঠাইতে বহি থাকিল। বুকু ভেদি এটা দীঘল হুমুনীয়া ওলাই আহিল। দুটোপা তলত চকুলো বাগৰি আহি তাৰ গালত গৰিল ....। আকাশখলো মেঘাচ্ছন্ন হৈ পৰিল। এটোপ দুটোপকৈ বৰষুণ পৰিব ধৰিলে।

বন্ধু আৰু বন্ধুত্ব

জগদ্বীপ শৰ্মা,
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)।

বন্ধুত্ব এনে এক পবিত্ৰ শব্দ যাৰ নাম ললেই বা চিন্তা কৰিলেই অথবা যাৰ কথা মনলৈ আহিলেই আমাৰ অন্তৰত অনুভূত হয় এক অনামী শিহৰন। জগতত যিমান সম্পৰ্ক আছে সকলো সম্পৰ্কতকৈ বন্ধুত্ব আটাইতকৈ ওচৰৰ। ই এক পবিত্ৰ মাধ্যম। কিয়নো বন্ধুত্বৰ জৰিয়তে কেৱল এবুকু নিস্বাৰ্থ মৰমৰ বিনিময়ত এই সেউজী ধৰনী ধৰাৰ চিনাকী - অচিনাকী আপোন ভেদভাৱ আতৰাই এজনে আনজনক নিচেই কথাৰ পৰা বুজি পায় আৰু এনেদৰেই পৃথিৱীখন এখন সৰু গাঁওত পৰিণত হয়। বন্ধুত্ব এনে এক সম্পৰ্ক , যিকোনো সময়তে, স্থানতে জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণ নিবিশেষে ঘটিব পাৰে। এই সম্পৰ্কত কোনো ধৰণৰ হিংসা, নিন্দা ভাৱ নাথাকে।

ইংৰাজীত বন্ধু অৰ্থাৎ "FRIEND" শব্দৰ আক্ষৰিক অৰ্থ—

এনেধৰণৰ –

F - Faith (বিশ্বাস)
R - Real (প্ৰকৃত)।
I - Innocent (নিৰ্দোষ)
E - Exhort (উপদেশ দিয়া)
N - Near (ওচৰৰ)।
D - Dear (মৰমৰ)

এৰ্থাৎ বন্ধু (Firend) মানে A Friend is someone who loves you when you care.

প্ৰকৃত বন্ধুৱে কেৱল যে আমাৰ যথাৰ্তত উপলব্ধি কৰাত সহায় কৰে তেনে নহয়, আমাৰ ব্যক্তিত্ব গঢ়াতো সহায় কৰে। জীৱনৰ জটিলতাৰ বিষয়ে আমাক সচেতন কৰে আৰু জীৱন সুন্দৰ কৰাত সহায় কৰে। সেয়েহে কোৱা হয় – A true friend is a friend, philosopher and guide এগৰাকী ভাল বন্ধুৱে আমাৰ জীৱনৰ যিকোনো ক্ষেত্ৰত লাভ কৰা তিক্ততাবোৰক সহজ ভাৱে পাৰহৈ যোৱাত সহায় কৰে। প্ৰকৃত বন্ধু হৈছে সেইজন, যিজনে বন্ধুৰ সকলোখিনি জানিও এতিয়ালৈকে বন্ধুজনক ভাল পায় আৰু নানান বিপদত বন্ধুজনক সহায় কৰে।

"অসমীয়াত এষাৰ কথা আছে – বিপদৰ বন্ধুহে আচল বন্ধু"। কিন্তু যিজন বন্ধুৱে এবাৰ বিশ্বাস ঘাতকতা কৰিছে তাৰ পৰা সদায় আঁতৰি থকাই ভাল।

প্ৰকৃত বন্ধুত্বত আছে আন্তৰিক প্ৰতিশ্ৰুতি, নিস্বাৰ্থ - মৰমৰ বিনিময়। বন্ধুত্বৰ সহানুভুতি সেই সকলেহে লাভ কৰিব পাৰে যাৰ এখন পবিত্ৰ হৃদয় আছে। ইংৰাজীত কোৱা হয় - Friend is the most beautiful flower of human garden, বন্ধু আৰু বন্ধুত্ব এই কনমানি শব্দ দুটিত অন্তৰ্নিহিত হৈ আছে এক বিশাল সম্পদ। সেয়েহে কোনো কোনোৱাৰ মতে Together we can challange the world.

বন্ধু সেইজনকে কোৱা হয় যাৰ ওচৰত নিৰ্ভয়ে খুলি দিব পাৰি হৃদয়ৰ দুৱাৰ যাৰ ওচৰত অকলো স্বীকাৰ কৰিব পাৰি হৃদয়ৰ গোপনীয়তা। বন্ধুত্বটো এনেকুৱা নহয় যে এজন ল'ৰাই কেৱল ল'ৰাৰ লগতহে বন্ধুত্ব স্থাপন কৰিব পাৰে। এজন লৰাই এজনী ছোৱালীৰ লগতো নিভাঁজ বন্ধুত্ব স্থাপন কৰিব পাৰে। কিন্তু আজি কালিৰ সমাজে এজন লৰা আৰু ছোৱালীৰ বন্ধুত্বক সহজভাৱে লব নোৱাৰে। কিন্তু আমি জানো নিজক চিনি নেপাও নে নিজক বিশ্বাস কৰিব নোৱাৰোঁ ? বন্ধুত্ব সম্পৰ্ক তেজ মঙহৰ সম্পৰ্ক বা প্ৰেমৰ সম্পৰ্কতকৈ উৰ্ধ্বত।

বন্ধুত্ব সম্পৰ্কটো এনেকুৱাই যে –

Ek hasi jo hasaa de,
Ek Aasu jo rula de,
Ek Aarzu jo jaga de,
Ek choat jo samaj le
Ek Ahat jo jaan le,
Usiriste ka naam hai "DOSTI".

মহৎ লোকৰ বানী

জগদীশ শৰ্মা (গৌতম),
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)।

১) ভাল বিচৰাটো দানবীয়, ভাল কৰাটো মানবীয় আৰু ভাল হোৱাটো স্বৰ্গীয় - জেমছ মাৰ্টিন।
২) তুমি নিজেই সাধু হোৱা আৰু তেতিয়া তুমি নিসন্দেহে ক'ব পাৰিবা যে এজন অসৎ লোক পৃথিৱীৰ পৰা কমি গৈছে। — কাৰ্লাইন।
৩) দুঃখী হয়ে ওঠাৰ ৰহস্য কি জানেনে ? সেটা হ'ল আপুনি সুখী কি দুঃখী সেটা ভবাৰ মত সময় থাকা'। -জৰ্জ বাৰ্নাৰ্ডশ।
৪) বন্দুক, বোমা, তৰোৱালৰ আঘাততকৈ অধিক লোকৰ মৃত্যু ঘটে ভোজন আৰু সুৰা পানৰ ফলত। — ছাৰউইলিয়াম আছলাৰ।
৫) মই সেইটোৱে উচ্চ শিক্ষা বুলি কম, যিটোৰ পৰা মানুহ বিনয়ী পৰোপকাৰী, সেৱাভাৱাপন্ন আৰু কৰ্মপটু হ'ব। - মহাত্মা গান্ধী।
৬) বোকাৰা সমালোচনা কৰে, দোমাৰোপ কৰে এবং নালিশ জানায় — আৰ সব বোকাৰাই তাই কৰে কিন্তু আদৰ্শ লোকে প্ৰত্যেকেৰে যা ভাল আছে সে কথাই বলে। - ডেল কাৰ্ণগী।
৭) যিমানেই ঢাকিবলৈ যত্ন কৰা নহওক কিয় মিথ্যাচাৰ ওলাই পৰিবই। - জৰ্জ হাৰ্বাট।

কৌতুক

১) তুমি কৈছা তোমাৰ বয়স ত্ৰিছ। আকৌ কৈছা অভিজ্ঞতা চল্লিছ বছৰ।
ঃ হয় ছাৰ, অভাৰটাইম ধৰি কৈছোঁ।
২) মা, মা, চোৱা এয়া দুজনী মাখি মাৰিলোঁ। ঃ দুজনী বুলিলা যে ? মাইকী মাখী বুলি কেনেকৈ জানিলা ? ড্ৰেছিং টেবুলত মতা মাখি বহি থাকিব নেকি ? তুমিও যে আৰু !
৩) প্ৰথম বন্ধু ঃ মেৰি আমি দুজনে ন' একেলগে চুৰি কৰিলো, পিছে তই কেনেকৈ ধৰা পৰিলি ?
দ্বিতীয় বন্ধু ঃ ন'কবি টিভিটো বলে সৰু হয়, পত্নীৰ পছন্দ নহ'ল, সেইটো ঘুৰাবলৈ গৈ ....।
৪) শিক্ষক ঃ কিতাপ খুলি কালি ক'ত পঢ়াইছিলো ?
ছাত্ৰ ঃ এই ক্লাছ ৰূমতে ছাৰ।

অসমীয়া লোক সাহিত্যত গোৱাল পৰীয়া লোকগীতৰ অৱস্থান

মোজাহাৰুল ইছলাম
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

সাহিত্য বুলিলে প্ৰথমেই কবিতা, নাটক গল্প, উপন্যাস আদি লিখিত গ্ৰন্থৰ কথা মনলৈ আহে যদিওঁ গ্ৰন্থ সৃষ্টি হোৱাৰ বহুকাল পূৰ্বে অৰ্থাৎ লিপি উদ্ৰব হোৱাৰ বহু পূৰ্বৰে পৰা জনসাধাৰণৰ মাজত আৰু এক প্ৰকাৰ সাহিত্য প্ৰচালিত আছিল। সেৱা হল লোক সাহিত্য। কোনো এটা জাতিৰ অতীত জীৱনৰ বিষয়ে জানিবলৈ হ'লে সেই জাতিটোৰ মাজত পুৰণি কালৰ পৰা মুখে মুখে চলি অহা গীত-পদ, ফকৰা খোজনা, সাথঁৰ, সাধুকথা আদি জনা দৰকাৰ যিবোৰক একেলগে লোক সাহিত্য বা জন সাহিত্য বুলি কোৱা হয়।

আন সকলো প্ৰকাৰ লোক সাহিত্যতকৈ লোকগীতত আকৌ অনুভূতিৰ বৈচিত্ৰ, কল্পনাৰ প্ৰবনতা অলংকাৰৰ সৌন্দৰ্য্য গীত মাতৰ আনন্দ অধিক দেখা যায়। আদিম মানুহৰ ব্যক্তিগত আৰু সামূহিক ভাব অনুভূতি প্ৰকাশক হিচাপে আৰু সাহিত্যিক সকলৰ ফালৰ পৰা লোকগীতবোৰ সকলো ভাষাৰে অমূল্য সম্পদ।

গোৱালপৰীয়া লোকগীত অসমীয়া লোক সাহিত্যৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংশ। গোৱালপৰীয়া লোকগীতক বাদ দি অসমীয়া লোক সাহিত্যৰ কথা কল্পনাই কৰিব নোৱাৰি। গোৱালপৰীয়া লোকগীত অসমীয়া লোকগীতৰ এটা বিশিষ্ট অংশ। ইয়াৰ ভাষা অবশ্যে উজনি অসমৰ শুদ্ধ অসমীয়া নহয়। গোৱালপৰীয়া লোক গীতৰ ভাষা খাটি অসমীয়াওঁ নহয় খাটি বাংলাওঁ নহয়। অসমীয়া বঙালী কাছাৰী এই সকলোৰে সংমিশ্ৰনত গঢ়ি উঠা এক বিশেষ ভাষা। ডঃ উপেন্দ্ৰনাথ গোস্বামীদেৱে গোৱালপৰীয়া ভাষাক দেশী ভাষা বুলি কৈছে।

বিষয় বস্তুৰ ফালৰ পৰা গোৱালপৰীয়া লোকগীতক তলত দিয়া ধৰণে ভগাব পাৰি।

ক) পূজা পাতল উৎসব পৰ্বৰ গীত ।
খ) নিচুকনি গীত ।
গ) প্ৰেম প্ৰনয় মূলক গীত ।

গোৱালপৰীয়া লোকগীতৰ প্ৰেম প্ৰনয় মূলক গীতবোৰ আকৌ দুই ভাগত ভগাব পাৰি। প্ৰথম বিধ হৈছে ভাওঁৱাইয়া আৰু দ্বিতীয় বিধ হ'ল চটকা। ভাওঁৱাইয়া গীত সৰু সৰু ছোৱালী আৰু মহিলা সকলে বিয়া আদিত গাই মাজতে নৃত্য কৰে।

গোৱালপৰীয়া চটকা লোকগীতত প্ৰেমিকাৰ সানিধ্য বিচাৰি প্ৰেমিক ডেকাই ধৈৰ্য্য ধৰিব নোৱাৰি গাভূৰুৰ ওচৰলৈ যাওঁতে কি ভাবে ছোৱালী বোৰে দূৰ্ভগ ভুগিবলগীয়া হৈছে তাৰ সুন্দৰ উদাহৰণ গীতৰ মাজেৰে দেখা পোৱা যায়।

উদাহৰণ (গীত)
"মই নাৰী পাঠাং ছাতা মৈশাল বন্দুৰ লাগিয়া ।
বাপে মায়ে পাৰে গালি মৈশাল ভাতাৰি বুলিয়া।"

ইয়াত প্ৰেমিক মৈশালে ৰদ বৰষুণত দুঃখ কষ্টেৰে মহ, গৰু লৈ ফুৰিছে তাকে দেখি তেওঁৰ প্ৰেয়সীয়ে মৈশালৰ বাবে ছাতি পঠিয়ায় যদিও মাক দেউতাকৰ পৰা নানা গালি খাব লগা হৈছে, আৰু বন্ধু - বান্ধবৰ পৰা নানান ঠাট্টা তিৰস্কাৰ সহ্য কৰিবলগীয়া হৈছে।

এই ভাষাৰে প্ৰচলিত কিছুমান প্ৰবাদ বাক্য, ফকৰা যোজনা, শ্লোক বা সাথৰ বহু দিনৰে পৰা আতা আবুৰ মুখে শুনি আহিছোঁ। কিন্তু আজিলৈকে এইবোৰ পোহৰ লৈ অহা নাই। মাধব কন্দলীৰ ৰামায়ন, শ্ৰীশংকৰ দেব আৰু মাধবদেৱৰ বৰগীত, নামঘোষা আৰু নাট সমূহত সিচৰিত হৈ আছে, আমাৰ জিলা বাসীয়ে ব্যৱহাৰ কৰা শব্দাৱলী আৰু সুৰ।

তলত কিছুমান প্ৰবাদ বাক্য সংগ্ৰহ কৰি চমু বিশ্লেষণ সহ সন্নিবিষ্ট কৰা হ'ল।

ক) "হট হটীয়া কইনাৰ কটকটীয়া বৰ ।
বিয়াত থাকি উঠিয়া কয় কোনটা আমাৰ ঘৰ" ।

— ইয়াত দৰা আৰু কইনাৰ বয়স পূৰঠ হোৱাৰ কাৰণে লাজ নথকা কথা বুজাইছে।

খ) "মনে চেনে পাপ, মায়ে জানে ছাওঁয়াৰ বাপ" — মনে পাপ চিনি পায় সেইদৰে মাকে সন্তানৰ বাপেক কোন সঠিক ভাবে কব পাৰে।

গ) "তিয়্যাসে নাজানে ঘাট কি অঘাট,
নিন্দে না জানে ভাঙ্গা খাট,
পিৰিতে না জানে জাত কি অজাত" ।

— পিয়াহ লাগিলে নৈৰ ঘাট বা অঘাটৰ প্ৰশ্ন মনলৈ নাহে আৰু টোপনি ধৰিলে বিচনাখন ভাল বেয়াৰ কথা মনলৈ নাহে ঠিক সেইদৰে প্ৰেমত পৰিলে জাত বা বংশৰ কথা মনলৈ নাহে।

ঘ) "পেট নষ্ট কৰে মুড়ি, গাওঁ নষ্ট কৰে বুড়ী" ।

— মুড়িয়ে যিদৰে পেট নষ্ট কৰে সেইদৰে কিছুমান কুঠিল বুঢ়িয়ে গাঁও নষ্ট কৰে।

ঙ) "টাকাৰ নাম বৈনা টাকা থাকিলে আনা যায় সুন্দৰী কইনা" ।

— অৰ্থই সকলো শক্তিৰ মূল, অৰ্থ থাকিলে আনকি অন্দৰ মহলৰ কইনাওঁ আনিব পৰা যায় ।

চ) "কপালত নাই ঘি, টোক টোকাইলে হইবে কি" ।

— মনে বিচাৰে ৰজা হ'ব কিন্তু বিধাতাই নিদিয়ে।

ছ) "অল'প পইসা যাৰ, ঘেগা বাইগন তাৰ" ।

— পইচা কম থকা মানুহৰ নিন্ম মানৰ বস্তু কিনাৰ কথা বুজাইছে।

জ) "ঘাটাত পাইলং কামাৰ, দাওঁ গঢ়ে দেও আমাৰ" ।

— ৰাস্তাত হঠাৎ দেখা পালে নিজৰ কাম কৰাৰ বাবে আনক হেচা দিয়া কাৰ্য্য ।

ঝ) "বুজিয়া সুজিয়া কৰিওঁ কাজ, ভঙ্গ হলে নাই লাজ"।

—সকলোবে মিলি জুলি বুজা পৰাৰ মাজত কাম কৰিলে সেই কাম ক্ষতি হলেওঁ কোনো বেজাৰ কৰাৰ থল নাথাকে।

ঞ) "ছোট লোকেৰ ছাওঁৱা যদি অল্প বিদ্যা পায়, টেৰীয়া কৰি পাগৰী বান্ধি ছায়াৰ দিকে চায়" ।

— নীচ বংশৰ মানুহ যদি অলপ বিদ্ধান হয় তেন্তে তেওঁলোক বৰ অহংকাৰী হয়।

ট) "কামাৰেৰ ভোত ৰা দাওঁ, বৈদ্যেৰ কামুলা মাওঁ, ঘৰ কামলাৰ ভেজে মাথা, জোলাৰ ছাওঁবাৰ গলাত কেতা"।

— কমাৰৰ ধাৰ নোহোৱা দা, চিকিৎসকৰ ৰুগীয়া মাক, ঘৰৰ কাম কৰা বনুৱাৰ ঘৰৰ চালত খেৰ নথকা বাবে বৰষুনৰ পানী চালত পৰা কাপোৰ তৈয়াৰ কৰা মানুহৰ লৰা-ছোৱালীৰ গাত কাপোৰ নথকা। অথ্যাৎ যিয়ে যি ব্যবসা কৰে, নিজ ক্ষেত্ৰত তাক প্ৰয়োগ নকৰা কথা বুজাইছে।

আমৰা এই অঞ্চলত অবসৰ সময়ত অলপ সময়ৰ কাৰণে হলেওঁ সাঁথৰ প্ৰতিযোগিতা পতা দেখা যায়। সাঁথৰ খেলাৰ চৰ্চ্চাই লৰা-ছোৱালী বিলাকক আমোদ দিয়াৰ ওপৰিওঁ তেওঁলোকৰ বুদ্ধি আৰু প্ৰতিভাৰ উৎকৰ্ষ সাধনত যথেষ্ট সহায় কৰে।

কেইটামান সাথৰ সংগ্ৰহ কৰি তাৰ উত্তৰ সহ তলত দিয়া হল —

ক) উৰাইতে ঝম ঝম পৰিতে কুৰা,
কোন পক্ষী আহাৰ কৰে নেটু বন্দক থুইয়া ।

খ) পাথৰেৰ মতন ডাবে
নাওঁৰেৰ মতন ভাসে
মানুষেৰ মতন হাত পাওঁ
কুত্তাৰ মতন বসে।

গ) এক ভাই নগৰত, এক ভাই সাগৰত
আৰ এক ভাই গছেৰ আগালত,
তিন ভাইৰ মৰন হইলো একটা পাগাৰত ।

ঘ) চতুৰ পাকে সোনাৰ আইল,
তাত কেমন কৰি পানী সোন্দাইল ।

ঙ) এক মুখে খায় হাজাৰ মুখে হাগে ।

চ) আন্দাৰি ৰাইত পিছুলা ঘাটা বত্ৰিশটা গাছেৰ একটা পাতা।

ছ) পাচ মৰদে ধৰে, এক মৰদে ঠেলে
পুৰনি পাগাৰটা দেইখতে হাম মেলে ।

জ) ঘৰ আছে দুৱাৰ নাই,
শব্দ আছে মানুষ নাই ।

এইবোৰৰ উত্তৰ সমূহ ঃ-

ক)	ঝাকিজাল ।	খ)	ভেকুলী ।
গ)	তামোল, পান আৰু চুন।	ঘ)	নাৰিকল ।
ঙ)	চালনী ।	চ)	দাঁত, জিভা ।
ছ)	ভাত খোৱা কাৰ্য্য ।	জ)	ৰেডিও।

ভাওঁৱাইয়া সম্ৰাট মৰহম আব্বাছ উদ্দিন আহমেদৰ এটি ভাৱাইয়া গীত তলত দিয়া হ'ল —

কিসেৰ মোৰ ৰান্ধন কিসেৰ মোৰ বাঢ়ন
কিসেৰ মোৰ হলধি বাটা,
মোৰ প্ৰান সজনী অন্যেৰ বাড়ী যায়
মোৰে অগিনা দিয়া ঘাটা।
ও প্ৰান সজনী ! কাৰ আগে কব দুঃখেৰ কথা
মোৰ বন্ধু গান গায় মাথা তুলি না চায়
নিন্দেৰ আলিসে হাত পৰে বালিসে
মনে কৰং বন্দু বুজি আছে
চেতন হয়া দেখং বন্দু নাই বগলতে।

নিৰপেক্ষ ভাবে বিচাৰ কৰি চালে এইটো স্বীকাৰ কৰিবই লাগিব যে, গোৱালপৰীয়া লোকগীতবোৰ অসমীয়া বা বঙলা সাহিত্যৰ এটি অমূল্য সম্মাদ। আৰু লগতে আমি সামৰনিত কব পাৰো যে গোৱালপৰীয়া সংস্কৃতি গন সংস্কৃতি হোৱাৰ বাবেই ই চিৰ সেইজীয়া ৰূপেৰে বৈশিষ্ট ময় হৈ পৰিছে ।

ঃঃঃঃঃঃঃঃঃ

প্ৰেমৰ পৰিনাম

মোঃ আলতাফ উদ্দিন,
বি,এছ,ছি, তৃতীয় বৰ্ষ

মেঘাচ্ছন্ন আকাশ। মেঘৰ কলা ডাৱৰে মেঘ গোটেই আকাশ খনক আৱৰি ধৰিছে। হিৰ হিৰাই চেঁচা বতাহ বলিছে। টপ-টপকৈ আকাশৰ পৰা বৰষুণ পৰিছে। ইফালে টিং-টিং কৈ শব্দ কৰি ঘড়ীয়ে ১০ বজাত বেল দিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। উপায় নাপাই বৰষুণৰ মাজতেই তিতি - বুৰি কোনোমতে কলেজত উপস্থিত হলো আৰু ফিজিক্সৰ প্ৰাকটিকেল ৰূমত প্ৰবেশ কৰিলো। কিন্তু এয়া কি ! নমিতাই দেখোন আজি আনৰ সহোদৰ হৈহে প্ৰাকটিকেল আৰম্ভ কৰিছে। আগদিনা কৈ থোৱা নমিতা আজি আৰু মোৰ কাৰণে অপেক্ষা কৰা নাই। বিষন্ন মনেৰে মোৰ সহোদৰ নাই বুলি *'Sir'* ক গৈ কলো। ঠিক একে সময়ত হঠাৎ ছোৱালী এজনী খৰ খেদাকৈ আহি *"May I coming Sir"* বুলি কৈ ৰূমত প্ৰবেশ কৰিলে। মই শেষত তাকেই সহোদৰ হিচাপে লৈ প্ৰাকটিকেল আৰম্ভ কৰিলো। প্ৰাকটিকেল কৰি থাকোতেই তাই মোক অলপ সংকোচেৰে কলে, মই আপোনাৰ নামটো বা কি জানিব পাৰোনে ? অ'মোৰ নাম মিলন, ঘৰ পানবাৰীত ....।

সন্মুখত বাকী মাথোন এসপ্তাহ, তাৰ পিছতেই নতুন বছৰৰ শুভাৰম্ভ হব। ৰাস্তাৰ দুয়োকাষে মাজে-মাজে ধুনীয়া - ধুনীয়া গ্ৰিটিংছৰ দোকান । ডেকা গাভৰু সকলোৱে গ্ৰিটিংছ কিনিছে। ৰাস্তাদি খোজ দিয়তে বন্ধু এজনে আন এজনক কৈ আছে, এয়া গ্ৰিটিংটো চাই বৰ ভাল লাগিল। সুনিতা নামৰ নতুনকৈ বান্ধৱীও এজনী হল গতিকে এইটো তাকেই .....।

ৰাস্তাদি আহোতে আমি দুয়োজনে কিন্তু এনেকুৱা কথাবোৰ শুনা পাইছিলো। এদিন ৰাস্তাত কলেজৰ পৰা আহোতে কিৰণ মোক কলে, মিলন দা গ্ৰিটিংছ কিনিলানে ? মই কলো কাক শুভেচ্ছা জনাম ? তাই কলে ইস ভগৱান! কিয় মই কি তোমাৰ বান্ধৱীৰ উপযুক্ত ও হব নোৱাৰোনে ? মোকেই দিবা। কথাটো শুনি মই অলপ লাজেই পালো কিন্তু মনত বৰ ভাল লাগিল। দুদিনমান পিছত ধুনীয়া গ্ৰিটিংছ এটাত কিবা কিবি লিখি কিৰনলৈ পঠাই দিলো। গ্ৰিটিংছটো পাই পিছদিনা কলেজত *'Thank you'* গ্ৰিটিংছটো বৰ ভাল লাগিছে বুলি কলে। এনেকৈয়ে আমি দুয়োজনে লাহে লাহে এজনে আনজনৰ অন্তৰঙ্গ বন্ধু হৈ পৰিলো। কিন্তু বন্ধুত্বৰ এই ভাল পোৱাই এদিন দুয়োজনৰ মাজত এক গভীৰ প্ৰেমৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে।

নিজৰ পৰিস্থিতিৰ বিষয়ে চিন্তা কৰি মই এদিন কিৰনক কলো, কিৰণ, তুমি মোক পাহৰি যোৱা কাৰণ আমি দুয়ো সমান সমান নহও। মই এজন সাধাৰণ দুখীয়া পৰিয়ালৰ ল'ৰা আৰু তুমি অভিজাত্য পৰিয়ালত জন্ম লোৱা ধনীৰ দুলাৰী, মাক দেউতাকৰ একমাত্ৰ সন্তান। তোমাক লৈ তোমাৰ মাক - দেউতাকে বহুত সপোন ৰচিছে । কথাবোৰ যেন কিৰণৰ মুৰত আকাশৰ পৰা স্বৰগ ভাঙি পৰাৰ দৰে পৰিল, তাই হুক-হুকাই কান্দি পেলালে আৰু কলে, মই মৰিম মিলনদা, "কিন্তু মই তোমাক কেতিয়াও পাহৰি যাব নোৱাৰিম।"

কিৰণৰ কথাবোৰ শুনি ভাল লাগিল আৰু হৃদয়ৰ অন্তকোণৰ পৰা তাইৰ প্ৰতি আৰু বেছি মৰমহে উপজিল মোৰ কিন্তু সন্মুখত পৰীক্ষা থকা বাবে তাক একো নকৈ ভালকৈ পঢ়াশুনা কৰিবলৈ কৈ গুচি আহিলোঁ।

ভোলানাথ কলেজৰ সন্মুখত, বাৰান্দাত বহুত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জুম দেখা গৈছে। কোনোৱাই আনন্দত উত্ৰাবল হৈ খিল - খিলাই হাঁহিছে। কোনোৱাই মনৰ মাজত বিষন্নতাক স্থান দি মন বেয়া কৰি বহি আছে। আকৌ কোনোৱাই পৰীক্ষাৰ *'result chart'* চাই নিজৰ ৰোল নম্বৰ আছে নে নাই বিচাৰি আছে। একেদৰে কিৰনেও নিজৰ আৰু মিলনৰ ৰেজাল্ট বিচাৰি আছে। এনেতে পিছফালৰ পৰা কোনোৱাই হাঁয় কিৰণ, *How are you* বুলি মাতিলে। পিছফালে চাই আকিজাক দেখা পাই তাই ও *How are you* বুলি কলে। *I am very fine* পিছত তোমাৰ আৰু তোমাৰ মিলনদাৰ *result* পালানে ? নাই পোৱা। এই লোৱা *result* মই ভিতৰৰ পৰা মাৰ্কসিট চাই বাহিৰ কৰি লৈ আহিলোঁ। কিৰণে ভাল *result* পাই আনন্দত আত্মহাৰা হৈ মিলন অহালৈ বাট চাই থাকিল। কিন্তু কি পৰিতাপৰ বিষয় *result* হবৰ আজি তিনি দিন হল তথাপি মিলন কলেজ লৈয়ে নাহিল।

পিছদিনা অসীম দুঃখ - যন্ত্ৰনা বুকুত বান্ধি লৈ মিলন লাহে কলেজলৈ খোজ দিছে। কলেজৰ গেটৰ সন্মুখত আহি পাও-নাপাওতেই অপেক্ষাকৃত কিৰণ, মিলনক দেখা পাই আনন্দত উত্ৰাৱল হোৱাৰ দৰে মিলনদা ! মিলনদা ! বুলি খৰ খেদাকৈ আহি মিলনৰ সন্মুখত থিয় দিলে, আৰু প্ৰায় একে শ্বাসতেই

কলে, তুমি পাছ কোৰ্ছত ডিছ টিংছনৰ উপৰিও অনাৰ্চত পজিশ্বন পাইছা মিলনদা আৰু মইও ফাষ্ট ক্লাচ পাইছো। কিন্তু এয়া কি! ৰেজাল্ট পোৱা মাত্ৰই মিলনদা বেপেৰুৱা হৈ হিয়া উজাৰাই বহি - বহি কান্দিবলৈ ধৰিলে। মই হতভম্ব হৈ থিয় হৈ ৰ'লো। চৌদিশৰ পৰা বন্ধু-বান্ধৱী আহি আমাক ঘেৰি ধৰিলে। এনেতে আতিক আহি মানুহৰ জুম ভাঙি মিলনদাক তুলি নি সুস্থ হোৱাৰ সু-ব্যৱস্থা কৰিলে আৰু সকলোকে এনেদৰে কলে, আজি ৭ দিন আগৰ পৰা ৰেজাল্টৰ বাবে ব্যতিব্যস্ত হোৱা মিলনৰ দেউতাই দুদিন আগত মিলনৰ ৰেজাল্টৰ বাবে আহোতে ৰাস্তাত ট্ৰাকৰ খুন্দাত মৃত্যু হয় । ৰেজাল্ট পোৱা মাত্ৰই মিলনৰ দেউতাকৰ কথা মনত পৰে আৰু সেই বাবেই আজি তাৰ এই দুৰাৱস্থা।

সকলোৱে ঘটনাটো শুনি দুঃখ প্ৰকাশ কৰিলে বিশেষকৈ কিৰণে অন্তৰত অতিকৈ আঘাত পালে। তাই বিষন্ন মনেৰে কলে, "এয়ে কি বিধিৰ বিধান নে? আনন্দৰ মহুৰ্তত মানুহৰ অন্তৰত যন্ত্ৰনাৰ নিজৰা বোৱায়।"

ৰাতিপুৱা সূৰ্য্যৰ হেঙুলীয়া কিৰণে মিলনহঁতৰ নঙলা মুখত ভুমুকি মাৰিছে এনেতে সূৰ্য্যৰ পোহৰ জিল-মিলাই থকা নতুন মাৰুতি গাড়ী এটা মিলন হঁতৰ নঙলা মুখত কোনোৱাই ৰাখিলে। মিলন অলপ আচৰিত হৈ মনে মনে ভাবিলে; এনে দুখৰ সময়ত কোনে আকৌ মোৰ ওচৰলৈ আহিলে ? এনেতে গাড়ীৰ পৰা কিৰণ ওলাই আহিল আৰু মিলনৰ ওচৰত বহিল। কিছু সময় কথা কোৱাৰ পিছত কিৰণে, মিলনক কলে, মিলনদা মই তোমাক অনুৰোধ কৰিছো তুমি পঢ়া শুনা এৰি নিদিবা। কিৰণ, মই আৰু পঢ়িব নোৱাৰিম কিৰণ । ইফালে টকাৰ অভাৱ আনফালে সংসাৰৰ বোজা খিনিও মোৰ মুৰৰ ওপৰত। এতিয়া সংসাৰতেই হাঁহ নচঁৰা অৱস্থা হৈ পৰিছে। বিষন্ন মনে আকৌ কলে, "মোৰ সপোন, সপোন হৈয়ে থাকিল কিৰণ । মই বাস্তৱত পৰিনত কৰিব নোৱাৰিলো।" কিৰনে কলে, প্ৰয়োজনত মই তোমাক জীৱন দি হলেও সহায় কৰিম কিন্তু তুমি তোমাৰ সপোন বাস্তৱত পৰিণত কৰিবই লাগিব। মিলনদা, মই তোমাক ভাল পাওঁ, মই তোমাৰ দুঃখ কষ্ট সহ্য কৰিব নোৱাৰিম। মিলনদা, নিশ্চয় তুমিও মোক ভাল পোৱা আৰু যদি ভাল পোৱা তেন্তে মোৰ মুৰত হাত থৈ কোৱা যি কম শুনিবা। মিলন, নিশ্চয় শুনিম। মিলনৰ এই দুটা বাক্য শুনি কিৰণ বৰ আনন্দিত হল। পিছত কিৰণে তাৰ দেউতাকৰ ওচৰত বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ দিবলৈ অনুৰোধ জনালে। কিৰণে আবেগিক ভাবে আৰু কলে, দেখা মিলনদা, মই যিহেতু মাক - দেউতাকৰ একমাত্ৰ সন্তান গতিকে বিয়াৰ পিছত সিহঁতে তোমাৰ কোনো অভাৱ অনাটন থাকিবলৈ নিদিব। মিলন স্তম্ভিত হৈ কলে, এইটো অসম্ভৱ, এয়া আকাশত চাং পতাৰ দৰে হব কিৰণ, ই কেতিয়াও বাস্তৱত পৰিণত হব নোৱাৰে। কিন্তু অৱশেষত কিৰণৰ অনুৰোধ প্ৰত্যাখ্যান কৰিব নোৱাৰি প্ৰস্তাৱ দি পঠিয়ালে। ইফালে দেউতাক কনক কলিতাই প্ৰস্তাৱ পোৱা মাত্ৰই মনে - মনে গৰ্জি উঠিল আৰু মিলনক মাতি পঠিয়ালে।

পিছদিনা ৰাতিপুৱা মিলনে ন- যযৌ, ন-তস্থৌও কৈ ভয় ভীতিৰ মাজতেই উচ্চ আশা বুকুত বান্ধি লৈ কলিতাৰ ঘৰত, উপস্থিত হ'ল। কিন্তু তাৰ সকলো আশা ধুলিসাত কৰি কলিতাই তাক অপমান অপদস্ত কৰিহে উভতাই পঠিয়ালে। গোটেই ৰাতি মিলনৰ আৰু টোপনি নাহিল। তাৰ মনত মাথোন এটা কথাই বাৰ বাৰ খুন্দিয়াইছে, ৰাস্তাৰ ভিক্ষাৰীৰ ল'ৰা হৈ ৰাজ সিংহাসনত বহাৰ সপোন কত দেখিছা ? ভিক্ষাৰীৰ পেটত কেতিয়াও ৰাজভোগ প্ৰবেশ কৰিব নোৱাৰে, ... । ইচ্ছাকৃত ভাবে ওলাই যাবিনে ? উলিয়াই দিব লাগিব। এবাৰ মিলন অধৈৰ্য্য হৈ বিছ্নাৰ পৰা উঠিল আৰু ঘৰৰ পৰা বিষন্ন মনেৰে ওলাই গ'ল।

সংঘাতেই এদিন কঢ়িয়াই আনিছিলে মিলনৰ জীৱনলৈ নতুন তৰংগ।

ৰাতিপুৱা ৭ বাজিবলৈ ১৫ মিনিট মান বাকী। নিজৰ আত্মীয়ক আগবঢ়াবলৈ বহুত মানুহে ট্ৰেন ষ্টেচনত মেল পাতি বহি আছে। কিন্তু মিলনৰ কোন আছে ? মিলনৰ কোনেও নাই আজি ষ্টেচনত, তাক আগবঢ়াই লৈ যাবলৈ। ট্ৰেন আহি ঠিক ৭ বজাত কোচবিহাৰৰ ষ্টেচনত উপস্থিত হল। মিলন ট্ৰেনৰ পৰা নামি বাছেৰে নিজৰ ঘৰৰ সন্মুখত আহি উপস্থিত হল। কিন্তু এয়া কি ? ঘৰৰ অদ্ভুত পৰিবৰ্তন। উন্নত ধৰণৰ জাক জমক ঘৰবোৰ দেখি মিলন অলপ হতভম্ব হল। ঘৰৰ সন্মুখ ফালে সুন্দৰ সৰু ফুলৰ বাগিছাও দেখা পালে। মিলনে এইটো তেওঁৰ নিজৰ ঘৰ হয়নে নহয় দোমোজাত পৰি ঘৰৰ সন্মুখত থিয় দি কলিং বেলটো টিপ মাৰিলে। দাড়ি-চুলি পঁকা এজন বুঢ়াই ভিতৰৰ পৰা আহি কলে কাক লাগে বোপা? মিলনে মাক আৰু অনিতাৰ কথা সুধিলে। মানুহজনে কলে, অনিতাৰ মাকে তাইৰ একমাত্ৰ সন্তান মিলনৰ শোকত বিহ্বল হৈ কান্দোতে - কান্দোতে ছমাহ আগত হাৰ্ট এটাক হৈ মৃত্যু বৰণ কৰিলে আৰু অনিতাৰ বেমাৰ হোৱাত অৱশেষত মাটি - বাৰী বিক্ৰী কৰিও চিকিৎসা কৰালে যদিও একো কামত নাহিল। কথাবোৰ বজ্ৰাঘাতৰ দৰে যেন মিলনৰ অন্তৰত আঘাত কৰিলে। তেওঁৰ হৃদ ক্ৰিয়া প্ৰায় বন্ধ হোৱাৰ দৰে হল।

আজি ৫ বছৰ মুৰত মিলনে যদিও বহুতো টকাৰ মালিক হৈ মুম্বাইত অট্টালিকা সাঁজি আনন্দত বহুত আশা বুকুত বান্ধিলে

মাক আৰু অতিকৈ আদৰৰ সৰু ভনী অনিতাক লগত লৈ যাবলৈ আহিছে। কিন্তু ক'ত সিহঁত ? কালৰ কুটিল গতিয়ে সিহঁতক যে আৰু একে লগেই হব নিদিলে। পিছত দুখৰ বোজা মূৰত লৈ অলপ সান্তনা পাবৰ আশাৰে লাহে লাহে কিৰণহতৰ ঘৰলৈ গল আৰু কিৰণ, কিৰণ, বুলি মাতিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। কিৰণ লাহেকৈ ঘৰৰ পৰা বাহিৰলৈ ওলাই আহিল। মিলনে তাইক বহুত দিন পিছত দেখা পাই আবেগত সাৱটি ধৰিবলৈ আগবাঢ়ি গল। কিন্তু এয়া কি কৰুণ দৃশ্য। কিৰনেও দেখোন আজি তাক বাধা দি কলে, তুমি মোক স্পৰ্শ নকৰিবা, মই এতিয়া আৰু তোমাৰ হৈ থকা নাই, মিলনদা, মই এতিয়া আনৰ সদ্য বিবাহিতা স্ত্ৰী হে। মই তোমাক ভাল পাইছিলো সঁচা কিন্তু এতিয়া নহয় বহুতদিন আগতহে। মই এতিয়া প্ৰফেছাৰ বিৰণকহে ভাল পাওঁ কাৰণ মই তাৰেই স্ত্ৰী। তাৰ ওচৰত সৌন্দৰ্য্য, ৰূপ, ডিগ্ৰী, ধন, সম্পদ, টকা-পইচা সকলো আছে। কিন্তু তোমাৰ ওচৰত এইবোৰৰ কি আছে ? অকল গুনহে আছে। আজি কালিৰ সমাজে, টকা-পইচা নাথাকিলে অকল গুণ থকা পুৰুষক মূল্য নিদিয়ে। সেইদৰে তোমাৰ নিচিনা অকল গুণ থকা পুৰুষক আধুনিক যুগৰ ছোৱালীয়েও ভাল নাপায় বৰং ঘৃনাহে কৰে।

তুমি এইবোৰ কি কৈছা কিৰণ ? যি বাস্তৱ তাকেই কৈছো। না-না- কিৰণ ! ই কেতিয়াও সত্য হব নোৱাৰে। মোৰ গিৰিয়েক কলেজৰ পৰা অহাৰ সময় হৈছে তুমি এতিয়া যোৱা। এইখিনি কৈ কিৰণ লাহেকৈ দুৱাৰ খন বন্ধ কৰি দিলে মিলনৰ অন্তৰত কিৰণৰ কথাবোৰ ত্ৰিশুলৰ দৰে আঘাত কৰিলে। তেওঁ হুক - হুকাই কান্দি পেলালে আৰু শেষত চিঞৰি - চিঞৰি কলে, কিন্তু মনত ৰাখিবা কিৰণ, মই তোমাক ভাল পাওঁ আৰু তোমাৰ পুঁজা কৰিয়েই মই জীৱনৰ বাকী দিনবোৰ অতি বাহিত কৰিম। কিৰণ! মই তোমাক পাহৰিব নোৱাৰিম। I love you Kiron, I love you.

বহুত আশা বান্ধিলৈ মিলন উপস্থিত হৈছিল কিৰণহঁতৰ ঘৰত। তেওঁ ভাবিছিল সকলোৰে তেওঁক এৰি গলেও কিৰণ কেতিয়াও তাক এৰি যাব নোৱাৰে। কিন্তু কি হল, কিৰণেও দেখোন আজি তাক পাহৰি হৈ আনকহে বিয়া কৰালে। অলপ সান্তনা বিচাৰি আহি কিৰণৰ পৰাও আজি পালে তেওঁ অসীম দুঃখ যন্ত্ৰনা ত্ৰিশুলৰ দৰে কোৱা কিৰণৰ কথাবোৰ গুঞ্জনৰ দৰে বাৰ -- বাৰ কানত বাজি উঠাত; মিলন মাতালৰ দৰে ৰাস্তা দি খোজ দি আছে। এনেতে পিছফালৰ পৰা হঠাতে ট্ৰাক এটা আহি খুন্দা মাৰি মিলনক পেলাই দিয়ে আৰু থিতাতে মিলনৰ মৃত্যু হয়।

"এয়াই আধুনীক যুগৰ ছোৱালীৰ প্ৰেম ভাল পোৱা নে? আচলতে আজি কালিৰ ছোৱালী সুন্দৰ আৰু ধন সম্পদৰ হে পুজাঁৰী। 'সুন্দৰ হৃদয়'ৰ পুজাঁৰী নহয়।

"বেছিভাগ বন্ধুয়েই কপট, বেছিভাগ মৰমেই মুৰ্খতা"
- শেক্সপীয়ৰ

অন্তহীন প্রেম

-চন্দ্রানী চক্রবর্তী
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ (কলা)

সময়ের ঢেউতে ভেসে এসে
দুটি নয়নের সংগে
হঠাৎ পরিচয় হয়ে
অপরিচিতের মতো
আজকে তুমি আর আমি ।
জীবনের দৈনন্দিন ব্যস্ততাও
ম্লান করতে পারেনি
আমার বুকের শূন্যতা.....
কত দিন হলো
হৃদয়ের থেকে চলে যাওয়ার ?
এখনো আছে সজীব
তোমার সান্নিধ্যের প্রতিটি মূর্হূত ।
তুমি নিশ্চয় জানোনা
আমার নিঃসংগ বিকেলের কথা,
তোমার প্রতি থাকা
আমার অন্তহীন প্রেমের কথা...
এখন প্রতি মূর্হুতে
প্রার্থনা রত তোমার জন্য,
তুমি সুখী হও
তোমার নতুন ঠিকানাতে,
অবিরত নতুন যাত্রাতে ।।।

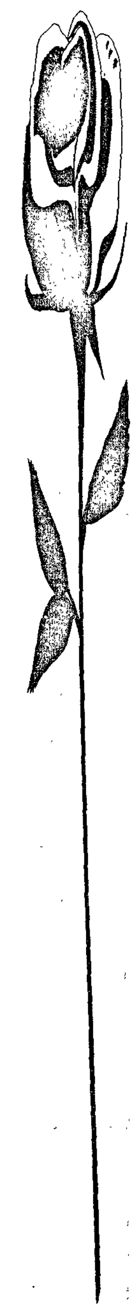

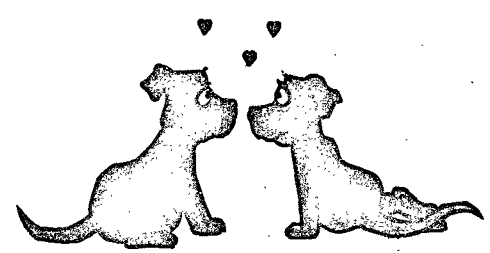

মানুষ

-লুতফর রহমান
স্নাতক ১ম বর্ষ

দাবী করি আমরা মানুষ বলে
পরিচয়ে আমরাই শ্রেষ্ঠ ।
মানুষত্বক আজ করেছি বলি,
মাতৃভূমিক আমরাই দিচ্ছি কষ্ট ।

আজ নীল আকাশে উড়েনি পাখি
গান শোনা যায়নি আজ কোকিলের,
চারোদিকে যেন হাহকার,
শব্দ আসে কানে উড়ে যাওবা গুলির ।

নদী বয়ে যায় আজ রক্তের
আকাশে যেন লাল মেঘ
সুখি হচ্ছি অন্যকে করে নিঃশেষ
বুঝতে অক্ষম আমরা সবাই যে এক ।

বন্দুক হাতে নিয়েছি তুলে
গাইছি সর্বনাশের গান
কত মায়ের বুক করেছি শূন্য
ভুল পথের পথিক হয়ে নিয়েছি কত যে প্রাণ ।

দুখী মায়ের অশ্রু দিয়ে বয়ে যায় নদী
মন পুড়েছে আজ বেদনার তাপে
আমাদের'ও সময় একদিন হবে শেষ,
সেই দুখী মায়ের অভিশাপে ।

মনের আবেগ

-মফিদুল হক (মফি)
স্নাতক তৃতীয় বর্ষ (কলা)

ভাগ্য রেখায় আছে কি আমার
বলতে পারিনা আমি,
কিন্তু আমার অন্তরে শান্তির
আলো শুধু, শুধুই তুমি ।

তোমার সঙ্গে আমি থাকতে চাই,
তোমার কাছে বসতে চাই,
তোমার কথা শুনতে চাই
তোমার চোখে দেখতে চাই শুধু
আমার প্রতি তোমার ভালোবাসা ।

চাদেঁর কোমল আলো যেন
কঠোর ভাবে পড়ে আমার বুকে
এমন লাগে যেন আশার
নৌকা আমার শীঘ্রেই যাবে ডুবে ।

জীবনে চেয়েছি অনেক কিছু
পাইনি কিছুই আমি,
বুকের এই জ্বালাগুলো কি
দূর করবেনা তুমি ?

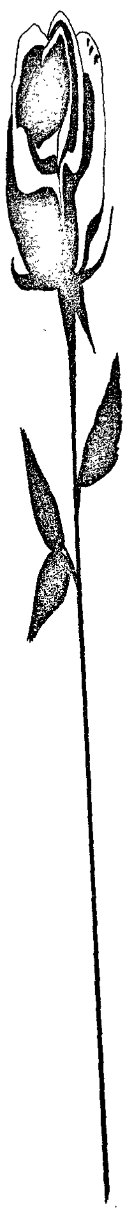

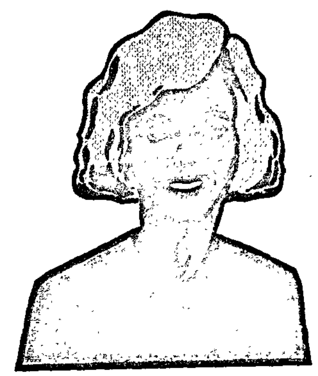

"মা"

-জাহাংগীর আলম আহমেদ
স্নাতক ২য় বর্ষ (বিজ্ঞান)

আমার ভীষণ ইচ্ছা করে,
মায়ের কথা ভাবতে ।
সুখে-দুঃখে রাত্রি দিনে,
মাকে স্বরণ রাখতে ।।
আমার প্রবল ইচ্ছা করে,
মায়ের স্মৃতি রাখতে ।
রং তুলিতে নয় বরং
হৃদয় পটে কেবল,
মায়ের ছবি আঁকতে ।।
আমার কেবল ইচ্ছা করে,
জানতে মায়ের কথা ।
মাঝে-মধ্যে লিখি যেন,
মায়ের কবিতা ।।
সালাত শেষে নিবিড় মনে,
করি আমি মোনাজাত ।
মাতা-পিতার জন্য জানাই আমি
খোদার নিকট মাগফেরাত ।।

"শুধু আত্মার কান্না"

-তাজগির হুছেইন
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ (কলা)

তুমি এতো সহজে কাঁদলে
জলে মাছ নাচাতে পারি বলে ?
তোমার চোখে জল এসে পড়লো
সাগরের জাহাজ কাঁদে কোন সময়
মাটিতে হাঁটতে না পারার জন্য,
নদীর সামনে কাঁদে অনেক লোক.....
দুঃখ প্রকাশ না করতে পারার জন্য
আর তুমি এতো সহজে কাঁদলে ?
হয়তো কান্নাটা খুবই সহজ ?
কিন্তু কান্নার বাইরেও বহু লোক কাঁদে
সেটাই কি বৃষ্টি, না হাসি
সেটা আত্মার কান্না
কেউতো দেখেনা
বোঝে শুধু, সত্য ভাল বাসে যে ।

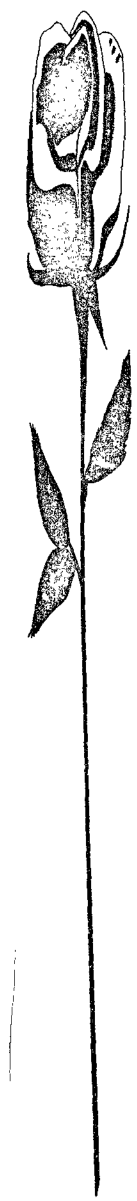

সৃষ্টি-জিজ্ঞাসা

-মজমুল হোচেইন
স্নাতক ২য় বর্ষ (বিজ্ঞান)

কোন উৎস হতে,
সৃজিয়াছ এ বিশ্ব-সংসার,
জানিবারে চাহি আমি,
বলো মোরে কৃপা করে,
হে বিশ্ব বিধাতা ।
তোমার সৃষ্টির লীলা,
গভীর রহস্যে ঢাকা,
নাহি জানি আমি তাহা,
তাই সুধি তোমা
বলো সেই রহস্য বারতা ।।

কোথা হতে আসে জীব,
কোথা চলে যায়,
ভাবিয়া পাইনা কিছু,
তাই জিজ্ঞাসি তোমায়,
বলো মোরে শুধু একবার ।
আদি নাই অন্ত নাই তব,
তুমি অনাদি অনন্ত,
প্রকাশিতে তব রূপ তুমি,
মহা প্রলয়ের পর
বিশ্ব-সৃষ্টি কর বার বার ।।

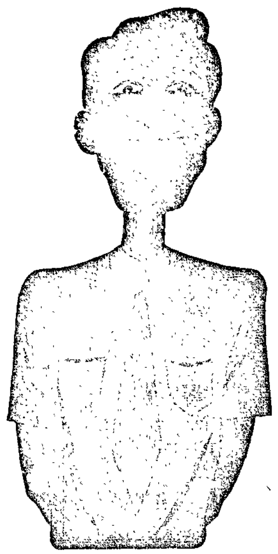

ভিক্ষুক

- আল আমিন খন্দকার
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ (বিজ্ঞান)

দুহাত কাপড় আড় দুবেলার ভাত
দু হাতে ঝোলা
আর দুঃখ ভরা দু-ইঞ্চি কপাল,
তা নিয়ে জীৱন আমার,

করিনি কভু উচ্চ আশা
থাকবো শুধুই
বাসের খাঁচায় ।

উপহার স্বরূপ লোক দিবে,
দু-টাকা দুমুঠ চাল বা
কুকুর সমতুল্য ব্যবহার

এক বেলা খাব বার বেলা উপোস
জানিনা কাল কি আছে,
ভবিষ্যতের জন্য সঞ্চয়
করবো স্মৃতি নামের এক জল ।

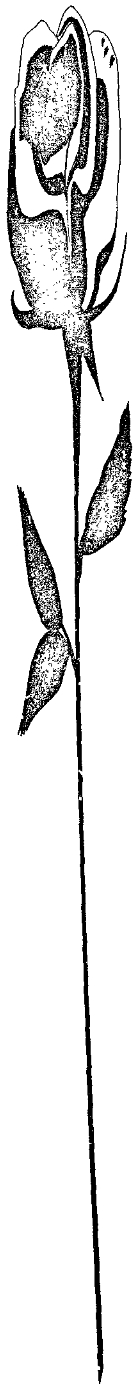

হার জিৎ

- ছফিকুল ইছলাম
স্নাতক ২য় বর্ষ (কলা)

হার জিৎ জীৱনে থাকবেই
দুঃখ জীবনে আসবেই,
তার জন্য কেউ ভেঙে পড়োনা
কখোনো মনটাকে ছোট করোনা ।

আজকে যা কিছু আছে তোমার
কালকেই সব চলে যেতে পারে
আজকে কেউ সুখী থাকবে,
কালকেই সে দুখী হোতে পারে ।

সুখ- পেয়ে দুঃখ কে ভুলে যেওনা
কখনো কাউকে দুখী করোনা ।

সংসারে যা কিছু আছে তোমার,
একদিন সব ছেড়ে যেতে হবে ;
আজকে যদি তুমি যাও মরে,
কালকেই সব কিছু পড়ে রবে ।

লোভ লালসায় তুমি ডুবে পড়োনা
কখোনে নিজেকে ভুলে যেওনা ।

WRESTLE

- Irfan Khandakar

B.A. 1st Yr.

I tried hard to reach the hill top
To attain the ultimate pleasure
Hurdless in the journey treid to stop
And put my ambition in fire.

They told, "It's impossible for you"
Some even told that I am mad
No one had faith on me, not even a few.
But these never made me sad.

Clumsy wind, Slippery and steepness
Not a single muscle remained unpained
Chill flowing through my ruptured dress
I knew when I reach, some pleasure I will gain.

Thus in future I see a pleasant light
After surviving through this
Ultimate fight.

IN MY WORLD

Mozmul Hussain

B.Sc. 2nd Yr.

As I stroll down my memory lane
I fall back upon a trance, that;
My life – an Ocean
My dream – the Sea
Every ware of the sea
Rise and fall
And sea gulls flying over the waves
Creates ripples with their wings,
I keep on watching
With insatiated glance
Till saline the waters
Blur my eyes,
Barely can make out anything
Except lingering memories and my self
Left wandering now.
And dreams showing and roaring
on the end less ocean of humanity.
Some times the tides, storms. dustly winds,
Try to make it invisible
But how much hard they try
Never will they succeed for too long
Because soon it appears in my eyes
That every storm fortels the pleasant days.

MY FRIEND

- **Atifa Begum**
B.A. 2nd Yr.

We have learnt to trust each other
Support each other.
Depend on each other and open ourselves
Up to show each other the part of ourselves
We don't often let the world see if friends like us
Can tell each other anything
I want to tell you,
You are the closest and most wonderful
Friend, that I have ever had.

A GOOD STUDENT

- **Momtaj Rahman**
H.S.Sc. 1st Yr.

Always liked by teacher
Greets everyone with smile
obeditent to teacher, and parents
on time to school
Dresses neat and clean
Studies with interest.
Treats every one with respect
understands everything taught
Does daily home work
Eager to know new things.
Never misbehaves
Talks less in class.

STUDENT LIFE

- **Nur Jamal Ahmed**
B.Sc. 2nd Yr.

Student life is the sowing period of life
It is the time for earning knowledge,
It is the time for forming good character.
It is the time for building good health,
It is the time for working a lot,
It is the time for possessing noble qualities,
It is the time for preparing future life.
Student life is the best time in life. ■

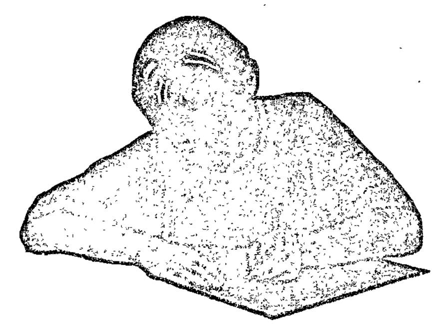

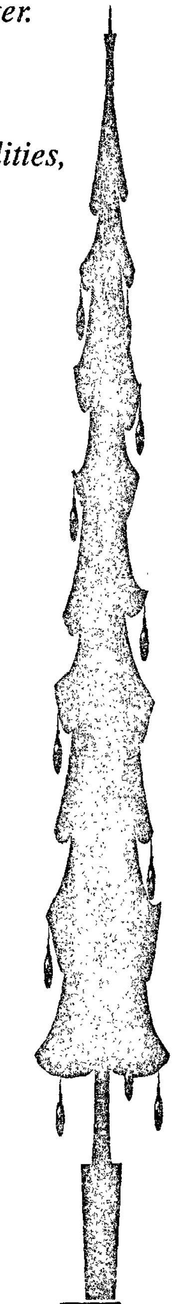

TENSION

- **Madhushree Ray**
H.S. 1st Yr.

Tension, tension, tension,
Everyone is in tension;
Students are in tension,
For the coming examination.
Teachers are in tension;
to complete their portion.
Parents are in tension;
for their next generation.
Politicians are in tension;
for a lot of problems and solution.
Soldiers are in tension;
for our country's protection.
Scientist are in tension;
for the earth is undergoing pollution.
I am also in tension
for this poem's completion. ■

KNOW WHAT YOU ARE...

- Mofidul Hoque (Mofi)

B.A. 3rd Yr.

Your tempting smile has the power
To drag anyone torwards you,
Anyone may endanger his life
Just to get you.

Magical eyes you have
Which attracts people to come near,
These days a girl like you
Is positively rare.

Your casting spell may . . .
Turn a people crazy,
Seeing your inviting face
Even an idle may become busy.

You are like a beautiful bud
Which has an imaginative charm,
Dangling around you
Even a feeble bee may start to hum.

Every worldly complements will be less
As your beauty is celestial,
Keep a soft corner in your heart
Where I can dwell.

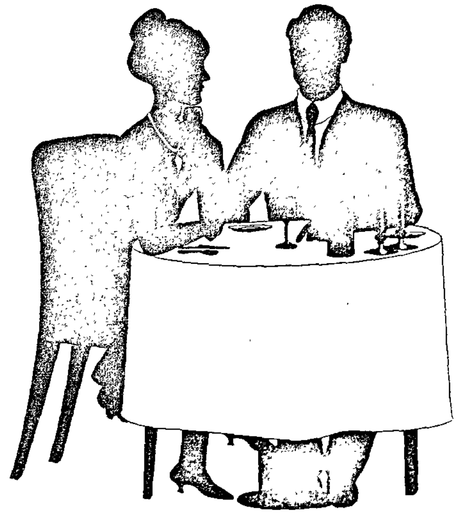

MY SWEET DARLING

- Sona Mushahary

H.S. 1st Yr.

O my sweet darling
I see you always smiling
I see you always cute
Yet why are you like a mute.

In times of solitude
You become my fortitude
At the hour of sorrow
You are dream of blessful morrow.

I always long for your coming
To pull your heart so loving
I expect you to come and embrace
And fill me with your grace.

FOR MY DREAM STAR

Anowar Hussain Ahmed

B.A. 2nd Yr

Dear, I think of you
When you are infront of me - - -
When you are far from me - - -
When I am alone - - -
When I am in corwd - - -

But! Why do I think of you?
Oh, Because you are my - - -
Music to mind - - -
Beats to heart - - -
Thrills to feeling - - -
Need to ambitation - - -
Reason to live - - -
Devotion to soul - - -

But! Is she my star?
Ya! She is in my dream - - -
She is in my emotion - - -
She is my heart - - -
She is mine - - -

Ye! Dear sweetheart - - -
Do understand my feeling
Give me your hand - - -
To live with you.

You are my need dear
Your love and care
Can save my tear
Stay far from you
For me unable to bear
So, Understand my dear!!

YOU ARE MINE

- Sona Mushahary

H.S. 1st Yr.

As the sun rises in the eastern horizon,
Spreading the golden rays there upon
I run to the balcony,
To see butterflies sucking honey.

Then I look towards the see shore,
To see something more and more
And there I see a husband with his wife.
Sharing the future of their life.

I turned my eyes, towards the park
There I see a pair of Lark,
Singing a melancholic love song
For they do enjoy even though life is not long.

Closing my eyes I try to hear
If my beloved is near,
For he is always in my mind,
And it is love which is always blind.

THE TALE OF BLEEDING HEART

- **Shahnawaz Ikbal**

Have found a Bleeding Heart,
Dying at a young age.
Avoiding everyone and
abandoned by loved ones,
Lies on the ground.

Pretends to be a sturdy one,
But the wounded tatto that glows;
Defies the fact it strives to show,
Reveals it to be a humane one.

Tattered surface tells tale of pain;
Reflects the ordeals of love for someone in vain.
Tells of labor done by friend and foes;
To etch the tattos of betray and woes.

Yells of eternal retribution for stumbling;
From God's most imperfect creation.
"To err is human," says whose foundation,
Then why be given such punishment for erring.

Never a heart so pierced by love's venom;
Never a heart so brutally smothered;
Never a heart so subtly born;
As of our Bleeding Heart.

I wonder whose heart could be thus!
It could be the bleeding heart of one of us.
Such a genuine one doesn't belong to our universe;
Rightful place is in paradise.

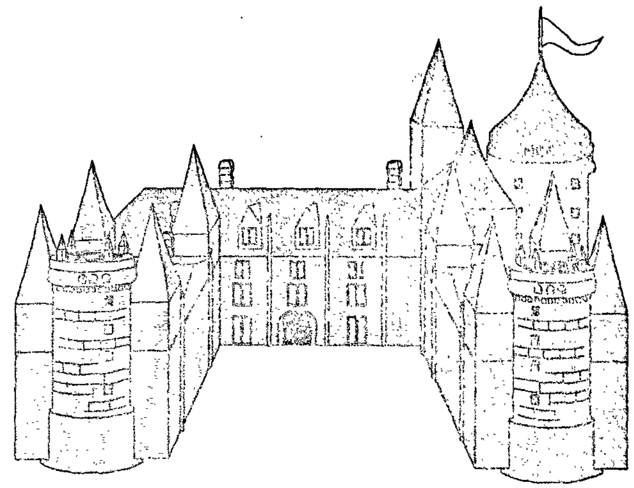

O ! I DREAMER

- **IrfanUllah Khandakar**
B.A. 2nd Yr

Yes, I am a dreamer
And thinking much more high
I am a good scold-brearer
Who let the slangs pass by.

In initial life a dreamer has to fail
He knows his future
As he dreames from head to tail
And he had to face many fortune.

In life he has faced many giggle
And walked a way so harsh
But he remains legal
And under his feet makes the hardles rush.
O! All dreamer achieve your ambition
Show the world your self-made position.

IN MY HEART

- **Ashiqul Hussain**
B.A. 2nd Year

There is someone in my heart
Whom I love too much
Though I know,
Too much is very bad
Yet I love her too much
B'coz I know that
Too much has nothing to do
with my love - - -
There is someone in my heart
Whome I miss too much
Though I know
Too much is very bad
Yet I miss her too much
B'coz I know that
Too much has nothing to do
As she is very far from me.
And perhaps never to meet again
I love & miss her so much
B'coz she is the only one
who can quench the fire
In my heart -

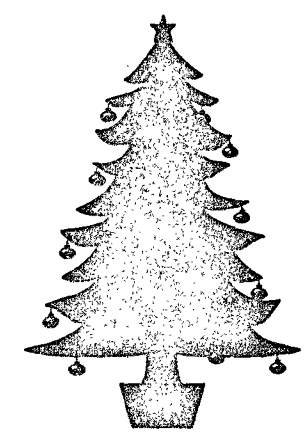

INSPIRATION

- Abdullah Hossain

On seeing her face
full of sympathy & grace;
I loose my heart
and felt as her part.
On the first glimpse
of her shinning eyes
I felt am in paradise
her trembling lips.
having a prayer
Her black long hair
like a guest of air
Her soft voice is the melody of spring
Which makes my heart to sing.

FRIENDSHIP

Jahangir Alom Ahmed
B.Sc. 1st Yr

Friendship needs no highflown phrases,
Polished face or winning wiles;
Friendship deals with no lavish praises;
Friendship makes no surface smile.

Friendship follows Nature's diction
Shuns the blandishments of Art
Boldly severs truth from fiction,
Speaks the language of the heart.

Friendship favours no condition,
Scorns a narrow minded creed,
Lovingly fulfils its mission.

WHY DO WE CALL FIRST APRIL A FOOL'S DAY

- Arup Goswami
T.D.C. 3rd Year (Arts)

There are certain customs and practices which are being followed by people for centuries all over the world. The reason for their origin are not known with certainty. 1st April is one such day. It is considered the fools day in nearly all parts of the world. On this day people play practical jokes on friends and neighbors sending them mock gifts and invinting them to the fake parties.

The practice of playing tricks on friends and neighbours on 1st April is believed to have started in Franc after 1564. Earlier the common calendar was used throughout Europe. According to this calendar, each New Year began on 1st April. People celebrated this day as New Year by exchanging gifts and visiting each other.

In 1564, however, Charles-IX the king of France ordered people to adopt a new reformed calendar. According to this calendar, each New Year began on 1st January. Most people followed the king's order. However, there are some who did not like the idea of a change and refused to accept the New Year's day.

These people soon became the butt of jokes and tricks by their friends and neighbours because they continued to observe 1st April as New Year day. Their friends and neighbours sent mock gifts invinted them to fake parties and played tricks on them because they were considered fools who clung on to a discarded New Year's day. Since then 1st April has become the fools day.

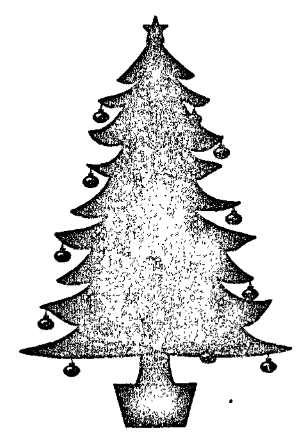

FRIENDSHIP AND LOVE

- **Mofidul Hoque (Mofi)**
B.A. 3rd Year

Friendship and love have important significance in our life. 'Friend' is the thing without which no man can survive. It's absolutely necessary to have friends. Without friends we can neither make enjoyment properly nor can express or consult our sorrows. But we should be careful while selecting friend. Friends are two types - beneficial and causing harm. Often crafty people come in the guise of friends. They last as far as your money lasts. The moment your money is finished, they may even forget you and catch the other to have such a victim. But all friends are not such. Some friends are really helpful. They always inspire us to do better and to avoid all such things that can spoil us. But such friends are positively rare to be found.

Similarly 'love' has equal importance in our life (Particularly Boys). Now a days, girls do not give much important to the love one does, rather provide importance to the money he possesses. Before loving, she thinks about the family condition of the boy. If she finds him alright, she will forward her pace towards love, otherwise not. So, it really hurts the boy's heart who loves her so cordially. Without getting the favour of love the boys often smoke, often get drunk and do many harmful activities. They think that these intoxicating things can bring some peace to them. As a result, they lose their conscience and lose the attention in studies. One thing I should have mentioned earlier that as all fingers are not equal, similarly all girls are not same. All times girls do unconditional love (but these days such case is rare). These girls always try to provide stimulation to their lovers in order that they can proceed and be successful in life and get their destination without any hurdle. So, 'Love' has positive and negative aspects. It can form a boy or spoil a boy.

The same thing is applicable to the boys as well.

So, one should be prudent while selecting their 'love' and 'friend'.

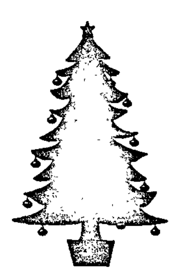

UNWILLINGLY PAID

- **Waliul Ahmed**

It gives much pain to think that the land of great man like Mahatma Gandhi is now full of corruption and communalism. Everywhere there is injustice and selfishness. The word sacrifice has lost its identity. It exists only in books and has no practical application. People remain so busy in filling their own needs that they hardly have any time to feel the sufferings of his fellowman. They have no choice in filling their own needs; they never care for their way of earning whether legal or illegal. There is no doubt that the govt. officials are paid by the government every month for every piece of work they do. Don't they think that every grain of food they feed their childness snached from the mouth of a poor children ?

A few years ago while I was talking with an officer in his office, a person made his interview in his room. He seemed to be quite ignorant and probably had come from a remote area. He had with him a farm and some documents in his hand. I discovered that he was applying for some new connection. He showed the documents to the officer. The officer looking at the paper told him that he lacked some important documents and asked him to bring those the next day. As the man was about to leave, the officer said

Have you brought some money?

The man: Yes, 'Five hundred.'

Officer: Give me the money.

To my astonishment I saw that the poor ignorant fellow pulled out a five hundred rupee note from his pocket and gave it to the officer. The man left and the officer continued his discussion with me. It was Friday and the officer was a Muslim.

After sometime,

Officer: Today is Friday, I'm getting late for the prayer. Will you please come tomorrow? You imagine that the officer robbing a poor man of his five hundred rupees is talking about the Friday prayer. We can witness such drama happening in every office in every part of the country. We the common people never think of changing the system, the best we do is to criticize.

Why are we blaming the system? Why we don't think that our slightest effort may bring a great revolution?

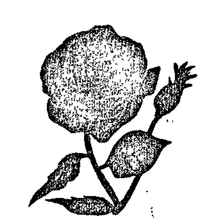

DEVELOPING COMMUNICATION SKILLS

- **Irfan Ullah Khandkar**

B.A. 2nd Year

I highly believe in the fact that our Indian talents specially the Assamese talents, though being highly skilled does not leave any impression on the mind of others due to the lack of proper "Communication Skill". Lack in this very quality makes one look un-smart, backdated and even lazy which ultimately result into failures.

Communication skill is not only speaking appropriately but also writing, listing, attitude, attracting other and also impressing other. After searching various sites on Internet I have got the following few points which should always be kept in mind to attract one's communication partner.

1. One must know what he/she is talking.
2. He must think before saying any thing.
3. Talking and listing should not be done simultaneously.
4. Only those topic should be discussed on which the listeners are interested on. Move emphesise should be given on the major points.
5. One should not hesitate asking question.
6. Fear should be controlled.
7. Day dreaming and grammatical mistakes should be avoided.
8. Ones personal example should be illustrated.
9. Sentences should be made simple, short and catchy.
10. Dates and events should be properly mentioned. Exemplifying current dates and events has proved move effective then the old one.

Other then these some more factors are to be kept in mind. Such as, one must be properly dressed, must have the right kind of smile and one should be flexible. He/She must be well mannered and should avoid the words that "hurt".

Again, while writing, one's writings should also be well mannered, grammatical mistakes should be avoided strong words that hurt should be avoided and a direct "No" should also be avoided Negative answers should be given positively, with proper reasons.

Therefore, there are few points that are necessary for developing proper "communication skill" and also for developing dashing "personality". Now a days "personality development schools" are also available for developing communication skills and attitude. Certainly it will take a bit time to develop these skills and our students will soon take it up and develop a right identity for their talents in the world.

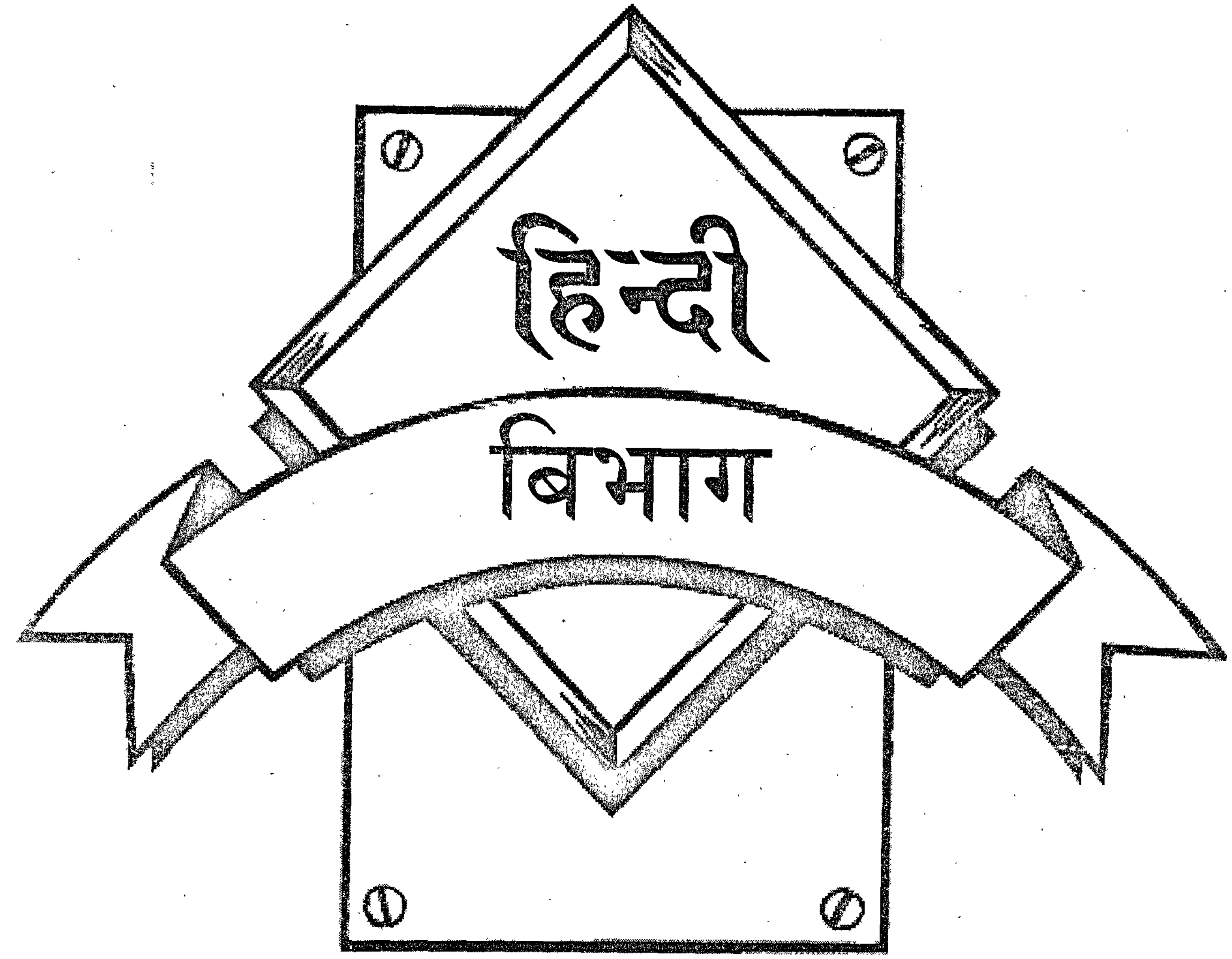

खुशबू

लाल मोहन चौधरी
उ.मा. 1म वर्ष (कला)

खुशबू जो एक नाम
जग को महकाने के लिए
जग की हरियाली है, कहाँ ?
मेघालय की बादियों में
कर्म करो ऐसा तुम
कि संसार महक उठे
कर्तव्य ऐसा करो की
जीवन की बगिया महक उठे
बना रहे आधार दृढ़ संकल्प का
जिस पर रहे अटुट विश्वास
एक नही किसी मोड़ पर
मंजिल और भी आगे है।
जल के बिना जीवन नही
रबि के बिना दिवस नही
धरा के बिना अन्न नहीं
खुशबू के बिना जीवन नही।

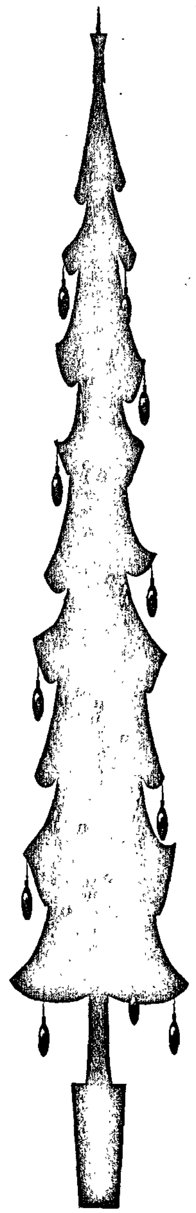

चाँद

सन्तोष चौधरी
उ.मा. 2य व

चाँद गगन मे (.....?) के साथ है
दिन को लुप्त रहते है
रात को तारो के बीच
(...?) के साथ रहते है॥
कभी दोनो हँसते है
तो कभी प्यार भरा संगीत छोड़ते
जब सारा जग सोता
तब दोनो का मधुर मिलन होता
अपने ज्योति से जग को जगाते,
खुद नही सोते जग को सुलाते।
हँसते हुए संसार से,
कभी वे कुछ नही लेते।
सदा वे इस संसार को
अपना ज्योति देते।

यादे

फइसाली नार्जारी (पुजा)
बी.ए. 2य वर्ष (कला)

कभी प्यार के मदहोशी पल
कभी गम में खोया हुआ शाम
हर एक मिलन का लम्हा, बिछुडने का गम
जो तेरे याद में बहते है आँसू बनकर
तो कभी, यादो के सहारे
तुमसे दूर होकर भी
पास होने का मीठी एहसास
और शायद, -
यही एहसास, यही यादें
कफी है तुम्हारे बिना
तमाम उम्र गुजारने के लिए।
और यही यादों से जुड़ा
गुमनाम तस्वीर को मैने
चुपके से अपनी मन की दीवार मे सजा दी - -

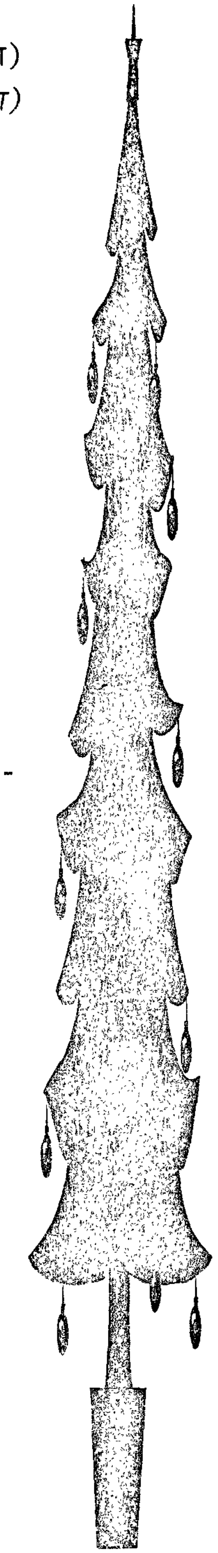

शहीद का वादा

साह नावाज रहमान (सि.आ.अ.)
स्नातक 2य वर्ष (कला)

यह कहकर गया था सरहद पर,
मैं लौटकर आऊँगा माँ,
दुनिया मेरी राह देखेगी,
तेरा सपना सच कर जाऊँगा माँ।

रण जीतुँगा सीमा का,
या यही मर जाऊँगा माँ,
रण छोड़कर ना भागुँगा
निजशीश कटाकर
भारत माँ को भेंट चढ़ाऊँगा माँ।

बांध दे मेरे सिर पर कफन,
माथे पे तिलक लगा दे माँ,
फिर ये मौका मिले ना मिले,
जी भर के मुझे आज देख ले माँ।

Report of the General Secretary, B.N. College, Students' Union for the session 2005-06 and 2006-07.

I am much delighted to express that we have finally come to publish the Annual Magazine of our College both the 46th and 47th issue together despite many hurdles. I hope the readers will accept the megazine though we are not sure about the merit of the writings of our students.

Anyway, I am glad that our effort has come out fruitful for the co-operation of every body concerned. I thank everyone who helped me in my works as the General Secretary of the students' Union for the two terms i.e. 2005-06 and 2006-07.

With love and gratitude.

Monahar Akond,
General Secretary,
B.N. College Students' Union,
2005-06 & 2006-07.

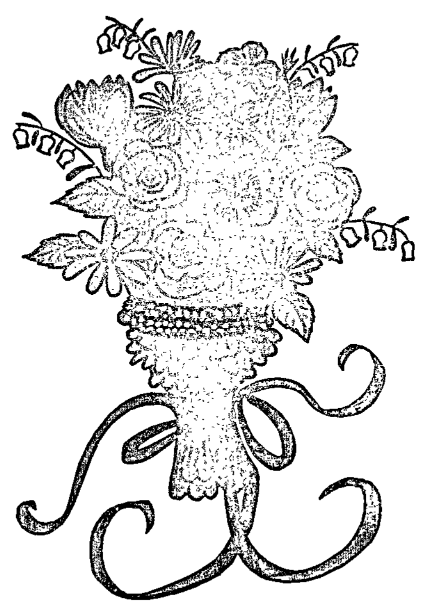

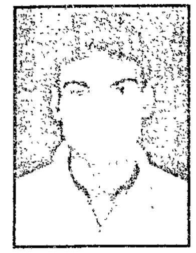

কলেজ সংগীত নাটক আৰু সুকুমাৰ কলা
সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

ছাত্ৰ একতা সভাৰ প্ৰতিবেদনৰ বুলনিচৰাতে মই মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো সেই সকললৈ যি সকলে মোৰ চিৰ চেনেহী অসমী আইক মুক্ত কৰিবলৈ নিজৰ জীৱন অকতাৰে উছৰ্গা কৰিছে। লগতে মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধাজ্ঞাপন কৰিলো ভোলানাথ কলেজৰ অধ্যাপক আৰু অধ্যাপিকা সকলোলৈ আৰু মোৰ হিয়াভৰা শ্ৰদ্ধাজ্ঞাপন কৰিলো সেই সকললৈ যি সকলে ছাত্ৰ একতা সভাৰ পদবী সমূহত কাম কৰি আমাক এই পদত কাম কৰাৰ প্ৰেৰণা দেখুৱাই গৈছে। মোক ভোটত জয়যুক্ত কৰা বাবে ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলোক মোৰ হিয়াভৰা মৰম যাঁছিলো। মই সঙ্গীত, নাটক আৰু সুকুমাৰ কলাৰ সম্পাদক। মোৰ বিভাগৰ ভিতৰত আধুনিক গীত, বিহুগীত, বিহু নৃত্য আৰু হিন্দী নৃত্য ইত্যাদি প্ৰতিযোগিতা লগতে নাটক প্ৰতিযোগিতাৰ পতা হয়।

মই সম্পাদক হিচাপে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছৰৰ পৰা মোৰ বিভাগৰ ভাৰ প্ৰাপ্ত অধ্যাপক শ্ৰী বছিৰ ছাৰ, মতিয়ৰ ছাৰ, মতলেব ছাৰ, দীলিপ ঘোষ ছাৰ আৰু হিৰা ছাৰে মোক যি সু-পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগীতা আগবঢ়াইছিল মই তেখেত সকললৈ চিৰ কৃতজ্ঞ থাকিম।

মোক বিভিন্ন দিশত সহায় কৰা বন্ধু-বান্ধৱী সকল যথাক্ৰমে - ছফিকুল, ছফি, সাহাআলম, মফিদুল, কামৰুল, বুলু, পিনকি, জুৰি, ফাৰহানাছ, সুকলা, জাহাঙ্গীৰ, আবুল, মতিন ভাই, নাজমা, মাজনী, ছাবিনা, বেনাৰ্জি, দিল, জামাল মামা, বাবুল, মৰিয়ম, আকলিমা, ফাতেমা, হাছিনা, মামুনি, আফজাল, জলিল, জেছমিন, গুডডি, আৰিফা আৰু লগতে হোষ্টেলৰ বন্ধু-বান্ধৱী সকল।

সদৌ শেষত ভূল ত্ৰূটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল আৰু উন্নততৰ ভবিষ্যত কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ ইয়াতেই সামৰণি মাৰিলোঁ।

"জয় আই অসম"

ছামিম আহমেদ,
সম্পাদক, সংগীত নাটক আৰু সুকুমাৰ কলা,
ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভা।

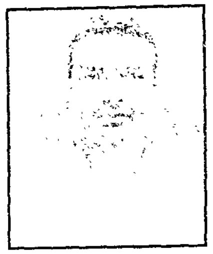

ছাত্ৰ জিৰনী চ'ৰা সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতেই মই ছাত্ৰ জিৰনী সম্পাদক হিচাপে নামনি অসমৰ খ্যাতি সম্পন্ন ভোলানা মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিষ্ঠাতা নমস্য ব্যক্তিসকললৈ থাকিল গভীৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলী । এই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিজন শিক্ষাগুৰুলৈ থাকি পৰম শ্ৰদ্ধা আৰু ভক্তি।

২০০৬-২০০৭ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনত ছাত্ৰ জিৰনী চ'ৰা সম্পাদক হিচাপে বিজয়ী হোৱাৰ বাবে মো তৰফৰ পৰা প্ৰতিজন ছাত্ৰ সকললৈ থাকিল আন্তৰিক শুভেচ্ছা ভালপোৱা আৰু অভিনন্দন।

আন আন বছৰৰ দৰে এই বেলিও মই ছাত্ৰ জিৰনী চ'ৰা সম্পাদক হিচাপে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত আমা "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ"ৰ বিভিন্ন খেল ধেমালীৰ প্ৰতিযোগিতা পতা হয়।

মোৰ বিভাগীয় খেল সমূহ মোৰ তত্বাৱধায়ক অধ্যাপক মাননীয় হিতেন শৰ্মা ছাৰৰ সহায় পৰামৰ্শলৈ সুচাৰু ৰূপে চলাই যাঁও। যাৰ বাবে ছাৰৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ। মোৰ বিভাগীয় খেল প্ৰতিযোগী সকললৈ থাকিল মোৰ হিয়া ভৰা অভিনন্দন।

মোৰ চুটি কাৰ্য্যকালত শৈক্ষিক পৰিবেশ উন্নত কৰাৰ অশেষ চেষ্টা-কৰিছো, মই ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক Official কা তথা Non-Official কামত যিখিনি পাৰো সহায় সহোযোগিতা কৰিছো।

ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি কলেজ সপ্তাহ শেষ হোৱালৈকে যিসকল ভাই - বন্ধুয়ে মোক সহা সহযোগিতা কৰিছিল সেইসকল হ'ল -- Alom, Lutfor Prodhani, Mehbub, Rejjak, Raju (Ex. F & G Sec) Rasul Ali (Asst. G.S.), Habibul (Ex. Asst. G.S.) Saidul Bhail (Ex. G.S.), class mate সকললৈ মোৰ হি ভৰা ভালপোৱা আৰু কৃতজ্ঞতা যাচিলোঁ ।

ছাত্ৰ জিৰনী চ'ৰা সম্পাদক হিচাপে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰা এয়া মোৰ প্ৰথম অভিজ্ঞতা, সেয়ে যদি - অজানিতে মো কোনো ভুল ক্ৰুটি হৈছে তাৰ বাবে মই মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰি আৰু মহাবিদ্যাল উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰি প্ৰতিবেদনৰ সামৰনি মাৰিলো।

"ধন্যবাদ"

শ্বৰিফুল ইছলাম সে
সম্পাদক, ছাত্ৰ জিৰনী চ'
ছাত্ৰ একতা সভা

Carrom Winer List :

Double Champion : 1. Abhijit Gosh, B.Sc. Pt.-III
2. Arijit Kirtonia, B.A. Pt.-III
Double Runners : 1. Annur Islam, H.S. 2nd year (Arts)
2. Shahimul Alom, B.A. Pt.-I
Single Champion : Hassanur, H.S. First year (Arts)
Single Runners : Lutfor Rohman Prodhani, B.A. Pt.-II

Table Tenis Winner List :

Single Champion : Samiul Ahmed, B.A. Pt.-II
Single Runners : Moinul Hoque, B.Sc. Pt.-II

Chess Winner List :

Single Champion : Saiful Islam Mollah, H.S. 1st Year (Sc.)
Single Runners : Hoque Ricky, B.A. Pt.-II

Bridge Winner List :

Single Champion : Mehbub Alom, B.A. Pt.-II
Single Runners : Nasib Islam, B.A. Pt.-II

My Workers :

1. Monjur Rahman
2. Moinul Hoque
3. Suroz & Mostafa
4. Rofiqul Faruk
5. Lutfor Rahman
6. Rasul Ali Mehbubb
7. Samiul Kamal.

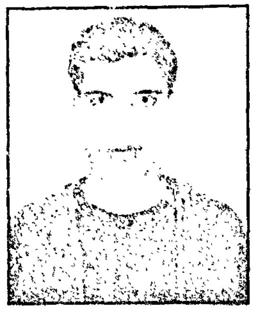

Annual Report of College Sports Secretary

Session - 2006-07

It gives me great pleasure in spelling out Annual Report of the Bholanath College Students' Union for the session 2006-2007.

At first I offer my heartiest thanks to the Hon'ble Principal prof. Saber Ali and Dilip Kumar Ghose and professor-in-charge Akbbar Ali Ahmed and the whole staff for their kind co-operation and valuable suggestions. I also thank all employee of the I extend my thanks to the students friends for giving me the opportunities in serving B.N. C.S.U. as its College sports Secretary. I tried my best to perform my duties and how far I was successful is to be judged by you all.

The college week festival for the session 2006-2007 was held from 06th Jan./2007 and organised some sports like in previous years. All the events of my department were held in a very colourful competition.

I remember with a deep sense of gratitude the name of Manjarul Hassan Mazumdar (Biju), Nozrul Islam, Nur Bhais all the students of Lodge Apollo-16 (Boy's and Girls'), who helped me in conducting the college week smoothly. I also extend my hearty thanks to all my union colleagues and the ex-secrateries for helping me at every step.

I beg to be excused by the authority and students, friends for any lapses while performing my duties as Secretary - College Sports of B.N. College and expect it will attain a pick of glory in years to come. I am conclude my annual Report here.

"Thanking you all"

"Joy Hind"

Zahangir Alom,
Secretary, College Sports,
B.N. College, Students' Union,
Session 2006-2007

800 meter race (Boy's) :
1st = Sujol Sha, H.S. 1st Year
2nd = Akhiruj Zaman, H.S. 2nd Year
3rd = M.H. Mozumder, B.A. 1st Year

400 meter race (Boy's) :
1st = M.H. Mozumder, B.A. 1st year
2nd = Nozrul Islam, H.S. (Sc.) 2nd year
3rd = Muklesur Rahman, H.S. (Sc.) 1st year

400 meter race (Girls') :
1st = Afruja Akhtar, B.Sc. 1st year
2nd = Dilruba Begum, B.A. 1st year
3rd = S. Sobura Rahman, H.S. 1st year

200 meter race (Boy's) :
1st = S. Kumar Nath, B.A. 3rd year
2nd = Sujol Sha, H.S. 1st year
3rd = Mustak Ahmed, B.A. 1st year

200 meter race (Girls') :
1st = Nasim Begum, B.A. 2nd year
2nd = Monira Begum, B.S. 1st year
3rd = Uzzala Das, B.A. 2nd year

100 meter race (Boy's) :
1st = S. Kumar Nath, B.A. 3rd year
2nd = A.S.H. Kasmir, H.S. 2nd year
3rd = Mustak Ahmed, B.A. 1st year

100 meter race (Girls') :
1st = S. Sobura Rahman, H.S. 1st year
2nd = Afruja Akhtar, B.Sc. 1st year
3rd = Monira Begum, B.A. 1st year

Javelin throw (Boy's) :
1st = Nazrul Islam, H.S. 2nd year
2nd = Dipankar Ray, B.A. 1st year
3rd = Sujol Sha, H.S. 1st year

Javelin throw (Girls') :
1st = Monira Begum, B.A. 1st year
2nd = Nasim Begum, B.A. 2nd year
3rd = S. Habiba Rahma, B.A. 2nd year

Shot put (Boy's) :
1st = M.H. Mozumdar, B.A. 1st year
2nd = Hashinur Islam, H.S. (Sc.) 1st year
3rd = Jorzir Paramanik, H.S.(Sc.) 1st year

Shot put (Girls') : 1st = S. Sobura Rahman, H.S. 1st year
2nd = Rehana Parvin, H.S. (Sc.) 1st year
3rd = Dilruba Begum, B.A. 1st year

Discus throw (Boy's) : 1st = A.T. Talukdar, B.A. 3rd year
2nd = Dipankar Ray, B.A. 1st year
3rd = Abdullah Khandakar, B.A. 1st year

Discus throw (Girls') : 1st = Nasima Begum, B.A. 2nd year
2nd = Afruja Akhtar, B.Sc. 1st year
3rd = S.Habiba Rahman, B.A. 2nd year

Consulation = S. Subura Rahman, H.S. 1st year

High Jump (Boy's) : 1st = N. Huda Mollah, B.A. 2nd year
2nd = Monjit Vorali, H.S. 2nd year
3rd = Samiul Hossain, H.S. (Sc.) 2nd year

High Jump (Girls') : 1st = Monira Begum, B.A. 1st year
2nd = S. Habiba Rahman, B.A. 2nd year
3rd = Atifa Begum, B.A. 2nd year

Long Jump (Boy's) : 1st = Jorzir Paramanik, H.S. 1st year
2nd = N. Huda Mollah, B.A. 2nd year
3rd = Abdul Monnaf, B.Sc. 3rd year

Long Jump (Girls') : 1st = Seyda Saleha, H.S. 2nd year
2nd = Monira Begum, B.A. 1st year
3rd = Dilruba Begum, B.A. 1st year

Relay Race (Boy's) : 1st = Kabir Hazarika, B.Sc. 1st year
Mustak Ahmed, B.A. 1st year
S. Uddin Sk.
M. Kumar Jain

2nd = J. Hossain Latif
Zaidul Islam
S. Alom Ansari
Afroz Alom

3rd = Nozrul Islam, H.S. (Sc.) 2nd year
Shohidul Islam
N.M. Ali Mollah
Lutfor Rahman, B.A. 1st year

Relay Race (Girls') : 1st = Uzzala Das, B.A. 2nd year
Monira Begum, B.A. 1st year
Nasim Begum, B.A. 2nd year
Nazmin Ara, B.A. 1st year
2nd = Shymoli Ray, B.A. 3rd year
Hemolata Ray, B.A. 1st year
Ektifa yesmin, H.S. (Sc.) 1st year
Pallobi Ray, B.Sc. 1st year

Kabadi (Boy's) 7 (seven) star tem. Champion H.S. 1st year of B.N.C. :

1. R. Al Kabir, (Captain) - H.S. 1st year
2. Rabial Khan, - H.S. 1st year
3. Abul Hossain, - H.S. 1st year
4. Shaiful Islam, - H.S. 1st year
5. Aminur Rahman, - H.S. 1st year
6. Majedur Rahman, - H.S. 1st year
7. Sanowar Hossain, - H.S. 1st year

Kabadi (Girls') 7 (seven) star tem. Champion Girls' Hostel of B.N.C. :

1. Shymoli Ray, (Captain) - B.A. 3rd year
2. Afruja Akhtar, - B.Sc. 1st year
3. S. Habiba Rahman, - B.A. 2nd year
4. S. Saleha Rahman, - H.S. 2nd year
5. S. Sobura Rahman, - H.S. 1st year
6. Nazma Sultana, - H.S. 2nd year
7. Ektifa Yesmin, - H.S. 1st year

Marathan Race (only Boy's) : 1st = Islamul Hoque, B.A. 1st year
2nd = Motiur Rahman, B.Sc. 1st year
3rd = Shohidul Islam, H.S. 1st year

Best Athelete (Boy's) : M.H. Mozumdar, B.A. 1st year
Best Athelete (Girls') : Nasim Begum, B.A. 2nd year

আলোচনী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

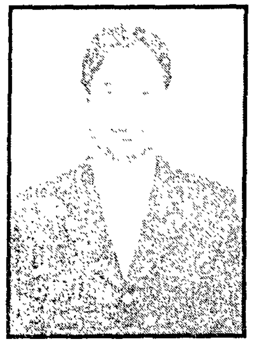

প্ৰতিবেদনৰ আগবুলনিতে আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ, সেই সকল মহান ব্যক্তিলৈ যি সকলে দেশৰ ঐক্য শান্তি আৰু ভ্ৰাতৃত্ব ভাৱ বজাই ৰাখিবলৈ গৈ নিজৰ প্ৰাণ আহুতি দিলে, যি সকল মহান ব্যক্তিৰ অশেষ পৰিশ্ৰমৰ ফলস্বৰূপে নামনি অসমৰ খ্যাতনামা ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়খন প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিলে সেই সকল ব্যক্তিলৈ মোৰ হিয়াভৰা পবিত্ৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলী যাচিছোঁ। লগতে ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ ঐক্য, শান্তি আৰু বিৰামহীন অগ্ৰগতিৰ কামনা কৰিলোঁ।

২০০৬-০৭ ইং চনৰ ৪৭ তম সংখ্যাৰ আলোচনীখনৰ বাবে মোক আলোচনী সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰাৰ কাৰণে মই ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধৱী সকললৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। ছাত্ৰ একতাৰ সভাৰ নিৰ্বাচন আৰু কলেজ সপ্তাহৰ সময়ত মোক বিশেষভাৱে সহায় সহযোগীতা আগবঢ়োৱা বন্ধু-বান্ধৱী হ'ল — Blue, Toib, Abdullah, Apple, Jahangir Alom Ahmed, Mama Nur Zamal Ahmed, Hamidul, Sayed, Shahanur, Motin, Sofian, Pune, Monu, Johirul, Raju, Buddi, Azaharul, Mozaharul, Aminur, Lutfor, Shahjamal, Jweel, Rukuk, Shahinur, Captain, Shamim, Mostaque, Ali, Ripon, Zakir Bhai, Barek, Aftab, Atiur, Sabina, Khadiza, Abida, Moon, Alima, Nur Huda, Juri, Farhana, Rowshanara, Dilruba, Rizu, Hasina, Momoni, Lipika, Junu, Jany, Jeli, Juli, Parvin, Rupali, Morami. লগতে হোষ্টেল, লজৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী সকললৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জনালোঁ।

অইন অইন বছৰৰ দৰে এই বেলি কলেজ সপ্তাহ অতি জাকজমকতাৰে পালন কৰা হয়। উক্ত সপ্তাহত মোৰ বিভাগত কবিতা, চুটিগল্প, উপন্যাস, ৰচনা প্ৰতিযোগীতা আদি অনুষ্ঠিত কৰা হৈছিল। যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধৱীয়ে উক্ত প্ৰতিযোগীতাত অংশ গ্ৰহণ কৰিছিল সিহঁত সকললৈ মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা আৰু অভিনন্দন জনাইছোঁ। যি সকলে প্ৰতিযোগীতাত অংশগ্ৰহণ কৰি প্ৰথম, দ্বিতীয় আৰু তৃতীয় স্থান লাভ কৰিছে, সিহঁতক অনুৰোধ জনাও যে মনৰ অৱসাদ দূৰ কৰি অহা বছৰত অধিক ভাল ফল দেখুৱাবৰ বাবে মানসিক ভাবে সাজু হৈ নিজৰ প্ৰতিভাৰ বিকাশ ঘটায় যেন।

আলোচনীখন সম্পাদনা কৰোতে বিশেষ ভাবে সহায় আগবঢ়োৱা আলোচনী বিভাগৰ ভাৰ প্ৰাপ্ত অধ্যাপক মিৰ জাহান আলী প্ৰধানী ছাৰৰ লগতে অৱসৰ প্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ ছাবেৰ আলী সেখ, বৰ্তমানৰ অধ্যক্ষ - এন.চি. বৰুৱা, উপাধ্যক্ষ ডি ঘোষ ছাৰ, উপেন্দ্ৰজিৎ ছাৰ, নুৰ হুছেইন ছাৰ, আব্দুল্লাহ ছাৰ, মতিয়ৰ ছাৰ, মোহন ৰায় ছাৰ, ডি.কে. অধিকাৰী ছাৰ, ডি. চক্ৰবৰ্তী ছাৰ, আলোকা মেডাম, উমা মুখাৰ্জী মেডাম, নন-টিচিং ষ্টাফ আৰু ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য/সদস্যাই মোক যি দিহা পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগীতা আগবঢ়াইছিল তাৰ বাবে তেখেত সকলৰ ওচৰত চিৰ কৃতজ্ঞ থাকিম।

এই বাৰৰ আলোচনীখনৰ মানদণ্ড আগৰ বিলাকতকৈ অলপ হলেও উন্নত কৰাৰ চেষ্টা কৰা হৈছে। এই ক্ষেত্ৰত কিমানখিনি সফল হৈছোঁ সেয়া পাঠক সমাজে বিচাৰ কৰিব। সেই উদ্দেশ্য আগত ৰাখি উন্নতমানৰ বেটুপাত ছপা, আৰ্টিক-ধুনীয়া বেটুপাতৰ সৈতে আলোচনীখন উলিয়াবলৈ চেষ্টা কৰা হৈছে। যি সকল শিক্ষাগুৰু আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে স্বৰচিত লিখনী সমূহ আলোচনীখনত দি সহযোগীতা আগবঢ়ালে মই তেখেত সকলৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ থাকিম। ছপাশালৰ পৰা আলোচনীখন ওলাই আহোতে অজানিতে হৈ যোৱা ভুলৰ বাবে পাঠক সমাজৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। সৰ্বশেষত ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ সৰ্বাঙ্গীণ উন্নতি কামনা কৰি মোৰ সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদন ইয়াতে সামৰণি মাৰিলোঁ।

"জয় ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়"

ধন্যবাদেৰে —

কামৰুল ইছলাম,
আলোচনী সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা
ভোলানাথ মহাবিদ্যালয় ২০০৬-০৭

প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ, ঐক্য শান্তি আৰু ভ্ৰাতৃত্ব ভাৱ ৰক্ষাৰ্থে আত্ম বলিদান দিয়া ব্যক্তি সকললৈ আৰু নামনি অসমৰ ভোলানাথ মহাবিদ্যালয় ধুবুৰীৰ বুকুত জন্ম দিয়া ব্যক্তি সকললৈ যাচিছোঁ মোৰ পবিত্ৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি। লগতে সম্পাদক হিচাপে কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছৰ পৰা মোৰ বিভাগীয় অধ্যাপক মাননীয় নুৰ হুছাইন ছাৰ আৰু ইয়াৰ উপৰিও মোৰ এই কাৰ্য্যসূচী চলাওতে সহায় কৰা সেই মাননীয় অধ্যাপক সমূহ হ'ল – MOTIOR RAHMAN SIR, Dr. D.K. DAS SIR, BAPPI MALLIK SIR, REZIBUL ALOM SIR আৰু ABDULLAH SIR সেই সকল অধ্যাপক সমূহৰ ওচৰত মই চিৰকৃতজ্ঞ হৈ থাকিম।

২০০৬-২০০৭ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভা "লঘুক্ৰীয়া বিভাগৰ" সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে B.N. College ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধৱী সকললৈ যাচিছোঁ আন্তৰিক শুভেচ্ছা তথা হিয়া ভৰা মৰম।

নিৰ্বাচনৰ আগৰে পৰা কলেজ সপ্তাহ শেষ হোৱা লৈকে যিসকল বন্ধু-বান্ধৱীয়ে সক্ৰিয় ভাৱে সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াইছিল সেইসকল হ'ল – পাৰভেজ, ভন, মাছুম, মৰতুজা, ৰিকি, ভাইটি, ছাইফুল আলম, ছানোৱাৰ, লতুফৰ, আপেল, ৰোজ, আছ্‌ৰাফুল হাইবুৰ, মনজিৰুল, ছফি, মোস্তাক, বাচ্চু ভাই, ছাইদুল ভাই, জেনিফা, ৰুহি, আৰজিনা, ৰেশমি, আহমেদ, পিংকি, ৰিংকি, নাৰছি, ছাবিনা, আৰিফা, মুন্নী, বেলি, ইত্যাদি লগতে প্ৰতিটো লজ, প্ৰতিটো হোষ্টেল তথা এপলো-১৬ জোনালী, নুৰভৱন, মনীলজ, ইভাৰগ্ৰীন, বয়েচ হোষ্টেল ইত্যাদি প্ৰতিটো লজ্ হোষ্টেলৰ বন্ধু-বান্ধৱী সকললৈ থাকিল মোৰ হিয়া ভৰা মৰম আৰু আন্তৰিক শুভেচ্ছা।

প্ৰতিবেদনৰ শেষত অজানিতে ভুল ক্ৰুটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যতৰ কামনা কৰি সকলোকে আকৌ এবাৰ শ্ৰদ্ধা আৰু মৰম যাঁচি প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

"জয় হিন্দ"

ধন্যবাদেৰে —

জাহাঙ্গীৰ ইছলাম,
লঘুক্ৰীড়া সম্পাদক, ছাত্ৰ একতা সভা,
ভোলানাথ মহাবিদ্যালয় ২০০৬-০৭

Badminton Competition (Boy's)

Boy's Double :

Winner : 1. Rupam Das, H.S. 1st year
2. Aqib Zaved, H.S. 1st year

Runners-up : 1. Tarik Aziz, H.S. 2nd year
2. Sk. Javed Abdullah, B.Sc. 2nd year

Boy's Single :

Winner : Aqib Zaved, H.S. 1st year

Runner's-up : Sk. Javed Abdullah, B.Sc. 2nd year

Girls' Double :

Winner : 1. Rehena Parvin, H.S. 1st year
2. Sahera Yasmin, B.A. 1st year

Runners-up : 1. Nasim Begum, B.A. 2nd year
2. Uzzala Das, B.A. 2nd year

Girls' Single :

Winner : Nasim Begum, B.A. 2nd year

Runners-up : Rehena Parvin, H.S. 1st year

Badminton mixing Competition :

Winner : 1. Aqib Zaved, H.S. 1st year
2. Nasim Begum, B.A. 2nd year

Runers-up : 1. Rupam Das, H.S. 1st year
2. Rehena Parvin, H.S. 1st year

Best Badminton player : Aquib Zaved, H.S. 1st year

Volleyball Competition :

Winner team :

TDC Team

1. Probhakar Chakraborty
2. Biswajit Ghose
3. Abhijit Ghose
4. Rupam Kr. Ghosh
5. Jayanta Sarker

6. Nobizur Rahman
7. Arindam Mahanta
8. Bappi Nath
9. Ahamin Khandakar

Runner-up :

H.S. Team

1. Roushan Al Kabir
2. Hashanur Rahman
3. Aminur Rahman
4. Sankwar Hussain
5. Saiful Islam
6. Mamud Hossain
7. Majedur Rahman
8. Abul Hussain
9. Sk. Saifuddin Ahmed

Best Volleyball Player : Hashanur Rahman

Best Judgement : Jalal Sir

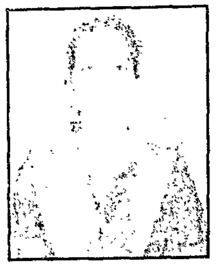

প্ৰতিবেদন

আৰম্ভনিতে মই আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষাগুৰু আৰু সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ আন্তৰিক অভিনন্দন জনালোঁ। লগতে যি সকল বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ভাইটি ভণ্টীয়ে মোক ২০০৬-০৭ চনৰ নিৰ্বাচনত প্ৰতিদ্বন্দিতা কৰাৰ বাবে উৎসাহ যোগাইছিল সেই সকল বন্ধু - বান্ধৱী তথা ভাইটি ভণ্টীলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো।

কাৰ্য্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছত খেলসমূহ অনুষ্ঠিত কৰাৰ সময়ত বিভিন্ন সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছিলো যদিও মোৰ বন্ধু-বান্ধৱসকল তথা মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ যথেষ্ট সহায় আগবঢ়োৱাৰ ফলত খেল সমূহ সুচাৰুৰূপে অনুষ্ঠিত কৰিব পাৰিছো আৰু তাৰ বাবে মই তেওঁলোকৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ। শিক্ষক সকলেও যথেষ্ট সহায় কৰিছে।

খেল ধেমালী মানৱ-সভাতাৰ প্ৰাচীনতম অনুপম কলা। কেৱল শাৰীৰিক বিকাশেই নহয় মনৰ সৌন্দৰ্য্য প্ৰকাশৰো এটা সুন্দৰ মাধ্যম। মই আমাৰ জিৰণী কোঠাৰ বাবে কিছুমান কাম কৰিব বিচাৰিছো কিন্তু সেইবোৰ কৰা নহল কিছুমান অসুবিধাৰ বাবে । আমাৰ জিৰণী কোঠাত বহুতো অসুবিধা আছে যেনে - ছাত্ৰী সকলৰ আজৰি সময়ত বহিব পৰাকৈ আসনৰ ব্যৱস্থা কৰা, খেলৰ সঁজুলি যেনে - কেৰম বৰ্ড, ডবা আদি যোগান ধৰা আৰু খোৱা পানীৰ ব্যৱস্থা কৰা । এইবোৰৰ কাৰণে মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্তৃপক্ষক অনুৰোধ জনাইছিলো কিন্তু এইবোৰৰ ওপৰত ইমান এটা গুৰুত্ব দিয়া নহল। ভৱিষ্যতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে এইবোৰ সুবিধা পালে উপকৃত হ'ব।

শেষত অনিচ্ছাকৃতভাবে হোৱা ভূল - ভ্ৰান্তিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিছো লগতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ভৱিষ্যৎ উজ্জ্বল কামনাৰে আৰু "ছাত্ৰ একতা সভা" তথা আমাৰ "মহাবিদ্যালয়ৰ" ৰ দীৰ্ঘায়ু কামনা কৰি প্ৰতিবেদন ইমানতে সামৰণি মাৰিলো।

নাজমা ছুলতানা,
সম্পাদক,
ছোৱালী জিৰণী কোঠা।

LUDO Competition :

Winner : Nazma Sultana, H.S. 2nd year
Mirjuta Yasmin, H.S. 1st year

Runners : Nasrinara Begum, B.A. 2nd year
Sayoda Safura Rahman, H.S. 1st year

Carrom Competition :

Winner : Afruja Aktar, B.Sc. 1st year
Saturupa Kormokar, H.S. 1st year

Runners : Nasrinara Begum, B.A. 1st year
Jahanara Yasmin, H.S. 1st year

Hari Vanga :

1st = Miss Habiba Rahman, B.A. 2nd year
2nd = Jamila Khatun, H.S. 1st year.

Tug of war :

Winner :

1. Shemoli Ray
2. Sayeda Habiba Rahman
3. Saleha Rahman
4. Sayeda Sofura Rahman
5. Ektifa Yasmin
6. Kohinur Siddika
7. Saturupa Karmokar

Runners :

1. Nasim Begum, B.A. 2nd year
2. Monira Begum, B.A. 1st year
3. Esmatara Yasmin, B.A. 1st year
4. Tahera Aktar, B.A. 1st year
5. Dilruba Begum, B.A. 1st year
6. Aklima Ahmed
7. Rousonara Parvin, B.A. 1st year
8. Shahera Yasmin, B.A. 1st year

তৰ্কআৰুসাংস্কৃতিকসম্পাদকৰপ্ৰতিবেদন

মোৰ প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো। ঐক্য, শান্তি আৰু ভাতৃত্ব ভাৱ ৰক্ষাৰ্থে আত্ম বলিদান দিয়া মহান ব্যক্তি সকলৰ শ্ৰমৰ বিনিময়ত গঢ়ি উঠা নামনি অসমৰ খ্যাতনামা "ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ" প্ৰতিষ্ঠাতা সকললৈ যাঁচিলো মোৰ হিয়া ভৰা শ্ৰদ্ধাঞ্জলি, লগতে এই মহাবিদ্যালয়ৰ পৰম পুজনীয় শিক্ষা গুৰু সকললৈ জনালোঁ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু ভক্তি।

২০০৬-০৭ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভা তৰ্ক আৰু সাংস্কৃতিক বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে মোক নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে বি,এন, কলেজৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধৱী সকললৈ যাচিলোঁ আন্তৰিক শুভেচ্ছা আৰু হিয়া ভৰা মৰম।

অইন অইন বছৰৰ দৰে এই বেলিও আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক সপ্তাহ অতি শান্তিপূৰ্ণ ভাবে পৰিচালিত হয়। ইয়াতে মোৰ বিভাগীয় প্ৰৱক্তা পি.কে. মিশ্ৰা ছাৰৰ পৰামৰ্শলৈ মই মোৰ কাৰ্য্যসূচী সূচাৰু ৰূপে চলাই যাঁও। মোৰ বিভাগত থকা প্ৰতিযোগিতা সমূহ হ'ল – কুইজ, তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা আৰু আকস্মিক বক্তৃতা। কুজত প্ৰথম স্থান লাভ কৰে Irfan Khandakar ৰ দলে। তৰ্ক প্ৰতিযোগিতাত প্ৰথম স্থান লাভ কৰে Pallabi Roy আৰু আকস্মিক বক্তৃতাত প্ৰথম স্থান লাভ কৰে Rubiya Zaman.

যি সকল বন্ধু-বান্ধৱীয়ে নিৰ্বাচনৰ পৰা আৰম্ভ কৰি কলেজ সপ্তাহলৈকে মোক সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াইছে, তেওঁলোক লৈ থাকিব মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন তথা হিয়া উপচা মৰম। লগতে N.S.U.I. ৰ প্ৰতিটো সদস্য আৰু Ex. Secretary সকলক মোৰ আন্তৰৰ পৰা ধন্যবাদ জনালোঁ। মোক সহায় আৰু সহযোগিতা কৰা দাদা আৰু বন্ধু-বন্ধৱী সকল হল – Atifa, Jenifa, Bilkis, Ruhi, Arjina, Momita, Beauty, Koli, Don, Parvez, Masum, Jahangir, Asiqur, Ripon, Asif, Roma, Sajida, Prinka, Mehjebin, Bivisciri, Jinia, Bhaity, Irfan, Biky, Sofi, Sohail, Saiful, Rinky, Harun Bhai, Saidur Bhain, Raju Bhai, Saju Bhai, Reshma, Majoni, Selima, Nazma আৰু বহুতো বন্ধু-বান্ধৱী আৰু লগতে প্ৰতিটো লজ্ আৰু হোষ্টেলৰ সদস্যলৈ মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিলোছ

সদৌ শেষত অজানিতে কৰা ভুল ত্ৰুটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত আৰু উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ ইয়াতেই সামৰি মাৰিলোঁ।

"জয় হিন্দ"

"জয় ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়"

ধন্যবাদেৰে –

আতিফা বেগম,
সম্পাদক,
তৰ্ক আৰু সাংস্কৃতিক বিভাগ।
ছাত্ৰ একতা সভা,
ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়, ধুবুৰী।

Result of Quiz Competition :

1st = Irfan Ullah Khandakar, B.A. 1st year
Biky Ahmed, B.Sc. 1st year
Mostafizur Hussain, B.Sc. 1st year

2nd = Aquib Zabed, H.S. 1st year
Samim Reja, H.S. 1st year
Tajgir Parves, H.S. 1st year

3rd = Partho Protim Hazorika, H.S. 1st year
Imran Hussain, H.S. 1st year
Rupam Das, H.S. 1st year

Result of Debate Competition :

1st = Palabi Roy, B.Sc. 1st year
2nd = Rubiya Zaman, H.S. 1st year
3rd = Irfan Ullah Khandakar, B.A. 1st year

Result of Extempore Speech Competition :

1st = Rubiya Zaman, H.S. 1st year
2nd = Palabi Roy, B.Sc. 1st year
3rd = Sahirul Islam, H.S. 1st year

Best Social Worker

Md. Samiul Alom
H.S. 2nd Year

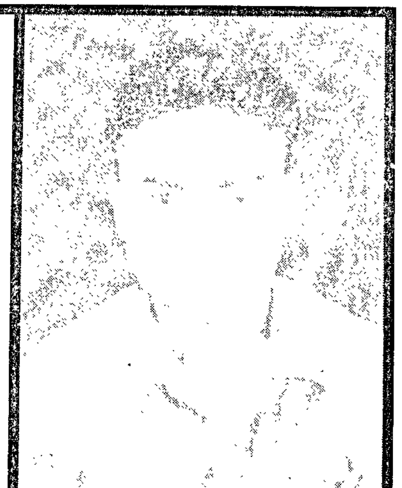

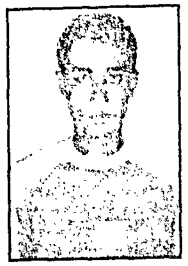

সমাজ সেৱা সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয় জয়তে মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিলো সেই সকল মহান ব্যক্তিলৈ যি সকলে দেশৰ ঐক্য শান্তি আৰু ভাতৃত্বভাৱ ৰক্ষাৰ্থে আত্ম বলিদান দিছে। মোৰ পবিত্ৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জনাইছো সেই সকল মহান ব্যক্তিলৈ যি সকলৰ অশেষ প্ৰচেষ্টাত নামনি অসমৰ খ্যাতনামা "ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়" প্ৰতিষ্ঠা ভাল কৰিলে। পবিত্ৰ মহাবিদ্যালয় খনৰ প্ৰতিজন শিক্ষাগুৰুলৈ জ্ঞাপন কৰিলো সহস্ৰ প্ৰনাম।

২০০৬-০৭ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সমাজ সেৱা বিভাগৰ সম্প্ৰাদক হিচাপে মোক নিৰ্বাচিত কৰাৰ বাবে "ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ" সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধবী সকললৈ যাচিছোঁ আন্তৰিক শুভেচ্ছা আৰু হিয়াভৰা মৰম।

মই মোৰ বিভাগীয় কৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কিছুদিনৰ ভিতৰতে অসমৰ প্ৰান্তৰ এই খ্যাতনামা মহাবিদ্যালয় খনৰ "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" আৰম্ভ হয়। অইন অইন বছৰৰ দৰে এই বেলিও "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" জাক - জমক তাৰে পালন কৰা হয়। উক্ত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত মোৰ বিভাগ মহাবিদ্যালয় চৌহদখন ভালদৰে পৰিস্কাৰ কৰাৰ বাৰে এই খন প্ৰতিযোগিতা পাতিছিলো। তাৰ মাজৰ পৰা Best Social Worker আৰু ১০ জনক সান্তনা পুৰস্কাৰ দিয়া হৈছে, এই প্ৰতিযোগিতাত N.C.C. Cadet সকলেও যোগদান কৰিছিল। বিভিন্ন কাৰ্য্য সুচীৰে অনুষ্ঠিত হোৱা মহাবিদ্যালয়ৰ সপ্তাহত বিভিন্ন দিহা পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা মোৰ ভাৰতীয় ভাৰপ্ৰাপ্ত শিক্ষাগুৰু Rezibul Alom মহাদয়লৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

মোৰ বিভাগীয় কাৰ্য্য সুচাৰু ৰূপে পৰিচালনা কৰিবলৈ যোৱাত সক্ৰিয় ভাৱে সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াইছে ক্ৰমে - - N.S.U.I. Dist. President - Abedur Zaman, Shahidur Bhai, Raju Bhai, Moon Bhai, Dulu Bhai, Enamul Bhai, Gautam Da, Biju Das, Harun Bhain, Saidul Mama, Manu Bhai, Shohail Bhai, Selim Mama, Prince Bhai, Baccu, Pintu, Salam Bhai, Najma Bubu, Selima Bubu, Salma Bubu, Joshna Bubu, Julfa Bubu, Nargis Bubu, Rashma Bubu, Rehena, Majoni, Nur nehar, Santoshi, Rubia, Munna, Biju, Danu, Rana, Bhaity, Iqbal, Saiful, Bulu, Rintu, Sirajul, Saimur, Rintu (Pan), Rahul, Samiul, Rofiq, Suman, Raja, Rajibul, Lucky, Rezuan, Lipika, Nilakshi, Ashikur, Ripon, Taj, Rocky, Ashiqul, Ajaharul, Aminur, David, Shirdhad, Apollo 16 Boys & Girls, Moni Lodge, Noor Bhaban and Shanti Lodge এওঁলোকেলৈ থাকিল মোৰ অকৃত্ৰিম ভালপোৱা আৰু আন্তৰিক শুভেচ্ছা।

প্ৰতিবেদনৰ সমপ্তিত মোৰ কাৰ্য্যকালত হোৱা ভূল ত্ৰূটিৰ ক্ষমা বিচাৰি ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনাৰে মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰনি মাৰিলোঁ।

"জয় হিন্দ"

"জয় ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়"

ধন্যবাদ —

ৰশিদুল হ'ক চৌধুৰী (মুন্না),
সম্পাদক সমাজ সেৱা,
ছাত্ৰ একতা সভা, ধুবুৰী।

ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়

ধুবুৰী

২০০৫-০৬

৪৬ তম সংখ্যা

বাৰ্ষিক আলোচনী

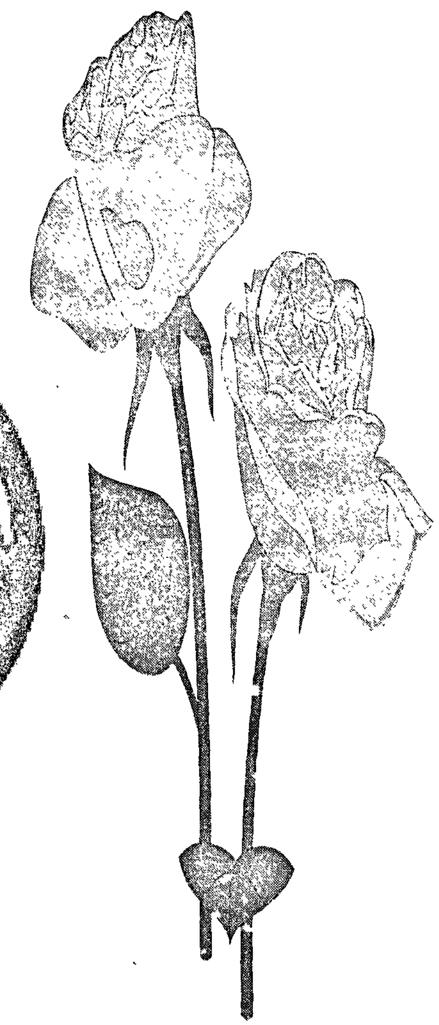

তত্ত্বাৱধায়ক -
মিৰ জাহান আলী প্ৰধানী, *প্ৰবক্তা- ইংৰাজী বিভাগ।*

আলোচনী সম্পাদক-
ৰেজাউল কৰিম

EDITORIAL BOARD

President	:		**Dr. N.C. Baruah** *Principal, B.N. College, Dhubri.*
Vice-President	:		**Sri D. K. Ghose** *Vice-Principal, B.N. College, Dhubri.*
Teacher In-Charge	:		**Sri Mir Jahan Ali Prodhani** *Lecturer Deptt. of English, B. N. College, Dhubri.*
Editor	:		**Sri Rezaul Karim** *Secy. Magazine,2005-06*
Members	:	1.	**Sri Monohar Akand** *Gen. Secretary, 2005-2007*
		2.	**Dr. Debasih Chokraboty** *Lecture, Deptt. of Bengali*
		3.	**Dr. Mohan Roy** *Lecturer, Deptt. of Hindi*
		4.	**Sri Abdullah** *Lecturer, Deptt. of Arabic*
		5.	**Dr. Upendrajit Sarma** *Lecturer, Deptt. of Assamese*
		6.	**Sri Noor Hussain** *Lecturer, Deptt. of English*
		7.	**Dr. D.K. Das** *Librarian*
		8.	**Sri Probir Kr. Chokraborty** *Supervising Asstt.*

Printed at : **Rumana Offset Press**
G.T.B., Road, Dhubri.

Cover Designing : Muniruzzaman (Moon)

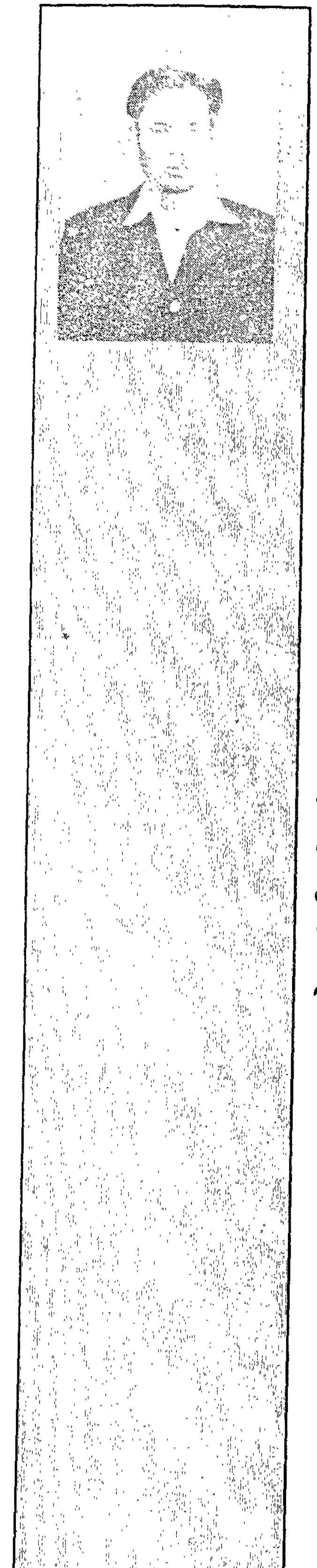

EDITORIAL

The college magazine is a significant medium to ventilate the ideas and emotions of the students, a valuable means to develop t he intellectual base of the students. The magazine plays the one and only role in fostering the creative and aesthetic potentiality of the students in a college like ours. To edit such a magazine one needs ample knowledge and capability as well as co-operation from each and all corners. I have no audacity to claim such knowledge and capability but I got the co-operation from my friends, teachers and the college authority.

I thank my friends and senior students for giving me this opportunity for discharging my service as the secretary for Magazine. I specially thank Mir Jahan Sir, the Prof.-in-charge for his help and co-operation in all matters related with the publication of the magazine. My hearty thanks go to Kamrul, Apple, Hasanur, Saiful, Sofi, Rofiqul and all others for their help and suggestions. I thank the college authority for giving me all sorts of facilities necessary for the purpose.

I beg apology for all sorts of my lapses and commissions.

Rezaul Karim
Magazine Secretary.
B.N.C.S.U., 2005-06

সূচীপত্ৰ

অসমীয়া বিভাগ

কবিতা কানন

তেজ মঙহৰ মানুহ	মুজাহাৰুল ইছলাম	১
তুমি নাই সেইবাবে	নিপন প্ৰধানী	১
সময় আৰু নাই উভতি চোৱাৰ	ৰিংকুমনি ৰায়	২
ভিক্ষাৰী	বিজয় টুডু	২
দুখৰ আঁৰৰ সুখ	মোঃ মনোয়াৰ হোছেইন সেখ	৩
বৰষা যেতিয়া নামে	আশ্বাদুৰ ৰহমান	৩
নেদেখা দুৰণি	উম্মে ছালমা আহমেদ	৪
প্ৰেমৰ তিনিটা স্তৱক	ছাহজাহান আলোম	৪
হৃদয় সাগৰ	চন্দ্ৰাণী চক্ৰৱৰ্তী	৫
অকনো নাভাবিলা দুখ পাম বুলি	হাসানুৰ ৰহমান	৫
সুখী হোৱা	মোঃ ছাহজাহান খাঁন	৬
নাৰী	আশ্রুফা ছিদ্দিকা	৬
এটোপা বৰষুণৰ বাবে	আলমগীৰ হোছেইন	৭
নিৰ্জনতাই সংগ বিচাৰি	নৱজ্যোতি ৰায়	৭
প্ৰতীক্ষা	আশ্বাদুৰ ৰহমান	৮
ফুটপাথ	সুনীল কুমাৰ চক্ৰৱৰ্তী	৮
সংগ্ৰাম	জিয়াউৰ ৰহমান	৯
অতীতক সোঁৱৰিবলৈ নিবিচাৰো	আখিৰুল ইছলাম	৯
বেশ্যা	মজমুল হুছেইন	১০
তুমি অহাৰ দিনা	ৰেজাউল কৰিম	১০

প্ৰবন্ধ আৰু গল্পৰ শৰাই

ঢোল আৰু অসমৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠান	ড° উপেন্দ্ৰজিৎ শৰ্মা	১১
কোন কাৰ আপোন	অলকা শৰ্মা	১৫
ৰিক্সা চালক ৰহিম ভাই	আবুল হাছান সেখ	১৭
প্ৰেম মানে প্ৰতীক্ষা	মোঃ ছাহজাহান খাঁন	১৮
সপোন	সনজিৎ কুমাৰ নাথ (ছানী)	১৯
মন বিৰিণাৰ জুই	কুমাৰ ডেভিদ দাস	২০
অপেক্ষা	আহাদুৰ ৰহমান	২৫
অনামিকা	দিলৰুৱা বেগম	২৬
সেই সমাজ সেৱক	শ্বৰিফুল ইছলাম শ্বেখ	২৯
সময় আৰু প্ৰেম	হেদায়ত উল্লা আহমেদ	৩০
বিশ্বৰ সৰ্ববৃহৎ অভিশপ্ত জাহাজ - 'টাইটানিক'	ছাইফুল ইছলাম ভূএগ্ৰা	৩২

বাংলা বিভাগ

কবিতা কানন

অন্তহীন	চন্দ্রাণী চক্রবর্তী	৩৩
নিষ্ঠুর প্রিয়া	মাহমুদুল হক (মুন)	৩৩
নিঝুম রাত	লুতফৰ রহমান	৩৪
তখন - ও	সুব্রত পাল	৩৪
মাতৃবন্দনা	নীপা আচার্য্য	৩৫
আমার যাওয়া	সুদীপ দত্ত	৩৫
স্মৃতি	ছাব্বির আলী	৩৬

ENGLISH SECTION

POETRY

Tomorrow	Bodiud Zaman (Sofi)	৩৭
I love you	Mofidul Hoque (Mofi)	৩৭
To the poets	Irfan Ullah Khandakar	৩৮
Someone in my dream	Anowar Hussain Ahmed	৩৯
Friendship	Sanowar Hossain	৩৯

ESSAY & MISC.

Is Pluto a planet	Dr. A. E. Md. K. Zaman	৪০
Shelly : The misunderstood Idealist	S. Huda	৪২
The phunology of devarbal affixation in Assamese	Mir Jahan Ali Prodhani	৪৭
The Killer	Bodiud Zaman (Sofi)	৫৯
Never look at other's fault	Chandrama Nasrin	৬০
How student losses the opportunity	Zakir Hussain	৬১
Dialougue	Jesmin Ara Ahmed	৬২

हिन्दी विभाग

कविता माला

मैने जीवन को देखा हैं	अरविन्द गुप्ता	৬৩
कौन कहता है कि मुझे इश्क नही है	आशराफुल आलम खान	৬৪
दिल को जोड़ो	ताजगीर हुसैन	৬৪
नव युग के शब्दार्थ	आशराफुल हक	৬৫
शायेरी	सुदिप दत्त	৬৫
सदियों से मेरा तुम्हारा साथ था	सुनिल बास्फोर	৬৬

प्रबंध

मानव जीवन का महत्व	डॉ मोहन राय	৬৭

Secretaries Report & Annual Games Report ৭১-৮৫

✳ The opinions expressed in the articles are those of the writers and do not necessarily reflect the purpose of the Editorial Board.

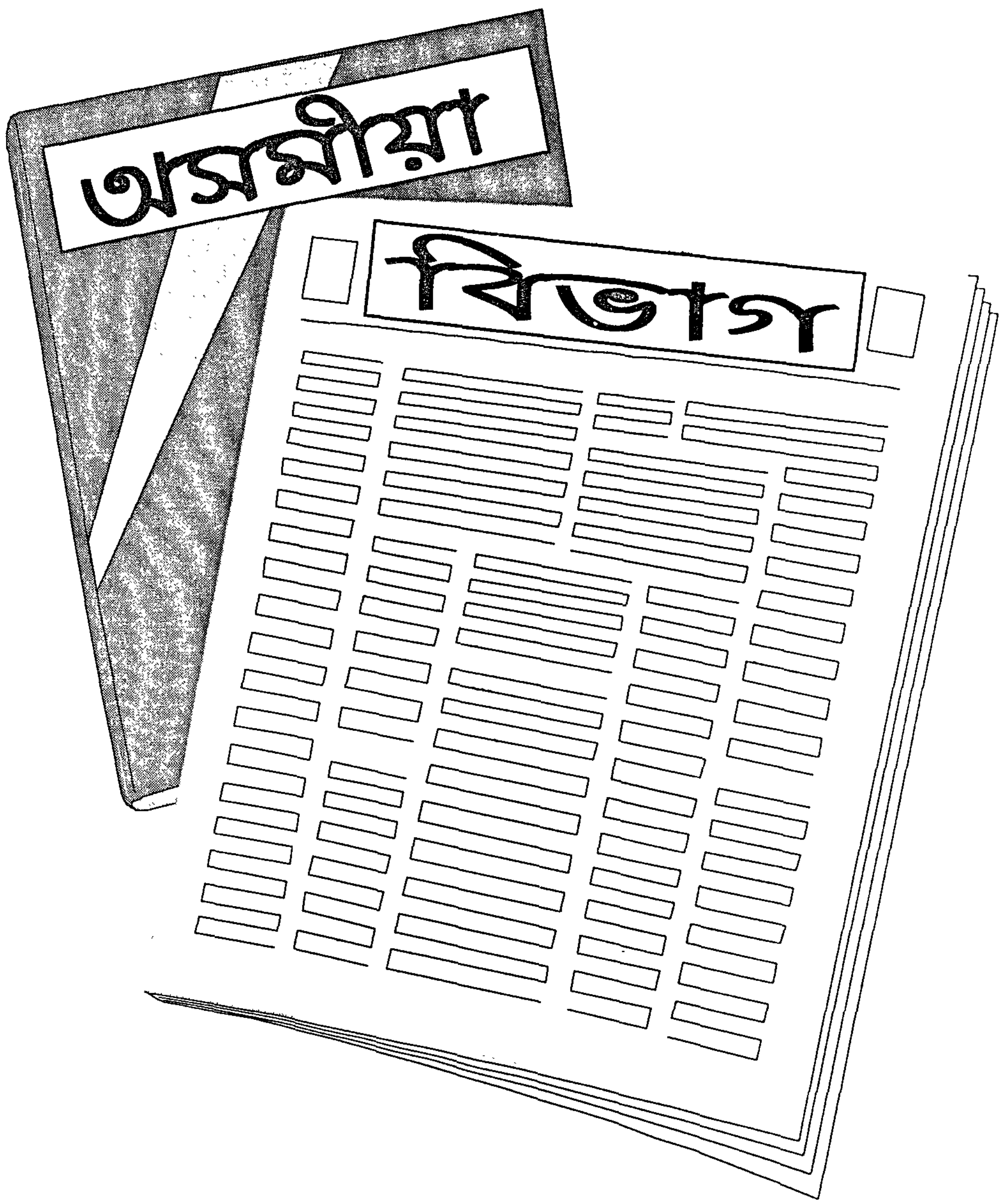

তেজ মঙহৰ মানুহ !

মুজাহাৰুল ইছলাম
উ.মা. দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

আলফুলা দেহত ,
দেখাত ৰঙা অথচ,
সিহঁত - - -
কলা তেজ, মঙহৰ,
ৰংসনা বহুৰূপী।
শোষণ নীতিৰ সপোনবোৰ
চিৰ প্ৰবাহৰ গতি,
স্বপ্নময় জীৱনৰ।
দেখিছানে সমুখত তোৰ
হিমালয়ৰ দৰে উচ্চ
ৰঙা তেজৰ পৰ্বত
প্ৰাচীৰ তোৰ সেই গতিৰ।
শোষণ, ধৰ্ষণ - - -
লুণ্ঠনৰ লগত
তোৰ হেনো মিতিৰালি বৰ !!
দুৰ্লভ জীৱন তোৰ
এনেকৈয়ে পাৰি
সুদূৰ অতীতৰ - - -
পালি যেন আত্মসন্তুষ্টি।
কেৱল নিঃশেষ হোৱাৰ প্ৰতিধ্বনি।
বৃথা তোৰ জীৱন
ৰঙা তেজৰ মানুহ হৈও
ৰসসিক্ত হল
মাথো কলা তেজ
অথচ - - -
তেজ মঙহৰেই মানুহ - - -!!!

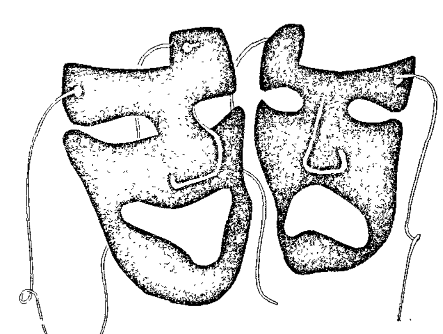

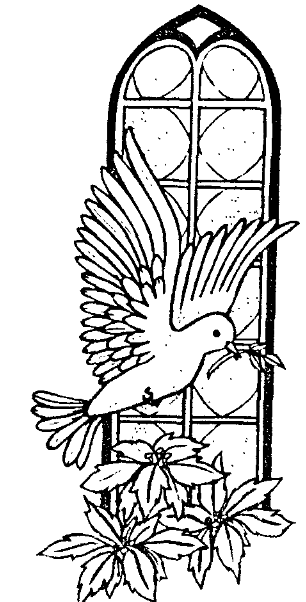

তুমি নাই সেইবাবে

নিপন প্ৰধানী
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ (কলা)

মন মালঞ্চত
ভুমুকি মাৰে এক বিষাদময় নীৰৱতাই
কাবু কৰে মোৰ সমস্ত সত্বা
উজাগৰি জয়াল নিশা

স্তিমিত হয় মোৰ আঙুলিৰ মূৰত
ক'ত প্ৰেমৰ কবিতা

সুখৰ ৰ'দতো নুশুকায় মোৰ
বগা সাজযুৰি

নিঃসঙ্গতাই ৰিঙিয়াই মাতে
নিৰ্জন নিৰিবিলি ৰাতি

স্মৃতিয়ে কিৰিলি পাৰে
বিদীৰ্ণ হৃদয় পাৰত
ব্যতিব্যস্ত কৰে মোক

তুমি মোৰ কাষত নাই
সেইবাবে - - -

সময় আৰু নাই উভতি চোৱাৰ

ৰিংকুমনি ৰায়
উ.মা. প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

সময় আৰু নাই উভতি চোৱাৰ,
তুমি হাত বাউলদি মাতিলেও -
মোৰ বিষাদসনা কজলা চকুহালিয়ে
কঢ়িয়াই নুফুৰে,
আজি আৰু তোমাৰ প্ৰতিচ্ছবি।
আকাশৰ দৰে বিশাল মন কাৰো নাথাকে
কি কম তোমাক?
কি শুনিবা
আজি আৰু কোনো নতুনত্ব নাই মোৰ মাজত
বন্দী পখীয়ে ব্যাধৰ সজাত কান্দে
তুমি হ'লা মুক্ত বিহঙ্গ তুমি নুবুজিবা
সেয়েহে হৃদয়ৰ স্পন্দনে কৈ দিলে আজি মোক
তুমি মোৰ নোহোৱা
কোনোদিনে - - - ।

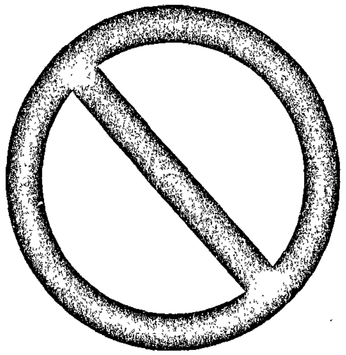

ভিক্ষাৰী

বিজয়
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (বিজ্ঞ

কান্ধত ওলোমাইছা তই
তোৰেই ভঁৰাল
হাতত তোৰ একমাত্ৰ সংগী
গছৰ সেই পুৰণি ডাল

ফুট পাথত, ডাষ্টবিনৰ কাষত
কেতিয়াবা দেখো তোক
গোটা আবৰ্জনাৰ ওপৰত থাকে
তোৰ ফটা টিনৰ থালখনি

গাতে তোৰ উৰহৰ বাহ
শেঁতা মুখতো আঁকিছা
সংগ্ৰামৰ তীব্ৰ আশাৰ ছবিখনি

নাইনে অভিলাস তোৰ
বিলাসী মাৰুতি ছুজুকীত
ৰাজপথ ভ্ৰমণ

গেলা অন্ধ গলিত
সৰগবাস তোৰ

বিজ্ঞান সভ্যতাৰ সম্প্ৰতি বিশ্বত
আদৰ্শ তোৰ - - -।

দুখৰ আঁৰৰ সুখ

মোঃ মনোয়াৰ হোছেইন সেখ
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ

এই জীৱন মোৰ দুখৰ জীৱন
দুখ মোৰ কপালৰ লিখন
দুখৰ মাজতে মই লভিছো জনম
দুখতেই লেটি-পেটি দুখতেই মগন
গাইছো শুইছো দুখৰ মাজত
একেখনি ধৰাৰ সমাজৰ লগত
এই দুখ সহচৰ হব নেকি আজীৱণ
কেনেদৰে আঁতৰত বাৰু দুখৰ কাৰণ
জ্ঞানীজনে কয় সুখ দুখৰ মনেই কাৰণ
তেনেহ'লে দুখ মই কৰিছো অকাৰণ
দুখ হেনো আঁতৰ কৰিলেহে কাম
এই কথা সকলোৱে জনা শুনা ভাল
কামতেই মগন মানে দুখৰ ঠাই নাই
সুখ বিচাৰি ফুৰিলেহে দুখ হয় ভাই
আনৰ দুখত দুখ অনুভল হলে
তাৰ সমান সুখ নাই কোনোকালে
তেনেহলে দুখক মই কিয় দিও ঠাই
এলাহ সামৰি কামত ধৰো এতিয়াই।

বৰষা যেতিয়া নামে

আশ্বাদুৰ ৰহমান
উ.মা. দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

অৱশেষত বৰষা নামিছিল ধৰাৰ বুকুলৈ
ধুমধামেৰে, সশৰীৰে
তাই আহিলে প্ৰায়ে এন্ধাৰে আৱৰা
মনৰ নদীত ঢউ উঠে,
ধাৰাসাৰ বন্যা ববলৈ ধৰে!
ওলমি থকা হৃদয়ৰ মেঘবোৰ গাজে,
তেজৰঙা বেলিৰ নিৰ্দেশ নেওচি
জীৱন ৰামধেনুৰ সাতোটি ৰঙেই
কেনিবা লুকাই পৰে!
স্নিগ্ধ জোনাকৰ চেকুৰাবোৰ
আৰু
সপোনৰ তৰাৰ দেশো ক'ৰবাত হেৰায়!
তাই আহে - এটি মিঠা
মৃদু হাঁহিৰে।
তীব্ৰ আবেগেৰে
বৰষাৰ স্পৰ্শত আকাশীলতাও মুছকঁছ্ গ'ল।
নীলা আৰু সেউজীয়াখিনিয়ে
জীৱনৰ মধুৰস পান কৰি কৰিয়ে শুই পৰিল!
এতিয়া নাবাজে টোপ টোপকৈ নিয়ৰৰ নূপুৰ !!!
তথাপিও
শুইনতাৰ হৃদয়ত গোপনে
এক অদ্ভুত শিহৰণ জাগে - তাইক আকোঁৱালি লোৱাৰ !
তাইৰ গা গোন্ধায় -
কেতিয়াবা - জেকা মাটিৰ দৰে
তথাপি
তাইৰ চকুতেই মোৰ, আশাৰ, প্ৰেৰণাৰ
আৰু কবিতাৰ সকলো মায়াবী উৎস !!

নেদেখা দূৰণি

উম্মে ছআলমা আহম্মেদ
উ.মা. প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

পাৰাপাৰ নোহোৱা গভীৰ সাগৰত
আশাবোৰ সাতোঁৰে
অনুভৱৰ বিশাল পথাৰখনত
বিশ্বাসত বীজ সিঁচি
অসংলগ্ন সপোনবোৰে
দিঠকৰ মতে আপোচ কৰে।
চিন্তাৰ প্ৰাচীৰ ভাঙি
সকলো বাধা নেওচি
হেপাঁহ আঁতৰি যায়
মনৰ পৰা বহুদূৰলৈ।
মনে মনে ভুমুকিয়াই চাওঁ
অতীতটো বাৰু কেনি গ'ল?
স্মৃতিৰ ডাৱৰে আৱৰি ৰাখে
মন আকাশ,
মন মগজুত ভাষা নাই
কেনেকৈনো কৰো প্ৰকাশ।

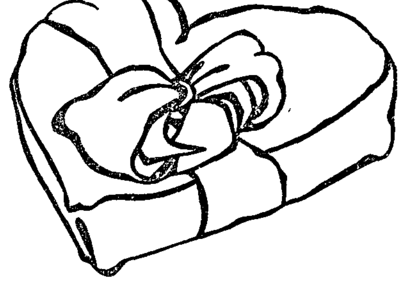

প্ৰেমৰ তিনিটা স্তৱক

ছাহজাহান আ
উ.মা. দ্বিতীয় বৰ্ষ (ক্ৰি

(১)

দুচকুত তৃষ্ণাৰ ৰং সানি
আকণ্ঠ ভৰি চাব বিচাৰিছা তুমি
মোৰ হিয়াৰ বৰপথাৰখনি
সমস্ত সত্ত্বাই মোৰ হাঁহি উঠিছিল
তোমাৰ দুচকুৰ মৰমসনা চাঁৱনিত
সিদিনা নীৰৱে গুচি আহিছিলো মই
ভাবি চাম বুলি কথাষাৰ কৈ

(২)

ক্লাচ নথকাৰ সময়ত
আজিও তুমি লগ ধৰিছা
মোৰ দুচকুলৈ চাইছা
অথচ মই নীৰৱ
মোৰ হৃদয় পথাৰত
প্ৰবেশৰ অনুমতি বিচাৰিছা
আশাৰ খোজ আগবঢ়াই

(৩)

বেয়া নাপাবা
মোৰ হৃদয় পথাৰত
তোমাৰ প্ৰবেশ অসম্ভৱ
কিয়নো মোৰ মন পথাৰৰ
প্ৰবেশদ্বাৰত থকা দৃঢ়
কঠিন তলাৰ বিশ্বাসৰ চাবিপাত
মই হেৰুৱাইছোঁ।

হৃদয় সাগৰ

চন্দ্ৰাণী চক্ৰৱৰ্তী
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ

মোৰ প্ৰেমৰ মূল্য
দিয়া নাছিলা তুমি কাহানিও।
তথাপি বাৰে বাৰে প্ৰেম নিবেদন
কৰিছিলো তোমালৈ,
কিজানিবা হঠাতে আকোঁৱালি লোৱাহি
মোৰ হৃদয় সাগৰৰ
প্ৰেমৰ বিন্দু এটাক
কিন্তু তুমিতো কেতিয়াও
চোৱাও নাছিলা মোৰ হৃদয় সাগৰৰ ফালে
কাৰণ সেয়া আছিল
সম্পূৰ্ণ নিমাত, নিস্তব্ধ, শান্ত।
কোনো জোঁৱাৰ ভাটাও নাছিলে তাত
আছিল মাথোঁন গভীৰ নিস্তব্ধতা।
কোনোদিনে অজানিতেও
দিয়া নাছিলা কাকো আশ্ৰয়
মোৰ হৃদয় সাগৰত।
কাৰণ অপেক্ষা আছিল যে
মাথোঁ তোমাৰ।
আহিছা আজি ইমান বছৰ পিছত
তৃষ্ণাতুৰ হৈ মোৰ হৃদয় সাগৰত,
কিন্তু আজি যে একবিন্দু প্ৰেমো নাই
তোমাক দিবলৈ মোৰ হৃদয় সাগৰত!
কাৰণ - - -
তোমাৰ প্ৰেমৰ অপেক্ষাত
এটা প্ৰাণহীন বালিচৰ আজি মই।

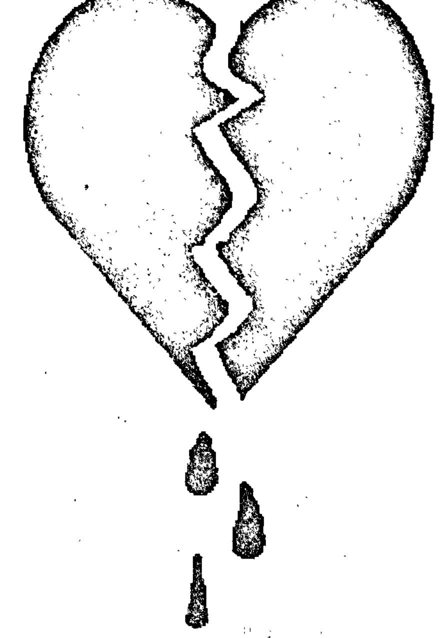

অকনো নাভাবিলা দুখ পাম বুলি

হাসানুৰ ৰহমান
উ.মা. প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

বাস্তৱ নে অবাস্তৱ
আছে ক'ত তোমাৰ চানেকি
তুমি যে আছা কেৱল বাস্তৱতাৰ মুখা পিন্ধি
প্ৰশ্ন কৰিলে তোমাক কোন বুলি
মিচিকীয়া হাঁহিৰে উত্তৰ দিয়া
হেঃ হেঃ হাঃ বুলি
তেতিয়া!
ধৰিবই নোৱাৰি ভালনে বেয়া বুলি
বাস্তৱ জগতত তোমাক বিচাৰি
আহিছিলোঁ তোমাৰ কাষ চাপি চাপি
বহুত ভাবি ভাবি
অনেক সকাহ পাম বুলি
কিন্তু বাস্তৱতাৰ অন্তৰালত
তুমি যে মৰি যোৱা ভূত
অত্যাচাৰী, ব্যাভিচাৰী, অভিমানী
মাৰিলা বুকুত কাড়
অকনো নাভাবিলা দুখ পাম বুলি।।

সুখী হোৱা

মোঃ ছাহাজাহান খাঁন
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

স্বপ্ন ভঙাৰ বেদনা কিমান যে গধুৰ
চাই যোৱা এবাৰ মোৰ প্ৰিয়তমা,
দুখৰ বোজা মূৰত দি তুমি
কইনা সাজেৰে সাজি ওলাইছা যাবলৈ।।
নাভাবিলা এবাৰো তুমি মোৰ কথা
নাচালা মোৰ নিদ্ৰাহীন চকুযোৰলৈ,
নাভাবিলা মোক দিয়া প্ৰতিশ্ৰুতিৰ কথা
স্নিগ্ধ জোনাক ৰাতিত চকুত চকু থৈ
কৈছিলা তুমি মোৰ মাথো মোৰ।।
হৃদয় নিজৰাত আজি মোৰ হৈছে বেদনাৰ বান
নাজানো কতবা থমকে জীৱন নৌকা,
আশা বিহীন উদ্দেশ্যহীন এই জীৱন
হাত বাউলী মাতে অতীতৰ প্ৰতিটোক্ষণ
কৰিছো মিনতি মোৰ যাতে হয় মৰণ।।
দুদিনৰ মায়া মোহ এই জগতৰ
যাব লাগিব এৰি সকলোকে
সকলো জানিও কৰিলা প্ৰতাৰণা
সুখী হোৱা তুমি এয়া মোৰ কামনা।।

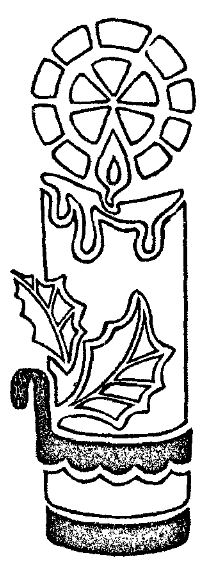

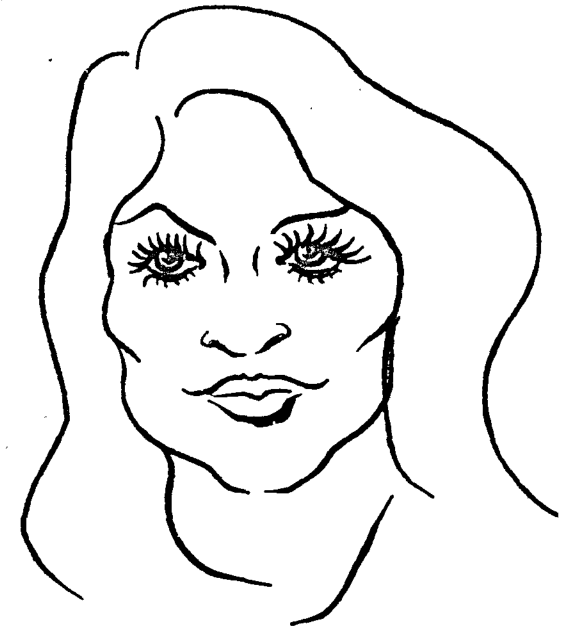

নাৰী

আশ্ৰফা
উ.মা. দ্বিতীয় বৰ্ষ (

হে নাৰী!
তুমি সৃষ্টিকাৰিণী
তোমাৰ কোলাতে লভিছে জনম
কিমান বিদ্বান-বিদুষী।
কিন্তু তুমি
লাঞ্ছিতা, ধৰ্ষিতা
পদে পদে অপমানিতা
হৈছা কামনাৰ বলি।
অৱহেলিতা তুমি
নিজৰ ঘৰত
নিস্পেষিতা তুমি সমাজত।
ভোগৰ পাত্ৰী হৈ কিমান থাকিবা?
জাগা হে নাৰী
উঠাহে নাৰী
সমাজক দিয়া সুৱৰাই
তুমিও যে মানুহ
পুৰুষে নুবুজে কিয়?
তুমিয়ে যে জন্মদাত্ৰী 'আই'।

এটোপা বৰষুণৰ বাবে

আলমগীৰ হোচেইন
উ.মা. প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

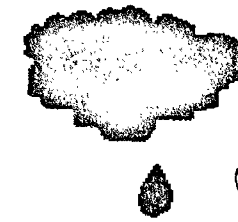

যৌৱনৰ উত্তাল বতাহে
মোক লৈ যায় অচিন এক বাটলৈ
য'ত নাই কাৰো সহায়-সহানুভূতি
নাই কোনো বৰষুণৰ মতিগতি।
মই নহওঁ কোনো ধুমুহা বতাহ
হ'ব নিবিচাৰো বৰদৈচিলা
মই হ'ব নোৱাৰিলোঁ কাৰোবাৰ
হিয়া পমি যোৱা প্ৰেমগীত
হ'ব নোৱাৰিলোঁ কাৰোবাৰ আফছানা,
মই এই সংসাৰত কচুপাতৰ পানী
ৰৈ আছোঁ এটোপাল বৰষুণৰ বাবে।
যি বৰষুণৰ পানী পালে
আঁতৰি যাব সমস্ত বেদনা
লগে লগে শেষ হ'ব যাৱতীয় কামনা।
মেঘ দেখো দুৰ আকাশত
বৰষুণ হাঁহে তাৰ বুকুৰ ওপৰত
বৰষুণ হাঁহে, ময়ো হাঁহো
হাঁহিৰে ভোলাই
মোক লৈ যায় অৰ্ধ আকাশত
তাৰ পিছত পেলাই দিয়ে
অন্ধকাৰ এক ঠাইত
যি ঠাইত চাকি নজ্বলে বিজুলীও নজ্বলে
নজ্বলে একো আশা - কল্পনা।
মাথোন জাগি উঠে
মাথো গজি উঠে
মনৰ ভিতৰত লুকাই থকা
সীমাহীন যন্ত্ৰণা।

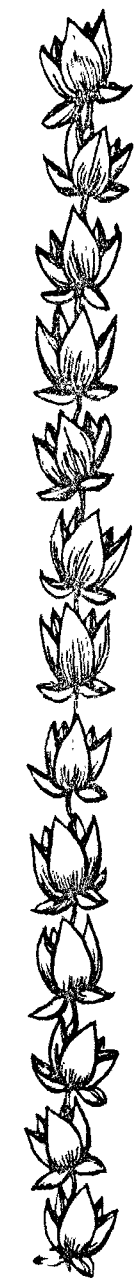

নিৰ্জনতাই সংগ বিচাৰি

নৱজ্যোতি ৰায়
উ.মা. দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

নিৰ্জনতাই মাজৰাতি জগালে
হেৰা আত্মা, তোমাৰ কিনো হ'ল
তুমি যে মোক কেতিয়াবাই সংগ দিয়াৰ কথা আছিল
নিদিলা নিদিলা - - -
খপজপকৈ সাৰ পাই বহিলোঁ
হেৰা, মোক সংগ দিয়াৰ কথা আছিল
মনৰ মাজত কঢ়িয়াই ফুৰোঁতেই পাহৰিলা নেকি?
আঁতৰি যোৱা সময়খিনি পাৰ হ'ল
মোক নিদিলা সংগ নিদিলা - - -
হেৰা নিৰ্জনতা, মই তোক কেতিয়া সংগ দিয়াৰ কথা আছিল
মাজৰাতি জগালা যে মোক
ভিক্ষু নিৰ্জনতা মোৰ এলেহুৱাত
তই বৰ নিষ্ঠুৰ হ'লিনে?
তোক সংগ দিয়া কথাটোতো পুৰণি
ক'চোন মোৰ মনটো তোক
কেতিয়া সংগ দিব বিচাৰিছিলে
সুখৰ পঁজা এটা ভাঙিলে দুখৰ পঁজা মনে গঢ়া
নে মহান বিষন্নতাৰ লগত হয় যুদ্ধ
হঠাতে নামি অহা বৰষুণ জাকৰ দৰে
তিতি অহা মোৰ পৰিত্যক্ত স্মৃতি নেকি?
সচা কথা কোৱা নিৰ্জনতা
তোমাক সংগ দিয়াৰ কথাটো কিমান দিন হ'ল
সোনকালে কোৱানা - - -
ৰাতিটো পুৱালেই মোৰ বৰ যন্ত্ৰণা
তেতিয়া আৰু ক'ত সময় থাকিব শুনাৰ
আজিৰ ৰাতিয়ে সোনকালে কোৱানা নিৰ্জনতা
এই - - - নিৰ্জনতা কোৱানা
কেতিয়া সংগ দিয়াৰ কথা আছিল?

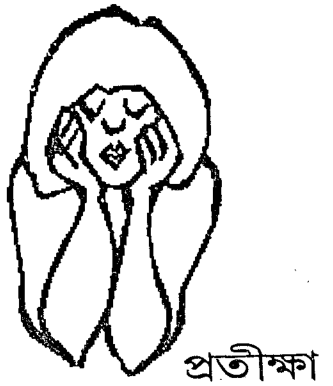

প্ৰতীক্ষা

আশ্বাদুৰ ৰহমান
উ.মা. দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

মই তোমাৰ বাবে ৰৈ আছোঁ
বৰষা, তুমি আহিবা।
তোমাৰ শীতল স্পৰ্শেৰে জীপাল কৰি তুলিবা
মোৰ শস্যগৰ্ভা পথাৰ আৰু ভাগৰুৱা মন।
দুহাতেৰে তুমি ধুই নিবা,
পুত্ৰৰ ৰক্তেৰে ৰঞ্জিত হোৱা
মোৰ দেশৰ মলিন বেদনা।
ভেদি থৈ ঘনঘোৰ তমসা
অংকুৰিত হ'ব ন-ন সেউজীয়া আশা।
সামৰি সুতৰি থৈ সকলো হতাশা
তোমাৰ স'তে মই শুনিম
এলাগী হোৱা আইতাৰ মুখৰ মৌসনা সাধু।
বোকা-পানী গচকি মই বিচাৰিম
মোৰ চিনাকী মাটিৰ অচিনাকি যাদু
মই হাঁহিম, নাচিম আৰু গীত গাম
মোৰ প্ৰাণৰ হেঁপাহেৰে।
মোৰ সতে হাঁহিব
শত শত বেদনা নীৰৱে সাৱটি লোৱা
নিৰবধি নদীয়ে,
নীড়হাৰা এহাল অজান পক্ষীয়ে
আৰু হাঁহিৰ ভয়ত থমকি ৰোৱা
আলসুৱা ফুলকলিবোৰে।
বৰষা তুমি আহিবা
ফুল তৰা গান হৈ,
মোৰ নিঃস্ব হিয়ালৈ
এবুকু আশা লৈ।

ফুটপাথ

সুনীল কুমাৰ চক্র
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (বি

এমুঠি ভাতৰ বাবে
ৰাস্তাৰ ফুটপাথ আৰু
গেলা আৱৰ্জনাৰ মাজত সি শুই আছে।
নিজৰ অংগ ঢাকিবলৈ লোৱা
ছিঙা কাপোৰৰ টোপোলাটোত
চৰ্মবিহীন কুকুৰটোৱে কিবা এটা বিচাৰি আছে।
কিজানি, ভোক নিবাৰণৰ আহিলা।
নাইবা সিহঁতৰ বন্ধুত্বৰ প্ৰমাণ! - - -
ক্ষন্তেক পিছত সিও তাতে শুই দিব।
এক গভীৰ নিদ্ৰাত।।
যিয়ে তাক জীৱনৰ সকলো পাহৰিবলৈ বাধ্য কৰি
হয়তো পেটৰ জ্বালাকো - - -!
আপুনি যদি তাক চকলেটৰ কেক এটা দিয়ে,
সি নিশ্চয় পেলাই দিব।
নাইবা 'চিকেন ফ্ৰাই ৰাইচ'
"ছিঃ কি দুৰ্গন্ধ।"
দলিয়াই দিব সি।
আপুনি হয়তো কব সি পাগল,
উলংগ হৈ ফুটপাথৰ ওপৰত শুই আছে।
"ছিঃ কি নিলাজ!"
ডাষ্টবিনৰ গেলা পাচলিৰ বাকলিবোৰ
তাৰ প্ৰিয় খাদ্য,
নাইবা,
ডাঙৰ ৰেষ্টুৰাৰ গেলা ব্ৰেডবোৰ।
"ছিঃ এইবোৰ মানুহৰ খাদ্য নে?"
সি এশ শতাংশ পাগল
আৰু পাগল বাবেই - - -
কুকুৰটোৰ লগত তাৰ আজীৱন সহবাস।
'ফুটপাথ'ৰ ওপৰত তাৰ অস্তিত্ব
আৰু কবিৰ লগত
কবিৰ লগত তাৰ আমৰণ বন্ধুত্ব।
"ধেৎ! এইটো অসম্ভৱ।"

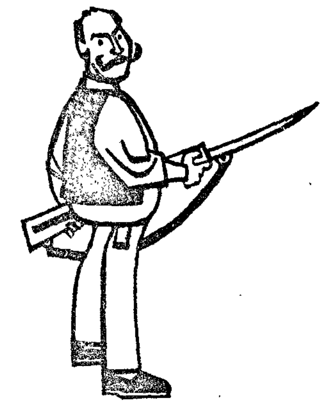

সংগ্ৰাম

জিয়াউৰ ৰহমান
উ.মা. প্ৰথম বৰ্ষ

তুমি যদি সাহসী হোৱা
আগবাঢ়ি আহা
মুক্তিৰ সংগ্ৰাম কৰিম বুলি
হাতত বন্দুক তুলি নহয়;
মনত বল বান্ধি লৈ,
মুখত ন্যায়ৰ ধ্বনি লৈ।
আহা আগবাঢ়ি আহা
বিচাৰ কৰা যুক্তিৰে
যুকিয়াই চাই;
বিবেকৰ সহায় লৈ।
নাবাঢ়িবা আগ
ক্ৰোধৰ বশৱতী হৈ
আনৰ উদাহৰণ লৈ,
সংগ্ৰাম কৰা নিঃস্বাৰ্থভাৱে
জয়ী হবাই এদিন
আত্ম বিশ্বাস নেহেৰুৱা যদি।

অতীতক সোৱঁৰিবলৈ নিবিচাৰো

আখিৰুল ইছলাম
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

নুসুধিলেই তোমাৰ ভাল
মোৰ খবৰ কি?
যিদিনা মই
মোৰ হৃদয়ৰ নিভৃত কোণত
অন্তৰ্নিহিত হৈ থকা
সুখ দুখৰ ভাৱবোৰ
আদান প্ৰদান কৰিবলৈ
তোমাক বাচি লৈছিলো

সিদিনা তুমি
তোমাৰ দুহাত প্ৰসাৰি
দিছিলা মোলৈ

কিন্তু বাস্তৱ কি নিষ্ঠুৰ
তুমি মোক এৰি গ'লা
স্বপ্ন ভঙা বেদনাৰ চৰত থৈ

এতিয়া পুনৰ
তুমি মোক
দেখা দিলা
তোমাৰ হালধীয়া
উৰণি খন উৰুৱাই
মোৰ হৃদয়ক
মৰুভূমি কৰিবলৈ

সকলোৱে জানে
এদিন তুমি মোৰ নিঃকিন অৱস্থা
দেখি হাঁহিছিলা
তুমি মোৰ লেতেৰা কাপোৰবোৰ
দেখি বমি কৰিছিলা।
মোৰ এতিয়া তোমাৰ
লগত কথা পতাৰ সময় নাই
বেয়া নাপাবা
বিদায় - - -

বেশ্যা

মজমুল হুচেইন
স্নাতক প্রথম বর্ষ (কলা)

প্রতিশ্ৰুতিবোৰ দিওঁতে
তাইতো জনা নাছিল
গাভৰু যৌৱনৰ
উতলা ফাগুণ।
তাই এতিয়াও নাজানে
মনতে গাঁঠি ৰখা
সপোনৰ মালাধাৰি
কাৰোবাৰ মিঠা চুমাৰ প্ৰতীক্ষাত
বন্ধকী।
কোমল দলিচাত পৰি
ক্লান্ত হোৱা তাইৰ
ফুলকুমলীয়া যৌৱনটো - - -
আহত কপৌজনীৰ দৰে
ধৰফৰাই ক্লান্ত হোৱা তাইৰ দেহটো
এতিয়া অৱহেলিত বুলি।
পিৰালিত বহি সময় গনা
বুঢ়া বাপেকটোৰে ক্ষুধা গুছাবলৈ
এতিয়া তাই বেশ্যা।
তাইৰ উদং বুকুত
আদিম কলুষতাৰ খল খলনি;
নগ্ন দেহটো ঢাকিবলৈ তাইৰ
অৱকাশেই নাই।
বহাগৰ বিহুত হাতত জেতুকালৈ নাচিবলৈও
হেনো তাইৰ লাজ
জানোচা
আচল খহি পৰে।
এৰা, তাইৰ আছেই বা কি?
গোলাপী সুৰাৰ মাজত
বোৱাৰী হোৱাৰ সপোন!!
তাইৰ বাবে আজি অৰ্থহীন।
কাৰণ
তাই জানে
তাই এতিয়া বেশ্যা;
নিয়তিৰ কুটিল হাঁহিত থকা-সৰকা
এক ডেউকাভঙা বিহংগিনী।

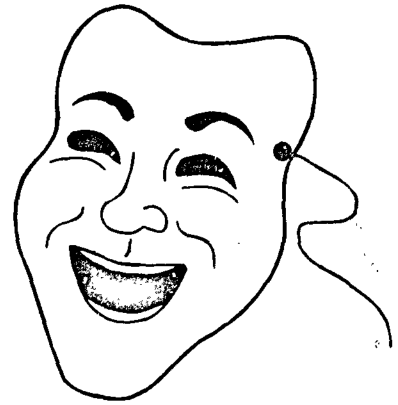

তুমি অহাৰ দিনা

বেজাউল ক
স্নাতক দ্বিতীয়

যি দিনাখন তুমি আহিছিলা
এবুকু মৰম লৈ
চাই আছিলো তোমালৈ
আমনি নলগাকৈ
প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলো মই
অন্তৰৰ বহুতো কথা
নাজানো বুজি পাইছানে নাই
মোৰ হৃদয়ৰ বেথা।
জানো - - - এদিন গুচি যাবা
মোৰ পৰা আঁতৰি
অনুৰোধ কৰিলো তোমালৈ
নাযাবা মোক পাহৰি
এবাৰৰ বাবে উভতি চাবা তুমি
তোমাকলৈ ৰচিছোঁ মই
কিমান যে সপোন
তুমি যে হবা মোৰ আপোন
এই জীৱনত নহ'লেও
অহা জীৱনত।।

ঢোল আৰু অসমৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠান

ড০ উপেন্দ্ৰজিৎ শৰ্মা
জ্যেষ্ঠ প্ৰবক্তা, অসমীয়া বিভাগ।

অসমৰ লোকপৰিৱেশ্য কলাসমূহৰ ভিতৰত ঢুলীয়া অনুষ্ঠান এবিধ পুৰণি লোক পৰিৱেশ্য কলা। অসমৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠান ধৰ্মীয় আৰু সামাজিক উৎসৱ পাৰ্বণৰ লগত গভীৰভাৱে সংযুক্ত হৈ আছে। বিশেষকৈ পূজা-পাৰ্বণসমূহ ঢুলীয়া অনুষ্ঠান অবিহনে সম্পূৰ্ণ নহয় বুলি লোক সমাজত বিশ্বাস আৰু পৰম্পৰা যুগ যুগ ধৰি চলি আহিছে। অন্যহাতে অসমৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠানে সামাজিক একতা আৰু সৌহাৰ্দাপূৰ্ণ পৰিৱেশ ৰচনাৰ ক্ষেত্ৰতো বিশেষ অৰিহণা আগবঢ়াই আহিছে।

অসমৰ জনজাতীয় আৰু অজনজাতীয় উভয় সম্প্ৰদায়ৰ মাজত ঢোলৰ প্ৰচলন থকা দেখা যায়। প্ৰণিধানযোগ্য যে অজনজাতীয় সম্প্ৰদায়ৰ তুলনাত জনজাতীয় সম্প্ৰদায়ৰ মাজত ঢোলৰ প্ৰচলন ব্যাপক। অসমৰ জাতীয় সংস্কৃতি বিহু উৎসৱৰো প্ৰধান বাদ্যযন্ত্ৰ হ'ল ঢোল। অসমৰ গ্ৰাম্য সমাজ জীৱনতো বাতৰি নাইবা সংকেত আদি প্ৰদানৰ ক্ষেত্ৰত ঢোলে মুখ্য ভূমিকা গ্ৰহণ কৰি আহিছে। আনহাতে অসমৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠানসমূহৰ ভিতৰতে কামৰূপী ঢুলীয়াৰ বিশেষ আদৰ আছে।

সমূহ বাদ্যযন্ত্ৰৰ ভিতৰত ঢোল এবিধ প্ৰধান বাদ্যযন্ত্ৰ ৰূপে বিবেচিত হৈ আহিছে। ঢোল এবিধ ছাল আবৃত বাদ্যযন্ত্ৰ। "কোনো ফোপোলা গঢ়ৰ চুঙা নাইবা অন্যধৰণৰ পাত্ৰৰ ওপৰ ভাগ ছালেৰে আবৃত কৰা হয় আৰু হাত নাইবা মাৰিৰে ছাপ দি শব্দ তোলা হয়। এই ছাল আবৃত ঢোলবিধ বাদ্যসমূহৰ ভিতৰত অতিকৈ পুৰণি আৰু ৰাজহুৱাভাৱে জনপ্ৰিয় এবিধ বাদ্যযন্ত্ৰ।"[১]

এ. জি. হিপকিনছে কৈছে - "অৱনদ্ধ জাতীয় বাদ্যযন্ত্ৰবোৰৰ ভিতৰত ঢোলে প্ৰথম স্থান লাভ কৰিছে আৰু অতিকৈ প্ৰয়োজনীয় বাদ্যযন্ত্ৰ বুলি চিহ্নিত হৈছে।"[২] চন্দ্ৰকান্ত অভিধানত কৈছে - "ঢোল এবিধ গলত আঁৰি লৈ বজোৱা বাদ্যযন্ত্ৰ। ঢোল সাধাৰণতে ফোপোলা কাঠৰ দুইমূৰ গো-জাতীয় জন্তুৰ চামৰাৰে আবৃত কৰি তৈয়াৰ কৰা হয়।"[৩]

ঢোলৰ উৎপত্তি সম্বন্ধে শুদ্ধভাৱে এতিয়াও জানিব পৰা হোৱা নাই। নৃতত্ত্ববিদসকলে কয় যে ঢোলৰ উৎপত্তি প্ৰাচীন যুগতে সম্ভৱ হৈছিল। প্ৰাচীন মানৱ-সভ্যতাৰ নৃত্য-গীত তথা ধৰ্মীয় আচৰণৰ লগত ঢোল জড়িত থকাৰ বিষয়ে জানিব পৰা যায়। ঢোলৰ মোহিনী শক্তিলৈ হয়তো লক্ষ্য কৰি আমাৰ আদি পুৰুষসকলে ঢোলক ধৰ্মীয় কাৰ্য্যৰ লগত জড়িত কৰিছিল। ঢোলৰ বাহিৰে এনে এবিধ বাদ্যযন্ত্ৰ নাই যি বিধ বাদ্যযন্ত্ৰ ঢোলৰ নিচিনাকৈ ইমান বেছি ধৰ্মীয় কাৰ্য্যৰ লগত জড়িত হৈ আছে।

"ভাৰতীয় সভ্যতাৰ পটভূমিত ৩০০ খৃষ্টপূৰ্বৰ পৰা ঢোলৰ ব্যৱহাৰ থকাৰ প্ৰমাণ পোৱা যায়।"[৪] ঢোলৰ ব্যৱহাৰৰ বিষয়ে হিন্দুধৰ্মৰ মূলশাস্ত্ৰ বেদতো উল্লেখ পোৱা যায়। বেদত ঢোলক বুজাবলৈ ডুমী, ডুন্দুভী আদি শব্দ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে। "ভাৰতীয় সংগীত শাস্ত্ৰত চৰ্ম আবৃত বাদ্যযন্ত্ৰক অৱনদ্ধ বাদ্য বোলা হয়। 'অৱনদ্ধ'ৰ অৰ্থ হ'ল আবৃত বা ঢাকি ৰখা। সেই বাবে চামৰাৰে ঢাকি ৰখা কোনো কাঠাম (ফ্ৰেম) বা পাত্ৰক বাদ্যযন্ত্ৰ হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিলে তাক অৱনদ্ধ বাদ্য আখ্যা দিয়া হয়।"[৫]

ভৰতমুনিয়ে বাদ্যযন্ত্ৰ সমূহক চাৰিটা ভাগত ভাগ কৰিছে - ঘনবাদ্য, অৱনদ্ধ অৰ্থাৎ ছালেৰে আবৃত ঢোল জাতীয় বাদ্য, সুষিৰ অৰ্থাৎ ফু দি বজোৱা বাদ্যযন্ত্ৰ আৰু তত্ অৰ্থাৎ তন্ত্ৰীযুক্ত বাদ্য। বৰ্তমান পৰ্যন্ত ভৰতমুনিৰ এই বাদ্যযন্ত্ৰ বিভাজনক একেমুখে স্বীকাৰ কৰি অহা হৈছে।

অসম এখন মিশ্ৰিত জনবসতি পূৰ্ণভূমি। সেয়েহে মিশ্ৰিত সাংস্কৃতিক গাঁথনিৰে অসমৰ সংস্কৃতি গঢ় লৈ

উঠিছে। অসমৰ সমূহ জনগোষ্ঠীৰ মাজতো ঢোলৰ জনপ্ৰিয়তা আন আন বাদ্যযন্ত্ৰতকৈ সৰ্বাধিক। সাধাৰণতে অসমৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠানবোৰে তিনি প্ৰকাৰৰ বাদ্যযন্ত্ৰ ব্যৱহাৰ কৰে - ঢোল, তাল আৰু কালি বা কালিয়া। মন কৰিবলগীয়া যে তিনিওবিধ বাদ্যযন্ত্ৰ তিনিটা বেলেগ শ্ৰেণীৰ। ঢোল অৱনদ্ধ শ্ৰেণীৰ, তাল ঘনবাদ্য আৰু কালি বা কালিয়া সুষিৰ শ্ৰেণীৰ বাদ্যযন্ত্ৰ। কিন্তু তিনিওবিধ বাদ্যযন্ত্ৰৰ মিশ্ৰিত সুৰে জনসাধাৰণৰ প্ৰাণত এক অপূৰ্ব আলোড়ন তুলিবলৈ সক্ষম হয়। ধৰ্মীয় দৃষ্টিভংগীত এই তিনিওবিধ বাদ্যযন্ত্ৰক দেৱ-বাদ্য আখ্যা দিয়া হয়। সেয়েহে এই তিনিওবিধ বাদ্যযন্ত্ৰ অসমৰ প্ৰায় সকলোবোৰ ধৰ্মীয়উৎসৱ-পাৰ্বণৰ লগত ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত হৈ আছে।

অতি প্ৰাচীন কালৰ পৰাই অসমত ঢুলীয়া অনুষ্ঠানৰ প্ৰচলন থকাৰ প্ৰমাণ পোৱা যায়। কালিকা-পুৰাণত শংখ, পটহ, মৃদংগ, ডিণ্ডিম, গোমুখ, পনভ আদি যথেষ্ট সংখ্যক অসমীয়া বাদ্যযন্ত্ৰৰ উল্লেখ আছে। আনহাতে মাধৱ কন্দলি প্ৰাক্ শংকৰী যুগৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ কবি আছিল। তেওঁৰ সময়সীমা ১৪শ শতিকা বুলি ঠাৱৰ কৰা হৈছে। মাধৱ কন্দলিৰ অসমীয়া ৰামায়ণত বাদ্যযন্ত্ৰ সম্বন্ধীয় এখন ডাঙৰ তালিকা উল্লেখ কৰা হৈছে। তালিকাখনত পোৱা বাদ্যযন্ত্ৰ কেতবোৰ হ'ল - বীৰ, ঢাক, ঢোল, ডগৰ, তবলা, কহালী, ভেমেচা, ৰেমাচী, ৰামতাল, কৰতাল, টোকাৰী, দোতৰা, বীণা, বাঁহী, শিঙা আদি। ঠিক তেনেদৰে হৰিবৰ বিপ্ৰৰ 'বব্ৰুবাহনৰ যুদ্ধ' আৰু সূৰ্যখড়ি দৈৱজ্ঞৰ দৰং ৰাজ-বংশাৱলীতো ঢোল, ঢাক আদিকে ধৰি বিভিন্ন ধৰণৰ বাদ্যযন্ত্ৰৰ উল্লেখ পোৱা যায়।

সাধাৰণতে অসমত চুঙা আকৃতিৰ ঢোল ব্যৱহাৰ কৰা হয়। অসমত ব্যৱহৃত ঢোলক বিভিন্ন নামেৰে জনা যায়। উত্তৰ কামৰূপ আৰু দৰং অঞ্চলত ব্যৱহৃত ঢোলবোৰ হ'ল - বৰঢোল, পাতিঢোল, ঢেপাঢোল, দাহীঢোল, জয়ঢোল, ৰাজাঢোল, বালাংগদোঢোল, কৰহা বা কালীয়াঢোল, দেওঢোল, দীঘলপেটীঢোল আদি গোৱালপাৰা অঞ্চলত প্ৰচলিত ঢোলবোৰ ঢাক, ঢোল, কেৰকা, কোৰখা, কোৰ্কা আদি নামেৰে জনা যায়।

ইয়াৰ উপৰি অসমৰ প্ৰতিটো জনজাতীয় সম্প্ৰদায়ত ঢোলক বুজাবৰ কাৰণে পৃথক পৃথক শব্দৰ ব্যৱহাৰ কৰা দেখা যায়। যেনে -

বড়ো-কছাৰী ঃ খাম বা মাদল (ডাঙৰ ঢোল বুজাবলৈ)

পাতিৰাভা ঃ খৰাম (ডাঙৰ ঢোল) আৰু থাক (সৰু ঢোল)

গাৰো ঃ খামসুৰ (ডাঙৰ ঢোল)

কাৰ্বি ঃ চেং (ডাঙৰ ঢোল) চেং ব্ৰাপ (সৰু ঢোল) ডুমডুম (ডাঙৰ আৰু সৰু ঢোল)[৬]

পৰিৱেশনৰ পদ্ধতি অনুসৰি ঢুলীয়া অনুষ্ঠানক প্ৰধানতঃ তিনিটা ভাগত বিভক্ত কৰিব পাৰি। যেনে -

(ক) পূজা-গোৱা ঢুলীয়া।

(খ) বিয়া-গোৱা ঢুলীয়া।

(গ) সভা-গোৱা ঢুলীয়া বা গোন্ধ গোৱা ঢুলীয়া।

ঢুলীয়া অনুষ্ঠানৰ এই শ্ৰেণীবিভাগবোৰত বিশেষ কোনো ধৰাবন্ধা নীতি নাই। এই শ্ৰেণীবিভাগ পৰিৱৰ্তনশীল। উদাহৰণস্বৰূপে এটা ঢুলীয়াদলে প্ৰয়োজন অনুযায়ী বিভিন্ন ধৰণৰ ঢোল পৰিৱেশন কৰিব পাৰে। যদি ঢুলীয়া দলটোৱে পূজা আদিত ঢোল পৰিৱেশন কৰে তেতিয়া হ'লে তেওঁলোকক পূজা গোৱা ঢুলীয়া, বিয়া আদিত ঢোল পৰিবেশন কৰিলে বিয়া গোৱা ঢুলীয়া আৰু সভা, গোন্ধ, ভঠেলী, সুঁৱৰী আদিত ঢোল পৰিৱেশন কৰিলে সভাগোৱা ঢুলীয়া নাম পায়। প্ৰতিটো অনুষ্ঠানতে ঢোল পৰিবেশনৰ ৰীতি সুকীয়া ধৰণৰ। ঢুলীয়া অনুষ্ঠানৰ পৰিৱেশনৰ কলা সাধাৰণতে নিৰ্ভৰ কৰে অনুষ্ঠানটোৰ পটভূমিৰ ওপৰত। তলত ঢুলীয়া অনুষ্ঠানবোৰৰ এক সম্যক ধাৰণা দিবলৈ যত্ন কৰা হ'ল।

(ক) পূজা গোৱা ঢুলীয়া ঃ-

পূজা-গোৱা ঢুলীয়া অনুষ্ঠান সাধাৰণতে বিভিন্ন ধৰণৰ পূজা-পাৰ্বণৰ লগত জড়িত। বিশেষকৈ এই প্ৰকাৰৰ ঢুলীয়া মনসা পূজা, দুৰ্গা পূজা, লক্ষ্মী পূজা বিষহৰী পূজা, বাঁশপূজা আদি পূজা-পাৰ্বণৰ লগত গভীৰভাৱে জড়িত। সাধাৰণতে পূজা গোৱা ঢুলীয়া দল তিনিজন বা পাঁচজন সদস্যৰে গঠিত। কিন্তু ৰাজহুৱা মনসা পূজা আৰু দেৱধৱনি নাচৰ লগত জড়িত ঢুলীয়া দলটো পোন্ধৰৰ পৰা বিশজন সদস্যৰে গঠিত হোৱা দেখা যায়। পূজা-গোৱা ঢুলীয়াই ঢোল, ভোৰতাল আৰু কালিয়া একেলগে পৰিৱেশন কৰা দেখা যায়। সাধাৰণতে এই শ্ৰেণীৰ ঢুলীয়াই বৰঢোল, জয়ঢোল আৰু দাহীঢোল ব্যৱহাৰ কৰে। গোৱালপাৰা অঞ্চলৰ পূজা পাৰ্বনত প্ৰধানকৈ ঢাক ব্যৱহাৰ কৰে যদিও

বাঁশ পূজাত কেৰকা বা কোৰখা ঢোল ব্যৱহাৰ কৰে ঢোলৰ লগেলগে খাপি নামৰ এবিধ তাল ব্যৱহাৰ কৰে।

(খ) বিয়া গোৱা ঢুলীয়া ঃ-

বিয়া গোৱা ঢুলীয়া দল সাধাৰণতে তিনিজন বা পাঁচজন সদস্যৰে গঠিত। এইবিধ ঢুলীয়া সাধাৰণতে বিবাহ কাৰ্য আদিৰ লগত জড়িত। বিয়া উৎসৱৰ উপৰি চূড়াকৰণ, অন্ন প্ৰাশন, উপনয়ন আদিতো এই শ্ৰেণীৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠানৰদ্বাৰা ঢোল পৰিবেশন কৰা হয়। বিয়া গোৱা ঢুলীয়াই সাধাৰণতে দুটা ঢোল আৰু দুযোৰ বা এযোৰ তাল ব্যৱহাৰ কৰে। বিয়া গোৱা ঢুলীয়াই সাধাৰণতে কালি ব্যৱহাৰ নকৰে গোৱালপাৰা অঞ্চলত বিয়া গোৱা ঢুলীয়াই কেৰকা ঢোলৰ লগত চানাই (এক প্ৰকাৰ কালি) পৰিৱেশন কৰে। বিয়া গোৱা ঢুলীয়াই সাধাৰণতে ঢেপাঢোল ব্যৱহাৰ কৰে আৰু কেতিয়াবা দাহী ঢোলো ব্যৱহাৰ কৰা দেখা যায়।

বিয়া গোৱা ঢুলীয়াই প্ৰথমতে খলা বহনি ছেও পৰিবেশন কৰে। তাৰ পিছত বিভিন্ন কাৰ্য্য পদ্ধতি অনুসৰি ভিন ভিন বাজনা পৰিৱেশন কৰি যায়। বিয়াৰ পানী তুলিবলৈ যাওঁতে শ্ৰাদ্ধত বহা, অধিবাসৰ সময়ত, অধিবাসৰ সময়ত, দৰা-কইনা ধোওঁৱা সময়ত, দৰাক আদৰি অনা সময়ত সুকীয়া সুকীয়া ঢোলৰ ছেও পৰিবেশন কৰা হয়।

(গ) সভা গোৱা ঢুলীয়া অনুষ্ঠান ঃ-

সভাগোৱা ঢুলীয়া অনুষ্ঠান অবিভক্ত কামৰূপ জিলাৰ এবিধ আমোদজনক লোক পৰিৱেশ্য কলা। লোক সমাজত সভাগোৱা ঢুলীয়া অনুষ্ঠানৰ জনপ্ৰিয়তা সৰ্বাধিক। এই বিধ ঢুলীয়া অনুষ্ঠান সাধাৰণতে বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ সভা, গোন্ধ, সুঁৱৰি, ভঠেলি আদি অনুষ্ঠানৰ লগত জড়িত। সাধাৰণতে যি ঢুলীয়া অনুষ্ঠানে গীত-বাদ্য-নৃত্য, নাটক আৰু শাৰীৰিক ক্ৰিয়াশৈলী জনসাধাৰণৰ আগত প্ৰদৰ্শন কৰে সেই শ্ৰেণীৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠানক সভা গোৱা ঢুলীয়া নামেৰে জনা যায়।

আদিতে সভা গোৱা ঢুলীয়া দলবোৰ ৫০ জনৰপৰা ১০০ জন মানুহৰ ভিতৰত গঠিত হৈছিল। ৰজনীকান্ত বৰদলৈৰ 'দন্দুৱাদ্ৰোহ' উপন্যাসত সভাগোৱা ঢুলীয়া দলৰ গঠন সম্পৰ্কে প্ৰথম লিখিত নিদৰ্শন পোৱা যায়। বৰ্তমান সময়ত সভা গোৱা ঢুলীয়া দল এটা বিশৰপৰা পঁচিশ জন মানুহৰ ভিতৰত আবদ্ধ। অৱশ্যে দল গঠনত সদস্যৰ সংখ্যাৰ কোনো ধৰা বন্ধা নিয়ম নাই। ঢুলীয়া দলৰ সদস্য সকলক ঘাই ঢুলীয়া, ঢুলীয়া বা বাইন, তালুৱৈ, ভাউৰা, খোট দিয়া ঢুলীয়া আদি নামেৰে জনা যায়। সভা গোৱা ঢুলীয়া দলবোৰে সাধাৰণতে বৰঢোল, ঢেপাঢোল, দাহীঢোল আৰু ভোৰতাল ব্যৱহাৰ কৰে।

সভা গোৱা ঢুলীয়া দলে সাধাৰণতে বিভিন্ন ৰঙী পোছাক পৰিধান কৰা দেখা যায়। তেওঁলোকে "এক চাই নাচান এক চাই কাচান" শীৰ্ষক উক্তিত বিশ্বাসী। ঘাই ঢুলীয়া, বাইন, তালুৱৈ আদিয়ে ৰঙীন সূত্ৰধাৰী জাতীয় পোছাক পৰিধান কৰে। ভাউৰাবোৰে হলৌ চোলা, জামা আদি জাতীয় পোছাক পৰিধান কৰে। অভিনয়ৰ প্ৰয়োজন অনুসৰি কোনো কোনো চৰিত্ৰই মহিলাৰ পোছাকো ব্যৱহাৰ কৰা দেখা যায়। কাঠেৰে নিৰ্মিত মুখাৰ ব্যৱহাৰ সভা গোৱা ঢুলীয়াৰ এক বিশেষ বৈশিষ্ট্য।

সভাগোৱা ঢুলীয়া দলবোৰে খলা বহনি ছেও পৰিবেশন কৰে। তাৰ পিছত সভাখনৰ সৃষ্টি বিষয়ক গীত, বন্দনা আৰু বিভিন্ন ধৰণৰ ঢোলৰ ছেও পৰিবেশন কৰা দেখা যায়।

এই অনুষ্ঠানটোৰ সামৰণিৰ পিছত ঢুলীয়া দলটোৱে বিভিন্ন ধৰণৰ হাস্য-ব্যংগজনক ঢুলীয়া গীত পৰিবেশন কৰে। সাধাৰণতে ঘাই ঢুলীয়াই ঢোলৰ ছেৱে ছেৱে গীত-পদবোৰ গাই যায় আৰু পালি বোৰে দিহাবোৰ পুনৰুক্তি কৰি যায়।

সভা গোৱা ঢুলীয়া দলৰ এক উল্লেখনীয় কাৰ্য্য হ'ল নাটকীয় কলা কৌশল আৰু শাৰীৰিক ক্ৰিয়া শৈলী প্ৰদৰ্শন। সভা গোৱা ঢুলীয়াই প্ৰদৰ্শন কৰা নাটকবোৰ সাধাৰণতে জনসাধাৰণৰ মুখ বাগৰি অহা আচৰিত ঘটনা সম্বলিত কেতবোৰ কাহিনীহে। নাটকবোৰৰ লিখিত নিদৰ্শন পোৱা নাযায়। ঢুলীয়া দলবোৰে নিজৰ সুবিধা অনুযায়ী গঠন কৰি লয় আৰু দলটো থকালৈকে মুখে মুখে প্ৰচলিত হৈ থাকে। সভা গোৱা ঢুলীয়া দলবোৰে খটাসুৰ বধ, কীচক বধ, দ্ৰৌপদীৰ বস্ত্ৰ চোৰ আদিৰ নিচিনা ঢুলীয়া নাটক বিভিন্ন সভা সমিতিত অনুষ্ঠিত কৰি আহিছে। সাধাৰণতে ঢুলীয়া নাটক সভাৰ দিনা ৰাতি প্ৰদৰ্শিত হয়। ইয়াৰোপৰি ঢুলীয়া দলবোৰে শাৰীৰিক ক্ৰিয়া শৈলী যেনে - চাৰি পাঁচটা ঢোলৰ ওপৰত উঠি জপিওঁৱা, ওলোটা খোট দিয়া, ৰচিৰে খোজ কঢ়া, মাল

যুঁজ কৰা, ঢোল লৈ জপিওঁৱা, জুই জ্বলি থকা ৰিঙৰ মাজেৰে পাৰ হৈ যোৱা আদি প্ৰদৰ্শন কৰি জনসাধাৰণক মনোৰঞ্জন দিয়ে। এই বিলাক কাৰ্য্যৰ মাজেৰে সভা গোৱা ঢুলীয়া অনুষ্ঠানৰ সামৰণি পৰে।

অতীতৰ 'পূজা গোৱা' 'বিয়া গোৱা' ঢুলীয়াৰ উপৰি 'গোন্ধ গোৱা ঢুলীয়া', ঢুলীয়া চাৰ্কাচ আদি বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠানৰে অসমৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠান গঢ়লৈ উঠিছে। অসমৰ ঢুলীয়া অনুষ্ঠানক বৰ্তাই ৰখাত প্ৰতিজন অসমবাসীৰে নৈতিক দায়িত্ব আছে।

(1) Randal Don Michal (ed) 2 : Harvard concise Dictionary, Music. P. 146. London : 1978.
(2) Hipkins, A.J. : Musical Instruments History, Hare and Antique. P. 87.
(3) **নেওগ মহেশ্বৰ (সম্পা) ঃ চন্দ্ৰকান্ত অভিধান পৃ ঃ ৪৫০**
(4) Chaitany Deva, B : Indian Music, P. 76
(5) **চৈতন্যদেৱ, বি ঃ ভাৰতীয় বাদ্যযন্ত্ৰ (অসমীয়া অনুবাদ) পৃ ঃ ২৫, ১৯৮৫.**
(6) Sarma, Rabin : Major Quasi dramatic performing Artforms of the Undivided District of Kamrup : A Study (An Unpublished Thesis)

স্থানীয় তথ্য সংগ্ৰহ ঃ-
(1) **শ্ৰী বিজয় বায়ন, পছৰীয়া কামৰূপ।**
(2) **শ্ৰী বসন্ত বায়ন, পছৰীয়া কামৰূপ।**
(3) **ড° ধৰণীকান্ত দাস, ধুবুৰী।**
(4) **শ্ৰী আব্দুল্লাহ, আগমণী, ধুবুৰী।**
(5) **শ্ৰী অধীৰ চক্ৰৱৰ্তী, সত্ৰশাল, ধুবৰী।**

নিজৰ ওপৰত বিশ্বাস ৰাখিব পাৰিলে পৃথিৱীত ভয় কৰাৰ কোনো কাৰণ নাথাকে। সৎ, নিষ্ঠা, প্ৰেম আৰু বিশ্বাসৰ দ্বাৰা সকলোকে জয় কৰিব পাৰি।

- ঋষি অৰবিন্দ।

কোন কাৰ আপোন

অলকা শৰ্মা, *এম. এ. এম. ফিল*
প্ৰবক্তা, অসমীয়া বিভাগ।

অৱশেষত নিৰুৱে চাকৰিটো পালে। আওহতীয়া ঠাই। জৰাজীৰ্ণ বাট-পথ। যোগাযোগৰ ব্যৱস্থাও সুচল নহয়। সময় মতে কেইখনমান বাছ অহা-যোৱা কৰে। এপইণ্টমেণ্ট লেটাৰখন পাই নিৰুয়ে প্ৰথমতে উৎফুল্লিত হৈ পৰিছিল। কিন্তু পিছমুহূৰ্ত্ততে যেতিয়া তাই মাকৰ মুখলৈ চালে তেতিয়া তাইৰ চকু দুটা সেমেকি উঠিল। তাই লক্ষ্য কৰিলে, তাইৰ মাক কিছু পৰিমাণে চিন্তিত হৈ পৰিছে।

নিৰুৰ চিন্তা হ'ল মাকে বাৰু তাইক সেই আওহতীয়া ঠাইখনলৈ চাকৰি কৰিবলৈ যাব দিবনে ?

নিৰু ঘৰখনৰ সৰু ছোৱালী। মাক দেউতাকৰ বৰ মৰমৰ। তাই এম. এ. পাছ কৰা দুবছৰেই হ'ল। মত দিয়া হ'লে এতিয়ামানে তাই কোনোবা এখন ঘৰৰ বোৱাৰীয়ে হ'লহেঁতেন। তাইহে মত দিয়া নাই। ইতিমধ্যে তাইক বিবাহ কৰাবলৈ কেইবাজনো ল'ৰা আহিছে। কিন্তু নিৰুয়ে মাক দেউতাকক স্পষ্টকৈ কৈ থৈছে, চাকৰি নোহোৱালৈকে তাই বিয়াত নবহে। অৱশ্যে মাক দেউতাকেও নিৰুক বিয়া বাৰুৰ ক্ষেত্ৰত সম্পূৰ্ণ স্বাধীনতা দিছে। মাকৰ মনততো নিৰু তেনেই কণমানিজনী হৈয়ে আছে। সেয়েহে এতিয়াও তেওঁ নিৰুক সৰু ছোৱালী এজনীক মৰম কৰাৰ দৰেই মৰম কৰে। তাইৰ মূৰত তেল দি দিয়া, খাবৰ সময়ত আবদাৰ কৰা আদি কামবোৰ নিৰুৰ মাকে বৰ নিয়াৰিকৈ কৰে।

মাক-দেউতাকৰ মৰমে নিৰুক আৱৰি ৰাখিছে। তাই উপলব্ধি কৰে যে তাই কেতিয়াও মাক-দেউতাকৰ বিৰুদ্ধে যাব নোৱাৰে। এই মুহূৰ্ত্তত মাকে আহি যদি কয় "নিৰু, চাকৰিৰ আশা এৰ। সেই ঠাইখন হেনো ভাল নহয়। তই তালৈ যাব নালাগে।" মাকৰ এইষাৰ কথাই নিৰুৰ আশাত চেঁচাপানী ঢালিব।

এৰা, নিৰুৰ আশা। চাকৰিৰ তাগিদাত তাই মাক দেউতাকৰ লগত যেতিয়া ভিতৰুৱা অঞ্চলবোৰত আছিল তেতিয়া তাই মনতে ভাবিছিল তাই ডাঙৰ হলে শিক্ষয়িত্ৰী হ'ব আৰু এইবোৰ অঞ্চললৈ আহি শিক্ষাৰ পোহৰ বিলাব।

নিৰুই ভবামতেই অধ্যাপিকাৰ চাকৰিটো পালে, তাকো ভিতৰুৱা অঞ্চলত। তাইৰ ভাবিয়েই ভাল লাগিল। কিন্তু এতিয়া কথা হ'ল তাত চাকৰি কৰিবলৈ মাক দেউতাকে সন্মতি দিয়ে বা নিদিয়ে। দেউতাকে অৱশ্যে না নকৰে। কিন্তু মাকে বা কি কয় ? তাই মাকক বুজাব। মূৰকত নিৰুয়ে মাকক বুজাব লগা নহ'ল। খোৱা টেবুলত বহি মাকে নিৰুক ক'লে - "নিৰু, তই তালৈ যোৱাটোৱে ভাল হ'ব। সকলোৱে যদি চহৰাঞ্চলত চাকৰি কৰে, তেন্তে গাঁৱলৈ কোন যাব? তয়ে যাচোন।" মাকৰ কথা শুনি নিৰু এক মুহূৰ্ত্তৰ বাবে আচৰিত হৈ গ'ল। তাই আনন্দিত হৈ মাকক সাৱতি ধৰি সেই নিশা পৰম তৃপ্তিৰে ভাত সাঁজ খালে।

মাকক দিনে অন্তত এবাৰকৈ হ'লেও ফোন কৰাৰ প্ৰতিশ্ৰুতি দি নিৰুয়ে এদিন দেউতাকৰ সৈতে কৰ্মস্থানলৈ বুলি ৰাওনা হ'ল। বাছত উঠি তাই এক বুজাব নোৱাৰা শিহৰণ অনুভৱ কৰিলে। খিৰিকিৰে দেখা পথাৰৰ দৃশ্যবোৰে তাইক পুলকিত কৰিলে। চাৰিওফালে কেৱল সেউজীয়া ধাননি। বাছৰ জোকাৰণিত নিৰুৰ মনটোৱে নাচি উঠিল।

থকা-মেলাৰ সকলো সা-সুবিধা কৰি দি নিৰুৰ দেউতাক উভতি গ'লগৈ। দেউতাক বিদায় লোৱাৰ পিছত নিৰুৱে বৰ অকলশৰীয়া অনুভৱ কৰিলে। কিবা এক বুজাব নোৱাৰা দুখে তাইক আৱৰি ধৰিলে। সেই মুহূৰ্ত্তত তাইৰ ফেঁকুৰি ফেঁকুৰি কান্দিবৰ মন গ'ল।

"মা" নিৰু আচৰিত হ'ল। কোন? ইমান চিনাকি মাত। "মা, একোতো অসুবিধা হোৱা নাই ? কিবা অসুবিধা পালে আমাক ক'বা।" - এয়া নিৰু থকা ভাৰাঘৰটোৰ

মালিকৰ মাত। নিৰুয়ে তৎক্ষণাত ক'লে, "নাই, নাই, একো অসুবিধা হোৱা নাই। সকলো ঠিকে আছে।" মালিকৰ ব্যৱহাৰত নিৰুৰ ভাল লাগি গ'ল।

মালিকনী গৰাকীও বৰ সাদৰী তিৰোতা। তেওঁ নিৰুৰ খা-খবৰ ৰাখে। "মাই ভাত খালিনা? হো, মাংস অলপ ৰানছিলোঁ। খাই চাচোন। মুহূৰ্ত্তত নিৰুৰ মাকলৈ মনত পৰে আৰু পৰম তৃপ্তিত মাংসখিনি খায়।

নিৰু থকা ঘৰটোৰ এটা ফালত মালিকজনৰ দেউতাক থাকে। বয়সীয়াল মানুহ। তেওঁ কোৱা মতে তেওঁৰ লগৰ এজন মানুহো এতিয়া জীয়াই থকা নাই। মানুহজনে চকুৰে কম দেখে, কাণেৰে মুঠেই নুশুনে। মানুহজনে নিৰুৰ লগত প্ৰায়ে কথা পাতে। নিৰুৱে কথা নাপাতে, মাথোন শুনি যায়। কাৰণ নিৰুৱে কথা কলে তেওঁ নুশুনে। মানুহজনে কথাবোৰ কৈ যায়। কেতিয়াবা শৈশৱৰ কথা কয়, কেতিয়াবা ডেকা কালৰ কথা কয়। কেতিয়াবা আকৌ আমোদজনক কাহিনী কিছুমান নিৰুক কৈ শুনায়। নিৰুৱে হাঁহে। নিৰুক হঁহা দেখিলে বুঢ়াজনেও হাঁহিবলৈ ধৰে। তেতিয়া নিৰুৰ মনটো ভাল লাগি যায়।

বুঢ়াই নিৰুক প্ৰায়ে কয়, "ভয় নকৰিবিদে। মই আছু নহয়। অৱশ্যে চকুদি নেদেখু, কাণেৰে নুশুনো। হলেও চিন্তা নকৰিবিদে। মই আছু নহয়।' এই বুলি কৈ বুঢ়াই হাতৰ লাখুটিডাল টুকুৰিয়াই দিয়ে। সেই মুহূৰ্ত্তত নিৰুৱে শ্ৰদ্ধাৰ চাউনিৰে বুঢ়ালৈ চাই পঠিয়ায়।

দিনবোৰ গৈ থাকিল। লাহে লাহে নিৰুৰ সেই জনজাতি অধ্যুষিত অঞ্চলটো ভাল লগা হ'ল।

অঞ্চলটোৰ মানুহখিনি বৰ মৰমীয়াল। তেওঁলোকৰ আন্তৰিকতাই নিৰুক মুহিলে। কিন্তু এদিনাখন নিৰুৱে ক্লাছ শেষ হোৱাৰ পাছত ঘৰলৈ ওভোতাৰ বাটত দেউতাকৰ বন্ধু এজনক লগ পালে। তেওঁ নিৰুক দেখি আচৰিত হ'ল।

"আৰে, মাজনী, তুমি ইয়াত ?"

নিৰুয়ে ক'লে, হয়, মই ইয়াতে থাকোঁ। কলেজখনত চাকৰি কৰোঁ।' মানুহজনে কলে, "এ, তুমি বৰ বেয়া ঠাইলৈ চাকৰি কৰিবলৈ আহিলাহে"। মানুহজনে নিৰুৰ লগত বহু সময় ধৰি কথা পাতিলে। ঠাইখনত ঘটি যোৱা ঘটনাবোৰ তেওঁ নিৰুৰ আগত বৰ্ণাই কলে। কেনেকৈ মানুহ এজনক খুচি মাৰিছিল, কেনেকৈ....।" মানুহজনে কৈ যোৱা কথাবোৰৰ কিছুমান নিৰুৰ কাণত সোমাল আৰু কিছুমান নোসোমাল। কিয়নো তাই ৰাজনীতিৰ উমঘাম ল'ব নিবিচাৰে। তাই এই আওহতীয়া ঠাইখনলৈ অহাৰ এটা উদ্দেশ্য আছে আৰু সেয়া হ'ল তাই ইয়াত শিক্ষাৰ পোহৰ বিলাবলৈহে আহিছে। গতিকে তাইৰ বোধকৰো ইয়াত তাইৰ কোনো শত্ৰু থাকিব নোৱাৰে।

ভাৰাক্ৰান্ত মন এটা লৈ আহি আহি নিৰুৱে যেতিয়া জপনাখনত হাত দিলেহি তেতিয়াই বুঢ়াই মাত লগালে - "আইছা। দে, ভাত ৰান্ধি থৈছানা? যা খাগেযা- ভয় নকৰিবি। চিন্তা নকৰিবি। মই আছু নহয়। অৱশ্যে মই চকুদি নেদেখু। কাণেৰেও নুশুনু। হ'লেও চিন্তা নকৰিবি। ভয় নকৰিবি। মই আছু নহয়। মই মৰিলেও চিন্তা নকৰিবি। ভূত হৈ পহৰা দিম।" এই বুলি কৈ বুঢ়াই হাত দুখন ওপৰলৈ তুলি কেনেকৈ পহৰা দিব সেয়া নিৰুক অভিনয় কৰি দেখুৱালে। বুঢ়াৰ ভূত হোৱাৰ অভিনয়টো দেখি নিৰুৱে হাঁহিবলৈ ধৰিলে। সেই হাঁহিত কোনো দুখ নাই, কোনো ভয় নাই। নিৰুৰ হাঁহি থকা মুখখনলৈ চাই বুঢ়ায়েও জোৰেৰে হাঁহিবলৈ ধৰিলৈ - "হাঁ-হাঁ-হাঁ.....।"

"ৰিক্সা চালক, ৰহিম ভাই"

আবুল হাছান শেখ,
উচ্চতৰ মাধ্যমিক ১ম বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

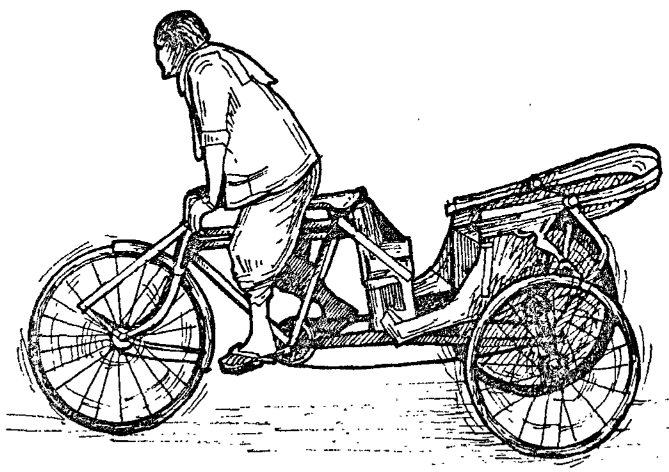

এদিনাখনৰ কথা। মই ঘৰৰ পৰা মানে শ্ৰীৰামপুৰৰ পৰা ধুবুৰীলৈ বাছত আহি তাৰ পৰা আমাৰ মেচ (North Bank) খন পোৱাৰ বাবে এটা ৰিক্সা লৈ ললো। এই যে মই এজন যুৱক ল'ৰা হৈও মাথোন দহ মিনিটৰ ৰাস্তাৰ বাবে এখন ৰিক্সা ভাড়া কৰিলো তাৰ বাবে হয়তো কিছুমান গভীৰ ভাৱে চিন্তা কৰিছে যে, এয়া তেওঁৰ এটা আধুনিকতা বা ফেশ্বন। আৰু হয়তো কিছুমানে ভাৱিছে এয়া তেওঁৰ সময় বচোৱাৰ এক সহজ উপায়।

আকৌ মই যদি ৰিক্সাখন নলৈ খোজ কাঢ়ি আহি থাকো হয়তো কিছুমানে ভাৱিব কি যে কৃপন ল'ৰা ৫ টকা যোৱাৰ ভয়ত খোজ কাঢ়ি আছে তথাপি ৰিক্সা এটা নলয়। কিন্তু কি কাৰণত মই ৰিক্সাখন ললো তাৰ সঠিক উত্তৰ মই নাজানো। কাৰণ মোৰ এতিয়া যি বয়স মই বয়সত সময় বচোৱাৰ কোনো প্ৰশ্নই নাহে। মানে সময় যে বচাব লাগিব সেইটো মানসিকতা মোৰ এতিয়া নাই। কাৰণ মই এতিয়া যৌৱনত ভৰি দিয়া তেজীয়ান যুৱক । অৱশ্য যিয়ে এই সময় বচাই নিজৰ কৰ্তব্য খিনি সঠিক সময়ত কৰে সিয়ে চাগৈ ভৱিষ্যত জীৱনত অনাবিল আনন্দ আৰু শান্তি পায়।

Sorry, মোৰ কথা আছিল ৰিক্সাখন লৈ কিন্তু মাজতে বেলেগ লাইনত গুচি যোৱাৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিলো। মানে মই ৰিক্সাখন লোৱাৰ বাবে কিছুমানে হয়তো ভালপাইছে আৰু কিছুমানে হয়তো বেয়া পাইছে। আৰু যদি নললোহেতেন হয়তো কিছুমানে ভালপালেহেতেনে আৰু কিছুমানে বেয়া পালেহেতেন। মানে মই ইয়াৰ দ্বাৰা ইয়াকে কব খুজিছো যে আমি যি কামকে নকৰোঁ কিয় তাৰ বাবে হয়তো কিছুমানে ভালপাব আৰু কিছুমানে বেয়া পাব। তাৰ অৰ্থ হ'ল আমি একে সময়তে কেতিয়াও সকলোৰে প্ৰিয় হব নোৱাৰোঁ। অৰ্থাৎ পৃথিৱীত যিমানবোৰ মানুহ আছে তাৰে হয়তো কিছুমান আমাৰ বন্ধু আৰু কিছুমান আমাৰ শত্ৰু।

ইস্ বাৰে বাৰে ভুল হৈ যায়। মোৰ কথা হ'ল ৰিক্সাখন লৈ কিন্তু বাৰে বাৰে বেলেগ লাইনত গুচি যায়। কিন্তু এইটো ঠিক যে ৰিক্সাখন লোৱাৰ বাবে কোনেও ভাল নাপালেও, "ৰিক্সা চালক ৰহিম ভাইয়ে" বৰ ভাল পাইছে। কাৰণ তেও এই ৰিক্সা ভাড়াৰ টকাৰে হে দুমুঠি চাউল কিনি সন্ধিয়া সময়ত ঘৰলৈ যাব। কিয়নো ঘৰত বহুত আশাৰে বাট চাই আছে তেওঁৰ একমাত্ৰ মৰমৰ জীয়েক আশা আৰু মৰমৰ পত্নী সাজেদা। ইতিমধ্যে মেচৰ ওচৰ আহি পোৱাত মই ৰিক্সা খনৰ পৰা নামি ৰহিম ভাইক ভাড়াখিনি দি অলপ দূৰ আহি মোৰ এজন বন্ধুৰ লগত কথা পাতি থাকোতেই হঠাৎ এটা চিঞৰ শুনিবলৈ পালো। আগুৱাই গৈ দেখো ৰহিম ভাই মাটিত লুতৰি - পুতৰি হৈ পৰি আছে। মানুহৰ আলোচনাৰ পৰা বুজিব পাৰিলো যে ৰহিম ভাইক কোনোবাই বাইকেৰে খুন্দা মাৰি গুচি গ'ল। কিছু সময় ধৰ ফৰণিৰ পিছত, চিকিৎসালয়লৈ নিয়াৰ আগতে ৰহিমভাইৰ দেহাটো একাবাৰে নিস্তেজ হৈ পৰিছিল। হঠাতে মানুহৰ জুমৰ পৰা কোনোবাই কৈ উঠিল যে "My Goodness ! No body knows how death comes unknowingly."

"প্ৰেম মানে প্ৰতীক্ষা"

মোঃ ছাহাজাহান খাঁন
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ (কলা)

হাঃ হাঃ হাঃ ৰূপালী ছাত্ৰাবাসৰ ৩ নং ৰূমত বিবেকৰ বন্ধুবৰ্গই আড্ডামাৰি আছে। কিন্তু বিবেকৰ এনে উদ্ভগুালি হাহিঁবোৰ ভাল লগা নাছিল। কিয়নো সম্মূখত পৰীক্ষা। বিবেকে কিতাপ এখন হাতত লৈ চকী এখনত বহি আছে। দেৱজিতে ঠাট্টাৰ সুৰত বিবেকক উদ্দেশ্যি কলে চা চা বিদ্যাসাগৰ, কিন্তু বিবেকে কোনো উত্তৰ নিদি অকল অলপ কেৰাহীকৈ দেৱজিতৰ ফালে চালে। বিবেকে কিতাপখন হাততলৈ আছে যদিও কিতাপত তাৰ মন নাই। তাৰ মনত এটাই প্ৰশ্ন সি বিচৰা বস্তুটো কিয় নেপায়? তেতিয়া বিবেকৰ মনত পৰিল স্কুলীয়া জীৱনৰ কথা। তেতিয়া সপ্তম মান শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ ছোৱালী দেখিলেই ভাল লাগে। কোনোৱা এজনী ছোৱালী এপলক চকুলৈ ছালে শিহৰন জাগি উঠিছিল তাৰ মনৰ মাজত । একেখন স্কুলতে পঢ়া নিশা নামৰ এজনী ছোৱালীৰ কথা। নিজে কব নোৱাৰাকৈ মনতে ভাল পাইছিলে। কিন্তু বিবেক অধিক চেষ্টাৰ ফলতো নিশাৰ আগত তাৰ মনৰ ভাৱটো ব্যক্ত কৰিব পৰা নাছিল। নিশাৰ সম্মূখত গলেই উখল মাখল লাগি যায় যে কি কব যি নিজেই থিৰাং কৰিব নোৱাৰে। কিয়নো যি তাইক সচাঁকৈ ভাল পাইছিল। জীৱনৰ একমাত্ৰ সংগী হিচাপে বিচাৰিছিল।

বিবেকৰ এই অব্যক্ত প্ৰেম ইতিমধ্যে তিনি বছৰ পাৰ কৰি দিলে। হঠাৎ এদিন দেৱজিতৰ (বিবেকৰ বন্ধু) মুখত শুনা পালে যে নিশাই মোক ভাল পায় আৰু মইওঁ নিশাক ভাল পাওঁ। এই কথা শুনাৰ লগে লগে বিবেকৰ মূৰত যেন বজ্ৰপাত পৰিল। দেৱজিতৰ কথাই যেন বিবেকৰ হৃদয়ত অস্ত্ৰাঘাত কৰিলে। তেতিয়াৰ পৰাই বিবেকে প্ৰেম ভালপোৱা নামৰ কথাটো মনৰ পৰা মুছি পেলাব বুলি প্ৰতিজ্ঞা সম্পূৰ্ণ ৰূপে পালন কৰিব পৰা নাছিল। নিশা নামৰ ছোৱালী এজনীয়ে বিবেকৰ হৃদয়ৰ পৰা গুচি যোৱা নাছিল। যিমানেই সি পাহৰিব খোজে কিন্তু পাহৰিব নোৱাৰে আৰু তাইৰ প্ৰতি ভালপোৱা দুগুণে বাঢ়িহে যায়। বিবেকে মনতে ভাবিছিল যে প্ৰেম ইমান নিষ্ঠুৰ নহয়। হয়তো বিবেকে এদিন নিশাৰ আগত তাৰ হৃদয়ৰ কথা প্ৰকাশ কৰিব আৰু নিশাও তাক ভাল পাব। সেই দিনটোলৈ বিবেকে বাট চাই আছিল ।

বিবেক জানিছিল নিশা দেৱজিতক ভাল পায়। তথাপি সি তাৰ ভাল পোৱাৰ কথাটো নিশাৰ আগত ব্যক্ত কৰিলে। কাৰণ বিবেক আশাবাদী আছিল যে নিশাই কেতিয়াও তাৰ প্ৰস্তাব প্ৰত্যাখান নকৰে। কিন্তু নিশাই বিবেকৰ প্ৰস্থাৱত সহাঁৰি নিদি এক প্ৰকাৰ হাঁহি উঠিল। নিশাই কলে তই মোৰ লগত ঠাট্টা কৰিছানে? নহয়, মই সচাঁকৈ তোমাক ভাল পাওঁ নিশা, বিবেকে কলে। নিশাই একো নোকোৱাকৈ তাৰ পৰা গুছি যাবলৈ ধৰিলে। বিবেকে নিশা নিশা বুলি মাতিলে কিন্তু নিশাই ঘুৰি নাছালে। তেতিয়া বিবেকৰ দু-চকুয়েদি দুধাৰী চকুলো বৈ গল ।

এনে বিষাদ পূৰ্ণ হৃদয়েৰে বিবেকে শেষ কৰিছিল তাৰ স্কুলীয়া জীৱন। ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ হল বিবেক। ক্লাছৰ বহু সহপাঠী ছোৱালীৰ মাজত পূৰ্ণিমা নামৰ এজনী ছোৱালীয়ে বিবেকক ভাল পায় বুলি প্ৰস্তাৱ দিলে । কিন্তু পূৰ্ণিমাৰ প্ৰস্তাৱত বিবেক নিৰুত্তৰ হৈ থাকিল ।

এইবোৰ স্মৃতিৰ মাজত ডুবি থাকোতে সি কব নোৱাৰাকৈ বহু সময় পাৰ হৈ গল। হঠাৎ উচুপ খাই উঠিল সি আৰু দেখে যে তেওঁৰ বন্ধুবোৰ ৰূমৰ পৰা ওলাই গৈছে। বিবেকে চকীখনৰ পৰা উঠি কিতাপখন টেবিলৰ ওপৰত থওঁতেই দুৱাৰত দুটা ঠক ঠক শব্দ শুনা পালে। দুৱাৰ খন খুলি দেখে পূৰ্ণিমা। ও পূৰ্ণিমা দেখোন আহা ভিতৰলৈ আহা। বিবেকে চকীখনলৈ আঙুলিয়াই পূৰ্ণিমাক বহিবলৈ কলে। পিছে পূৰ্ণিমা কব পৰা আহিলা? হোষ্টেলৰ পৰা। তুমি দেখোন আগত কেতিয়াওঁ অকলে অহা নাছিলা। আজি বাৰু কিবা কথা আছে নেকি? পূৰ্ণিমাই লাজুকীয়া ভাবেৰে কলে যে মই সেইদিনা দিয়া প্ৰস্তাৱত আপুনি নিৰুত্তৰ হৈ থকাত মই একো বুজি পোৱা নাই। সেয়ে আজি আপোনাৰ উত্তৰটো বিচাৰি আহিলোঁ। বিবেকে কলে, পূৰ্ণিমা মানুহৰ জীৱনত ভালপোৱা এবাৰহে আহে। মোৰ জীৱনতো এবাৰহে আহিছে। মই তাইক ইমান ভাল পাওঁ যে মই তাইক কেতিয়াও পাহৰিব নোৱাৰিম। আচলতে কি জানা প্ৰেম বতাহৰ দৰে যাক আমি কেৱল অনুভৱহে কৰো দেখা নাপাওঁ। প্ৰেম এক বুজাব নোৱাৰা অনুভূতি। প্ৰায় সপ্তম মান শ্ৰেণীৰ পৰা তেনে অনুভূতি অনুভৱ কৰিছিলো মনত। সেই জনীয়ে মোৰ প্ৰেম, সেই জনীয়েই আছে মোৰ প্ৰেম, আৰু সেই জনীয়েই থাকিব মোৰ প্ৰেম। তাইক মই পাওঁ নাপাওঁ সেইটো মোৰ ভাগ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব। তেতিয়া পূৰ্ণিমাৰ বুজি পাবলৈ একো বাকী নাথাকিল আৰু বিবেকৰ প্ৰেমক স্বৰ্গীয় প্ৰেমতুল্য বুলি প্ৰশংসা কৰি গুছি গল । ■

"সপোন"

সনজ্জিৎ কুমাৰ নাথ (ছানী)
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ, কলা শাখা।

তৰালী মানে তৰালী ভূঞাই সাজি কাচি ওলাইছিল। সৌন্দৰ্যৰ আকৰ চকু যুৰিৰ এটি চকু প্ৰায় দেখা নাযায় । আগ - মূৰৰ সোঁফালৰ চুলি খিনিয়ে সোঁফালৰ চকু এটি ঢাকি পেলাইছে। বাৰে বাৰে তাই জেতুকা বুলোৱা লিহিৰি হাত এখনিৰে চুলিখিনি পিছফাললৈ ঠেলি দিছে। কান্ধত ওলোমাইছে বাহুৰক্ষী বেগ এখনি। হাই হিলৰ চেণ্ডেল এযোৰ ভৰিত লৈ তাই ঘৰৰ ভিতৰৰ পৰা ওলাই আহিল সম্পূৰ্ণ আধুনিক ড্ৰেচত । আৰু কলেজমুখী সিহঁতৰ ছুজুকী কাৰখনত বহিল। তৰালী এইখন কলেজলৈ নতুনকৈ আহিছে। স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষৰ ছাত্ৰী। কলা শাখাতে পঢ়ে। ইংৰাজী মেজৰ লৈ পঢ়া আশা তাইৰ। হায়াৰ ছেকেণ্ডাৰী মৰিগাওঁত পঢ়িছে। ইংৰাজী মাধ্যমত। অতি মধুৰ মাত কথা। অসমীয়াতে কথা পাতে তাই। দেউতাকৰ চাকৰী সূত্ৰে হিল চাইটলৈ আহিব লগা হ'ল তাইৰ দেউতা কিবা বিভাগৰ অভিযন্তা। কলেজলৈ আজি তাইৰ তৃতীয় দিনৰ যাত্ৰা। প্ৰথম দিনা খন দেউতাৰ সতে তাই আহি নামভৰ্ত্তি কৰি গৈছিল। পিছত এদিনাখন আহি মেজৰ বিষয়ৰ দৰখাস্ত কৰি গৈছে। ক্লাচ সিদিনা কৰা নাই। আজি ক্লাচ হব ৰাতিপুৱা ৯-১৫ বজাত। মেজৰ ক্লাছ আছে। পিচে গাড়ীত বহি তাই এইবোৰৰ বিষয়ে ভবা নাই। ভাবিছে প্ৰথম দিনা কলেজলৈ আহোতে কলেজৰ পাৰ্কৰ কাষত দেখা হেণ্ডচাম যুৱক জনৰ কথা। যিজনে তাইৰ দেউতাৰাক সহায় কৰিছিল কলেজৰ কামত। তাইৰ মানস পটত তাৰে চেহেৰা কেনেদৰে সি পাৰ্কত কাম কৰি থকা মানুহজনক কিবা কৈ আছিল; কেনেদৰে তাৰ পৰা আহি তাইৰ দেউতাকৰ সহায় কৰিছিল নাম ভৰ্ত্তিৰ কামত ইত্যাদি ছবিবোৰে তাইৰ মনত প্ৰকাশ পাইছিল। হয়তো প্ৰেমৰ কোমল নিয়ৰসনা দলিচাত তাই উমলিব খোজে যুৱকজনৰ সতে। মনতে তাই ভাবি লৈছে তাই জানি লব তাইৰ হৃদয় মন্দিৰত প্ৰবেশ কৰা যুৱকজনে কি শ্ৰেণীত পঢ়ে। নাম কি তেওঁৰ? ঘৰ কত? আৰু ভাবিছে কিজানি বা কলেজৰ প্ৰবেশ দ্বাৰতে লগ পায় তেওঁক! লগ পালেই বা কি কৰিব তাই? যদি যুৱকজনে কিবা সোধে? কি উত্তৰ দিব তাই? কেনেদৰে দিব! আৰু যদি কোনোবাই ৰেগিং .... । তেন্তে কি কৰিব ? ইত্যাদি মনত অহা সকলো ঘটনা আৰু প্ৰশ্নই তাইৰ মগজুৰ সক্ৰিয় তন্ত্ৰীবোৰৰ পৰামৰ্শ বিচাৰিছিল। ইতিমধ্যে কাৰখনে কলেজৰ গেট পাইছেহি। 'মাজনী' নামি যোৱা বাক্যাষাৰত তাই চক্ খাই উঠিল। ইমান সময় গাড়ীত বহি যেন তাই সপোনহে দেখিছিল। 'দুই বজাত আহিম ভালদৰে থাকিবা' কথাষাৰ কৈ দেউতাৰাই গুচি গ'ল। লাহে লাহে তাই কলেজৰ ভিতৰলৈ সোমাই গ'ল। আৰু অফিচ ৰুমৰ ওপৰত, দুমহলাত থকা ইংৰাজী ডিপাৰ্টমেণ্টৰ ফালে আগবাঢ়িল। ইতিমধ্যে ডিপাৰ্টমেণ্টৰ সন্মুখতে কেইজন ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ভিৰ কৰি আছিল। পিচত ছাৰ এজনৰ আদেশ মৰ্মে আটাইয়ে সাত নম্বৰ ৰুমলৈ গল। তৰালীয়ে বুজিবলৈ বাকী নাথাকিল যে এইকেইটা ইংৰাজী মেজৰৰেই ছাত্ৰ-ছাত্ৰী। তাইও সিহঁতৰ পিচে পিচে গল আৰু সেইটো ৰুমতে সোমাই এজনক সুধিলে —

ঃ এইটো ইংৰাজী মেজৰৰ ক্লাচ নহয়নে ?

ঃ হয়। তুমিও ইংৰাজী মেজৰৰ ....

ঃ হয় ।

ঃ তেন্তে বহা আমাৰ লগতে ।

তৰালীয়ে ছোৱালীজনীৰ লগত নবহি তাইৰ পিছফালে থকা খালী বেঞ্চখনতে অকলে বহিলে। এনেতে হাতত ৰেজিষ্টাৰ বহী এখন লৈ ডেকা প্ৰবক্তা এজন সোমাই আহিল শ্ৰেণী কোঠালৈ। আটাইয়ে থিয় হ'ল। তৰালীয়ে প্ৰবক্তাজনক দেখা মাত্ৰকে মুৰ্চ্চা গল। তাইৰ মূৰত আকাশী সৰগ সৰি পৰিল ? থিয় হবলৈয়ে পাহৰি গ'ল তাই । প্ৰবক্তাজনৰ আদেশত আটাইয়ে বহি পৰিছিল। তাই চকুৰে সৰিয়হৰ ফুলহে দেখিছিল। নিজৰ চকু যুৰিকে বিশ্বাস কৰিব পৰা নাই তাই কিবা ভ্ৰম দেখিছে নেকি ? যিজন যুৱকে তাইৰ হৃদয় মন্দিৰত নামভৰ্ত্তি হোৱা দিনৰে পৰাই স্থান লভিছে, যিজন যুৱকৰ সপোন সি গাড়ীত বহি দেখি আহিলে সেইজন হেণ্ডচাম যুৱক তাইৰ মেজৰৰ ছাৰহে। কলেজীয়া জীৱনৰ প্ৰথম দিনটিৰ প্ৰথম ক্লাচতে তাই হতাশা গ্ৰস্ত হ'ল। বিবেকৰ বিষাক্ত দংশনত হিতাহিত জ্ঞানো তাই হেৰুৱাই পেলালে। ক্লাচত কি ঘটিছিল তাই একো গমকে নাপালে। ছাৰে, কিবা তাইক সুধিছিল নেকি তাকো কব নোৱাৰিলে। আত্ম দহনত ৪৫ মিনিট ভূগি থকা তৰালীক লগৰ জনীয়ে বাহিৰলৈ মাতি আনিছিল। পানীও খুৱাইছিল । তাই কোনোমতে কলেজৰ পৰা ওলাই ঘৰলৈ বুলি ৰিক্সা এখনত উঠিলে । .... ।

"মন বিৰিণাৰ জুই"

কুমাৰ ভেভিদ দাস,
স্নাতক, প্ৰথম বৰ্ষ।

ঃ ঐ, একেবাৰে ধ্যানত বহিল দেখোন। ছাৰ ক্লাচ শেষ কৰি ওলাই গৈছে - গম পাইছনে নাই ?

পল্লবীৰ মাতত উচপ খাই উঠিল মৌমিতা ।

ঃ ওহ্, ছাৰ গ'ল নেকি ?

ঃ গ'ল মানে, কেতিয়াবাই গ'ল। আচ্ছা মৌ, তোৰ হৈছে কি কচোন ? কিছুদিনৰ পৰা লক্ষ্য কৰিছো তই খুব আনমনা হৈ পৰিছ। পঢ়াত মন নাই, খোৱাত মন নাই - ঘটনা কি হা! কিবা চক্কৰ - টক্কৰত পৰা নাই তো ?

ঃ ধেৎ, তইও যে আৰু । মই এনেয়েহে .... ।

ঃ বাৰু তই ক'ব খোজা নাই যদি মই জোৰ নকৰোঁ। কিন্তু তোৰ যে কিবা এটা হৈছে, সেইটোত মই ছিয়ৰ।

হয়তো। কি হৈছে তাইৰ? তাই নিজেও বুজিব পাৰিছে তাইৰযে কিবা এটা হৈছে। আজিকালি একোতেই তাইৰ মন নবহে। কলেজৰ সময়খিনিৰ বাহিৰে বাকীখিনি সময় মাথো উচ্পিচ্ কৰোঁতেই যায়। কলেজতো তাইৰ চকুহালে অনবৰতে মাথো পিত্ পিত্ কৈ বিচাৰি ফুৰে, সেই বিশেষ চঞ্চল এযোৰ চকু — যিযোৰ এবাৰ মাথো দেখিলেই শাঁত পৰি যায় তাইৰ হিয়া .... । কিন্তু ক'ব পৰা নাই তাই কাকো । আনকি তাইৰ প্ৰিয় বান্ধৱী পল্লবীকো যাৰ পৰা কোনোদিনেই কোনো কথাই লুকুওৱা নাই তাই।

ক'ব খোজে তাই পল্লবীক সকলো খুলি । কিন্তু নোৱাৰে - বুকুৰ পৰা ওলাই আহি ডিঙিতে কথাবোৰ ৰৈ যায় - কিবা এক অজান শংকাই যেন সোপা মাৰি ধৰে তাইক .... ।

ঃঃঃঃঃঃঃঃঃ

কালি পাঁচপীৰৰ দৰগাহলৈ গৈছিল তাই। লগত আছিল তাইতকৈ দুবছৰ জুনিয়ৰ ছুলতানা। মম জ্বলাই সেৱা কৰি দুয়ো দৰগাহৰ পৰা ওলাই ৰিক্সা মাতিবলৈ ওলাওঁতেই চিনাকী কাৰোবাক দেখি চিঞৰি দিছিল ।

ঃ হেই হৃষীকেশ দা ।

চক্ খাই উঠিছিল মৌমিতা। হে ভগৱান যোৱা দুদিন বেমাৰৰ কাৰণে কলেজলৈ যাব পৰা নাছিল তাই । পিছদিনাৰ পৰা চাৰিদিনৰ কাৰণে কলেজ বন্ধ দিছে কাৰণে ঘৰলৈ মাতি পঠিয়াইছে দেউতাই । এই দুটা দিন তাক দেখা নাপাই কেনেকৈ তাই থাকিব পাৰিব। কালিলৈ পুৱাই তাই যাব। যোৱাৰ আগতে অন্ততঃ এবাৰ চাই যাব পৰা হ'লে কিছু হ'লেও তাই সান্ত্বনা পালেহেঁতেন। আৰু সেই প্ৰাৰ্থনা কৰিবলৈয়ে দৰগাহলৈ আহিছিল তাই আৰু তাইৰ সন্মুখতে থিয় দি আছে সি ।

ঃ হৃষীকেশ দা - আপোনাৰ ফাৰ্ষ্ট ইয়েৰৰ অসমীয়াৰ নোটচখিনি অলপ লাগিছিল মোক দিবনে ?

ঃ ফাৰ্ষ্ট ইয়েৰৰ নোট্চ্বোৰৰ! থাকিবতো লাগে। বিচাৰি চাম দিয়া।

ঃ বিচৰা - বিচৰি নহয়, আপুনি যেনেকৈ হ'লেও দুদিনৰ ভিতৰত মোক আনি দিবই লাগিব। প্লিজ।

ঃ ওকে বাবা, দিম বাৰু । এতিয়া পিছে যাওঁ যে, জৰুৰী কাম এটা আছে।

কৈয়ে মৌমিতালৈ চাই সি যি মিচিকিয়া হাঁহি মাৰিলে - কিমান পৰযে সেই হাঁহিত থৰ লাগি ৰ'ল তাই নিজেই নাজানে।

ঃ মৌ বা ব'লক ।

ঃ অ - অ - ব'লা ।

থত্মত্ খাই ক'লে মৌমিতাই ।

ঃ অহ্ ছবি ছবি, আপোনাক হৃষীকেশদাৰ লগত চিনাকি কৰিয়েই দিয়া নহ'ল।

ঃ হ'ব দিয়া - একো নহয় । ব'লা এতিয়া তাই আচলতে ক'ব খুজিছিল

— তুমিতো নাজানা, তুমি আজি মোৰ কি উপকাৰ কৰিলা। তোমাৰ বাবেই সম্ভৱ হোৱা হৃষীকেশৰ সৈতে এই এক্ষন্তেক দেখাদেখি স্মৃতিৰেই কটাব পৰিম মই সুদীৰ্ঘ চাৰিটা দিন । আৰু প্ৰথমবাৰৰ বাবে মোলৈ চাই মৰা এই এজাবফুলীয়া হাঁহিটিয়ে নাজানো কিমানদিনলৈ যে, মোৰ হৃদয়ত তোলপাৰ লগাই থাকিব। তোমাক অশেষ ধন্যবাদ ছুলতানা .... ।

কিন্তু মুখ ফুটাই একোকে নক'লে তাই । মাথো ভগৱানক আকৌ এবাৰ ধন্যবাদ দিলে।

ঃঃঃঃঃঃঃঃঃঃঃঃ

ঃ মৌ, মোৰ ভাইৰ সৈতে চিনাকী হৈছানে নাই ? চিনাকী কৰাই দিম ৰ'বা আজি ।

যশোদা দিৰ কলেজতে কোনোৱা এজন ভাই আছে বুলি তাই জানে - কিন্তু চিনি নাপায়; চিনি নাপায় মানে কাকো তাই সোধাই নাই সেইবিষয়ে কোনোদিনে। ভাই মানে নিজৰ ভাই নহয় - ৰাখী পিন্ধাই বনাই লৈছে। বৰ ভাল পায় আৰু শ্ৰদ্ধা কৰে হেনো যশোদা দিক। ল'ৰা মানুহৰ লগত চিনাকি হোৱাটো যদিও তাই বিশেষ এটা পছন্দ নকৰে তথাপি যশোদা দিৰ ভাই যেতিয়া .... ।

আবেলি চাৰিমান বজাত যশোদা দিৰ লগত হোষ্টেলৰ সন্মুখৰে ৰাজশ্ৰী পি.চি.ও. লৈ ঘৰত ফোন এটা কৰো বুলি ওলাই গ'ল মৌমিতা। পি.চি.ও. ত সোমাই দেখে মাইকী মানুহ এজনীয়ে ফোন কৰি আছে। কাষৰ আনটো ৰুমত ল'ৰা কেইজনমানে জেৰক্স কৰি আছিল - চিনাকী কাৰোবাক দেখা পাই মৌমিতাক অলপ ৰবলৈ কৈ ৰুমটোলৈ সোমাই গ'ল যশোদা দি। মৌমিতাই টেবুলখনৰ ওপৰত পৰি থকা এমপ্লয়মেণ্ট নিউজ'খন হাতত লৈ চেয়াৰ এখনত বহি পৰিল।

ঃ মৌ, এয়া মোৰ ভাই ।

ভদ্ৰতাৰ খাতিৰত থিয় হৈ ল'ৰাজনলৈ মুখ তুলি চাওতেই .... । যশোদা দিৰ ভাই তেন্তে........

ঃ একেলগে পঢ়া, অথচ ইমানদিনলৈ চিনাকীয়ে হোৱা নাই। বাৰু তোমালোকে চিনাকী হৈ লোৱা। মই ঘৰলৈ ফোন এটা কৰো।

কিছু সময় নীৰৱতা। কি ক'ব তাই। সিয়েই প্ৰথমতে মাতিলে —

ঃ হাই, আই এ্যম হৃষীকেশ ।

হেণ্ডচেক্ কৰিবলৈ তাইলৈ আগবঢ়োৱা হাতখন দেখি বুকুৰ ভিতৰত প্ৰবল ধুমুহা এজাক বলিব ধৰিলে তাইৰ। যাক ইমানদিনে মাথো কল্পনাতে স্পৰ্শ কৰি পাইছে তাক বাস্তৱত স্পৰ্শ .... ।

থৰথৰকৈ কঁপি থকা হাতখন আগুৱাই কঁপা কঁপা মাতেৰে তাই কোনোমতে উচ্চৰিলে —

ঃ ম - ম - ম - উ - মি - তা ।

প্ৰয়োজনতকৈ বহু বেছি সময় লাগিল নামটো কঁওতে। এখন উষ্ম হাতৰ পৰশ পাই - কোনোৱাই যে ধান বনোৱাদি বুকুখন বানিছে - এনে লাগিল তাইৰ ।

ঃ কি, হ'লনে চিনাকী ?

যশোদাদিৰ মাতত জিকাৰ খাই উঠিল তাই। যশোদা দি কেতিয়া আহি যে সিহঁতৰ কাষত থিয় হৈছে ক'বই নোৱাৰিলে তাই ।

ঃ দি, মই আহো দিয়া। বজাৰলৈ যাব লাগিব। বাই মৌমিতা - ছি ইউ ।

আকৌ সেই এজাবফুলীয়া হাঁহি। কেনেকৈ আহি যে হোষ্টেলৰ গেট পালে ক'ব নোৱাৰিলে তাই ।

ঃ কেনে লাগিল মোৰ ভাইক মৌ !

মৌমিতাই মাথো হাঁহিলে।

ঃ অৱশ্যে সি অলপ লাজকুৰীয়া। এনেয়েহে দেখা তাক খুব চঞ্চল - ফৰিংৰ দৰে অ'ৰ পৰা ত'ত ছিটিকি ফুৰে; কিন্তু তাৰ লাজটো অলপ বেছি।

ঃ সেই চঞ্চলতাতেইতো বেছিকৈ মুগ্ধ হৈছো মই দি - ক'ব খুজিছিল তাই ; নক'লে ।

হৃষীকেশৰ লগত তাইৰ এতিয়া খুব ভাল বন্ধুত্ব। তাই ভবাৰ দৰেই হৃষীকেশ খুব ফ্ৰী, অনবৰতে ফুৰ্তিত থাকিব খোজে। মনৰ সকলো কথাই আজি - কালি খোলাখুলিকৈ হৃষীকেশৰ লগত তাই আলোচনা কৰে - কিন্তু ইমানদিনলৈ মনৰ আচল, আটাইতকৈ গোপন কথাষাৰেই ক'ব পৰা নাই তাক ।

সিদিনা লগৰ নিশাৰ আগেয়ে নজনা কথা এষাৰ তাই শুনিলে। সেইষাৰ শুনাৰ পিছৰ পৰাইতো তাইৰ ভয় দুগুনে বাঢ়ি গৈছে । .... যোৱাবাৰ একেলগৰে নবনীতা নামৰ ছোৱালী জনীয়ে প্ৰপ'জ কৰিছিল হৃষীকেশক। দেখাই - শুনাই, পঢ়াই - পাতিয়ে খুব ভাল আছিল ছোৱালীজনী। কিন্তু তাইৰ প্ৰস্তাৱ একে আষাৰেই নাকচ কৰিছিল হৃষীকেশে। সি তাইক বুজাইছিল - বন্ধুত্ব আৰু প্ৰেম কেতিয়াও একেলগে সম্ভৱ নহয়। তাৰ বাবে অন্ততঃ বান্ধৱীৰ প্ৰেমত পৰা অসম্ভৱ। আৰু তাক নোপোৱাৰ বেদনা সহিব নোৱাৰি দুদিন পিছতে ট্ৰেন্সফাৰ লৈ গুচি গৈছিল নবনীতা .... । এইবোৰ নিশাই কৈ গৈছিল তাইক সিদিনা। শুনি তাই থৰ লাগিছিল। কিয় বাৰু বান্ধৱীৰ প্ৰেমত পৰা অসম্ভৱ হৃষীকেশৰ মতে! ভাল প্ৰেমিকা হ'বলৈ যোৱাৰ আগতে ভাল বান্ধৱী এজনী হোৱাৰ কোনো প্ৰয়োজন নাই নেকি ?

কথাবোৰ আকৌ এবাৰ ভালদৰে চালিজাৰি চায় তাই - জোৰ কৰিতো তাই হৃষীকেশৰ প্ৰেমত পৰা নাই। সিয়েইতো কুৰুকি কুৰুকি সোমাই গৈছে তাইৰ হৃদয়ৰ গভীৰৰ পৰা গভীৰলৈ তাইৰ অজানিতেই । এনে কি অদৃশ্য শক্তি আছে হৃষীকেশৰ মাজত যিয়ে অনবৰতে আকৰ্ষণ কৰি থাকে তাইক - চেপেটা নাক, সৰু - সৰু চকু — তেন্তে কি অদৃশ্য গুণ আছে

তাৰ, যাৰ ফলত আজি তাইৰ এই মানসিক অৱস্থা। নুবুজে তাই। হয়তো নৱনীতায়ো বিচাৰি পাইছিল হৃষীকেশৰ মাজত তেনে কোনো গুণ আৰু সেই গুণৰ কাৰণ বিচাৰিবলৈ গৈয়ে প্ৰেমত পৰিছিল তাৰ ।

তাইকো যদি হৃষীকেশে নৱনীতাৰ দৰেই .... ভাবিলেই যেন স্তব্ধ হৈ পৰে মৌমিতাৰ চৌদিশৰ পৃথিৱী, ধুৱঁলী - কুৱঁলী দেখে তাই চাৰিওফালে।

মৌমিতাই আজি বুজি উঠিছে প্ৰেমৰ নৈখন বৰ খৰস্ৰোতা । ফট্ ফটীয়া পানীখিনি চুই যাবলৈ মন যায়, কিন্তু একেবাৰে কাষলৈ যাবলৈও ভয় লাগে - যদি উটুৱাই নিয়েগৈ প্ৰেমৰ বিৰহ বেদনাত দহি মৰিছে আজি তাই। প্ৰেম আচলতেই এক বিষ - বহু বেছি বেদনা আছে প্ৰেমৰ মাজত।

এইবোৰ ভাবিয়ে জোৰকৈ হৃষীকেশক মনৰ পৰা আঁতৰোৱাৰ চেষ্টা কৰে মৌমিতাই - কিন্তু কিবা এক আদৃশ্য শক্তিয়ে যেন সেয়া হ'বলৈ নিদিয়ে। ৰংহীন, গোন্ধহীন, অহৰহ দেহ - মন মতলীয়া কৰি ৰখা কি এই শক্তি? কিঙ্গ

ঃঃঃঃঃঃঃঃঃঃ

ঃ মৌ বা, হৃষীকেশ দাক দেখিছা নেকি ?

ঃ নাই দেখা। কিয় কিবা কথা আছিল নেকি অঞ্জু ?

ঃ কথা মানে - নাই - মানে -

কিবা কথা যে আছে বুজি পালে মৌমিতাই।

ঃ জৰুৰী কিবা কথা নেকি ? অসুবিধা নহয় যদি মোকে ক'ব পাৰা।

ঃ অসুবিধা নহয়। মা-নে তেওঁকে ক'লে ভাল আছিল ।

ঃ মোক কোৱাতো অসুবিধা নহয়, অথচ হৃষীকেশক ক'লেহে ভাল আছিল! কিনো এনে কথা ?

ঃ নাই মানে ৰূপশিখা --

ঃ ৰূপশিখা! কোন ৰূপশিখা ?

পিছৰখিনি মৌমিতাৰ সপোনৰো অগোচৰ আছিল। অঞ্জুৱে কোৱো প্ৰতিটো শুব্দই যেন তাইক সু-উচ্চ পৰ্বতৰ পৰা তললৈ নমাই আনিছে - প্ৰতিটো বাক্যই যেন শেল হৈ তাইৰ বুকুত বিন্ধিব ধৰিছে, খহমহকৈ খহি পৰিল তাইৰ আঁশাৰ তাচপাতৰ ঘৰ, ঠন্ঠন্‌কৈ যেন ভাঙি গ'ল তাইৰ সকলো আঁশা আকাঙ্খা .... ৰূপশিখা অঞ্জুৰ বেষ্ট ফ্ৰেণ্ড। আজি বহুদিন আগতেই তাই প্ৰপজ কৰিছিল হৃষীকেশক আৰু অনুৰোধ কৰিছিল কথাটো যাতে জনাজানি নহয়। কিছুদিন আগতে হৃষীকেশে তাইৰ ভালপোৱাৰ প্ৰতি সঁহাৰি জনাইছে। দুদিন ধৰি ৰূপশিখাই হৃষীকেশক লগ পোৱা নাই - সেয়ে অঞ্জুৰ হাতত চিঠি দি পঠাইছে তাক দিবলৈ .... । এন্ধাৰৰ বাহিৰে চাৰিওপিনে আন একোকে নেদেখিলে মৌমিতাই। হৃষীকেশে তাইৰ পৰা ইমান ডাঙৰ কথা এটা লুকুৱাই তাইক ইমান ডাঙৰ আঘাত দিব বুলি কল্পনাও কৰিব পৰা নাছিল তাই। ভৰি দুখন থৰক-বৰক লাগিল - মুৰটোও ঘূৰোৱা যে পালে মৌমিতাই । চিঠিখন অঞ্জুৰ হাতৰপৰা লৈ নিজকে কোনোমতে চম্ভালি চিধাই হোষ্টেললৈ বুলি খোজ ল'লে তাই।

.... চিঠিখন পঢ়ি মৌমিতাই বুজিব পাৰিলে, ৰূপশিখাই হৃষীকেশক খুবেই ভাল পায় আৰু হৃষীকেশেও চাগে।

বহুত ভাবি চিন্তি এটা চৰম সিদ্ধান্ত ল'ব পাৰিলে তাই। বহুদিনৰ পৰাই যিটো কৰিম বুলি তাই ভাবি আছিল, আজি সেইটো কৰাৰ কাৰণ তাই বিচাৰি পালে।

তাই হৃষীকেশৰ কাষৰ পৰা গুচি যাব - দূৰলৈ - বহু-বহু দূৰলৈ।

ঃঃঃঃঃঃঃ

ঃ হৃষী, তোৰ ফোন।

ঃ কোনে কৰিছে ?

ঃ ৰূপশিখাই । সোনকালে আহ ।

ঃ মই নাই বুলি ক । ক'লৈ গৈছে বুলি সুধিলে নজনা বুলি কবি।

ঃ কিন্তু --

ঃ প্লিজ, সনজীৱ - মোৰ কাৰণে এইখিনি কৰ। সঞ্জীৱে যেন কিবা বুজি পালে। মুখেৰে একো নামাতি গুচি গ'ল সি।

হৃষীকেশৰ এনেকুৱাই হৈছে আজিকালি। আজি বহুদিনৰ পৰা ৰূপশিখাক মিছা কৈ কৈ সি পলাই ফুৰিছে। আচলতে এক মানসিক অন্তৰ্দ্বন্দত পৰি সি তেনে কৰিবলগীয়া হৈছে। সি জানে, ৰূপশিখাই তাক খুব ভাল পায় আৰু সিও তাইক প্ৰথম অৱস্থাত ভাল পাইছিল। কিন্তু হঠাৎ তাৰ মনত সৃষ্টি হোৱা মানসিক অশান্তিৰ কাৰণে সি তাইৰ কাষৰ পৰা লাহে লাহে আঁতৰি আহিছে। মিছা ভালপোৱাৰ অভিনয় কিমানদিননো কৰিব পাৰি! জোৰ কৰি হৃদয়ত কাৰোবাৰ প্ৰতি ভালপোৱাৰ ভাব জগাই তোলাটো সম্ভৱ জানো ? কিন্তু নিষ্পাপ ছোৱালীজনীক ঠগাবওতো নোৱাৰে সি। সেইকাৰণেই পলাই ফুৰিছে সি।

মনটোৱেই চাগে পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ জটিলতম বস্তু। বিচাৰাজনক কাষত নাপালে ই শান্তি নাপায়। ৰূপশিখাই তাক কাষত বিচাৰিছিল -- সিও তাইক কাষত বিচাৰিছিল, কিন্তু দুয়ো দুয়োকে ইমান কাষত পোৱা স্বত্বেও কিয় তাৰ মনত এই অশান্তি! কাৰণ বিচাৰি হায়ৰাণ হয় সি। .... মৌমিতা - অ মৌমিতাই তাৰ এই মানসিক অশান্তিৰ একমাত্ৰ কাৰণ। তাইৰ সৈতে হোৱা অন্তৰংগতাখিনিয়ে তাৰ সকলো চিন্তাই আউল লগাইছে। তাই যেন ক্ৰমাৎ অগ্ৰসৰ হৈছে তাৰ হৃদয়ৰ সেই নিভৃততম ঠাইলৈ, য'ত সি ইচ্ছা কৰিও হয়তো ৰূপশিখা --- তাক অন্তৰ উজাৰি ভালপোৱা নিষ্পাপ ছোৱালীজনীক কেনেকৈ ক'ব সি এইবোৰ! তাই জানো সহিব পাৰিব ? কিন্তু মিছা অভিনয় কৰি তাইক আৰু কিমান প্ৰতাৰণা কৰিব ?

আৰু মৌমিতা --- তাইতো তাক বন্ধু বুলিহে ভাবে। এইবোৰ জনাৰ পিছত তাইৰ কি প্ৰতিক্ৰিয়া হ'ব। আৰু তাৰ সেই দম্ভ - কোনো বান্ধৱীয়ে কোনোদিনে মোৰ প্ৰেমিকা হ'ব নোৱাৰে ---- ।

উঃ মূৰটো যেন তাৰ ফাটি যাব। কিমান আৰু চিন্তা কৰিব সেই একেবোৰ কথা। .... ।

মনৰ মাজত বহুপৰ যুঁজি যুঁজি শেষ সিদ্ধান্ত এটাত উপনীত হ'ব পাৰিলে সি।

টং টং - দেৱাল ঘড়ীটোৱে নিশা দুই বজাৰ সংকেত দিলে।

ঃ যশোদা দি, আপোনাক লগ কৰিবলৈ হৃষীকেশদা আহিছে। ভিজিটিং ৰূমত বহি আছে।

ঃ মই হাত - মুখ ধুই গৈ আছো ৰ'বা। তাক বহিবলৈ কোৱা অকণমান।

হৃষীকেশে ভাবিছে - কৰপৰা আৰম্ভ কৰিব সি! একেবাৰে প্ৰথমৰ পৰাই চব খুলি কোৱা ভাল হ'ব নেকি ! যশোদা দিক কথাবোৰ জনাইয়ে মৌমিতাক ক'ব সি আগনিশাৰ সিদ্ধান্তটোৰ কথা আৰু ....।

ঃ হৃষী, চাহ খাবি নেকি ?

টাৱেল এখনেৰে মুখ - মচি - মচি সোমাই আহিল যশোদা।

ঃ নাখাওঁ দিয়া। খুব জৰুৰী কথা আছে তোমাৰ লগত - সেইকাৰনেই আহিলোঁ।

ঃ মইয়ে গ'লোহেঁতেন আজি তোৰ তালৈ । তাই আহিলি যেতিয়া ভালেই হ'ল। তোৰ বস্তু এটা আছে মোৰ তাত।

ঃ মোৰ বস্তু! কি ?

ভিতৰলৈ সোমাই গৈ কিছুসময় পিছত চিঠি এখন হাতত লৈ ওলাই আহিল যশোদা।

ঃ হু, এইখন ল ।

ঃ কি এইখন ?

ঃ মৌমিতাই যাওঁতে মোৰ হাতত দি গৈছে তোক দিবলৈ।

ঃ মৌমিতা কৰবালৈ গৈছে নেকি দি ?

ঃ তাই তোক কোৱা নাই নেকি ? তাই গুচি গৈছে ইয়াৰপৰা।

ঃ গুচি গৈছে!

আশ্চৰ্য্যত কপালৰ ৰেখাবোৰ কোঁচ খালে তাৰ।

ঃ ও, তই নাজান তাৰমানে। কালিয়েই ইয়াৰ পৰা ট্ৰেন্সফাৰ লৈ গুচি গৈছে তাই। তোক ক'বলৈ সময় নাপালে চাগে। এইখন ধৰচোন।

সৰ্বশৰীৰ জুৰে ঘমাদি ঘামত তিতি গ'ল তাৰ। কঁপা কঁপা হাতেৰে চিঠিখন লৈ আৰু এক মুহুৰ্ত্তও নৰ'ল সি। ধুমুহা গতিৰে সি ৰুমমুৱা হ'ল।

ঃঃঃঃঃঃঃঃঃ

তাৰ সন্মুখৰ টেবুলখনৰ ওপৰতে পৰি আছে চিঠিখন। কোনোদিনে নেদেখা বস্তু দেখাৰ দৰে ট ট কৈ সেইখনলৈ চাই আছে সি। তাৰ ঠাইত যে নিৰ্বাক নিষ্পন্দ মূৰ্তি এটা বহি আছে।

সি অনুভৱ কৰিলে - হঠাৎ সি যেন বৰ দুৰ্বল হ পৰিছে - চিঠিখন খুলি পঢ়াৰ শক্তিকণো হেৰুৱাই পেলাইছে। তথাপি যন্ত্ৰবৎ ভাৱে চিঠিখন খুলিলে সি --

"মৰমৰ,

হৃষীকেশ,

মোক ক্ষমা কৰি দিবা; তোমাক নোকোৱাকৈ গুচি আহিলো।

আচলতে সঁচা মৰম লুকুৱাই ৰখটো খুব টান হৃষীকেশ। সেইকাৰণে সেয়া প্ৰকাশ হ'বৰ ভয়ত আঁতৰি আহিলো। কাৰণ, মই জানো সেই মৰম প্ৰকাশ হোৱা হ'লে একেলগে কেবাজনৰো হৃদয় ভাঙি চুৰমাৰ হ'লহেঁতেন।

আজি ইমানদিনে লুকুৱাই ৰখা গোপন অথচ সঁচা কথা এটা তোমাক জনাবলৈ ওলাইছোঁ। কথটো বহুদিন আগৰেপৰাই তোমাক জনাব খুজিছিলোঁ -- কিন্তু বৰ ভয় খাইছিলোঁ। জানোচা আমাৰ ৰিল্যেশ্বনটো বেয়া হৈ যায় -- জানোচা বন্ধুত্বৰ সুবিধা উঠোৱা বুলি ভাবি তুমি মোক ভুল বুজা! আৰু মই ভাবিছিলোঁ, তুমি মোক বুজি পাবা - মুখেৰে একো নকলৈও মোৰ মনৰ কথা বুজাত তোমাৰ একো অসুবিধা নহব। কিন্তু ৰূপশিখাৰ লগত তোমাৰ সম্পৰ্কটোৰ কথা - জানিব পাৰি নিজকে বুজাব নোৱাৰা হৈ পৰিলোঁ মই।

নাজানো এইবোৰ কিয় হ'ল, কিদৰে হ'ল - নিজৰ অজানিতেই মই তোমাৰ প্ৰেমত পৰিলোঁ। অ - হৃষীকেশ, ভাল পাই পেলাইছোঁ মই তোমাক।

মনটোক বহুত বুজাবলৈ চেষ্টা কৰিলোঁ যে, মোৰ প্ৰতি থকা তোমাৰ দৃষ্টিভংগী বন্ধুসুলভ, যি কাহানিও প্ৰেমত পৰিণত হ'ব নোৱাৰে। মনৰ লগত যুঁজি যুঁজি কিমান ৰাতি কান্দি কান্দি উজাগৰে কটালোঁ — মনক সান্ত্বনা দি দি হায়ৰাণ হৈ পাৰিলোঁ মই।

নিজ মুখে গুচি অহা খবৰটো তোমাক দিবলৈ ভয় লাগিছিল — জানোচা তুমি দুঃখ পোৱা আৰু তুমিতো জানাই, যাক হৃদয়েৰে ভাল পোৱা যায়, তেওঁক কিবা কাৰণত দুঃখ দিবলগীয়াহোৱাৰ সমান তীব্ৰতৰ দুঃখ অন্য নাই। তোমাৰ দুখ মই সহিব নোৱাৰিম হৃষীকেশ, আৰু ইফালে মোৰ মনটোকো আৰু বুজাব নোৱাৰা হৈ পৰিছোঁ — গতিকে তোমাৰ সুখৰ কথা ভাবিয়েই আঁতৰি আহিলোঁ।

আৰু জীৱনৰ শেষ অনুৰোধ এটা তোমাক কৰোঁ, আশা কৰোঁ তুমি যদি কেতিয়াবা বান্ধৱী হিচাবো হ'লেও কিঞ্চিৎ হ'লেও মোক ভাল পাইছিলা, তেন্তে সেই ভালপোৱাৰ খাতিৰত হ'লেও প্লিজ এই অনুৰোধটো ৰাখিবা। তোমাক কবৰ ইচ্ছা নাই, কিন্তু তথাপি ক'বলগা হৈছে, প্লিজ হৃষী, মোক কেতিয়াও বিচৰাৰ চেষ্টা নকৰিবা। প্লিজ । .... ।

হৃষীকেশে অনুভৱ কৰিলে তাৰ চকুপাহি দুটা যেন সেমেকি উঠিছে। চাৰিওপিনে ধুৱলী কুৱলী দেখিলে সি। যেতিয়া সি বাস্তৱলৈ ঘূৰি আহিল, চকুপানীৰে বাকীখিনি পঢ়িব নোৱাৰা হৈছে। মাথোন শেষ বাক্যষাৰীহে সি পঢ়িব পৰিলে —

ৰূপশিখাই তোমাক সুখত ৰাখিব। তোমালোক সুখী হোৱা .... ।

::::::::::::

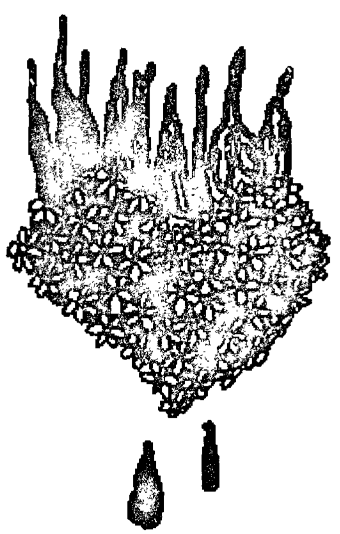

"অপেক্ষা"

আহাদুৰ ৰহমান,
স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষ।

সুদীপ্তই সিহঁতৰ পদুলিৰ সন্মুখৰ সোণাৰু গছজোপাৰ তলৰ নঙলা কেইডালতে ভেঁজা দি ৰৈ থাকিল গাড়ীৰ অপেক্ষাত। পিঠিত ল'লে মাকে অতি যতনে পেৰাত ভৰাই থোৱা কাপোৰৰ বেগটো। বহুসময় গাড়ী অহা নাই। তাৰ শেঁতাঁপৰা মুখ খনিত স্পষ্ট ভাৱে ফুটি উঠিল বিৰক্তিৰ ভাৱ। 'ছেঃ কলেজলৈ দেৰি হ'ব এতিয়া।' 'কলেজ' শব্দটো মনলৈ অহাৰ লগে লগে তাৰ শৰীৰত এটা মৃদু শিহৰণ বৈ গ'ল। এনেতে তাৰ মনটোৱে উৰা মাৰিলে ঠিক এমাহ আগৰ সেই বৰ্বৰ আৰু ঘৃণনীয় ঘটনাটোলৈ।

১২ আগষ্ট ......। সুদীপ্তৰ মন সৌৰৱনীৰ বাবে এটি অতি ভয়ংকৰ, আতংকৰ দিন। সেই দিনটোতেই সি টালি টোপোলা বান্ধি ন-উদ্যমেৰে কলেজৰ নতুন ছাত্ৰ হিচাপে বহুতো আশা বুকুত বান্ধি ভৱিষ্যত সুনাম কঢ়িওৱাৰ লক্ষ্যৰে হোষ্টেললৈ গৈছিল। ঘৰৰ পৰা অহা-যোৱা কৰিবলৈ অসুবিধাৰ বাবেই সি অনিচ্ছা স্বত্বেও হোষ্টেলত নাম ভৰ্ত্তি কৰিব লগীয়া হ'ল। কাৰণ সি আগতে হোষ্টেলত ৰেগিংৰ নামত বহুতো ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক কৰা অত্যাচাৰৰ বিষয়ে শুনিছে। দেউতাক নন্দেশ্বৰে ৰূপিত মাটি দুবিঘা হৰিধন মহাজনৰ ওচৰত বন্ধকত থৈ একমাত্ৰ পুত্ৰ সুদীপ্তৰ ভৱিষ্যত উজ্জ্বল। হোৱাৰ মানসেৰেই হোষ্টেলত থৈ আহিছিল। সুদীপ্তৰ দেউতাকৰ তত্ত্বাৱধানতে পঢ়িবৰ অদম্য ইচ্ছা আছিল যদিও সিহঁতৰ তাত কলেজ নাছিল বাবে সেই ইচ্ছা পৰিহাৰ কৰি নগৰৰ কলেজত নামভৰ্ত্তি কৰিবলগীয়া হয়। সি এইবাৰ হাইস্কুল শিক্ষাত পৰীক্ষাত সমাজ বিদ্যাত লেটাৰ সহ প্ৰথম বিভাগত উত্তীৰ্ণ হৈ সিহঁতৰ অতিকে পিছপৰা গাঁও খিনিলৈ গৌৰৱ কঢ়িয়াই আনিছিল। সিহঁতৰ ঘৰখনো আৰ্থিক ভাৱে জৰুলা। জনসংখ্যা মুঠ ছজন। মাটি মুঠতে ৫ বিঘা। বছৰটো ভালদৰে খাবলৈ নোজোৰে। তথাপিও সুদীপ্তৰ দেউতাক সকলোখিনি মাটি বন্ধকত থৈ বহু আশাৰে তাক কলেজলৈ পঠিয়াইছিল। কিন্তু .... হোষ্টেলত থোৱাৰ দুদিন পিছতেই সুদীপ্ত ক্ষত-বিক্ষত দেহ, বেজাৰ আৰু হতাশ মনেৰে ঘৰলৈ ঘুৰি গৈছিল। কিন্তু কিয়? কিয় .... ? হোষ্টেলত কেইজনমান সমাজৰ মুখা পিন্ধা ভদ্ৰৰ পুত্ৰই তাক ৰাতি চিনাকী লোৱাৰ চলেৰে শাৰীৰিক, মানসিক নিৰ্যাতন চলালে। বহুতো অশ্লীল ভাষাৰে তাক ব্যতিব্যস্ত কৰিলে।

জোতা, লাঠিৰে কোবালে, পকী বেৰত মুৰটো খুন্দিয়াই দিলে, চিগাৰেট জ্বলাই তাৰ নাকে - মুখে সুমুৱাই দিলে, ডিঙিত চেপিলে আদি বহুতো শাৰীৰিক অত্যাচাৰ চলাল। সিহঁতৰ ভগা পজাঁটি সেইদিনা গাৱলীয়া লোকেৰে ভৰি পৰিছিল। মাক-দেউতাক, ভনীয়েকহঁতে কান্দোনত গছৰ পাত সৰাইছিল। সুদীপ্তক চিকিৎসালত ভৰ্ত্তি কৰা হ'ল। ১৫ দিনৰ পিছত সি সুস্থ হ'ল। কিন্তু সি পুনৰ কলেজলৈ যাবলৈ শংকাবোধ কৰা হ'ল। সেইবাবে দেউতাকে গাঁৱৰ মানুহ এজনৰ পৰা টকা ধাৱলৈ আনি সুদীপ্তক আন এখন কলেজত ভৰ্ত্তি কৰাই দিলে।

আজি ১০ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখ। সুদীপ্ত আজি পুনৰ নতুন কলেজলৈ যাবলৈ সাঁজু হৈছে। তথাপিও তাৰ অন্তৰত ভয়ৰ ছাপ। কিজানি সি পুনৰ কলেজত ৰেগিংৰ সন্মুখিন হয়। সমাজৰ এই মাৰাত্মক ব্যাধিৰ অন্তপেলাব কোনে? এনেবোৰ প্ৰশ্নৰ দোমোজাত পৰি আকৌ কলেজলৈ যাবলৈ ওলাইছে।

"অ' দাদা; দাদা গাড়ী অহা নাই নেকি?' ডাঙৰ ভনীয়েক সবিতাৰ মাততহে তাৰ সম্বিত ঘুৰি আহিল। "অ', নাই অহা'। সি পিছলৈ নোচোৱাকৈয়ে কলে আৰু গাড়ীৰ বাবে পুনৰ অপেক্ষা কৰিবলৈ ধৰিলে .... ।

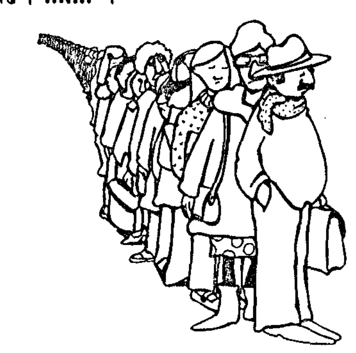

ঃঃ অনামিকা ঃঃ

দিলৰুৱা বেগম,
স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ।

পুৰণি গীতৰ কলি এটি বাজি উঠিল, মোৰ ৰূমমেট জনীৰ মোবাইল ফোনটোত। নীলা বুটামটো টিপি কলে, হেল্লো কোন? উত্তৰত কি কলে নুশুনিলো। মোৰ ৰূমমেটজনীয়ে মোবাইল ফোনটো মোৰ ফালে আগবঢ়াই দি মোৰ ফোন বুলি চকুৰে ইংগিত দিলে। মই হাতত ফোনটো লৈ হেল্লো কোন বুলি কলো।

আপুনি অনামিকাৰ বান্ধৱী নহয় জানো ?

ঃ ও , হয় ।

ঃ আপুনি ?

ঃ মই অনামিকাৰ বন্ধু। অনামিকা তাত আছে নে ?

ঃ নাই ।

ঃ ঘৰত গৈছে নেকি ?

ঃ ও, ঘৰত গৈছে ।

ঃ তাই বৰ্তমান ক'ত আছে, আপুনি জানেনে ?

ঃ নাই, নাজানো। (মই মাত্ৰ তাৰ উত্তৰবোৰ দি গলো)

ঃ যোৱাৰ সময়ত কিবা কৈ গৈছে নেকি ?

ঃ নাই কোৱা । কিন্তু ...... !

ঃ কিন্তু কি ?

হঠাৎ মনত পৰাত কলো, আপোনাৰ নামত তাই এখন চিঠি লিখি থৈ গৈছে। কৈছে যে যদি কোনোৱাই মোলৈ ফোন কৰে তেনেহলে চিঠিখন পঢ়া শুনাবা। আৰু কিবা ....।

ঃ নাই ।

ঃ তেনেহলে মোক চিঠিখন পঢ়াই শুনোৱা।

এক মিনিট ৰব বুলি কৈ মই মোৰ টেবিলৰ ওপৰত থকা ডায়েৰীখনৰ মাজৰ পৰা কাগজৰ টুকুৰা এটা উলিয়াই আনি পঢ়িবলৈ আৰম্ভ কৰিলো।

মৰমৰ ....

বহুত দিন হ'ল তোমাৰ পৰা একো খা-খবৰ পোৱা নাই । মোৰ কথা একেবাৰে পাহৰি গলানে ? মোৰ কিন্তু মনে নধৰে যে তুমি মোক পাহৰি যাবা। মই কিন্তু তোমাক অকনো পাহৰা নাই দেই। সিদিনা মই তোমাৰ এটা কথাত বৰ বেয়া পাইছিলো। তুমি যে মোক কৈছিলা, অনামিকা তুমি বাৰু মোৰ প্ৰেমত পৰিলা নেকি ? তুমি মোক ভাল পোৱা নেকি ? বুলি। সিদিনা সেই কথাষাৰ তুমি মোক এনেয়ে কৈছিলা নে সচাঁকৈয়েই কৈছিলা নাজানো। কিন্তু কথাষাৰ শুনাৰ পিছত মোৰ বৰ বেয়া লাগিছিল। খং উঠিছিল মোৰ তোমাৰ ওপৰত। তুমিতো ভালকৈয়ে জানা প্ৰেম সম্পৰ্কে মোৰ ধাৰণা কি ? মই তোমাক ভাল পাওঁ সঁচা, কিন্তু মই তোমাৰ প্ৰেমত পৰা নাই। কাৰণ তুমি যে মোৰ বন্ধু। বহুদিনৰ চিনাকী নহলেও আমাৰ দুয়োৰে সম্পৰ্কটো যে বন্ধুত্বৰ সম্পৰ্ক তাক তুমি ভালকৈয়ে জানা। প্ৰেম, বিষাদ, আৰু চকুলোৰ অৰ্থ কি তাক মই তোমাতকৈ বেছি ভালকৈয়ে জানো। গতিকে তুমি মোক ভুল নুবুজিবা। এই কেইদিনতে হয়তো মই বহুত ভুল কৰিছো, সেয়েহে ক্ষমাৰ অধিকাৰ তোমাৰ ওপৰতে এৰি দিছো। বৰ্তমান মই ইয়াত নাথাকো, গতিকে ফোন নকৰিবা। মায়াই যদি তোমাক চিঠিখন পঢ়ি শুনায় তেনেহলে তাইক ধন্যবাদ এটি দিবলৈ নাপাহৰিবা আকৌ।

মৰমেৰে —

"অনামিকা"

আবেলিৰ শেষ ৰহনে খিৰিকীৰ ফাঁকেৰে আহি পিঠিত লাগিছেহি, এজাক চেঁচা বতাহ আহি মোৰ চুলিখিনি স্পৰ্শ কৰি শৰীৰটোৰ গন্ধ লৈ কৰবালৈ গুচি গ'ল। দৃষ্টিনিক্ষেপ কৰিলো দূৰ আকাশখনলৈ, চিলা এখন বতাহত উৰিছে। দুটি চৰাইয়ে এনদৰে উৰি গৈ আছে যেন সিহঁত দুটাই প্ৰতিযোগিতাহে পাতিছে। চিঠিখন মই মুখস্থ পঢ়াৰ দৰে পঢ়ি শেষ কৰাত অনামিকাৰ বন্ধুজনে মোক ধন্যবাদ জনাই ফোনৰ সংযোগ বিচ্ছেদ কৰিলে। মই দূৰ আকাশখনলৈ চাই থাকিলো।

ৰাতিপুৱাৰ পৰাই মোৰ আজি কেনে বা লাগি আছে। কাৰো লগতেই কথা খিৰিকীৰ ফাঁকেৰে বাহিৰৰ প্ৰকৃতিখনকে চাই আছো। মই ধুবুৰীত এখন ছাত্ৰীনিবাসত থাকো। ঘৰ ধুবুৰী

জিলাৰ উত্তৰ দিশত এখন অনুন্নত গাঁওত। মোৰ ৰূমমেট লীলা। তাইৰ ঘৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ দক্ষিণ পাৰত অৱস্থিত। আগত মই, লীলা আৰু অনামিকা একেটা ৰূপতে আছিলো। বৰ্তমান অনামিকা নাই।

লীলাই দুকাপ চাহ লৈ আহি মোৰ সন্মুখত থৈ মোৰ হাতত চাহৰ কাপ এটা তুলি দি নিজেও একাপ তুলি ললে। হোষ্টেলৰ বাকী ছাত্ৰীবোৰেও চাহৰ কাপলৈ নিজৰ নিজৰ ৰূমত সোমাইছেহি। কেইজনীয়ে আকৌ চোতালত বহি কিবা কৈ কৈ হো হোৱাই হাঁহিছে। মোৰ বাহিৰে যেন হোষ্টেলৰ প্ৰত্যেকজনী আবাসীয়েই ব্যস্ত। লীলাই চাহৰ কাপত শেষ শোহা মাৰি পঢ়াৰ টেবুললৈ গ'ল। লীলাই কথা খুউব কম কয়, কিন্তু পঢ়ে বেছিকৈ। এইবাৰ তাই ৰাজনীতি বিজ্ঞানত অনাৰ্চ লৈ স্নাতকৰ প্ৰথম বাৰ্ষিকত পঢ়ি আছে। তাই অপ্ৰয়োজনীয় কথা বেছি নকয় যদিও কেতিয়াবা হোষ্টেলৰ বৈঠকত বা মেল মিটিঙত বহিলে দুই এটা ৰাজনীতি - অৰ্থনীতিৰ কথা কয়। মই হলে ৰাজনীতি অৰ্থনীতি আদিৰ কথা একো বুজি নাপাও। কিন্তু লেলিন, ল'কৰ প্ৰসংগত কিবা এটা ওলালে দুই এটা যুক্তি দাঙি নধৰাকৈ নাথাকো। পৰীৰ আকৌ ৰাজনীতিত অনাৰ্চ লৈ পঢ়াৰ বৰ সখ। পৰী মোৰ সৰু ভণ্টি স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষত পঢ়ে। দেউতাকৰ লগত তাই প্ৰায়েই ৰাজনীতিৰ কথা পাতে, বাতৰি কাকত পঢ়ি দেশৰ ক'ত কি হৈছে? ক'ত কিমানজন মৰিল, বোমা বিস্ফোৰণ, চুৰি ডকাইতি, চোনীয়াই কি কলে, মনমোহনে ক'ত কি সাহায্য আগবঢ়ালে ইত্যাদি ইত্যাদি। যেতিয়া মই তাইক কও যে কি ৰাজনীতিৰ কথা গোটেই দিনটোতে হাঁহৰ নিচিনাকৈ পেক পেক কৰি থাকা। তুমি নেতা হব ওলাইছা যেন পাও। তেতিয়া তাই খংত ওলোটাই মোক কয়, মই ৰাজনৈতিক নেতা হঁও যি হওঁ হওঁ ব্যস্ত হৈ থাকিবলৈ দিয়া। তুমি প্ৰকৃতি লৈ ব্যস্ত থাকা। খিৰিকী খুলি আকাশ চোৱা, নদীৰ পাৰত বহি চিন্তা কৰা, পাহাৰৰ দাঁতিত বহি কবিতা লিখালৈ। পৰী ঠিকেই কয়, কাৰণ, নদী পাহাৰ আকাশ হলে মোক আৰু একো নালাগে, খাবলৈ শুৱলৈও পাহৰি যাও।

এই প্ৰকৃতিখন মোৰ সৰুৰে পৰাই চিনাকী । তথাপিও এতিয়া কিবা নতুন যেন লাগে। প্ৰকৃতিখনৰ লগত মোক যেন কোনোৱাই নতুনকৈ পৰিচয় কৰাই দিছে। কোনে দিছে বাৰু, কোন সেইজন? সময়নে অনামিকা? হয় অনামিকাই। অনামিকাৰ এই প্ৰকৃতিখন বৰ প্ৰিয় আছিল। নৈৰ পাৰত বহিলে তাই পৃথিৱীৰ সকলো কথাই পাহৰি গৈছিল। তাই প্ৰয়েই ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰত গৈ বহিছিল। তাই মাজে মাজে উগ্ৰ প্ৰসাধন কৰি ৰূমৰ বাহিৰ যেতিয়া হৈছিল সুধিছিল অনা কলৈ যোৱা? উত্তৰত মোক কৈছিল নাজানো মায়া কলৈ যাম। হোষ্টেলখন মোৰ কেতিয়াবা কেতিয়াবা বন্দী কাৰাগাৰ যেন লাগে। সেয়েহে কৰবালৈ অলপ ——। কেইদিনমান এনেকৈ যোৱাৰ পিছত মোৰ সন্দেহ লাগিল যে তাই কলৈ যায়নো? সেয়েহে এদিন তাইৰ পিছ ললো, অৱশেষত দেখিলো তাই অকলে নিৰ্জন ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰত বহি নদীৰ লগত কথা পাতিছে, আকাশখনৰ লগত কথা কৈ কৈ হাঁহিছে। ওচৰত গৈ মাত লগালো, অনা তুমি ইয়ালৈ কিয় আহা? কিয় ? নদীৰ লগত কথাপাতিবলৈ, হাঁহিবলৈ, কান্দিবলৈ .....। 'অনা' এজনী ৰংঢালী ছোৱালী। অলপ কিবা কলেই হাঁহি ঢলি পৰে। হুলস্থূল, হাঁহি-ধেমালি কৰি তাই ভাল পায়। তাইক মই কেতিয়াও কান্দা দেখা নাই। হাঁহিলে মই তাইৰ চঁকুজুৰিৰ পিনে চাই থাকো। কিবা যেন অসহায়, নিঃস্ব ৰহস্য যেন লাগে। তাই হাঁহে ঠিকেই কিন্তু মই তাইক কেতিয়াও প্ৰাণ খুলি হঁহা দেখিবলৈ পোৱা নাই। দেখিলে এনে লাগে যেন তাই এটি অসহায় হৰিনীৰ দৰে বুকুত গভীৰ দুখৰ বোজা এটি লৈ ইফালে সিফালে অনাই বনাই ঘুৰি ফুৰিছে। তাইক যেন সহায় কৰোতা কোনো নাই। তাইৰ নিচেই ওচৰত গৈ বহিলো। মই কিবা কবলৈ মুখ খোলাৰ আগতেই তাই কলে জানা মায়া, কেতিয়াবা মোৰ বৰ অকলশৰীয়া যেন লাগে, বুকুখন খালী খালী লাগে কতো শান্তি নাপাও, সেয়েহে নদীৰ পাৰত আহি অকনমান বহো । নিৰ্জন নৈৰ পাৰ মোৰ প্ৰিয় ঠাই, পৰ্বত পাহাৰ আকাশ আদিৰ লগত কথা পাতি ভাল পাঁও। পক্ষী হৈ কৰাবলৈ গুচিযাবৰ বৰ মন যায়, পিছে পাৰো ক'ত ? মন যায় ফনিন্দ্ৰকুমাৰৰ অনুৰাধাৰ দেশলৈ নতুবা অন্য কোনো অচিন ঠাইত যাবলৈ। মঙ্গল গ্ৰহত গৈ অকলে বাস কৰিবলৈ মৰ মন যায় .... । তাই দীঘল হুমুনীয়াহ এটি কাঢ়ে।

তন্ময় হৈ মই অনামিকাৰ কথাবোৰেই ভাবি আছো। এদিন তাই কৰবাৰ পৰা আহি বেগটো দলিয়াই থৈ মোৰ বিচনাখনত বহি খিলখিলাই হাঁহি উঠিল, মই কাৰণ সোধাত তাই আৰু উচ্চস্বৰে হাঁহিবলৈ ধৰিলে। ময়ো আজি মই নতুন বন্ধু এজন পালো। সুধিলো ক'ত ও কলেজত, টিউচনত নে ৰাস্তাত ?

ধেৎ, মানুহ কেৱল কলেজ, টিউচন আৰু ৰাস্তাতহে বন্ধু পায় নেকি ?

ঃ তেনেহলে ক'ত ?

ঃ টেলিফোনত ?

ঃ টেলিফোনত ? কেনেকৈ ?

—— ঘটনাখিনি তাই মোক বিৱৰি ক'লে। লৰাজনৰ নাম 'অনু'। ঘৰ মালিগাঁওত। গুৱাহাটিত এখন হোষ্টেলত থাকে।

হয়তো আজি যিজন লৰাই ফোন কৰিছিল সেইজন

অনুৰেই। নাম সোধা নাছিলো যদিও অনুমান কৰিব পাৰিছো যে এইজন অনুৰেই। কাৰণ অনুৰ বাহিৰে তো অইন কোনো বন্ধুৰ কথা তাই কেতিয়াও কোৱা নাছিল আৰু মই জনাত তাইৰ কোনো বন্ধুও নাছিল।

টুং, টুং, টুং .... । ৰান্ধনী মাহীয়ে ঘণ্টা বজাই ৰাতিৰ আহাৰ খোৱাৰ সংকেত দিলে।

মায়া বল ভাত খাই আহো। লীলাৰ মাততহে মই বাস্তৱলৈ ঘুৰি আহিলো। ইমান সময় মই অনমিকাৰ কথাই ভাৱি আছিলো। বিছনাত বহি মাহেকীয়া আলোচনী এখনৰ ওপৰত অলপ চকু ফুৰাই কম্বলখন মেৰিয়াই লৈ শুই পৰিলো। কিতাপ পঢ়ি আছে। পঢ়াৰ মাজে কাৰোবাৰ লগত ফোনত কথা পাতি হাঁহিছে। মহ এটাই কানৰ কাষত আহি পুন পুনাই আমনি কৰিব ধৰিলে। সেয়েহে আঠুৰাখন মেলি লৈ আকৌ শুই পৰিলো।

অনামিকা এতিয়া ক'ত আছে আৰু ? ঘৰত নে কোনোবা হোষ্টেলত ? মঙ্গল গ্ৰহত নে, কোনোবা অচিন দেশত ? ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰত নে, অনুৰাধাৰ দেশত ? তাইৰ প্ৰকৃত পৰিচয় আচলতে মইয়ো নাজানো । হঠাৎ এদিন হোষ্টেলৰ পৰা ঘৰলৈ গ'ল। সি গ'ল আৰু গ'ল । আজিলৈকে ঘুৰি নাহিল। হোষ্টেলত যি কেইদিন একেলগে আছিলো তাইৰ লগত বহু কথাই পাতিছো, কিন্তু তাইৰ ঘৰ ক'ত ? দেউতাৰ নাম কি ? কি কৰে ? বা ভনী কেইজনী ? আদিৰ বিষয়ে মই কোনো প্ৰশ্নই কৰা নাছিলো। তাইৰ পৰিচয় নুসুধি আঁচলতে মইয়ে ভুল কৰিছো। আচলতে কি জানে, মই তেনেধৰণৰ বিষয়ত কোনো কথাই আলোচনা কৰা নাছিলো তাইৰ লগত।

অনা তুমি ক'ত আছা নো ? তোমাৰ কথা মোৰ বাৰেকৈয়ে মনত পৰি থাকে। তোমাৰ বাৰু মোলৈ মনত নপৰেনে ? তোমাক বাৰু আৰু কেতিয়াবা লগ পামনে ? মাজে মাজে বতাহত মই তোমাৰ গাৰ গন্ধ পাওঁ, তোমাৰ সুৰ শুনিবলৈ পাও ? অনামিকা তুমি দেখোন মোৰ কাৰণে সঁচাকৈয়ে অনামিকা হৈয়ে ৰলা। অনা হয়তো তুমি এই বিশাল পৃথিৱীখনৰ একোনত মোৰ অজানিতে কৰবাত লুকাই আছা। যিয়ে নহওক, তুমি যতে থাকা সুখেৰেই থাকিবা এয়ে মই কামনা কৰো হৃদয়ৰ পৰা।

আপোনালোকৰ বাৰু মোৰ এই কল্পনাৰ অনামিকা জনীৰ বিষয়ে জানিবলৈ নাযায়নে ? নিশ্চয় যায়। গতিকে আপোনালোকে যদি তাইক কৰবাত কেতিয়াবা লগ পায় তেনেহলে অনুগ্ৰহ কৰি মোক জনাবচোন। মই গভীৰ টোপনিত মগ্ন হৈ পৰিলো।

বিঃ দ্ৰঃ - লক্ষ্যধৰ চৌধুৰীৰ "*সঁচা কথা সাহসেৰে লিখিব আৰু কব পৰাটোৱেই আজিৰ যুগৰ শ্ৰেষ্ঠ সাহিত্য*"। - উক্তিটোৰ আধাৰত উক্ত গল্পটো লিখিছো। ভুল হলে ক্ষমা কৰিব।

সেইসমাজ সেৱক

শৰিফুল ইছলাম সেখ,
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ,
ৰামনীমপাৰা, হাতীধুৰা।

বীনা, ৰহিম আৰু কেইজন একেখন অফিচৰ কৰ্মচাৰী। ৰহিম অলপতে চাকৰিত সোমাল। নতুনকৈ চহৰত অহা - সকলো কৰ্মচাৰী বৃন্দই অচিনাকি। বাকী কৰ্মচাৰী বৃন্দই বীনাক এক অৱহেলাৰ দৃষ্টিত দেখে। বীনাক ঠাট্টা কৰিবলৈ ৰহিমক বাকী কৰ্মচাৰী বৃন্দই ফুচুলাই দিয়ে। কিন্তু ৰহিম সম্ভ্ৰান্ত আৰু সভ্য পৰিয়ালৰ ল'ৰা। ঠাট্টাৰ বিনিময়ত বীনাক ভালদৰে লক্ষ্য কৰিব লগীয়াত হ'ল --

বীনাই কোনো ধৰণৰ বন্ধু বান্ধৱৰ লগত ৰেষ্টুৰেণ্ট, পাৰ্ক আনকি অফিচত হাঁহি তামছা কৰা দেখা নাযায়। ৰহিম বীনাৰ লগত বন্ধুত্ব স্থাপন কৰিলে। কৰ্মচাৰী বৃন্দই ৰহিমক কেৰাহী বিদ্ৰূপত অৱহেলা কৰি সুধিলে যে বীনা সহজলভ্য তাক অলপৰ বিনিময়ত অনেক কিছু পাৰি তাকে চলি আছে নেকি ? ৰহিম একো বুজি নাপালে।

ৰহিমে মনে মনে বীনাক পাব বিচাৰিছে আৰু বীনাই কিয় অকলশৰীয়াকৈ থাকে মনত কিহৰ বেদনা তাক জানিব বিচাৰিলে। কিন্তু বীনাই বিভিন্ন ওজৰ আপত্তি দেখাই কেতিয়াবা অন্য প্ৰসংগত গৈ ৰহিমৰ পৰা আতৰি যায়। কিন্তু বহুদিনৰ প্ৰত্যাশাত এবাৰ বাধ্য হৈ বীনাই কবলগীয়া হ'ল।

মই শ্ৰীমতী বীনা যেতিয়া স্নাতক মহলাৰ চুৰান্ত বৰ্ষত পঢ়ি আছিলো। পৰিয়ালটো বেছভালেই চলে। দেউতাক হৰেন্দই কৃষিকাৰ্য্য কৰি পৰিয়াল চলাইছিল। দেউতাৰ মাজে সময়ে জ্বৰ আছিল, ওচৰৰ ঔষধৰ দোকানৰ পৰা ঔষধ খালে জ্বৰ আৰোগ্য হৈছিল। মই পঢ়া শুনাত বেছভাল আছিলো, মোৰ বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ আহে বৰ্তমান সমাজকৰ্মী - বলেন্দ্ৰৰ পৰা আৰু তেতিয়া তাৰ চাকৰিৰ বাবে ৫০,০০০/- দিব লাগে কিন্তু এজন সাধাৰণ কৃষকৰ বাবে তাক টকাখিনি দিয়া অসম্ভৱ বাবে বিয়া নহ'ল। দেউতাকৰ ৰোগ বেছি হোৱাত উপযুক্ত চিকিৎসাৰ অভাৱত দেউতাকৰ করুণ মৃত্যু হ'ল। ইপিনে মই স্নাতক মহলাত উত্তীৰ্ণ হলোঁ। ঘৰত অভাৱ অনাটন, মাক আৰু তিনি ভাই - ভনী ঘৰত চুলা জ্বলা নোহোৱা হ'ল। মাকে ই ঘৰ সি ঘৰত কাম কৰিও পৰিয়াল চলাব নোৱাৰা হ'ল। মইও চাকৰি বিচাৰি ফুৰিব ধৰিলো। বানিজ্যিক শাখা স্নাতক হৈও চাকৰি নোপোৱা হলো। গাঁওলীয়া মহাজনৰ পৰা উচ্চহাৰত সুদিলৈ খাব ধৰিলো আৰু পৰিয়াল চলালো। ঋণ পৰিশোধৰ ক্ষমতা নাই মহাজনৰ আৰ্থিক চাপত অস্থিৰ হৈ বজাৰৰ ভাড়া দোকানটো বিক্ৰী দিবলৈ বাধ্য হলো। তথাপিতো অভাৱ নেৰিলে। হঠাৎ এই বেংকৰ এটা পদ খালি হলে মই চাকৰীৰ বাবে আবেদন কৰো, কিন্তু নিযুক্তি পত্ৰ নাপাও অনেক ডাঙৰ মানুহ ধৰিলো, তবু চাকৰি নহয়। আনকি বাৰীভেটি বাদ দি সকলো জমি বিক্ৰীৰ বাবদ টকা যাচিলো তাকো গ্ৰহণ নকৰিলে। কিন্তু যোতকৈ বেছি টকা দিয়া মানুহ আছিল। মই মোৰ চাকৰিৰ বাবে ওচৰৰ ৰাজনীতিবিদ এজনৰ হাত ধৰিলো আৰু লগতে টকা দি মোৰ চাকৰি বিচাৰিলো, কিয়নো তেওঁৰ বৰ ডাঙৰ, যন্ত্ৰীৰ খাচ আৰু নিজৰ মানুহ। কিন্তু সেই ৰাজনীতিবিদ জনে টকা খিনি লোৱাৰ উপৰিও মোৰ পৰা এক ৰাত্ৰিৰ দেহ বিচাৰিলে। মই কিং কৰ্তব্য বিমুৰ হৈ তেওঁৰ প্ৰস্তাৱত মান্তি হলো। এই কথাটো হয়তো কেনেবাকৈ সহকাৰী সকলো জানি পালে তাৰ বাবে মই সমাজৰ পৰা এনে স্থান পালো।

এতিয়া কোৱাচোন ৰহিম মোক সমাজৰ পৰা পৃথক কৰাৰ বাবে দায়ী কোনে হব ? সেই দৰিদ্ৰতা, অভাৱ, অনাটন নে, সহকৰ্মী সকল নে, সেই সমাজ সেৱক ৰাজনীতিবিদ ?

সময় আৰু প্ৰেম

হেদায়ত উল্লা আহমেদ,
বি, এ, দ্বিতীয় বৰ্ষ।

মাউথ অৰ্গেনটো বজাইছে, ছিগাৰেট খাইছে, এনেই গান গাইছে। আজি তিনিদিন ধৰি সি তাৰ কোঠাটোত নিজকে অৱৰুদ্ধ কৰি ৰাখিছে।

ঃ ৰাহুল, তই এনেদৰে বুৰ্বকৰদৰে নাথাকিবিচোন। শুন, মই কওঁ যে, আজি ভেলেনটাইন ডে অৰ্থাৎ চৈধ্য ফেব্ৰুৱাৰী। আজিয়েই এই ৰুনাক কৈ দে তই যে তাইক ভাল পাৱ। সময়ৰ মূল্য নুবুজিলে জীৱনত উন্নতিতো কৰিব নোৱাৰিবিয়েই, প্ৰেমো কৰিব নোৱাৰিবি।

এয়া ৰাহুলৰ বন্ধু ৰাজুৰ কথা। ঠিকেই, সি ভাৱিলে ৰুনা, যাকে সি ভাল পায় তাইৰ আগত সি আজি প্ৰেমৰ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়াব। সি নিজকে প্ৰস্তুত কৰি ল'লে। পোনতে এটা ফোন কৰা যাওঁক।

ঃ হেল্ল' ৰুনা আছেনে ? ৰুনাৰ ভায়েক যদুয়ে ফোনটো ধৰিছে।

ঃ আছে ! ও, এক মিনিট ।

ঃ হেল্ল' ৰুনা আজি বাৰু মই তোমাক অলপ সময়ৰ বাবে লগ পাব পাৰিমনে ?

ঃ কিয় ৰাহুল দা ?

হে প্ৰভু, কিয়টোৰ উত্তৰ মই এতিয়া দিওঁ কেনেকৈ ?

ঃ ৰাহুল দা, ঠিক আছে বাৰু সন্ধ্যা আমাৰ ঘৰলৈ আহিবা। দুয়ো কথা পাতিম।

ঃ থৈছো, ৰাহুল দা।

ৰুনা যে ৰাস্তা, পাৰ্ক, ৰেস্তোৰাঁ আদিত কথা পাতি ভাল নাপায় সেয়া সি ভালদৰে জানে। ৰুনা তাৰ মাহীয়েকৰ ছোৱালী বীনাৰ সৈতে একেলগে পঢ়ে। দয়ো এইবাৰ ডিগ্ৰী ফাইনেল পৰীক্ষা দিছে। সি সেয়েহে কিছু পৰিমানে হলেও কায়দা কৰি বীনাৰ পৰা ৰুনাৰ অভিৰুচি সম্বন্ধে জানে। অৱশ্য বীনা গম নাপায়। সি যে মনে মনে তাইক ভাল পায়।

অৱশেষত সি ৰুনাৰ ঘৰ পালে। সি বৰ ভাল ল'ৰা। এম. এ. পাচ কৰি আইন ফাইনেল পৰীক্ষা দিছে। কিন্তু আজিলৈ কাকো প্ৰেমৰ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়োৱা নাই। তাৰ ভয় লাগিল। তথাপি, দিও নিদিও কৈ কলিং বেলটো সি টিপিলে।

ঃ ৰুনা আছে নে বৰমা ?

ৰুনাৰ মাকেই প্ৰথমে দুৱাৰ খুলি দিলে ।

ঃ আহা ৰাহুল, বহা। ঘৰত সকলোৱে ভালনে ?

ঃ মই ৰুনাক মাতি দিছো ৰ'বা।

ৰুনা আহিল ।

ঃ ভালনে তোমাৰ ৰুনা ?

ঃ ও - তাইৰ চমু উত্তৰ কিবা ক'বা নেকি ৰাহুল দা ? কি আচৰিত কথা! কি জানা? আজি নিশা মই তোমালৈ ফোন কৰা কথা আছিল। কিন্তু তাৰ আগতে তোমাৰ ফোন আৰু তুমি আহি পোৱাত মোৰ সুবিধা হ'ল।

ঃ তোমাক মই কেইটিমান কথা ক'ব বিচাৰো।

ঃ কোৱা ৰুনা।

ঃ মই এজন ল'ৰাক আজি বহুদিন ধৰি ভাল পাই আহিছো। কিন্তু, বৰ দুখৰ বিষয় কি জানা? মোৰ প্ৰেম এক পক্ষীয় কাৰণ মই যে ল'ৰাজনক মন প্ৰাণ ভৰি ভাল পাওঁ সেই কথা তেওঁ নাজানে। ক'ত নিশা তেওঁৰ ভাৱনাত পৰা কৰিছো তেওঁ হয়তো নুবুজে। ৰাহুলৰ অন্তৰখনে আৰ্তনাদ কৰি উঠিল :

হে প্ৰভু, ইমান দিন সি যাক নিজৰ বুলি ভাবিছিল তেওঁ আনৰ প্ৰেমত .... ।

ঃ ৰাহুল দা, তাৰ পিছত কি হ'ল জানা? মই যেতিয়া প্ৰথমে কলেজত ভৰ্ত্তি হৈছিলো তেতিয়া দেউতাই কৈছিল, "মোৰ যি জন ল'ৰা পছন্দ হ'ব সেৱা তেৰোঁ পছন্দ কৰিব"। মাথো কলেজৰ নামত অথবা প্ৰেমত মচগুল হৈ থাকিল তেওঁ মনত আঘাত পাব। কাৰণ, তেওঁ মোক বৰ মৰম কৰে। গতিকে ডিগ্ৰী ফাইনেল পৰীক্ষা শেষ কৰি মই এদিন সাহস অকণমান গোটাই দেউতাক ক'লো মোৰ প্ৰেমাষ্পদৰ বিষয়ে। দেউতাই বেয়া নাপালে, নাইবা মোক মাৰ ধৰো নকৰিলে। প্ৰস্তাৱটো নাকচ কৰিলে।

এতিয়া ৰাহুলে স্বস্তিৰ নিশ্বাস পেলালে, আৰু ভাবিলে সি তাৰ মনৰ কথা ৰুনাক এতিয়া জনাব পাৰিব।

ঃ ৰুনা, বেয়া নাপাবা — ল'ৰাজন বাৰু কোন আছিল?

ঃ ধুনীয়া প্ৰশ্ন ৰাহুল দা। তেওঁ অন্য কোনো নহয় — তুমি।

ঃ কি? স্ফুতিত সি আকাশতেই উৰিব নে পাতালতেই লুকাব তৎ নাপালে। যিজনী ছোৱালীৰ ভাৱনাত সি প্ৰত্যেকটি

কবিতা লিখিছে, দিন-ৰাতি তাইৰ প্ৰতিছবি অন্তৰত কঢ়িয়াইছো অথচ তায়েই তাক ভাল পায় সি নাজানে। ৰুনা তু মি মোক ক্ষমা কৰিবা। মই তোমাক আজি কিমান দিন ধৰি ভাল পাওঁ, ভাল পাই আহিছো সেয়া তুমি নুবুজিবা। মই নাজানো তুমি যে মোক ভাল পোৱা বুলি। সেইদিনা দেউতায়ে মোক কৈছিল ৰাহুল তোলৈ মই ছোৱালী এজনী চাইছো বুলি। কিন্তু বিশ্বাস কৰা তোমাক ভাল পোৱাৰ চিন্তাত অন্যৰ সৈতে বিয়াৰ কথা শুনি মোৰ খং উঠিছিল। মই সপোনতো ভবা নাছিলো দেউতায়ে ঠিক কৰাজনী তুমি বুলি। বাৰু যি হল, হল আৰু এতিয়াতো আমি আমাৰ দেউতাহঁতৰ সন্মতি মৰ্মে বিয়াত বহিব পাৰিম, আৰম্ভ কৰিব পাৰিম নৱজীৱন।

ঃ নহয়, ৰাহুল দাদা, জীৱন ইমান সহজ হ'লে কথাই নাছিল। দেউতাই যিদিনা গম পালে তুমি বিয়াৰ বাবে ৰাজী নহয় তেওঁ আৰু মায়ে মোৰ বাবে তেওঁলোকৰ পছন্দৰ ল'ৰা চাইছে। কাইলৈ মোৰ বিয়াৰ তাৰিখ ঠিক কৰা হ'ব। প্ৰেমতো দৰা- কইনাৰ খেল নহয় মন গ'লেই দলিয়াই দিবা। মা-হঁতে তেওঁলোকক কথা দিছে। অনিচ্ছা স্বত্বেও মই এই বিয়াত সন্মতি দিলো। কাৰণ মই নিৰুপায়।

ৰাহুলৰ ক'বলৈ ভাষা নাছিল। অনবৰতে মুখত বিৰিঙি থকা হাঁহিটোও ক'ৰবাত হেৰাই গৈছিল। দেউতাকে ঠিক কৰা ছোৱালীজনী ৰুনা বুলি যদি সি জানিলে হেঁতেন। সি যদি আগতেই ৰুনাক তাৰ মনৰ কথা ক'লহেঁতেন কিন্তু, এতিয়া বহুত পলম হৈ গ'ল। ঠিকেই, সময়ৰ মূল্য, সময়ত দিব লাগে। নহলে জীৱনত প্ৰেম ব্যৰ্থ হোৱাৰ সম্ভাৱনা থাকে। ৰাহুল উভতি আহিল যোৱা পথেৰে এখন উকা হৃদয়েৰে ।

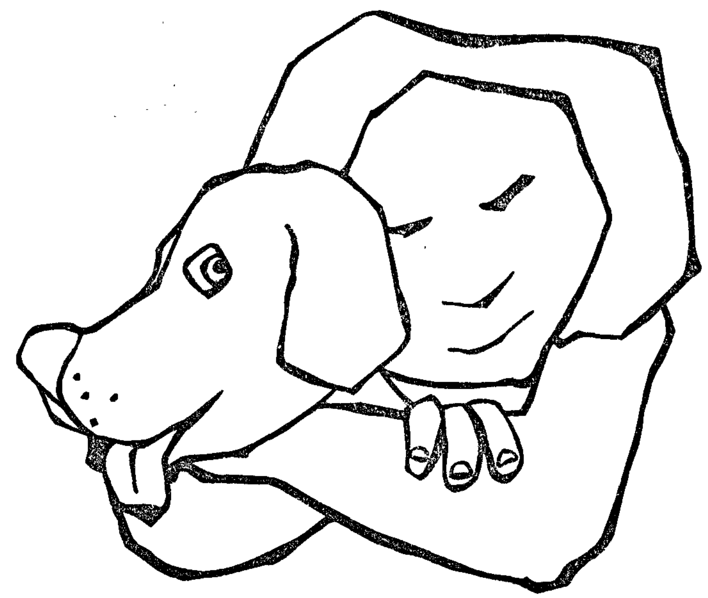

বিশ্বৰ সৰ্ববৃহৎ অভিশপ্ত জাহাজ টাইটানিক

ছাইফুল ইছলাম ভূঞা,
উঃ মাঃ প্ৰথম বৰ্ষ (বিঃ শাঃ)।

ইতিহাসৰ পাতত সিচঁৰতি হৈ থকা বিভিন্ন চমক প্ৰদ আৰু দুখজনক ঘটনাৱলীৰ ভিতৰত বিশ্বৰ সৰ্ববৃহৎ জাহাজ টাইটানিকৰ চিৰস্মৰণীয় আৰু অবাঞ্চিত ধ্বংস লীলাই মানুহৰ অন্তৰত শিহৰণ জগাই তোলে। নানা জনশ্ৰুতি আৰু কিম্বদন্তিমূলক এই বাস্তৱ কাহিনীৰ আধাৰত বিখ্যাত কথাছবি পৰিচালক জেমচ কেমেৰুনে নিৰ্মাণ কৰি উলিয়াইছে, বিশ্ববিখ্যাত আৰু ৰোমাঞ্চকৰ কথাছবি 'টাইটনিক'।

'টাইটনিক' আছিল ৭৫ লাখ ডলাৰ খৰচ কৰি আয়াৰলেণ্ডৰ 'হেৰল্ড এণ্ড উলফ' কোম্পানীৰ নিৰ্মাণ সংস্থা 'হোৱাইট ষ্টাৰ লাইনৰ' দ্বাৰা নিৰ্মিত ৪৬,০০০০/- মেট্ৰিকটন ওজনৰ আৰু ২৭৫ মিটাৰ দৈৰ্ঘ্য, ৩৫ মিটাৰ প্ৰস্থ বিশিষ্ট বিশ্বৰ সৰ্ববৃহৎ নৌ জাহাজ। মহাসাগৰৰ বুকুত যিকোনো অৱস্থাত ডুব নোযোৱাকৈ ৰাখিবলৈ নিৰ্মাতা সকলে ১৬ টা এয়াৰ ছেম্বাৰ (Air Chamber) সংযোজন কৰি সগৌৰৱে ঘোষণা কৰিছিল যে কোনো পানী সোমালেও ইয়াৰ প্লাৱিতা নষ্ট নহয়। তাৰোপৰি বিশাল তথা অতুলনীয় হোৱা বাবে 'টাইটনিক'ৰ বিজ্ঞাপনত জাহাজখনৰ বিষয়ে কোম্পানীটোৱে উল্লেখ কৰিছিল এইবুলি, 'The biggest ever creation of man...........' এই উচ্চকাঙ্খাই 'টাইটানিক'ৰ দুৰ্ঘটনাৰ অন্যতম কাৰণ বুলি বহুতো বুৰঞ্জীবিধে কব খোজে।

এই অভুত পূৰ্ব প্ৰযুক্তি বিদ্যাৰে নিৰ্মাণ কৰি উলিওৱা এই বহুচৰ্চিত জাহাজ 'টাইটানিক' ৩,২০০ জন যাত্ৰী ইয়াৰ বুকুত লৈ ১৯১২ চনৰ এপ্ৰিলৰ ১০ তাৰিখে ইংলেণ্ডৰ চাউদাম্পটন নৌ বন্দৰৰ পৰা আমেৰিকাৰ নিউইয়ৰ্ক বন্দৰ অভিমুখে যাত্ৰা আৰম্ভ কৰিছিল। অভ্যন্ত বিলাস বহুল আৰু অভিজাত লোকৰ বাবে নিৰ্মিত প্ৰথম শ্ৰেণীৰ যাত্ৰীসকলৰ পৰা গাইপতি ৩,১০০ ডলাৰ মূল্যৰ বিনিময়ত ভ্ৰমনৰ সুবিধা প্ৰদান কৰা এই 'টাইটানিক'ৰ গতিবেগ আছিল ঘণ্টাত ২২ নট (১ নট = ১,৮৫২ কিঃ মিঃ) যাত্ৰাৰ শুভাৰম্ভ কৰাৰ প্ৰথম চাৰিদিন ই নিৰাপদেই অগ্ৰসৰ হৈছিল, যদিও ১৪ এপ্ৰিল তাৰিখে নিশা ১১ বাজি ৪০ মিনিটত ২৩ গতিবেগেৰে গৈ বৰফৰ পাহাৰ ৰূপী আইচবাৰ্গত খুন্দা মাৰি দুৰ্ঘটনাত পতিত হৈছিল আৰু নিশা ২ বাজি ২০ মিনিটত আটলাণ্টিক মহাসাগৰৰ বুকুত জাহ গৈছিল।

'টাইটানিক' দুৰ্ঘটনাত পতিত হোৱাৰ পিছত জাহাজখনৰ কেপ্টেইন সকলৰ তৰফৰ পৰা বিপদ সংকেত দি চাৰিওফালে বেতাৰ বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল, কিন্তু দুভাগ্য বশতঃ 'টাইটানিক'ৰ পৰা ১৬ কিঃ মিঃ আতৰত থকা 'কাৰ্লি ফোৰ্ণিয়াছ' নামৰ জাহাজখনৰ ৰাৰলেছ অপাৰেটৰ জনে সেই অভিশপ্ত মাজনিশা ৰাৰলেছ যন্ত্ৰটো বন্ধ কৰি টোপনি যোৱাৰ ফলত টাইটানিকৰ' পৰা সাহায্য বিচাৰি পঠোৱা আবেদনৰ কথা ওচৰতে থাকি কোনেও গম নাপালে। আনহাতে 'টাইটানিকৰ ওচৰে-পাজৰে সেই অভিশপ্ত মাজ নিশা কোনো জাহাজ নাছিল। ইয়াৰ বিপৰীতে ১৫০ মাইল ওচৰৰ 'কাৰ্পা বিয়াৰ নামৰ জাহাজখনে 'টাইটানিক' দুৰ্ঘটনাৰ বতৰি পাই যাত্ৰী সকলক ৰক্ষা কৰিবলৈ অভয় প্ৰদান কৰি যাত্ৰা কৰিছিল যদিও 'টাইটানিক' সম্পূৰ্ণ জাহ যোৱাৰ তিনিঘণ্টাৰ পিছতহে তাত উপস্থিত হৈছিলগৈ।

এই টাইটানিকত যাত্ৰা কৰা ৩,২০০ জন যাত্ৰীৰ ভিতৰত ১,৬৮৭ জনক লাইফ বোটৰ সহায়ত জীৱন ৰক্ষা কৰিব পৰা গৈছিল, যদিও ১,৫১৩ জন দুৰ্ভগীয়া যাত্ৰীৰে সৈতে 'টাইটানিকে' মহাসাগৰৰ ১৩,০০০ ফুট গভীৰ তলত শোকাবহভাৱে নিমজ্জিত হ'ল।

এই ঘটনাৰ আঁত ধৰি বিভিন্ন জ্ঞান পিপাসু ডুবাৰুৱে ভগ্নবশেষ বিচাৰি আটলাণ্টিক মহাসাগৰৰ অটল বুকুত বিভিন্ন সময়ত অনুসন্ধান অব্যাহত ৰাখিছে বুলি কোনো কোনো সংবাদ পত্ৰত পোৱা যায়। শেহতীয়া ভাৱে দূৰদৰ্শনৰ পৰ্দাত ইয়াৰ ভগ্নাৱশেষ বিচাৰি পোৱাৰ আলোকচিত্ৰ প্ৰদৰ্শন কৰা দেখা গৈছে।

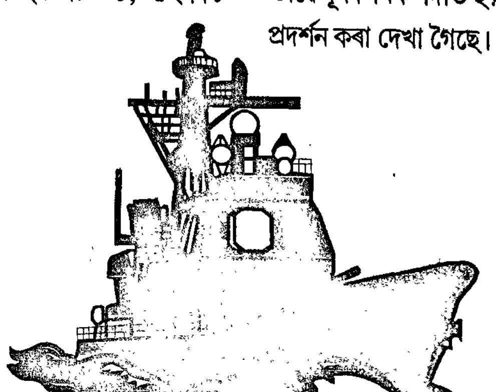

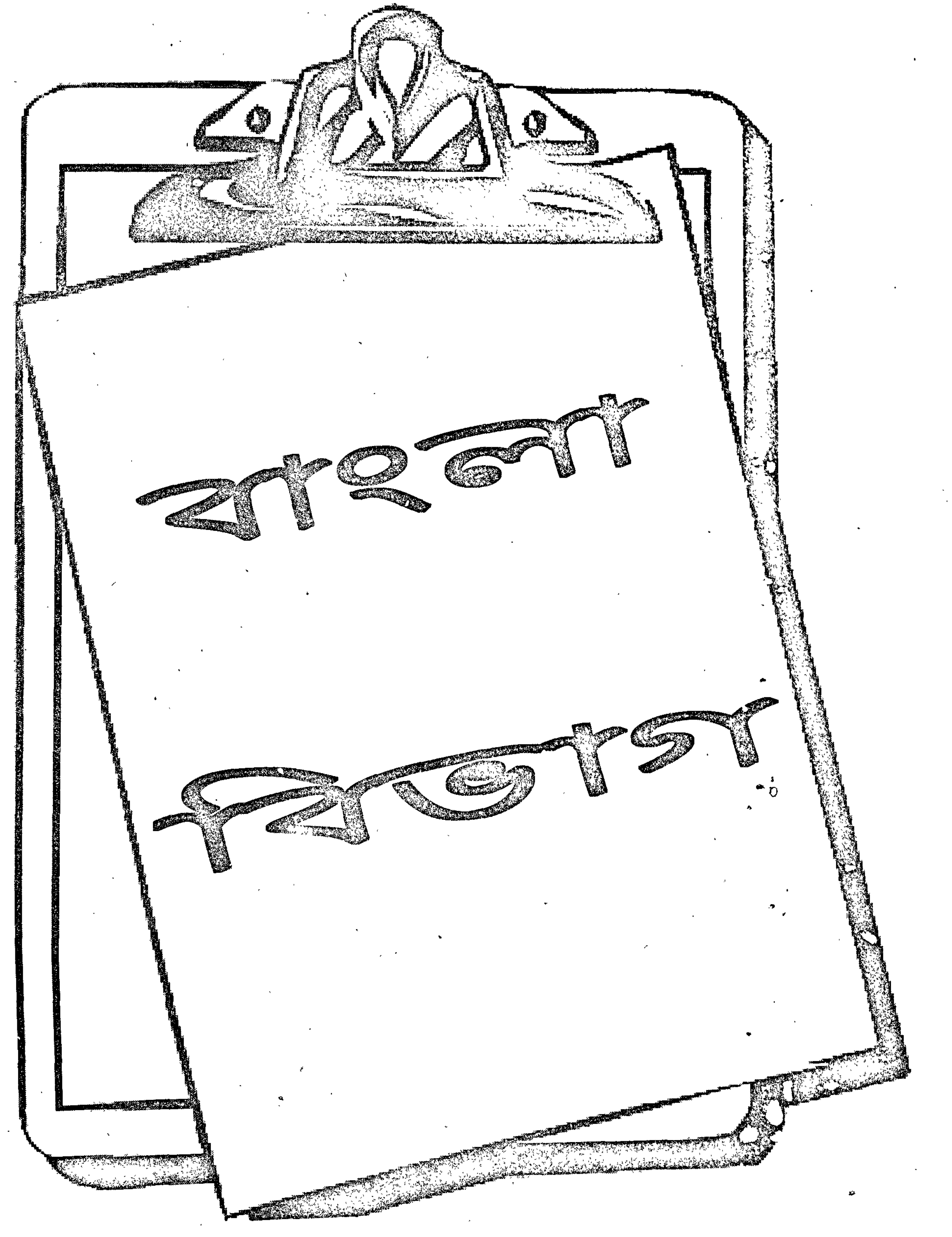

অন্তহীন

চন্দ্রাণী চক্রবর্তী
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ

সময়ের ঢেউয়ে ভেসে এসে
দুটি নয়নের সংগে
হঠাৎ পরিচয় হয়ে
অপরিচিতের মতো
আজকে তুমি আর আমি।
জীবনের দৈনন্দিন ব্যস্ততাও
ম্লান করতে পারেনি
আমার বুকের শূণ্যতা - - -
ক'ত দিন হ'ল
হৃদয়ের থেকে সরে যাওয়ার,
এখনো আছে সজীব
তোমার সান্নিধ্যের প্রতিটি মূহুর্ত্ত।
তুমি নিশ্চয় জানোনা
আমার কাটানো
নিঃসংগ বিকেলের কথা,
তোমার প্রতি থাকা
আমার অন্তহীন প্রেমের কথা।
এখন প্রতি মূহুর্ত্তে
প্রার্থনা রত তোমার জন্যে,
তুমি সুখী হও
তোমার নতুন ঠিকানাতে,
অবিরত নতুন যাত্রাতে।

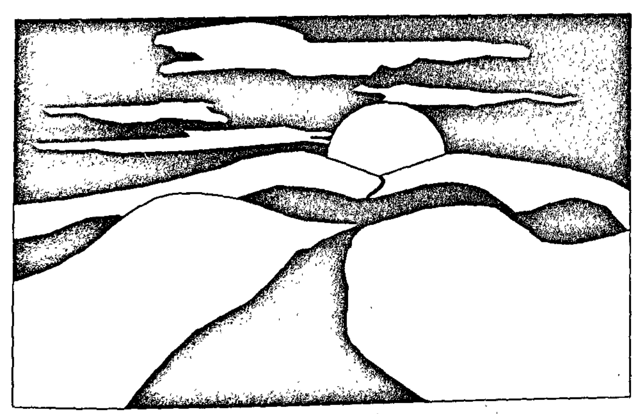

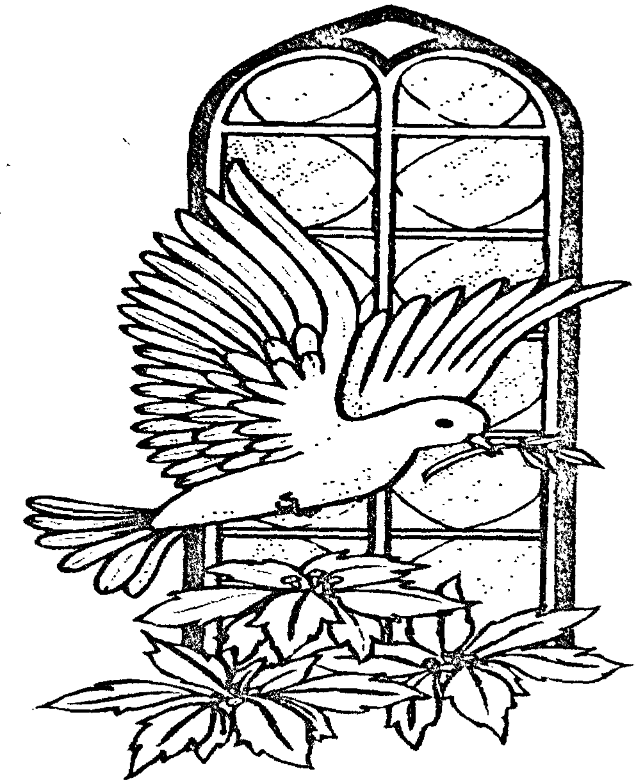

নিষ্ঠুর প্রিয়া

মাহমুদুল হক (মুন)
উ.মা. দ্বিতীয় বর্ষ (কলা)

(১)

হে নিষ্ঠুর প্রিয়া
কি ছিলো আমার অপরাধ
করতে পারোনি ক্ষমা আমায়
করে গেলে শুধু আঘাত।

(২)

চলে গেলে নিষ্ঠুর প্রিয়া
সুখে থাকবে কি? তুমি,
কলংকের বোঝা মাথায় নিয়ে
বন-জংগলে ঘুরি আমি।

(৩)

তোমাকে আমি ভালবাসতাম
কতো যে ছিলো স্বপ্ন,
তোমার কথা ভেবে ভেবে
হয়ে গেতাম আমি মগ্ন।

নিঝুম রাত

লুতফর রহমান
স্নাতক প্রথম বর্ষ

নিঝুম রাতে একা বসে,
গল্প করেছিলাম চাঁদের সাথে,
চোখে চোখ রেখে,
তুলে দিয়েছিলাম সমস্ত সুখ তার হাতে।

নিঃস্তব্ধ সেই মধুর রাতে,
করেছিলাম মনের আদান-প্রদান,
অবাক চোখে নিরব হয়ে
প্রেমের রশ্মি করেছিলো দান।

সেই রশ্মির পরশে আলোকিত হয়েছে জীবন
ডুবে গিয়েছিলাম প্রেমের মধুর আলাপনে
সেই নিঝুম রাতের ভাগ্যবান আমি
এমন সুখ আসেকি সবার জীবনে?

নীল আকাশের সেই লক্ষ তারা,
জানালো স্বাগমত আমায়,
লজ্জায় মুখ ঢেকে,

হঠাৎ কালো মেঘের আবরণে,
ঢেকে গেলো তার মুখটা
দুজনার প্রেমের এখানেই সমাপ্তি,
আজো অপেক্ষায় আছে বেদনাভরা বুকটা।

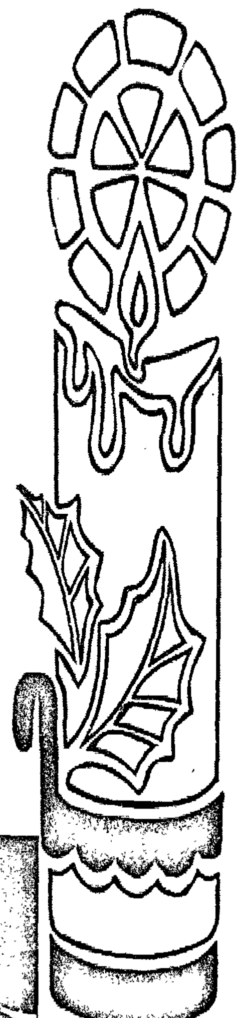

তখন—ও

সুব্রত পাল
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ (কলা)

আমি তখনও তোমার কাছে আসব,
যেদিন তোমাকে কেউ ভাল বাসবে না।।
আমি তখনও তোমার হয়ে থাকবো,
যখন তোমার কাছে আর কেউ আসবে না।।
আমি তখনও সুখের বাণী ঝরাব,
যখন তোমার মনে আর আনন্দ থাকবে না।।
আমি তখনও তোমাকে ভালবাসব,
যখন তোমায় কাছে আর কেউ ডাকবে না।।
আমি তখনও তোমায় মনে রাখব,
যখন এবেশ আর আমার থাকবে না।।
আমি তখনও অবলম্বন হয়ে থাকব,
যখন তোমার পাশে আর কেউ থাকবে না।।
আমি তখনও তোমার বাসা বাঁধব,
যখন তোমার আশ্রয় থাকবে না।।
আমি তখনও তোমার প্রেমে ডুবব,
যখন তুমি আমাকে চিনবে না।।

মাতৃবন্দনা

নীপা আচার্য্য
স্নাতক তৃতীয় বর্ষ (কলা)

তুমি কে নারী?
ও শ্যামাঙ্গী নারী।
মাতৃ স্বরূপানী তুমি ওগো।
মোদের সকলকেই তুমি ভালোবাসো।
তোমার নয়নের এই স্বচ্ছ ভালোবাসা।
দিয়েছে তার অফুরাণ আলোছায়া।
লোকে বলে নিষ্ঠুর তুমি
আমি বলি ভবে আসার তরী।
তুমি যে সর্বংসহা
সর্বকালের অন্বেষণা।
দেখেছি জগতের আলোক মোড়া তোমারই তরে।
ধরেছ বক্ষে তুমি, সকলেরে আপন করে।
ভরিয়েছ পৃথিবী তোমারই ভালবাসায়
তাইতো আমি ভালবাসি আজও তোমায়।
তুমি মা শস্য-শ্যামলা,
জগতের রাণী।
তুমি যে সকলেরই মা
মোরা সকলেই তা মানি।

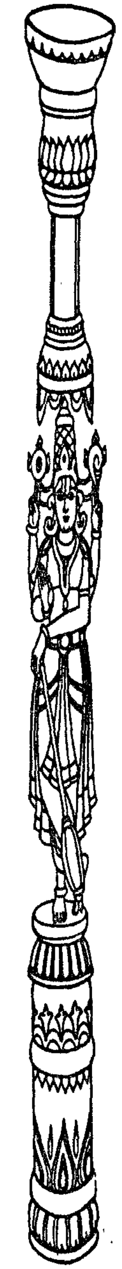

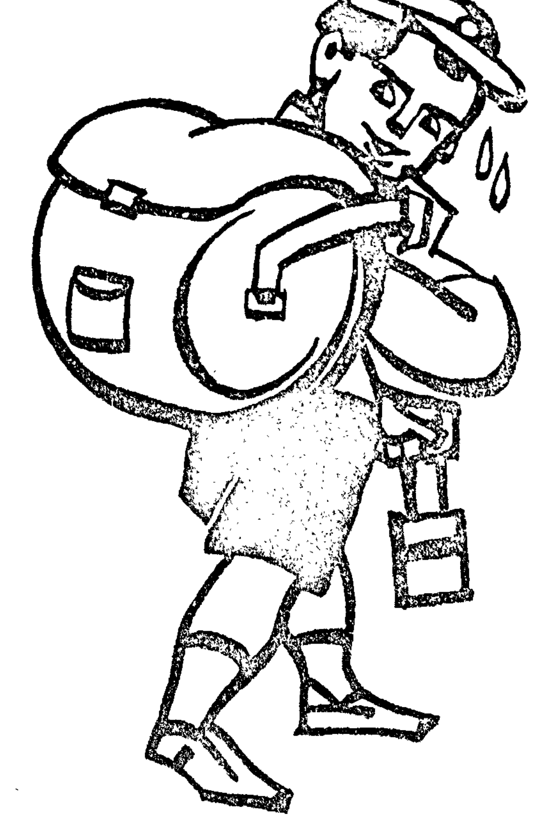

আমার যাওয়া

সুদীপ দত্ত
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ (কলা)

আমি যাব সেথা,
দেখা হলেই কথা
তুমি কি বলবে না আমার সাথে?
না বললেই বা - - -
ফিরব একা একা,
ঘরে ফিরে চুপটি করে বসে
কাঁদব অঝোর ঝরে।
স্বপ্নমাখা রঙ্গীন দিনগুলির কথা।
অশ্রুজল মুছে
আবার যাব সেথা
সব অভিমান ভুলে
বলম আমি আবার আসব তোমারই সাথে কথা।।

স্মৃতি

ছাব্বির আলী
স্নাতক দ্বিতীয় বর্ষ

আছি আজও আমি বেঁচে তোমার স্মৃতি নিয়ে,
তুমি নেই আজ আমার কাছে বলে আছি
আমি নিরাশাময় হয়ে।
আসবে কি কোনো দিন আমার জীবনে ফিরে
পুরো করবে কি আমার রঙীণ স্বপ্নগুলোকে,
হয়তো আসবে, হয়তো আসবে না, নিজে নিজেকে
প্রশ্ন করে থাকি আমি তোমার স্মৃতি নিয়ে।

হয়তো তুমি ভুলে গেছো আমাকে, কিন্তু
আজও ভুলতে পারিনি আমি তোমাকে।
সেই তোমার মধুর মিষ্টি গলা,
সেই চোখে চোখে কথা বলা
আর একে তাথে পথে চলা।

ভুলতে চাই আমি তোমাকে, কিন্তু
ভুলতে দেয়না তোমার স্মৃতি আমাকে।
তবুও ভয় করি এই আমি,
যদি হারিয়ে যায় তোমার স্মৃতি।

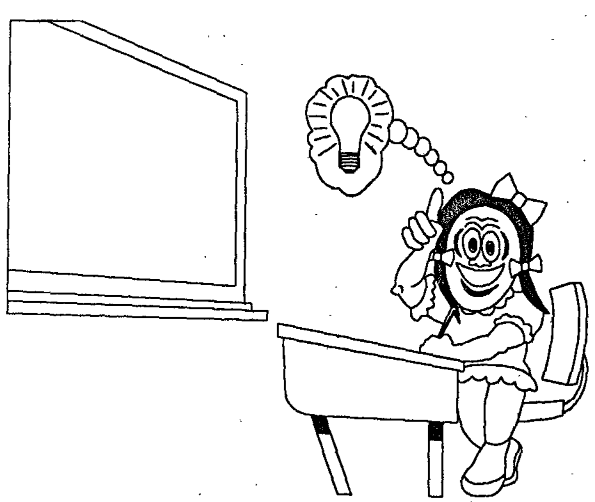

TOMORROW

Bodiud Zaman (Sofi)
B.Sc. 2nd Yr.

Never discuss other,
Not to keep your mind narrow
You just do your work
Not to wait for tomorrow.

Tomorrow infect you
like a germ
always remember that
tomorrow never comes.

Time never waiting for
just like a moving arrow
perform all your tasks
before tomorrow.

Past is your friend
today is your life
not to believe in tomorrow
because it is a unfaithful wife .

All your knowledge
on happiness or sorrow
You can store it,
for the generation of tomorrow.

I LOVE YOU

Mofidul Hoque (Mofi)
B.A. 2nd Yr.

I am enamoured seeing your eyes
Your beauty drag me in your way,
My love is in full swing
It's rising day by day.
Once I did the conjecture
That you are hard as stone,
Oh! It was my blunder
Indeed your heart is soft as dawn.
Your imposing words
Enlighten my Heart - blood,
Oh! Beautiful; you are . . .
My lady-love, I am very glad.
I glorify your excuisite charm
All day long,
Wherever I go, my heart only
Sing your song.
My love is true.
About my love it's my view,
I've divulged once again. .
That **I LOVE YOU**.

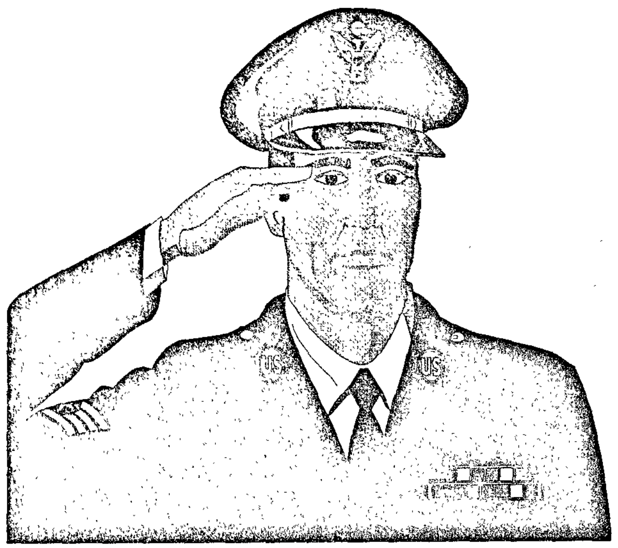

TO THE POETS

Md. Irfan Ullah Khandakar
B.A. 1st Yr.

Poetry is an art,
Which makes alert
of the society and the Earth.

It's definitely knowledge's treasure.
In this harsh world it ensures us pleasure.

Oh dear! Oh dearest dear!
Wordsworth and Shakespeare!
You are the legend of poems and sonnet
Oh! How can I forget,
Coleridge and Vikram Seth?

And someone who makes all the pain lost.
Yes, Keats, Shelly, Scott and Robert Frost.

Jonson, Eliot, Donne and Dear Browning
You know every thing, be it society or feeling.

Through your poetry you make us travel
Throughout our life, dear Milton and Marvell!

Spensen, Chaucer and Dear Taennyson!
Each of your poetry teaches us a lesson.

Only a few's name I have disclosed
A lots name are to be exposed.

And lots of your fellows, works to unmark
But for me its a real task.

All your poems dear poet.
Act as a cold breeze,
To a labour enclosed in sweat.

You all are to be celebrated
Like Gandhi, Lincoln, or others Great.

As you know best to destroy the pains
Whenever we need, time and again.

As you know the best form of the glorious art.
Which joins people, but not depart.
Fill with love, all the harsh heart
Polishing the society from all the dirt.

SOMEONE IN MY DREAM

Anowar Hussain Ahmed
B.A. 1st Yr.

I always imagine a face
Which is beautiful, lovely —
and full of grace.

The face, itself a joy
The image of which -
no one can destroy.

Her beauty for me to cheer
Because, it's unique and innocent -
and my heart wants it to treasure.

The face, emits the beam
which inspires me to live -
and she is in my dream.

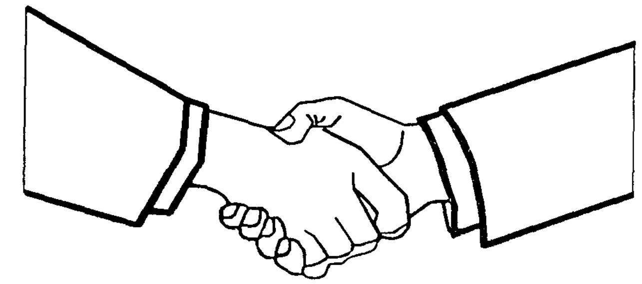

FRIENDSHIP

Sanowar Hossain
T.D.C. 1st Yr.

Life without a friend
Is death without a witness
Never ignore a poor friend
Never adore a rich friend.
A friend is a friend
Adore him right to the end.
Good friends are rare
Keep them with care.
Friendship is my heart, it is my cart
Friendship is my guide, as I ride
Even if friendship is sore, I will take it more
Frienship is my cave, in which I am a slove.
Friendship is my gold, which cann't be sold
Even if friendship is better, I will take it better
Friendship is my property, even is my poverty,
Friendship is refreshing —
In the rushing life of you and I
Friendship gives its meaning
Today, tomorrow is promises.
Forever its dreams.

IS PLUTO A PLANET ?

Dr. A.E.Md. K. Zaman
Retrd. Principal

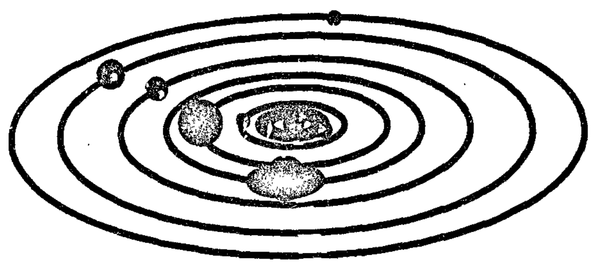

The perplexing question, as to whether Pluto is a planet or not, was resolved by the International Astronomical Union recently. The nomenclature of any newly discovered celestial body is normally given by I.A.U. an authoritative body of astronomers and astrophysicists of the world. The I.A.U. is famous for researches on extra global and celestial phenomena, situated within the peripheral edge of the expanding universe, evolving from Big Bang singularity where from the universe is thought to have been created by explosion, some 10-20 billion years ago. Be that as that may.

Records and investigations say that the orbit of a planet depends also on the masses of other nearby planets during the period of its orbiting around the sun. The perturbations, produced in the orbit of Jupiter, Saturn, Uranus and Neptune led Lowell to predict a planet beyond Neptune. Later on Tombaugh at Lowell observatory could observe in 1930, the most distant massive body named Pluto. It was so far presumed that Pluto was the most distant planet in our solar system. It might be so for the limitations of accurate observation. Some astronomers believed. as the mass of Pluto was not as large as the pradicate one, the possibility of more planets farther than Pluto could not be ruled out. However another important suggestion was prevalent among the researchers for the unknown mass, perturbing the orbits of Uranus and Neptune etc. For this group of investigators, Pluto was not a planet; rather it could be a black dwarf companion of Sun. In stellar evolution, the stage of black dwarf is arrived at after the stage of white dwarf is arrived at after the stage of white dwarfs, the faint little stars, possessing or retaining less than the mass of S. Chandra Sekhar's limit, to be in hydrostatic equilibrium due to electron degeneracy pressure against gravitational force. Taking into consideration the variation of orbits of the planets mentioned earlier, the mass of Pluto could be around 0.8 times the mass of earth though the actual mass was found to be 0.02 times the mass of earth. So the search for some other further planets was carried on. The search for bodies affecting the orbits of outer planet of the solar system has remained a challenging problem.

In 1978, a moon, named Charon was also found close to Pluto. Now a days, the blurring effect of atmosphere is avoided while measuring the various dimensions of celestial body from space station outside the earth's atmosphere. As

its mass and diameter (2000 miles) are known, the density of Pluto is found to be around 0.5gm/cm3 which is half that of water. It contains methane ammonia and ice etc. and yet a part of its surface is evidently composed of frozen methane. Its mass is one seventh of the mass of moon of earth as envisaged from the orbit of charon. The mass and density of Pluto are too small to account for the perturbation of Neptune's orbit from the point of view of gravitational force. So many astronomers hypothesised the presence of the tenth planet. But till date, there is no evidence to prove it. Another important point is that from 1979 to 1999, Neptune was the farthest planet in our solar system but not Pluto. One theory suggested that Pluto was nothing but a moon escaped from Neptune's gravitational field. Beyond Pluto there is a collection of small bodies made of ice and rocks in a belt where comets reside. Occasionally these Comets swoop close to sun to be seen in the sky with tails due to sun's radiation pressure, same times with one tail (Dust tail) sometimes two (Dust and plasma tail) and rarely with three tails, depending on its position with respect to sun and earth. Kuiper in 1951 predicted the belt where Pluto is also embedded. It is something like the asteroid belt, between Mars and Jupiter. Pluto's planet hood was not questioned by astronomers till 1992 despite many odds against its planet hood and other speculations including the ones of black dwarf and moon of Neptune.

One more pertinent dynamical question is about the plane of Pluto's inclination with the earth's orbital plane, the ecliptic which is also known as the apperent path followed by the sun in the sky. Pluto's plane is at an angle greater than 17(Seventeen) degrees with ecliptic while all other planets move with in 8(eight) degrees. This is in conrast with all other planets, orbiting around the sun. So we can delineate the concept that Pluto, a cold (-115^{0}C) massive body in Kuiper - belt at the outer edge of our solar system is not having the status of a planet even on the basis of the records of yester years. But the actual controversy arose in 2005 when Mike Brown et al discovered something more massive than Pluto in the Kuiper belt, named by Kuiper as Xena. Basically one will like to know the status of this more massive and larger body. Is this also a planet?

To settle up all these controversial issues, the astronomers of I.A.U. assembled in 2006 August 12 to arrive at a realistic definition of planet. This new enunciation taken by I.A.U. for a solar planet states that a planet must have independent orbital motion around the sun. It must have strong gravitational force of its own to overcome any other massive body force to attain hydrostatic equilibrium. It must posses supreme influence in its orbital domain, clearing its neighbour hood. Pluto is of course, embedded in Kuiper - belt. This definition does not fit Pluto. It is not a planet.

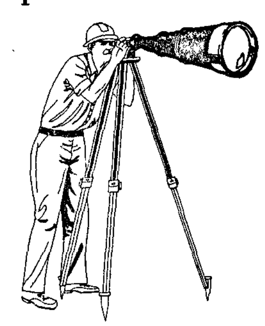

SHELLEY : THE MISUNDERSTOOD IDENLIST

S. Huda

P.B. Shelly may be considered as the most typical of the Romantic poets. From his early school days, had been a sensitive but unsumissive viction of oppression. His nature was idealistic and altruistic. Certain inherent tendercies of character made him a rebel and a reformer, a poet and an idealist in his life. He detested all forms of tyranny, injustice and exconstruction of human society on lines of equality, liberty, peace and social brotherhood. He hoped that a new world of fulfillment of man's aspirations would down and banish the sinister forces of oppression, tyranny, exploitation and injustice from the society. His poems, whether lyrical or dramatic or political convey this ultimate hope in the regeneration of mankind.

Shelley's intensely imaginative and sensitive nature was suitable for the lyric and in lyrics he has unlocked his heart and mind. His very personality melted out in his songs, until, from a man he become a voice, a lyric incarnate J.A. symond acknowledge has acknowledge his greatness as lyricist in the following words : "In none of shelley's greatest contemporaries was the lyrical facnity so paramount; —— We acknowledge that he was the loftiest and most spontaneous singer of our language". The lyrics of shelley not only voice the spirit of the French Revolution but are also inspired by his vision of liberty for all mankind and a great zeal for fighting the evils on earth walter Raleigh observes, "Shelly was the inheritor and exponent of the ideas and passions of the French Revolution". And because of the universality and nobility of his ideals and sentiments shelley's lyrics will live for all time to come.

But unfortunately few poets have suffered more than shelley from the modern dislike of the Romantics. He suffered severe reprobation in his life time, idolized by Browring and swinburne but bitterly attacked by Arnold and carble in the Victorian age and again berdly suffered at the hands of modern critics like T.S. eli of and F.R. leavis for his abstract ideas – and poor work manship sainbbury abhorred his poetry for treating political thought to an unusual degree. The devout Christians consider his belief to be nothing but foolishness. Even his personal life was too loose to escape the scorns of humanist censors. He is also accused of being sentimental. The offquoted words of Arnold against shelley's visionary idealism show how the Victorian poet and critic was affected by shelley's visionary powers. Arnold observes, "As in poetry, no less than in life, he is a beautiful and ineffectual angle, beating in the void, his huminous wing in vain".

It is tune that shelley's poetry dealing with love, beauty, nature or human life exhibits visionary pictures. In many of his poems the poet weaves images of dreams having no palpable reality behind them. In the "Hymn to Intellectual Beauty" Shelley frankly says;

While yet a boy I sought for ghosts and sped the many a listening chambel, cave and rain, And starlight wood with fearful step pursuing Hopes of high talk with the departed dead. In fact visions became the part and parcel of Shelley's life. The his poetry is almost a fabric of vision is borne out by at least some of his poems. In "Epipsy chidion" he he expresses his disappointment :

Ah, woe is me !

What have I dared ? Where am I lifted ? how shall I descend, and parish not ? The poet took flight into such a lofty region of thought that he left humanity far below on the cartuly plain which disappointed him.

Through visionary shelley had a scientific bent of mind. He is a poet hidden in the hight of throught. Most of his descriptions of Nature are based on the popular science of his time. "The cloud" beautifully reveals his knowledge of science. The line 'I change but I cannot die' is based on a scientific truth – the undying circulation of water particles which form the cloud. Again the image 'Sun beams with their convex gleams' points out to his knowledge of atmospheric refraction of sunrays.

Arnold's observation of shelley can not be brushed aside as having no iota of truth in it. He uses two epithets 'beautiful' and 'ineffectual' to describe shelley. No doubt, Shelley was a beautiful angel but that does reflected the true nature of his poetry. And "ineffectual angle" is an unjust label to describe him. Shelley was a visionary but the visions he wove were the visions of a person who devoted all his life for the regeneration of mankind. To the people of his own times the visions of shelley about liberated humanity might have appeared as hallucinations but to the people of modern times they seem to be the visions of a sanc, right animded idealist who was all the time inspired by a nobler and better order of human civilizasal brotherhood of mankind freed from oppression, tyranny and injustice was the vision that haunted him all his life. It cannot be denied that shelley's poetry did much to bring about healthy social changes in the Victorian world. Truly speaking, few English poets have done more to shake the toundations of injustice, superstitions, tyranny, caste and slavery, than shelley's poetry, however visionary it might have looked to critics.

When he complesed queen Mab',, Shelley's vision was that –

The kingly glare

Will lose its power to dazzle, its authority,

Will silently pass by the gorgeous throne.

This more vision of his fine has actually been realized today. The world is suiftly marching towards socialist and democracy. The kings have lost their anthority, their powers have ceased to dazzle.

The world of ghosts and enchanters was more real to shelley than the world of men and women. He himself says. As to the flesh and blood, you know that I do not deal in these articles; you night as well go to a gin-shop for a leg of mutton as expect anything human or earthly rome me". Shelley used ghostly and dreamy imagery in his poetry to make a thing nivid. He compared, ordinary things with extra-ordinary ones, something tangible and tamiliar. In "ode to the west wind" shelley compared the taller leaves of autumn to 'ghests from enchanters tlecing' as to him the ghosts were more familiar than the leaves :

"Thou, from whose unseen presence the leaves dead Are driven, like ghosts from an enchanter tlecing, ———" Shelley knew that to, stir people's hearts he must impress the imagination with 'beautiful idealisms of moral excellence.' He observed, "The grent instrument of moral good is the imagination; and poetry administers to the effect by acting upon the cause."

The study of shelley's poetry reveals that he is a rebel raising his strong voice of protest against objranny and oppression of the kings and rulers over the spineless and poor human being. He is often found thundering against exploitation of the prists and unholy preachers. His rebellions tone against all those established political, religions and social institutions meant for suppressing mankind in any part of the world assumes a 'promethens hrbont ? In the Revolt of Islam Shelley's purpose was "to kindle in the bosom of his readers a virtuous enthusiasm for those doctrines of liberty and justice, that faith and hope in something good which neither violence nor misrepresentation nor prejudice can ever wholly extingnish among mankind."

Shelley was not only a rebot but also a reformer. He sought to reform the existing order of things in preparation for the attainment of his ideal. He had his eyes on the future and visualized the picture of a world reformed of all existing evils Shelley's first great poem, 'Promethey unbound' was written to show man kind of world they night have if their deficiency of vision were over come. He was inspired by his vision of liberty for all mankind and a great zeal for fighting the evils as he wrote this famous lyrical drama. As an ardent reformer, in most of this poems shelley presented a contast between the world "as it is" and the world as it onght to be". To bridge the gap between there two worlds shelley proclaimed his prophetic message again and again through his verses. The note of revolt accompanied with a keen feeling of regeneration for manking comes out in his lyric poems. In 'ode to the west wind' the poet wished that the west wind might serve him as a termpet to make the "unawakened earth" and as an instrument to scatter his unrealized ideas through out the universe. He longs to be a prophery of the rebirth of soul in the newly awakened world is robust optimism has been expressed inimitably in the immortal invocation to the west wind :

Be through my lips to unawakned earth.

The trumpet of a prophecy ! O wind, of winter comes, can sprwinter comes, can spring be far behind ?

This prophecy is the message to man of the regeneration of soul the advent of a mellenium on earth. Beyond the storm and the winter the west wind ushers in the newly awakened world the out burst of a spring of a regenerated humanity. The hopefulness for a future regeneration of the world is found in the following lines of "Hellas".

Another Athens shall arise,
And to remoter time
Bequeath, like sunset to the skies,
The splendour of its prime.

Compton Rickett says regarding this aspiration of shelley, "Liberty for the down – trodden, hope for the oppressed, peace for the stormtossed, these are the things that fire his songs and stir his imagination to its depth."

Shelley hopes that humanity will rise from the state of suttering and misery and a world will be produced in which mankind will be cheered by a new vision of life. In 'He Has' we hare the poet heralding the bioth of a golden age :

The world's great age begins a new the golden years return;

The earth doth like a snake rened Her winter weeds out worn;

The poet is optimistic about the advent of the new millennium in human history.

Thus Shelly was not altogether a man of the visionary world far away from this green earth of ours. He was among his fellowmen sharing their sorrows and sufferings. He indeed pursued some abstract ideal but his presentation of it was concrete. To Shelley, the "West Wind" was still a stormy mind and the "cloud" a piece of cloud, however intense a mythical personality thy might have for him. His myths were hot mere caprices of fancy. Dr. J. Bhattacharya has rightly observed, "while he created myths out of natural phenomena he never kept his eyes shunt to the scientific truths that lay behind the working of nature." Although Shelley soared high fixing his eyes on a visionary world, he was poet of this earth intensely feeling for his fellowmen. He was "truth to the kindred points of heaven and home." Arnold's criticism was mainly based on his distaste for the eccentrieities of Shelley's life. Never the less he had his admiration for Shelly's poetry. He admits, "It is his poetry, above everything else, which for many people establishes that he is an angel." Carlyle's derogatory remark that, "Your man Shelly was a scoundrel, and ought to have be hanged" is the viewpoint of an extremist.

That Shelly was not an "Intellectual angel beating in the void his luminous wings in vain" is

established by his potent influence on some distinguished writers and thinkers of the world. This gred revolutionary poet stirred a man like Karl Marx, Who said "...........he (Shelly) always have been one of the advanced guard greatly influenced by Shelly's poetry.

Rabindranath Tagor, the world poet of India was also influenced in his younger days by Shelly, the great Western lyricist. Tagor's 'The Evening Song' (Sandhya Sangeet) earned him the name "Shelly of Bengali Literature." His poem, 'Broken Heart' (Bhanga Hrdaya) was inspired by Shelly's Promethens Unbond". Tagore believes that love of beauty is something spiritual immaterial, indifferent, like Shelly's Skylark. That Shelly had a scientific mind can be guessed in the following lines of 'The Cloud'.

I am the daughter of Earth and water
And the nurelong of the sky:
I pass through the pores of the ocean and shores;
I change but I cannot die.

He believed that energy is never lost, it is only transformed. This belief is echoed in Tagor's Eternal life (Ananta Jiban):

Nai tor nar re bhavna
E jagate kichui more na
Nadisrote koti koti mrttikar kana
Bhese ase sagar misay
Jana ne kothay tara jay.

There is a striking similarity of ideas between Shelley 'Ode to the West wind' and Tagore's varsasesh (The end of the year). The echoes of the lines.

Drive my dead through over the universe like unithered leaves to quicker a new birth can noticed in these lines of varsasesh.

Dhao gan, pranbhara jharar maton undhrabege
Ananta akashe.
Ure jak dure jak bibarna bishisma jirna pata
Bipul nishvase.

beantifully rendered into English by Dr. J. Bhattacharya

Rush song upward like a storm full of life
In he sky infinite.
Let the faded, dry and withered leaves thy away
By the powerful breath.

Shelly was no doubt a revolutionary. He sought to usher in an order of society is which liverty equality and justice would prevail. But this order has to be established not through violence or war he pleaded for peace and opposed war and armaments. He planned a world of ideal happiness for all human beings "A bright morn awaits the human day". Shelley's concept of non-violence greatly influence Mahatma Gandhi, the father of Indian nation, who led India's struggle for independence quite successfully against the foreign rulers. Peter M. Meyer's remark that " Non-Co-Operation and civil disobedience are the non-violent tactics Shelley once again recommends to impact of Shellyean ideas on his theory of non-violence was ample. Art young in his book, "Shelley and non-violence" observes, "The artistic presentation of Shelley's vision of non-violence includes imaginatively glorifying action as in "The Revols of Islam" and "Promethens numbound" and realistically portraying the horror and futility of violence as in the "Cenci" and "Hellas". Louis Fishcher refers to Gandhiji quoting sections of Shelley's "The musk of Anarchy" to a large gathering is commitment to non-violence.

Stand ye calm and resolute
Like a forest close and mute
With folded arms and looks which are
Weapons of unvanguished war,
....
....
....
Then they will return with shame
To the place from which they came

And blood thus shed will speak
In hot blushes on their check.

And truly enough, it was by non-violence movement that Gandhiji freed our country from the clutches of the British military giant who had to return with shame to their land.

The ideals and prophesies propagated by Shelly became the guiding principle for the reformers in bringing and have earned the admirable of George Bernard Shaw, the great Fabian Socialist in modern times.

The critics who did not find any substance in Shelley's poetry and made derogntory remarks against his visionary idealism must have largely misunderstood him because he was for in advance of his age in his zeal for unnecessarily failed to understand his ideals and thoughts in their true perspectives. David Dniches has rightly observed, "His intellectual powers were connderable and his human interest large. He grew up to a greater degree than many modern utilities will admit."

People living in the 21st century will certainly acknowledge that some of his prophesies and the hope of regeneration of mankind have gradually been realized. We find today the forces socialism and democracy based on liberty; equality and brotherhood are gradually gaining control over the evil forces in the society. The ideals cherished by Shelley have party come true and the near future will witness a completes Arnold's views about Shelley's wrong beyond recovery and without any qualification." Stopford Brook comments, "How curiously foolish it is to call Shelley a beautiful and intellectual angel ..." He maintains that Shelley is not intellectual. We are very grateful to Shelley, the prophet and idealist, for his noble vision of humanity marching heat on the path of peace and progress.

Reference:

1. Dr. Bhattacharya Jibesh – "Selected studies in Literature" (New Bengal Press (P) Ltd. Calcutta.
2. Bowra Maurice – 2002 – "The Romantic Imagination" (Oxford University Press, New Delhi)
3. Deiches David – 2004 – "A Critical History of English Literature Vol.-IV" (Allied Publishers Private Ltd.
4. Ernest De Checkera & D.J. Enright – 1999 – "English Critical Texts" (Oxford University Press, New Delhi)
5. Ford Boris – 1998 – "The new pelican guide to English Literature Vol. 5 (From Blake to Byron) (Penguin Books London)
6. Rabindranath Tagore – 1998 – "Gitanjali" (Macmillan India Ltd.)

Dr. Sen. S. – 1990 – Percy Bysshy Shelley selected poems (Unique Published New Delhi)

THE PHONOLOGY OF DEVERBAL AFFIXATION IN ASSAMESE *

Mir Jahan Ali Prodhani
Dept. of English

Assamese is one of the modern Indian languages spoken by the majority of the people in the state of Assam in India. It is also the Lingua Franca in N.E.F.A. and the Nagalands and other hill areas within the State. There are so many dialects in Assamese. The standard form of the language is spoken in Sibsagar which is the literary language of Assamese. Assamese has evolved from the Sanskrit language through Magadhi Prakrit. It has a large number of words from Uria, Hindi and Bengali. In this project work, the standard dialect is taken into consideration.

Assamese language has its own peculiarities in pronunciation. It is not easy to make the way of Assamese understandable without listening to the native speakers. Yet, all efforts have been made to make things intelligible with the help of example, gloss etc. When the prefixes and suffixes are added to the root verbs, most often the vowel of the roots of the affixes undergo some changes. As a result, the phonological changes take place. Thus, it is felt necessary that an introduction to the vowel-system of Assamese should be given before going to the morphological and phonological parts which are dealt with separately in Part I and Part II respectively.

VOWELS OF ASSAMESE

The following table shows the vowel phonemes of Assamese :

	Front	Central	Back
High	i		u
Higher mid	e		o
Lower mid	ɛ		
Low		a	ɒ

TYPES OF CONTRASTS :

A. SEVEN-WAY CONTRAST in closed syllables and in open syllables when /i/ and /u/ do not follow in the next immediate syllable with intervention of a single consonant except the nasals.

B. FIVE-WAY CONTRAST in open syllable with /i/ occurring in the immediately following syllable with intervention of any single consonant except the nasals or except with nasalization.

C. FOUR-WAY CONTRAST in open syllables when /u/ occurs in the immediately following syllable with a single consonant intervening.

The contrast between the pairs /eɛ / in B and / eɛ / and /ou/ in C are neutralized.

The contrast A, B and C are shown in the following chart :

Vowels	Contrasts	A	B	C
i	—	i	i	i

★ *(A Project work done under the supervision of Dr. K.G. Vijay Krishna in 1994-95 and Submitted to Dept. of Linguistics, CIEFL, Hydrabad).*

e	—	e	e	e
ε	—	ε	—	—
a	—	a	a	a
ɒ	—	ɒ	—	—
o	—	o	o	—
u	—	u	u	u
Total	—	7	5	4

THE CONTRAST ILLUSTRATED :

A. SEVEN-WAY CONTRAST :

1. [i] : [bil] "small lakes" [bis] "Fanl"
2. [e] : [bel] "bell (Eng.)" [bes] "fine"
3. [ε] : [bεl] "a kind of frait" [bεs] "to sale"
4. [a] : [bal] "pubic hair" [bas] "to choose"
5. [ɒ] : [bɒl] "strength" [vɒt] "to grind"
6. [o] : [bol] "colour" [kot] "coat (Eng.)"
7. [u] : [bul] "to walk, move" [kut] "to gnaw"

B. FIVE-WAY CONTRAST :

1. [i] : [bhinihi], "brother –in-law", [misiri], "sugar candy"
2. [e] : [abeli], "afternoon", [petu], "intestine"
3. [a] : [madahi], "drunkard", [akax], "sky"
4. [o] : [bhogi], [bhugi] "one who enjoys"
5. [u] : [bhugi], "having suffered", [guti], "fruit seed"

C. FOUR-WAY CONTRAST :

1. [i] : [ritu], "season", [iti], "the end, finish"
2. [e] : [renu], "pollen", [eti], "one"
3. [u] : [buku], "breast", [uti], "having floated"
4. [a] : [bahu], "arm", [ati], "bundle"

DISTRIBUTION OF VOWELS :

The following table shows the distributional behaviour of the vowels. C is consonant, "____" marks the position of the vowel, and the arrow shows the area of free variation.

Vowels		-ci	-ce	-cε	-ca	-c(ɒ)	-co	-cu
i	:	i	i	i	i	i	i	i
e	:	e	e	?	e	e	e	e
ε	:	—	ε	ε	ε	ε	ε	ε
a	:	a	a	a	a	a	a	a
ɒ	:	—	ɒ	ɒ	ɒ	ɒ	ɒ	ɒ
o	:	o	o	o	o	o	o	o
u	:	u	u	u	u	u	u	u

The phoneme /i/, /e/, /a/ and /u/ have no limitation. The phoneme /ε/, and /o/ have certain limitations.

1. /ε / :

a) It occurs in closed syllables. For instance,
[tεl], "oil", [pεt], "belly", [sεk], "to sieve"
[khεlna], "toys", [ɒlεkh], innumerable"
[xɒnkεt], "indication", [lεŋta], "naked" etc.

b) In open syllables when it is followed by /e/ , /ε/, /a/, /ɒ/ and /o/ in the next immediate syllable with a cluster or a single consonant intervening. It freely varies with /e/ when followed by /e/ , /ɒ/ and /o/. For instance -

[mεkhεla], "Assamese skirt", [xεmεka] "wet, moisted"
[lεkhɒn] ~ [lekhan], writing", [εdal], "one piece"
[mεle] ~ [mele], "he opens"
[tεteli] ~ [teteli], "tamarind"
[lεkhɒni] ~ [lekhɒni] , "writing"
[dεkhon] ~ [dekhon], "an interjection expressing unepectedness"

2. /o/ :

The phoneme /o/ freely varies with /u/ when preceded by /iu/ or when followed by /i/ in the imediately following syllable single consonant intervening. For instance

[gopi] → [gupi], "wife of Gopa"
[xonit] → [xunit], "blood"
[dio] → [diũ], "(I) give"
[xio] → [xiu], "he also"
[dioa] → [diua], "the act of giving"
[dekhuoa] → [dekhuua] } "the act of showing" etc.
[dekhua] }

The last example shows that /u/ never occurs in an open syllable when it is followed by /u/ in the immediately following syllable, also with an intervention of a single consonant.

VOWEL ALLOPHONY :

In Assamese all the seven vowels have the nasalized allophone i.e. [i] [i], [e] [e], [ε] [ε], [a] [a], [ɒ] [ɒ], [o] [o] and [u] [u] When they are perceded or followed by a nasal and also when /ɒ/follow a nasalized vowel. For instance —

[m[i] n[ɒ]ti], [mi-n-ɒ-ti] "request"
[se[e]li], [seŋ-ge-li] "sly"
[m[ε]n[ε] zar], [mε-nε-zar], "manager (Eng.)"
[m[a] n[u] h], [ma-nuh], "man"
[m[ɒ] r [ɒ] m], [mɒ-rɒm], "love"
[n [o] doka], [no-do-ka], "fat and flabby"
[hah[i]], [ha-hi], "laughter"
[gheh[u]], [ghe-hu], "wheat"
[d[i]ɒti], [di-ɒti], "woman who gives"
[n[i]ɒti], [ni-ɒti], "woman who takes"
[ti[a]], [tia], "a parakeet"
[si[ɒ] r], [siɒ̃r], "shouting"

DIPHTHONGS IN ASSAMESE :

There are thirty possible diphthongs in Assamese. The following chart shows the diphthongs.

	i	e	ε	a	ɒ	o	u
i	-	ie	iε	ia	iɒ	io	iu
e	ei	-	-	-	-	eo	eu
ε	-	-	-	εa	εɒ	-	-
a	ai	ae	a	?	a	ao	au
ɒ	ɒi	ɒe	-	-	-	ɒo	ɒu
o	-	oe	-	oa	oɒ	-	-
u	ui	ue	-	ua	uɒ	uo	—

The diphthongs is Assamese may be illustrated as follows :

1. [ie] : [die], "(he) gives"
   [nie], "(he) takes"
   [pie], "(he) drinks"
   [Jie], "(he) lives"
2. [iε] : [Jiεk], "daughter"
   [diεk], "a few" etc.
3. [ia] : [hia], "heart"
   [nia], "act of taking"
   [dia], "act of giving"
   [pia], "act of drinking"
   [Jia], "act of living" etc.
4. [iɒ] : [kiɒ], "why"
   [piɒn], "postman, act of drinking"
   [piɒn], "act of drinking"
   [Jiɒ-ri], "daughter"
   [biɒ-li], "afternoon" etc.
5. [io] : [xio], "he also"
   [dio-ta], "one who gives"
   [nio-ta], "one who takes"
   [pio-ta], "one who drinks"
6. [io] : [Jiu]. "life"
   [ghiu], "butter"
   [niũ], "(I) take"
   [diũ], "(I) give"
7. [ei] : [ei], "this"
   [xei], "that"
   [xei-bor], "these"
   [xei-din], "that day"
   [kei-ta], "how many" etc.
8. [eɒ] : [deɒ-lia], "insolvent"
   [keɒ-lia], "those who abandoned worldly pleasures"
9. [eo] : [teo], "in spite of"
   [deo], "spirit"
   [neo-ta], "counting lesson"
10. [eu] : [deu], "priest"
    [deu-ka], "feather of birds"
    [deu-ta], "father"
    [leu-xeu], "in a submissive way" etc -
11. [εa] : [bεa], "bad"
12. [ɒ] : [kɒ], "anybody"
    [xɒ], "subjugation"
    [hɒ], "neglected" etc.
13. [ai] : [ai], "mother"
    [tai], "she"
    [khai], "having eaten"
    [bhai], "brother" etc.
14. [ae] : [khae], "(he) eats"
    [Jae], "(he) goes"
    [pɒr-hae], "(he) teaches"
    [dekhu-ae], "(he) shows"
    [due-ae], "(he) washes" etc.
15. [aε] : [Jaεk], "the relationship among the wives of brothers of the same family"
    [laεk], "suitable, qualified"
    [bhaεk], "younger brother"
16. [aɒ] : [khaɒ], "(you) eat"
    [Jaɒ], "(you) go"
    [paɒ], "(you) get" etc.
17. [ao] : [nao], "boat"
    [bhao], "acting"
    [xao], "curse" etc.
18. [au] : [lau], "gourd"
    [kau-ri], "crow"
    [mau-ra], "orphen" etc.
19. [ɒi] : [ɒi], "you (non-honorific)"
    [lɒi], "having taken"
    [gɒi], "having gone"
    [nɒi], "river" etc.
20. [ɒe] : [kɒe], "(he) says"
    [lɒe], "(he) takes"
    [hɒe], "yes"
    [thɒe], "(he) puts" etc.
21. [ɒo] : [lɒõ], "(I) take"
    [thɒõ], "(I) put"
    [kɒõ], "(I) say" etc.
22. [ɒu] : [ɒu], "wood apple"
    [dɒur], "race, run"

[mɒu], "honey"
[xɒu], "that" etc.

23. [oe] : [xoe], "(he) sleeps"
[dhoe], "(he) washes"
[loe], "Iron (Nom.)"
[xɒ-kɒ-loe], "all"

24. [oa] : [xoa], "(you) sleep"
[roa], "(you) plant"
[goal], "cowhard"
[soa-li], "girl" etc.

25. [oɒ] : [boɒti], "flowing"
[xoɒ-ni], "sleeping (adj.)" etc.

26. [ui] : [ũi], "white ant"
[Jui], "fire"
[luit], "name of river Brahmaputra" etc.

27. [ue] : [gɒ-rue], "the cow (Nom.)"
[xɒ-rue], "the small one (Nom.)"
[kha-rue], "the bangles (Nom.)"

28. [ua] : [dhɒ-rua], "debtor"
[a-sɒ-hua], "stranger"
[gua-ha-ti], Guwahati"

29. [u()] : [xuɒ-ni], "beautiful"
[puɒ-ti], "dawn"
[suɒr], "hog" etc.

30. [uo] : [gɒ-ruo], "the cow also"
[xɒ-ruo], "the small also"
[kha-ruo], "the bangles also" etc.

PART - I

There are three types of affixations in Assamese i.e. (1) The inflectives, (2) The derivatives, and (3) Clitics. The derivatives (deverbal) are the subject of study of this Project. While deriving Nouns and Adjective from Verbs, some peripheral forms are added to the root which although carry meaning of their own, have no seperate existence, and can never form a free form alone or in conjuction with themselves. They may be either prefixes or suffixes, dependent or independent, and may occur in conjuction with other affixes to construct the base. An a attempt at a detail discussion of the affixes has been made below:

1. FORMATION OF NOUNS OF AGENT :

(a) ot : It is a morpheme most common and without any limitation. It can be suffixed to both transitive and intransitive verbs and is followed by 'A' to form agentive nouns of maculine gender. For instance -

[kɒr] - õt -A, [kɒrõta], "a man who does"
[pɒrh]-õt-A, [pɒrhõta], "a man who reads"
[kha]-õt-A, [khaõta], "a man who eats"
[di]-õt-A, [diõta], "a man who gives"
[xun]-õt-A, [xunõta], "a man who hears" etc.

While forming female agent of action [õt] becomes [ɒ̃t] and is followed by [i]. For instance -

[kɒr]-ɒ̃t-i, [kɒrɒ̃ti], "a woman who does"
[pɒrh]-ɒ̃t-i, [pɒrhɒ̃ti], "a woman who reads"
[kha]-ɒ̃t-i, [khaɒ̃ti], "a woman who eats"
[di]-ɒ̃at-i, [diɒ̃ti], "a woman who gives"
[xun]-ɒ̃t-i [xunɒ̃ti], "a woman who hears" etc.

Here the vowel of suffice changes from /o/ to /ɒ/ (vowel lowering).

(2) ɒk : It is a morpheme which is suffixed to transitive verbs only to form the agent of the action. For instance-

[pal]-ɒk], [palɒk], "protector"
[lɛkɒk], [lɛkhɒk], "writer"
[xeb-ɒk], [xebɒk], "worshiper"
[sal-ɒk], [salɒk], "driver"
[nɒi-ɒk], [naɒk], "hero"
[g ɒi-ɒk], [gaɒk], "singer"

When the root ends in [ɒi] and [ɒk] is suffixed [ɒ] of the root becomes [a] and syllable final [i] is deleted.

While forming female agent of action, [ɒk], becomes [ik] and is followed by [A]. For instance -

[pal]-ik-A, [palika], "a female protector"
[lɛk]-ik-A, [lɛkhika], "a female writer"
[xeb]-ik-A, [xebika], "a female worshiper"
[sal]-ik-A, [salika], "a female driver"
[gɒi]-ik-A, [gaika], "a female singer"
[nɒi]-ik-A, [naika], "a female hero"

when [ɒk] in suffixed to the verb roots ending in [ɒ], then [ɒ] becomes [a].

(3) ar : It is a morpheme suffixed with transitive verbs and is followed by [u] in order to derive male agentive nouns. For instance -

[lɛk]-ar-u, [lɛkharu], "a male writer"
[Jui]-ar-u, [JuJaru], "a male fighter"
[Jik]-ar-u, [Jikaru], "a male winner" etc.

While forming agentive nouns from intransitive verbs [ar] becomes [ur] and is followed by [A] and [i] resectively in case of male and female. For instance.

[kand]-ur-A, [kandura], "a man, habituated to weeping"
[kand]-ur-i, [kanduri], "woman, habituated to weeping"
[kah]-ur-A, [kahura], "man who caughs frequently"
[kah]-ur-i, [kahuri], "woman who caughs frequently"
[dɒnd]-ur-i, [dɒnduri], "woman who is quarrelsome" etc.

(4) u-ɒi : It is a morpheme which is suffixed to only a few transitive verbs to form agentive nouns. For instance -

[khel]-u-ɒi, [kheluɒi], "a player"
[pɒrh]-u-ɒi [pɒrhuɒi], "a reader"

2. **FORMATION OF ADJECTIVES :**

(1) ɒn : It is a morpheme suffixed to verbs and is followed by [-i-ar] and [i-A] to form adjectives.

[ur]-ɒn-i-A, [urɒnia], "capable of flying"
[Jir]-ɒ-i-A, [jirɒnia], "resting state"
[tol]-ɒn-A, [tolɒnia], "adopted"
[mag]-ɒn-i-ar, [magɒniar], "a beggar"
[dɛkh]-ɒn-i-ar, [dɛkhɒniar], "beautiful to look at" etc.

(2) ɒi : It is an independent morpheme suffixed to transitive verbs and is followed by [A] to form adjectives. For instance -

[kha]-ɒi-A,[khaɒia], "a voracious eater"
[pa]-ɒi-A, [paɒia], "one who is to get"
[Ja]-ɒ-A, [jaɒia], "one who is to go"

3. **FORMATION OF GERUND AND NOMINATIVES :**

(1) ɒn : It is a morpheme suffixed to transitive and intransitive verbs to form gerund. For instance:

[kha]-ɒn, [khaɒn], "the act of eating"
[di]-ɒn, [diɒn], "the act of giving"
[buJ]-ɒn, [bujɒn], "understanding"
[pɒrh]-ɒn, [pɒrhɒn], "the act of reading"
[ur]-ɒn, [urɒn], "the act of flying"
[kand]-ɒn, [kandɒn], "the act of weeping"

While forming a nominative form [ɒn] is followed by [i]. For instance :

[kha]-ɒn-i, [khaɒni], "boarding charge"
[Jir]-ɒn-i, [jirɒni], "rest"
[Jan]-ɒn-i, [Janɒni], "notice" etc.

4. **FORMATION of CAUSATIVES :**

(1) a : It is a morpheme suffixed to verbs to form causative verbs with transitive meaning. For instance -

[kɒr]-a,	[kɒra],	"to cause to do"
[pɒrh]-a,	[pɒrha],	"to cause to read"
[ni]-a,	[nia],	"to cause to take"
[di]-a,	[dia],	"to cause to give" etc.

When the morpheme /a/ is repeated, it forms double causatives. For instance -

[Ji]-a, Jia-a , [Jioa] "to cause someone to cause some third person to live"
[pɒrh]-a, pɒrha-a [pɒrhoa] "to cause someone to cause someone third person to read"
[thɒg]-a, thɒga-a, [thagowa],"to cause someone to cause some third person to deceive"
[xik]-a, xika-a, [xikhowa], "to cause someone to cause some third person to learn" etc.

5. **FORMATION OF PRESENT PARTICIPLES :**

(1) ɒntɒ : It is a morpheme suffixed to verbs to form present participles. For instance -

[sɒl]-ɒntɒ,[sɒlɒntɒ], "moving, running"
[Jɒl]-ɒntɒ,[Jɒlɒntɒ], "burning"
[Jib]-ɒntɒ, [Jibɒntɒ], "living"
[uth]-ɒntɒ,[uthɒntɒ], "rising"
[phut]-ɒntɒ, [phutɒntɒ], "blooming" etc.

6. **DERIVATION OF TRANSITIVE VERBS :**

There are certain verbs where the root vowel /ɒ/ is replaced by /a/ while deriving the transitive form from the intransitive form. For instance -

[mɒr], "to die"	[mar],	"to beat, kill"
[pɒr], "to fall off"	[par],	"to pluck"
[sɒr],"to graze by itself"	[sar],	"to graze"
[tɒr], "to be saved"	[tar],	"to rescue, to save"
[Jɒl],"to dazzle"	[Jal],	"to kindle"
[rɒj], "to prevail"	[biraJ],	"to prevail upon" etc.

7. **DERIVATION OF NEGATIVE VERBS :**

(1) nɛ : It is an independent morpheme which is prefixed before all verbs to derive the negative forms. It occurs in two allomorphs phonologically conditioned. i.e.

(a) [n] before vowels, and
(b) [nɛ] before consonants.

For instance -

[n]
n-[an], [nan], "not to bring"
n-[ana], [nana], "not to cause to bring"
n-[ar], [nar], "not to hang"
n-[ɛr], [nɛr], "not to leave"
n-[ola], [nola], "not to come out"
n-[ur], [nur], "not to fly"

[nɛ]
nɛ-[kɒr], [nɒkɒr], "not to do"
nɛ-[pɒrh], [nɒpɒrh], "not to read"
nɛ-[bɒ], [nɒbɒ], "not to flow"
nɛ-[di], [nidi], "not to give"
nɛ-[xik], [nixik], "not to learn"
nɛ-[Ja], [naJa], "not to go"
nɛ-[lɒi], [nɒlɒi], "not having taken" etc.

PART - II

In the process of derivation of noun, adjective, participle, causative etc., the vowel of the root of the verb or of the affix itself may undergo some changes. An attempt of the study of the phonological changes has been made in this part of the project work.

1. In an open syllable if the root of the verbs end in [i], the vowel of the suffix [ɒ̃t] i.e. [õ] is raised while forming male agent and it becomes [ũ]. For instance -

[di]-õt-A, [diũta], "a man who gives"
[pi]-õt-A, [piũta], "a man who drinks"
[ni]-õt-A, [niũta], "a man who takes"
[ji]-õt-A, [Jiõta], "a man who lives"

But in forming female agent the vowel of the suffix i.e. [ɒt] does not change, rather it takes a front glide before it. For instance -

[di]-ɒ̃t-i [dijɒ̃ti], "a woman who gives"
[pi]-ɒ̃t-i [pijɒ̃ti], "a woman who drinks"
[ni]-ɒ̃t-i [nijɒ̃ti], "a woman who takes"
[Ji]-ɒ̃t-i [Jijɒ̃ti], "a woman who lives" etc.

Similarly, if the root of the verbs end in /o/, in forming male egent vowel of the suffix õt is raised and it becomes /u/. For instance -

[dho]-õt-A, [dhoũta], "a man who washes"
[xo]-õt-A, [xoũta], "a man who sleeps"
[ro]-õt-A, [roũta], "a man who plants"

But in case of forming female agent the vowel of the suffix /ɒt / is not changed, instead of that it takes a back glide before it. For instance -

[dho]-ɒ̃t-i, [dhowɒ̃ti], "a woman who washes"
[xo]-ɒ̃t-i, [xowɒ̃ti], "a woman who sleeps"
[ro]-ɒ̃t-i, [rowɒ̃ti], "a woman who plants" etc.

2. In forming agentive noun, when [ɒk] is suffixed to verbs of closed syllable, neither the vowel of the root of the verbs nor the suffix undergo any change. But in case of open syllable of roots like [nɒi] and [gɒi], the vowel/ɒ/ changes into [a] and a front glide is inserted between the root verbs and the suffix. For instance -

[gɒi] [gajɒk], "a male singer"
[nɒi] [najɒk], "a male hero"

Similar is the change in forming female agentive by suffixin /ik/. For instance -

[gɒi]-ik-A, [gajika], "a female singer"
[nɒi]-ik-A, [najika], "a female hero"

3. In forming agentive nouns with the help of the suffix /u-ɒi/, the vowels of the suffix do not change but a back glide is inserted between /u/ and /ɒi/. For instance -

[khel]-u-ɒi, [kheluwɒi], "a player"
[pɒrh]-u-ɒi, [pɒrhuwɒi], "a reader"

4. In forming adjectives, when the suffix /ɒi / is added and is followed by /A/, neither the vowel of the verb roots nor the suffix change, but it takes a back glide between the root and the suffix. For instance-

[kha]-ɒi-A, [khawɒia], "a voracious eater"
[pa]-ɒi-A, [pɒwɒia], "one who is to get"
[Ja]-ɒi-A, [Jawɒia], "one who is to go" etc.

5. In forming Gerund suffixing /ɒn/ neither the vowel of the roots nor the suffix change in case of close syllable of the root verb. But if the root is an open syllable and ends in front vowel, it takes a fronts glide and if the root end in back vowel it takes a back glide between the root and the suffix. For instance-

[kha]-ɒn, [khawɒn], "the act of eating"
[di]-ɒn, [dijɒn], "the act of giving" etc.

6. In forming causative suffixing /a/, the vowel of the closed syllable of the root does not change nor does the vowel of the suffix. But in case of open syllable the vowel of the root and the suffix do not change but it takes a front glide between the root and the suffix. For instance -

[di]-a, [dija], "to cause to give"
[ni-a, [nija], "to cause to take"

If the root of the verbs end in back vowel, then /a/ becomes [o] and /o/ becomes [u] and takes a back glide in between the root and the suffix. For instance -

[pa]-a, [powa], "to cause to get"
[kha]-a, [khowa], "to cause to eat"
[xo]-a, [xuwa], "to cause to sleep"
[dho]-a, [dhuwa], "to cause to wash" etc.

While forming double causative by repeating the suffix /a/, the vowel change of the root remains the same but it always takes a back glide between the root and the suffix and the front vowel and the final /a/ get deleted. For instance -

[di]-a, [dija]-a, [diowa], "to cause someone to cause some third person to give"
[ni]-a, [nija]-a, [niowa], "to cause someone to cause some third person to take"
[kha]-a, [khowa]-a, [khowa], "to cause someone to cause some third person to eat"
[pa]-a [powa]-a, [powa], "to cause someone to cause some third person to get"

7. In deriving negative verbs by prefixing /nɛ/ to the root of the verbs it copies the imediate vowel of the root. For instance -

nɛ-[kɒr], [nɒkɒr], "not to do]
nɛ-[pɒrh], [nɒpɒrh], "not to read"
nɛ-[bɒ], [nɒbɒ], "not to flow"
nɛ-[di], [nidi], "not to give"
nɛ-[Ja], [naJa], "not to go"
nɛ-[lɒi], [nɒlɒi], "not having taken" etc.

Looking at the phonological alternations in the deverbal derivational context it can be concluded that following are the changes in phonological property.

1) A change in vowel quality :
[Ja]. (to go) + a = [Jowa] (act of going)
[a becomes o, (vowel raising)]

[di], (to give) + ot-A = [diuta] (a man who gives)]
[o becomes u, (vowel raising)]
[mɒr] (to die] — [mar] (to beat, kill)
[ɒ becomes a, (vowel unrounding)]

2) Glide insertion :
[di] (to give) + a = [dija] (to cause to give)
[pa], (to get] + a = [powa] (to cause someone to cause some third person to get)
[insertion of back glide]

3) Vowel copy :
[kɒr] (to do), nɒ + [kɒr] = [nɒkɒr] (not to do)
[dekh] (to see), nɒ + [dekh] = [nedekh] (not to see).
[Copy of the vowel of the verb root]

****

References

1. Goswami, G.C.D. (1982). "The structure of Assamese".
2. Kakati, B. (1935). "Assamese : Its Formation and Development".
3. Sharma, M.M. (1963). "Assamese for All".

THE KILLER

Bodiud Zaman (Sofi)
B.Sc. 2nd Year

I taste awful. They kiss me now and than. I am neither in homosex nor in heterosex, but I have extra kind of impressive charm. I am favourite among the young's. I am the companion of their sadden and cheering movement. Some of them first time feel hesitate to kiss me but after observing my taste, they cannot pass their time without kissing me. When they kiss me, I become excited and my upper part of the body become yellowish. Though I gradually lose my shape and size but I never disturb them to do so.

Girls hate me; even they cannot bear my smell or presence. But some of them also love me. They use me secretly. The girls or the person who dislike me, called me as the killer. Yes, it is true that I am the killer but I kill them slowly. I also warn them that I am injurious, but I know they cannot give up me because they love me and cannot live without kissing me, though it is not impossible for them. I also love the person, who love me and always provide them some gift such as cancer, gastric ulcer, inch mantic ulcer, emphysema, respiratory problem, eye disease, Atheras cleraris etc. as a symbol of our love. I am full of Nicotine, which is poisonous. I have 'I' shaped body with a sweet colour. I am available in everywhere. I always come with my ten sisters. I am 69mm in length. I hope you guess me. Yes, I am **CIGARETTE, THE KILLER.**

NEVER LOOK AT OTHER'S FAULTS

Chandrama Nasrin
H.S. 2nd Yr. (Arts)

The world is a playground of the three Gunas or modes of Prakriti. Wherever there is SATTVA (the quality of goodness), & TAMAS (the principle of darkness or ignorance) also must be there. Where there is some virtues, some weaknesses must also be there. What you should do is to see that your weaknesses continue to get eliminated and your virtues go on accumulating. But never commit the error of looking at others faults. If you do so, you will grow proud of your virtue and the results will be that even that virtue will prove to be an instrument in multiplying your faults.

If you look at other's faults, you will get habituated to it and you will develop a censorious eye and then you will discover faults and faults alone everywhere and at every time, even where they do not exist, for your eyes will be predisposed to discover faults. Such an action on our part lowers our thinking to a level not behaving like a good human being. We should rise above such petty feelings and learn to appreciate others according to their merits.

When you develop the habit of looking at other's faults and discover faults and faults alone in others whether actual or imaginary, who is going to judge whether the faults you have discovered in any body actually exists in that individual or not? You will being to expose the faults of others without investigating their reality. Man does not like to hear his own faults even if they are real and resents when they are being exposed. And if any one levels baseless charges against him and gives them publicity, he often finds it impossible to tolerate such false impulation and beings to nurse a grudge against the scandalmonger. Hence, people will enter into conflict with you, have quarrels with you and foster animosity and hatred against you with result that your life will become a hotbed of never and never ending troubles and unrest. You will burn day and night and remain a slave of demonic and devilish propensities will continue in a state of constant dread. You will not find goodness and where in this world. You will detect flaws even in saints and in the lord Himself. The result will be that the standard of your life will be much lowered.

Remember that this constitutes an ignominious failure of human life the greatest loss one can suffer. Therefore, make it a point not to look at the faults of others.

Pray for your own faults and, instead of crying over them and giving way to despair, fight them like a hero and banish them from your heart.

HOW STUDENT LOSES THE OPPORTUNITY

Zakir Hussain
H.S. 2nd Year (Sc.)

Opportunity is nothing but a chance, by which a person can perform many danger, useful and many other works. Chance is of different types. I am saying about the particular chance by which a student can be a great or a respected person in the society. Here it will be good to say that this writing will be applicable for only the students who comes to colleges from different villages and other so far places from the colleges.

When a student comes to the college for higher education, he has to live in a particular place like 'Hostel', 'Lodge', 'Fare house' etc. When the student lives there, many factor effects on the student. Among those factors, only a few factors are discussed below -

1. The Student himself:

There are many students who feels free when they goes lonely so far from their parents. Then they think they can do whatever they want. Then they start smoking, enjoying bad cinema and many other bad works. They never think about their future. They think that this is the chance to perform many imaginating works. They bring more money than their need by telling a lie to their guardian. Some student starts drinking also.

2. The situation of the college:

College is such kind of an institution where boys and girls friends can gain. Some boy and girl enjoy their college life with the friends by avoiding the tension of reaching in his goal. They spoil their valuable time by enjoying different types of things. The enjoyable things could not be discussed or cited.

3. Change of the living place:

When a student comes from his own environment, to a different environment, he has to adapt himself. But in adapting he has to take some time. In the time of adapting he cannot read seriously. All the times, he feels dissatisfaction. As a result he loses the chance of reading and with it be loses the relating chance of being great. But it is exceptional. Many people have reached in their goal by adapting themselves in danger situations.

4. Effect of the internal situation of the place where he lives:

Where the student lives, many types of students are there. From those students there are some students who cannot see or feel good of other. Those students disturb other. But nothing can say, because there are many troubles.

Again if the outer energy affects the internal energy, then the circumstance becomes so harmful.

5. Friends:

Friends are of two types - useful and harmful. Harmful friends always want the chance how danger can bring to him. As for example that type of friend will come without any timetable and will be discussing about many valueless matters.

Besides these, there are many other factors.

Conclusion:

If a student cannot control those factors discussed above, he can never be successful in his life. He will lose the chance to be great or respected person in the society.

A DIALOUGUE

Jesmin Ara Ahmed
B.A. 2nd Year

"What are you writting? My best friend asked ... me one day. "Is it a poem?"
I said, "No."
"Then an essay?"
"No."
"What else?"
"It is in between" said I.
"It can not bound by jargons. It is about the eternal and human. Reality, a necessity for peac, progress and existence."

JOKES

A math teacher had just been knocked down by a speeding car. A police officer rushed over and asked -

"Were you able to get the license number of that vehicle that hit you, Sir?"

The Teacher replied, "Well, not exactly, but I do recall that the number was multiplied by itself, then divided by three, the root of the answer would turn out to be original number with the integers reversed."

****

Patient	:	Doctor, I want to know my blood group.
Doctor	:	B - Positive.
Patient	:	Please tell me soon.
Doctor (irritated)	:	B - Positive.
Patient	:	I am positive, but I cannot wait any more to know my blood group.

Collected By - 'Moon'

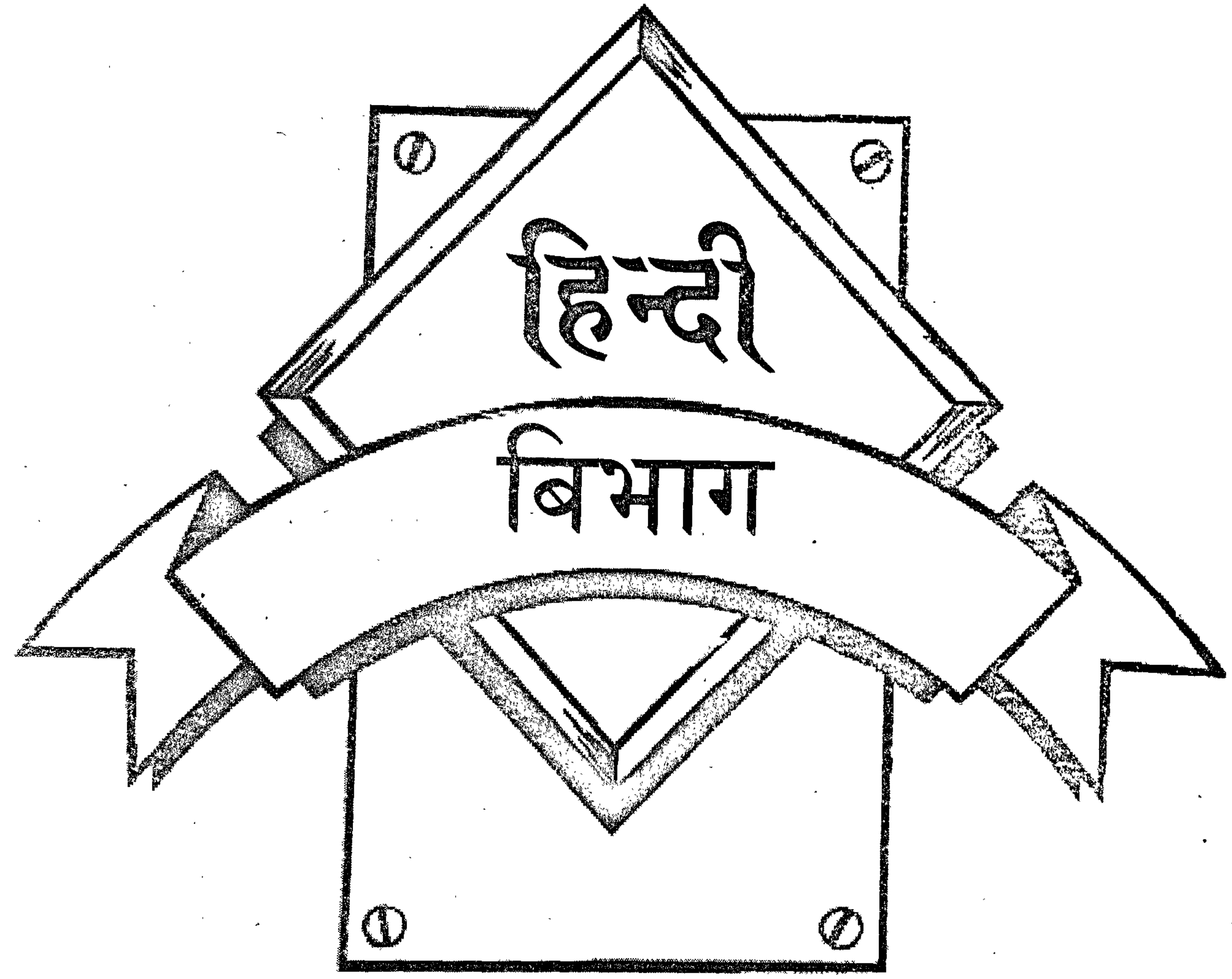

मैने जीवन को देखा हैं

अरविन्द गुप्ता
स्नातक प्रथम वर्ष (कला)

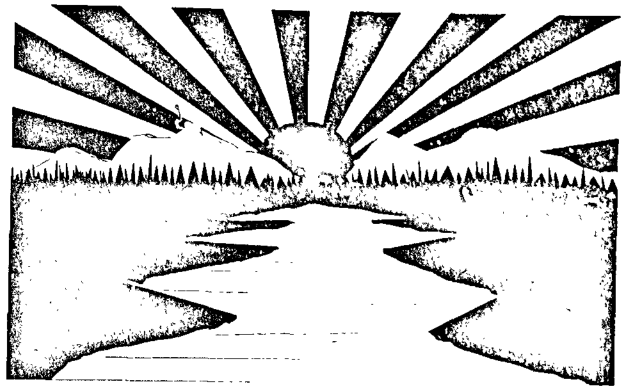

मैने जीवन को देखा है
कभी वह हँसता है
तो कभी रोता है
काल के तकिये पर
सिर रखे, सोते हुए भी जगता है
एक नही अनेक ख्वाबे बुनता है।

मैने जीवन को देखा है
उजड़े हुए बाग में
पुष्प मुरझाए हुए भी
ताजे है सावन की आश में।
इन पुष्पो की कहानी है जीवन
जिसे फिरोया है आशा और निराशा का सिवन।

मैने जीवन को देखा है
दूर उठते लहरो में
छुटे आसमान
दबाये हुए अरमान
इसी तरह पार करते है वे सातो जहाँन।

मैने जीवन को देखा है
विचरते नभ में
लगाते बादलो से होड़
कहते, उजाला है सुरज की ओर
यही घमण्ड और अतिशयोक्ति
ले डुबती है उनकी कश्ती।

मैने जीवन को देखा है
दूर खड़े खेत में
आँसुओ से सिंचते धान औ करते चिन्ता
देखना है कितने दामो में इस बार
मेरा पसीना और भुख बिकता।
होकर कवि जीवन का नाम मै शोषण लिखता।

मैने जीवन को देखा है
झुठ में, सच्चाई में
मिलन में, जुदाई में।
आंसू में, गम में
नदियों के अंगराई में और सुरज की किरणो में
पंछियो के गीत और निर्मल झरणो में।
खुद चुभा काँटे, दुसरो तक पहुँचा सुगन्धित इत्र।
यही है जीवन का मुल मंत्र॥

कौन कहता है कि मुझे इश्क नही है

आशराफुल आलम खान
उ.मा. प्रथम वर्ष (बिज्ञान)

कौन कहता है कि मुझे इश्क नही है
मुझे इश्क है दुनिया के हर प्यारे चीजों से,
खिलते हुये गुलाबों से
और अपने दोस्तों से।
कौन कहता है कि मुझे इश्क नही है
मुझे इश्क है अपनी माँ-बाप से,
अपनी किताबों से
और अपने देश की फिजाओं से।
कौन कहता है कि मुझे इश्क नही है
मुझे इश्क है अपने देश से,
देश की हर लोगों से
और अपने देश की मिट्टी से।
कौन कहता है कि मुझे इश्क नही है
मुझे इश्क है अपने कॉलेज से,
कालेज की हर शिक्षकों से
और कॉलेज की हर चीजों से।

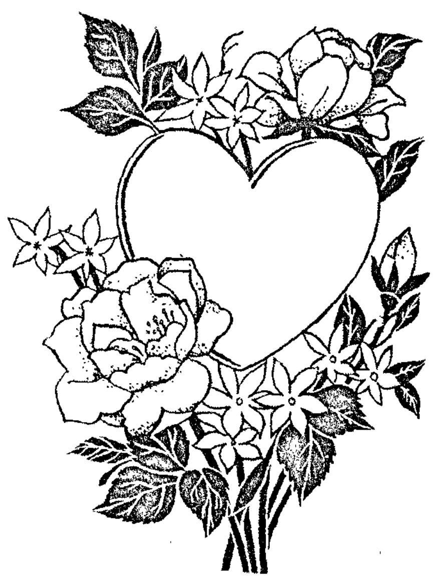

दिल को जोड़ो

ताजगीर हुसैन(आर.डि.जी)
स्नातक पार्ट 1 (कला)

कहे प्रथम बहुत सो चुके, अब अपनी नींद को तोड़ो
मानव मानव एक समान है,
दिल से दिल को जोड़ो।
मंदिर-मस्जिद के झगड़े में
उलझना क्या?
कमा सको तो नाम कमाओ
धन-दौलत ही कमाना क्या?
भाग्य और भगवान के भरोसे में
बैठे रहना छोड़ो,
बुद्धिमान बन प्रगति पथ पर
आगे आगे दौड़ो।
नही है कोइ ऊँच-नीच जन्म से
ऐसी भावना छोड़ो,
मानव-मानव समान है
दिल से दिल को जोड़ो।
खुन की नदी बहाना क्या?
बहा सको तो प्रेम की दरिया बहाओ
आर.डि.जी. कहता है, साहस-संयम पर करे भरोसा
भाग्य की आशा छोड़ो॥

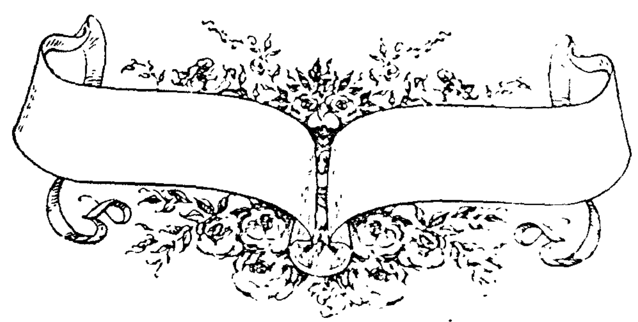

नव युग के शब्दार्थ

आशराफुल हक
उ.मा. 2य वर्ष (बिज्ञान)

जेल - बिना खर्च का होटल।
सिनेमा - पैसा देकर कैद होने वाली जगह।
टेलीविजन - बेकार लोगों द्वारा कुछ करते हुए लोगो को देखना।
ताला - बिना तनख्वाह का चौकीदार।
झगड़ा - वकील का कमाउ पूत।
नेता - थाली का बैगन।
चाय - कलयुग का अमृत।
चौर - रात का शरीफ व्यापारी।

(1)
मैं तेरा चेहरा, देखता हुँ जानम
हर गुलाब के फुल में
इसलिए मैं मिलना जाता हुँ
रोज तुम्हारे स्कूल में।

(2)
दोस्त से दुश्मन अच्छे
जो जलकर नाम लेते है,
फूलो से काटे अच्छे
जो दामन थाम लेते है।

(3)
ये खुदा देखि है तेरी खुदाइ
प्यार मांगा था तुम्से
पर तुमने दे दी जुदाई।

(4)
मंदिर में मांगी है मन्नत
मेरे सारे खुशी तुम्हे मिल जाए,
मेरे उम्र से तुम जियो
तुम्हारे मौत से हम मर जाए।

(5)
सबका लाइसन है
मगर नजरों का नही,
नजरें भी कमाल करती है
जो बन्दुक से कम नही।

(6)
तुम्हारे गले पे, यह जो काला तिल है
वह तिल नही
किसी आशिक का जला हुआ दिल है।

- सुदीप दत्त
स्नातक 3य वर्ष (कला)

में कटुता रखने से अपनी बिशेष हानि होते है। अतः मनुष्य को यथाशीघ्र दुर्भावों को दूर करके अपने सम्बन्धों को मधुर बना लेना चाहिए। महर्षि बसिष्ठ के अनुसार - "हे राम ! आवश्यकता पड़ने पर बाहर से कृत्रिम क्रोध भी करो, किन्तु अन्तर में क्रोध रहित रहो। बाहर से कर्ता, अन्तर में अकर्ता रहकर संसार में व्यवहार करो।"

2. मर्यादा पालन में व्यवहारिकता - मनुष्य एक समाजिक जीव है, उसे स्वच्छन्द नही होना चाहिए, व्यवहार के सम्बंध में एक विदेशी बिद्वान का मानना है कि - "एक मनुष्य को दूसरे मनुष्य के साथ वैसा ही व्यहार करना चाहिए जैसे कि एक स्वाधीन राज्य दुसरे स्वाधीन राज्य के साथ करता है। - "Man should treat with man as a sovereign state with a sovereign state." महर्षि ब्यास का भी कथन है कि अपने को सदा पराधीन समझते रहो - 'सततं परवान भव' - महाभारत। तात्पर्य यह है कि मनुष्य देश-समाज, कुल और श्रेष्ठजनों के अनुशासन में रहे, लोक एवं शाश्त्र द्वारानीति रीति का पालन करें, जिन नैतिक आदर्शो पर सार्वजनिक जीवन की प्रतिष्ठा है। उनका और दूसरों के अधिकारों का सदा ध्यान रखें। जब तक आप सत्य और न्याय के पाँव पर खड़े होंगे, औचित्य का ख्याल रखेंगे, शिष्टतापूर्ण व्यवहार करेंगे तो आपकी महिमा बढ़ जायेगी। झूठ, अन्याय, छल-कपट निर्लज्जता से किसी की प्रतिष्ठा नही हो सकती। मर्यादा पालन में भगवान राम का आदर्श अनुकरणीय है। वे घर में, जंगल में, रणभूमि में - सवत्र औचित्य का ध्यान रखते थे, वे कभी मर्यादा का अतिक्रमण नहीं करते थे। यही उनकी सबसे बड़ी बिशेषता थी और इसलिये वे मर्यादा पुरूषोत्तम माने जाते है। आज के युग में मनुष्य का यह परम कर्तब्य हो जाता है कि वह प्रत्येक परिस्थिति में अपने व्यवहार और आचरण को मर्यादित रखें।

3. विश्वास पात्रता - व्यवहारिक संसार में कामयाबी हासिल करने के लिए व्यक्ति के विश्वासभाजन होना बहुत जरुरी है। लोग उसी पर विश्वास और भरोसा करते हैं जो अधिक से अधिक सरल स्वभाव, चरित्रबान तथा बाहर और भीतर से मन-वचन कर्म से एक सा सदा रहता है। जो व्यक्ति चरित्र से गिर जाता है, जो छली, कपटी धोखेबाज और मक्कार किस्म के व्यक्ति होते है, उन पर विश्वास कोई नही करता है। तुलसीदास के अनुसार -

सारदुल को स्वांग करि, कूकर की करतूत।
तुलसी तापर चाहिए कीरति, विजय, विभूति॥

इनसान को हमेशा यह याद रखना चाहिए कि वह हर परिस्थिति में अपने व्यवहार को एक जैसा रखें, तरह-तरह के रूप न दिखाऐं। आदमी को अपने कथनी और करनी में अन्तर नही करना चाहिए। समय पर काम आने से, सत्यशीलता का पालन करने से, सज्जनता का सही परिचय देने से, जिम्मेदारी को सही ठंग से निभाने से विश्वासपात्रता में अत्यधिक बृद्धि होती है। पैसे के लेन-देन के क्षेत्र में फी आदमी को सच्चा होना बहुत जरुरी है। इसमें थोड़ी भी चुक, कमजोरी या बेइमानी होने से विश्वास सदा के लिए समाप्त हो जाता है। इस मायामयी संसार में विश्वासपात्रता की सबसे बड़ी कसौटी पैसा ही है। कौन खरा है ? कौन खोटा है ? प्रायः इसकी पहचान पैसा से हो जाता है।

4. गुण-ग्राहकता और व्यवहारिकता - अब एक अन्य लक्षण को देखिए जो पारस्परिक व्यवहार को मजबुत और मधुर बनाने में अधिक सहयोग करता है। वह है - गुण ग्राहकता। इसकी सबसे बड़ी विशेषता यह है कि इसके माध्यम से दूसरों के गुणों को देखना, समझना, उससे लाभ उठाना तथा उसी का हमेशा वर्णन करना इसकी एक विशेष गुण है। जो व्यक्ति ऐसे गुणों को अपने दिल में स्थान देते है, उन्हे सभी पसन्द करते है तथा आदर भी करते है। जो व्यक्ति दूसरों के दोष को देखता है, दूसरो पर दोबारापण करता है, आदमी को दुसरों के नजर में गिरा देता है। वह खुद संसार के नजरों से गिर जाता है। महात्मा बुद्ध के अनुसार -

जो दूसरों के अवगुणों की चर्चा करता है,
वह स्वयं अपने ही अवगुण प्रकट करता है।

किसी को बुरा मानने या किसी की बुराई करने के पहले यह सोच लेना चहिए कि हर आदमी में कुछ कमजोरियाँ और हर एक के सामने कुछ मजबूरियाँ होती ही है। संसार में सर्वथा निर्दोष कुछ भी नहीं है॥ एक चीनी कहावत के अनुसार संसार में केवल दो या दो ही प्रकार के व्यक्ति पूर्ण रूप से निर्दोष है - "एक तो वो जो मर चुका है, और दूसरा जो अभी पैदा नही हुआ।" ऐसी दशा में मानवीय दुर्बलताऐं और विवशताऐं एक अंश तक उपेक्षणीय हैं। तुलसी दास के अनुसार -

जड़ चेतन, गुण-दोषमय,
विश्व कीन्ह करतार।
संत-हंस गुण गहहिंपय,
परिहरि वरि-विकार॥

संत कबीरदास के अनुसार -

कबीर मेरे साधु की,
निन्दा करौ ना कोय।
जौ पै चन्द्र कलंक है,
तऊ उंजारा होय॥

सारांश यह है कि दोष- दर्शी न होकर गुणाग्राही होना चाहिए।

5. सहनशीलता और व्यवहारिकता - लोक व्यवहार शहन-शीलता से चलता है और असहनशीलता से नष्ट हो जाता है। यदि कोई आपकी बुराइ करता है, आपकी इच्छा के बिरुद्ध काम करता है, आपका उचित सम्मान नहीं करता तो इन बातों से भड़कना नहीं चाहिए। उन्हें चुपचाप सह लेने में या एसी बातों की उपेक्षा करने में ही बुद्धिमानी है। महात्मा बुद्ध के अनुसार - लोग चुप बैठे हुए की निन्दा करते है और बहुत बोलने वालें की तथा मितभाशी की भी संसार में अनिन्दित कोइ नहीं है। कभी भी इस दुनियाँ मैं बिल्कुल ही निन्दित या बिल्कुल ही प्रशंसित व्यक्ति न था, न होगा, न अजकल है। गालिब के अनुसार -

गालिब बुरा न मान जो वायज बुरा कहे।
ऐसा भी है कोई कि सब अच्छा कहे जिसे॥

कवि 'जौक' की इन पंक्तियों को समझिये -

तु भला है तो बुरा हो सकता ऐ जौक।
है बुरा वह ही कि जो तुझे बुरा गानता है॥

इस संसार के जीवन रुपी मार्ग में कदम-कदम पर कांटे मिलते है, अनेक दुःख दायक प्रसंग भी आते है। कितने ही ऐसे व्यक्तियों से सम्पर्क होता है जो अपने अनुकूल होकर नहीं रहते है। ऐसी विषम परिस्थिति में सहनशीलता और संतोष से ही काम लेना चाहिए। उर्दू का एक शेर है -

गुलशन परस्त हूँ मुझे ही नहीं नसीब।
कांटों से भी निबाह किये जा रहा हूँ मै॥

यही सहनशीलता या शहिष्णुता है और इसी से व्यक्ति की क्षमता का परिचय मिलता है। प्रतिकूल परिस्थितियों में और भिन्न स्वभाव के व्यक्तियों के साथ शान्त एवं धीर होकर, बच-बचाकर रहना चाहिए। अकड़कर टुट जाने की अपेक्षा नम्रता से झुक जाना अधिक लाभप्रद है। यही व्यवहार कुशल व्यक्ति की निशानी भी है।

6. मित्रों के साथ उचित व्यवहार - दोस्ती निभाने में भी खास सावधानी की आवश्यकता होती है। जहाँ तक हो सके समान स्थिति और स्वभावो बालों से ही दोस्ती करनी चाहिए। "समान शील व्यसनेषु सख्यम्"। बहुत बड़े आदमियों की दोस्ती की अपेक्षा साधारण स्थिति के सीधे-साधे आदमियों की दोस्ती अधिक काम की और अच्छी होती है। रात में आकाश के बड़े बड़े नक्षत्र किसी काम नही आते। इससे अच्छा तो अपना छोटा सा मिट्टी का दीपक ही है। वह मौके पर बड़ा काम देता है। अतः सामान्य और अपने लायक लोगों से दोस्ती करना अधिक हितकर है। मौलाना हाली ने कहा हैं -

जो चाहो फकीरों मे इज्जत से रहना।
न रखो अमीरों से मिल्लत जियादा॥

महाकवि तुलसीदास के अनुसार -

तुलसी कबहुं न धाड़िए, अपने कुल की रीति।
लायक से ही कीजिऐ, व्याह, बैर और प्रीति॥

मित्रता स्नेह और निष्कपट व्यवहार से चलती है। मित्र चाहे छोटा या बड़ा उसके प्रति प्रत्येक स्थिती में स्नेह-सम्मान ही दिखाना चाहिए। अच्छे दिनों के साथी तो बहुत मिलते है, बुरे दिनों के साथी कम होते है। सच्चा मित्र वही होता है जो विपत्ति में साथ देता है। रहीम के अनुसार :

विपति कसौटी जे कसे, तेई सोचे मीत।
हित-अनहित तब जानिये, जा दिन अटके काम॥

विपत्ति में मित्र के काम आइये, स्नेह-सहानुभुति दिखाइए। तब ही आपकी मित्रता सार्थक हो होगी। वह स्नेह-सहानुभुति केवल जबानी न हो अन्यथा व्यर्थ होगी।

सैयद इंशा अल्ला खाँ के शब्दों में -

लेके मैं ओढूं, बिछाउं या लपेटूं क्या करुं।
रुखी-फीकी, सुखी-साखी मेहरबानी आपकी॥

कभी इस प्रतीक्षा में न रहना चाहिए कि मित जब सहायता की याचना करेगा, तब जो कुछ बनेगा करेगें। कालीदास ने इस सम्वंध में अग्नि और पवन का सुन्दर उदाहरण दिया है। पवन इस प्रतीक्षा में नही बैठता कि मित्र अग्निदेव जब सहायता के लिए पुकारेंगे तब चलेंगे। वह स्वेच्छा से सहायतार्थ पहुच जाती है। सच्चे मित्र का भी यही आदर्श होना चाहिए।

7. आपसी व्यवहार में समय का महत्व - समय मानव जीवन का सबसे महत्वपूर्ण तत्व है। समय के अनुसार मनुष्य के चाल-चलन, रहन-सहन और खान-पान में बदलाव स्वाभाविक है। समयोचित व्यवहार से सहज में ही सफलता मिल जाती है। जो व्यक्ति समय के बिरुद्ध काम करता है उसका होने बाला काम भी नही होता है। इस लिए यह माना गया है कि समय की

चूक, सब से बड़ी चुक, समय की मेहरबानी सबसे बड़ी मेहरबानी तखा समय की समझदारी सबसे बड़ी समझदारी मानी जाती है। मौके की बात से काम बनता है। इसलिए बुद्धिमान मनुष्य को समय देखकर ही तदनुकूल व्यवहार करना चाहिए। जो समय पर चूकता है, धोखा खाता है या किसी के काम नही आता वह बाद में निश्चय ही दु:ख पाता है।

8. नीति युक्त व्यवहार - संसार में अधिक से अधिक अवसरों पर नीति-युक्त व्यवहार की जरुरत पड़ती है। इस संसार मे कोरे आदर्शवादी या साधू बनने से काम नही चलता है। तुलसीदास ने इस सम्बंध में ठीक ही कहा है - बहुत सुधाइहुं ते बड़ दोषू। सीधे क: मुह कुत्ता चाटे। की उक्ति भी बहुत प्रसिद्ध है। इसलिए थोड़ा बहुत चतुर होना और नीति से काम निकालना आवश्यक हो जाता है। व्यवहारिक जगत में बहुत भला होना अच्छा है न बहुत बुरा। अति सर्वत्र वर्जयत। नीति भी ऐसी कहता है कि अत्यन्त कोमल स्वभाव वालों की सदा हार होती है और अत्यन्त तीक्ष्ण स्वभाव से सभी बैरी हो जाते है। अत: अच्छे लोगो के लिए यह परम आवश्यक हो जाता है कि वह दोनो को छोड़कर मध्यम बृत्ति को अपनाऐं और अपनो को कामयाब बनाऐं।

सारांश यह है कि विविध परिस्थितियों में मनुष्य को चतुराई से समोयोचित व्यवहार करना चाहिए। व्यवहारिक जगत में शास्त्रीय ज्ञान की अपेक्षा चातुर्य अधिक उपयोगी होता है। प्राय: यही देखने को मिलता है कि एक ओर चारों वेद, तो दुसरी ओर चातुरी।

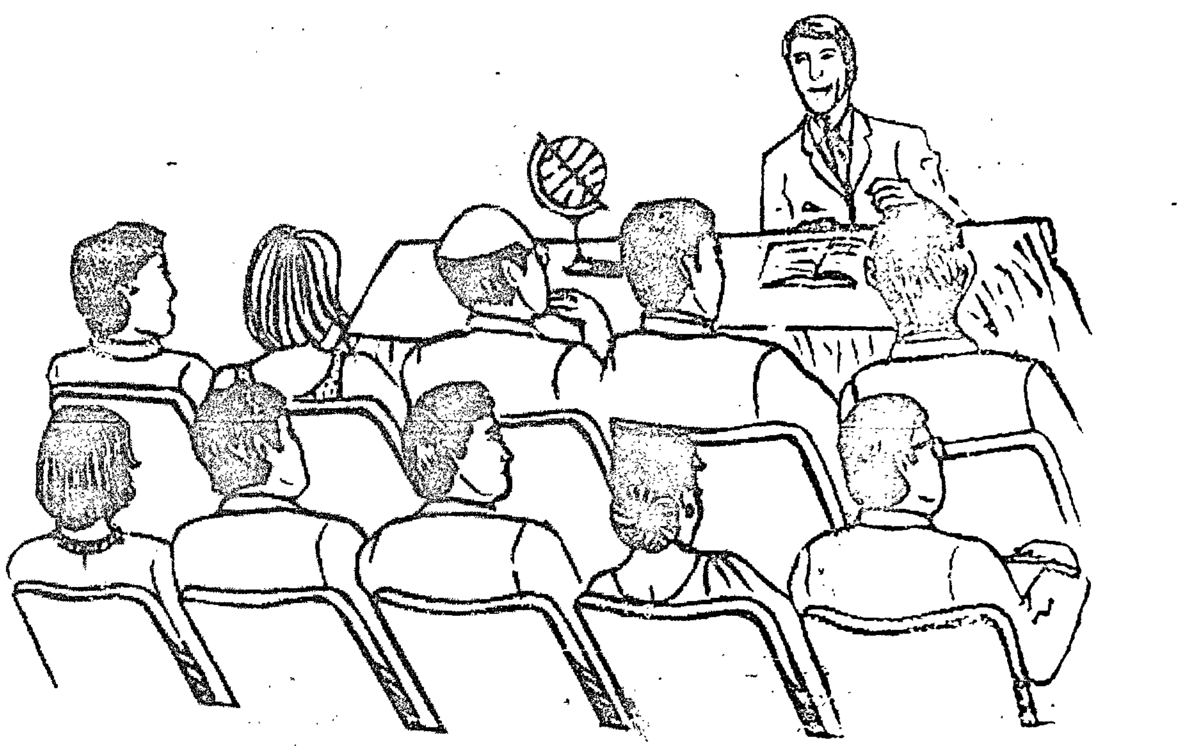

লঘু ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতেই মই সেই সকল ব্যক্তিক স্মৰণ কৰিছোঁ যিসকল ব্যক্তিৰ বাবে আমি আজি এই স্বাধীন ভাৰতবৰ্ষত বসবাস কৰিছোঁ। আৰু লগতে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, ভাই-ভনী, বন্ধু-বান্ধবী আৰু মাননীয় শিক্ষাগুৰু সকললৈ মোৰ হিয়াভৰা মৰম, আন্তৰিক শুভেচ্ছা আৰু শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

পাতনিতে মই সেইসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, ভাই-ভনী আৰু বন্ধু-বান্ধবীক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ যি সকলে সিহঁতৰ মূল্যবান ভোট দি মোক জয়যুক্ত কৰিছে। লগতে সেইসকল ব্যক্তিৰ ওচৰত মই কৃতজ্ঞতা স্বীকাৰ কৰিছো যিসকলে মোক দলৰ পৰা বাছনি কৰি কলেজৰ এজন সম্পাদক হিচাবে গঢ়ি তোলাত সহায় কৰিছে আৰু তেখেত সকল হ'ল — জুৱেল ভাই, হাৰুণ ভাই, ৰাজু মামা , সহিদুৰ মামা, জাকিৰ ভাই, মুন ভাই, ৰাজু ভাই, অকন ভাই, ছাইফুল, ছাইদুল, ডানু, বিজু আৰু এন.এছ.ইউ.আই.ৰ কৰ্মী সকল।

নিৰ্বাচনৰ কিছুদিন পিছতে অন্যান্য বছৰৰ দৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" অনুষ্ঠিত হয়। "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ"ত মোৰ বিভাগীয় খেলবোৰ সুচাৰুৰূপে পৰিচালনা কৰাত মই অপ্ৰাণ চেষ্টা কৰিছো, কিন্তু তাৰ মাজতে অজানিতে কিবা ভুল-ভ্ৰান্তি হলে মই সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ।

"মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ"ৰ পৰা আৰম্ভ কৰি মোৰ সম্পাদকীয় কাৰ্যকাললৈকে বহুতো শিক্ষাগুৰু আৰু বন্ধু-বান্ধবীয়ে মোক সহায়-সহযোগীতা আগবঢ়াইছে, যি সকলক মই আকৌ এবাৰ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ তেখেত সকল হ'ল - প্ৰথমতে মোৰ বিভাগীয় ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক নুৰ হুছেন ছাৰ আৰু লগতে মতিউৰ ছাৰ, ৰেজিবুল ছাৰ, হীৰা ছাৰ, ছাইদুল ছাৰ, ডি.কে. দাস ছাৰ, পি. বসুমতাৰী ছাৰ, বাপ্পী ছাৰ আৰু বন্ধু-বান্ধবী সকল - তাজগীৰ, আসিকুৰ, ইকবাল, সাজিদ, বাপ্পি, টুটু, আখিৰুল, সুমা, মফি, ৰুবুল, ৰাছেল, ৰাহুল আৰু এন.চি.চি.ৰ কেডেট সকল।

প্ৰতিবেদনৰ সামৰণিতে মোৰ কাৰ্যকালত অজানিত কৰা ভুল ক্ৰটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি অবশেষত মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ন-পুৰণি ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ উজ্জ্বল ভবিষ্যত কামনা কৰি ইয়াতে সামৰিলো।

"জয় হিন্দ"

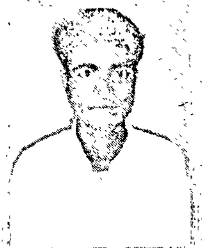

কলেজ ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

জয়জয়তে মই অসম মাতৃক এখোপ আগবঢ়াই লবলৈ গৈ আত্মবলিদান দিয়া তথা অসমৰ পশ্চিম দুৱাৰমুখত ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ নিচিনা শিক্ষানুষ্ঠানৰ জন্ম দিয়া মহান ব্যক্তিসকললৈ মোৰ পবিত্ৰ শ্ৰদ্ধাঞ্জলি যাচি ২০০৫-২০০৬ বৰ্ষৰ ক্ৰীড়া সম্পাদক হিচাপে দু-আষাৰ লিখিবলৈ আগবাঢ়িছোঁ।

লিখনিৰ পাতনিতেই মই ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, উপাধ্যক্ষ মহোদয়, অধ্যাপক-অধ্যাপিকা মহোদয় সকললৈ হিয়া ভৰা অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছোঁ। লগতে মোক উক্ত পদত মনোনীত কৰা এন.এছ.ইউ.আই. দলৰ অধিষ্ঠিত সকলো সদস্যক কৃতজ্ঞতা যাছিলোঁ। মোক নিৰ্বাচিত কৰা সমূহ বন্ধু-বান্ধবী আৰু কলেজৰ বন্ধু-বান্ধবীলৈ মোৰ অনাবিল ভালপোৱা, মৰম আৰু শুভেচ্ছা থাকিল।

মই যিটো সময়ত কলেজ ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ নিচিনা গধুৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰিবলগীয়া হৈছিল, সেই সময়ত প্ৰয়োজন অনুসাৰে ক্ৰীড়া সামগ্ৰীৰ নাটনি দেখা দিছিল। তথাপি উক্ত বাৰ্ষিক চলিত সপ্তাহ অইন অইন বছৰতকৈ সু-সজ্জিত ভাৱে চলাইছিলো। এইখিনিতে উল্লেখ কৰিব খোজো যে কলেজ কতৃপক্ষই নিৰ্ধাৰণ কৰা অলপ অৰ্থৰ মাজত খেল বিভাগৰ নিচিনা ডাঙৰ বিভাগ পৰিচালনা কৰিবলৈ গৈ নানা ঘাত প্ৰতিঘাতৰ সন্মুখীন হব লগা হৈছিল। তথাপি মই প্ৰতিযোগীসকলক ক্ৰীড়া জগতৰ লগত পৰিচিত কৰাবলৈ চেষ্টা চলাইছিলোঁ। লগতে বাহিৰা জিলা, ৰাজ্যিক পৰ্য্যায়ৰ খেলত যাতে আমাৰ কলেজৰ প্ৰতিযোগীসকলে অংশ লব পাৰে তাৰ চেষ্টা কৰিছিলোঁ।

যি কি নহওঁক, মই এই সংক্ষিপ্ত প্ৰতিবেদন লিখাৰ সময়লৈ বিভিন্ন কাৰ্য কৰিবলৈ যাওঁতে জনা বা নজনা ভুল ত্ৰুটিবোৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। সৰ্বশেষত মোৰ বিভাগটো সুচাৰুৰূপে পৰিচালনাত সহায় কৰা শিক্ষাগুৰু এছ.ইছলাম, এম. ৰহমান, ডি.দাস, এম.ছাৰ আৰু মোক সহযোগীতা আগবঢ়োৱা বন্ধু — মুন্না, কে-জামান, মুকুল, আলতাফ, নজৰুল সকললৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। লগতে সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীলৈ পুনৰ অনাবিল শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰি কলেজৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনাৰে মোৰ সংক্ষিপ্ত প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

'জয় হিন্দ'
'জয় ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়'

ধন্যবাদেৰে
মোঃ আনোৱাৰ হুছেইন
সম্পাদক, কলেজ ক্ৰীড়া, ছাত্ৰ একতা সভা

ক্ৰিকেট আৰু হকী সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

লিখনিৰ পাতনিতে মই আমাৰ ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ মহোদয়, উপাধক্ষ্য মহোদয়, অধ্যাপক-অধ্যাপিকা তথা সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ভাইটি-ভন্টিলৈ মোৰ হিয়া ভৰা মৰম ভালপোৱা আৰু ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলোঁ। আপোনালোকৰ যি সকলে মোক মহাবিদ্যালয়ৰ "ক্ৰিকেট আৰু হকী" বিভাগৰ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচন কৰিছে, মোক দিয়া ইমান ডাঙৰ সন্মানৰ বাবে মই কেনেকৈ আপোনালোকক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিম তাক ভাৰি পোৱা নাই। তাৰ কাৰণে যথেষ্ট ধন্যবাদ।

মই সম্পাদক হিচাপে কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছৰ পৰা মোৰ বিভাগৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত অধ্যক্ষ শ্ৰী ৰেজাউল আলম ছাৰ, দিলীপ কুমাৰ ঘোষ ছাৰ, বাপী মল্লিক ছাৰ, মতিউৰ ছাৰ আৰু মতলেব ছাৰ মোক দিয়া সু-পৰামৰ্শ আৰু সহায় সহযোগীতা আগ বঢ়াইছিল মই তেখেত সকললৈ চিৰ কৃতজ্ঞ থাকিম।

মোৰ 'ক্ৰিকেট আৰু হকী' বিভাগৰ যিবোৰ কাম আছিল সেইবোৰ মই যথা-সম্ভৱ ত্ৰুটিবিহীন ভাৱে কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ যদিও তাত কিছুমান ভুল ত্ৰুটি হৈ গৈছে তাৰ বাবে মই আপোনালোকৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থী। ২০০৬-২০০৭ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ নিৰ্বাচনৰ পাছত মই কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰিয়েই অইন অইন বছৰৰ দৰে এই বেলিও আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ 'কলেজ সপ্তাহ'ত ক্ৰিকেট প্ৰতিযোগীতা পৰিচালনা কৰিছিলোঁ। এই ক্ৰিকেট প্ৰতিযোগীতা বি.এ. প্ৰথম বৰ্ষ আৰু উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ চূড়ান্ত পৰ্যায়ত খেলিছিল আৰু বি.এ. প্ৰথম বাৰ্ষিকে জয়লাভ কৰিছিল। সিহঁতলৈ মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ আৰু পৰাজয় হোৱা দলবোৰক অহা বছৰত ভাল প্ৰদৰ্শন কৰিব বুলি আশা ৰাখিলোঁ। ছোৱালী ক্ৰিকেটত বি.এন. কলেজ গাৰ্লচ ইলেভেনৰ লগত বি.এন. কলেজ গাৰ্লচ হোষ্টেল ইলেভেনৰ মাজত ফাইনেল খেলখন হৈছিল। উক্ত খেলত বি.এন. কলেজ গাৰ্লচ হোষ্টেল ইলেভেনে জয়লাভ কৰিছিল আৰু বি.এন. কলেজ গাৰ্লচ ইলেভেনে পৰাজয় বৰণ কৰিছিল। এই সকলো ছাত্ৰীলৈ মোৰ আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনালোঁ।

নিৰ্বাচন আৰম্ভৰ পৰা কলেজ সপ্তাহ শেষ হোৱালৈকে মোক যিসকল বন্ধু-বান্ধৱীয়ে সহায় সহযোগীতা কৰিছিল সেই সকল হ'ল - চিকলী দা, তৰুণ দা, উত্তম দা, মিন্টু ৰয়, বিনায়ক চক্ৰৱৰ্ত্তী, সুজয় সাহা, দীপ, ৰেজাউল, কামৰুল, আনোৱাৰ, বন, দাজু, প্ৰিয়ঙ্কা দাস, সাজিদা খাতুন, পূজা বৰ্মণ, হিমানী দাস, ৰাজদীপ মণ্ডল, ভাস্কৰ দে।

মোৰ লিখনিত যদি কিবা ভুল-ত্ৰুটি হৈছে তেন্তে মোক নিজৰ বুলি ভাবি ক্ষমা কৰি দিব।

"জয় হিন্দ"
"জয় ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়"
ধন্যবাদেৰে —

প্ৰসেনজিৎ মণ্ডল
সম্পাদক, ক্ৰিকেট আৰু হকী
বি.এন. কলেজ ছাত্ৰ একতা সভা
২০০৬-২০০৭

ANNUAL REPORT OF THE SECRETARY OF DEBATE & CULTURE

Before I discuss anything regarding my annual report, I would like to extend my heartiest thanks to all the students of our college whole got me elected and provided me with the opportunity of serving the students as Debate & Culture Secretary. At the same time I pay my gratitude to the teaching and non-teaching staff of the college for their valuable suggestions and kind co-operation in executing my responsibility as a secretary throughout the year of my tenure, more specially during the days of college week. It is indeed a rare honour to be a Bholanathian and more to be a part of the Union Body in the institution like Bholanath College, one of the most glamourous colleges of Assam, the western part of Assam.

In a nutshell, I would like to mention that I tried my level to bring a change in the field of "Debate and Culture" and get the department free from the earlier traditional system of working and make something innovolve. I introduced for the first time the system of holding "Mock Test" i.e. holding interview before a selected body of persons, appearing one by one keeping in mind that it would greatly help the students to face any kind of interview in the practical life.

This time the number of participants in the programm of "Debate & Culture" were much higher, it really makes me fell that I have been successful enough in achieving my goal intended. The successful candidates were ranked as 1st, 2nd and 3rd position and were honoured with some prizes of honour to encourage them. Here I would never forget to say that one day the fortune will knock at the door of the unsuccessful participants also end will become successful in the near future if they continue their endeavour. It is known to everybody that "failure is the pillar of success".

"Dear Friends" for my successful execution of responsibilities as Debate & Culture Secretary, I was greatly assissed and co-operated by some of my notable friends viz. Janu, Ripon, Rubul, deepok, Saiful, Sahail, Danu, Sunny, Rumon, Iqbal, Sajid, Ashim, Nazir, Biju, Munna, Bappi, Bulu, Zakir, Russel and was greatly advised and suggested as well by some of my notable Sirs and they are - Sri Motior Rahman, Sri Rejibul Alom, Sri Saidul Islam, Sri Bashir Ahmed, Sri Nur Hussain, Sri Mir Jahan Ali Prodhani, Sri R.K. Mollah, Sri Dharani Kanta Das, Sri Abdullah, Sri Abdul Motleb Mondal & Sri Dipankar Mallik.

Before going to close, here I would like to pay my thankfulness to some of my senior friends viz. - Jewel Mama, Raju Bhai, Shahidur Bhai, Harun Chacha, Moon Bhai, Saidul Bhai, Mithu Bhai, Sharif Mama, Bachu Mama, Zakir Mama and Liaqat Mama who provided me their active co-operation and help in the College General Election as well as throughout the College Week particularly.

In the long run, I pay my homage to the founder of this college who founded such an august institution in a developing area like Dhubri, spreading knowledge and education irrespective of caste, creed and religion.

I pray to the Almighty for the development of this college.

Ashikur Rahman
Secy, Debate & Culture
B.N.C.S.U.
2005-2006

ANNUAL REPORT

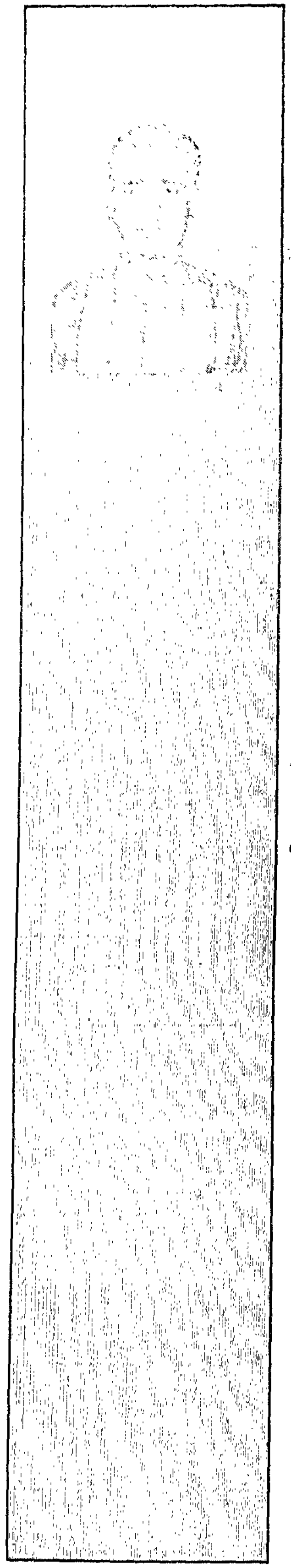

At the very beginning of this report I am gratefully giving respect to those persons who laid their life to protact unity and brotherhood. I am paying my respect to those great persons by whom "**BHOLANATH COLLEGE**" *was established in lower Assam. Also giving thanks to our honourable principal, vice-principal, teaching & non-teaching staff and my dear friends (student).*

I Mr. Alal Uddin Ahmed thankful to all the students of B.N. College who elected me as their Football and Gymnasium Secretary.

I am especially thankful and would remain grateful to our honourable Prof. i/c Mr. P. Bashumatary along with the whole teaching staff of B.N. College. I have committed some promises before the students after winning the election that I would provide them a lot of facilities I could not fulfil all these commitments.

I remain thankful to - Nazmul Hoque, Anowar Hussain, Rahizuddin, Harun-Al-Rashid, Baharul Islam and all the members of the union and my friends who helped and guided me.

Lastly, I wish best of luck to all the students for their coming examination and hope they will do better in future for our college.

Thank you -

Alal Uddin Ahmed
Secy. Football & Gymnasium
B.N. College Student Union
2005-06

সমাজ সেৱা সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ প্ৰাৰম্ভতে যি সকল মহান বৰেণ্য পুৰুষৰ শাৰীৰিক আৰু মানসিক শ্ৰমৰ বিনিময়ত শিক্ষাৰ উচ্চ মন্দিৰ ভোলানাথ মহাবিদ্যালয় প্ৰতিষ্ঠা হ'ল সেই ব্যক্তি সকলক শত সহস্ৰ প্ৰণিপাত জনাইছোঁ।

এই পবিত্ৰ শিক্ষানুষ্ঠানৰ প্ৰতিজন শিক্ষাগুৰুলৈ থাকিল মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা।

দ্বিতীয়তে যি সকল সহৃদয় ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সহযোগীতা তথা উদ্দীপনাক শিৰোধ্যাৰ্য কৰিয়েই মই ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-একতা সভাৰ পৰা সমাজ সেৱা সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত হলো সেই সকলোলৈ মই ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো লগতে চিৰকৃতজ্ঞ থাকিম।

অইন অইন বছৰৰ দৰে এই বেলিও "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" জাক-জমকতাৰে পালন কৰা হয়। উক্ত মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত মোৰ বিভাগত মহাবিদ্যালয় চৌহদখন ভালদৰে পৰিষ্কাৰ কৰাৰ বাবে মই এখন প্ৰতিযোগীতা পাতিছিলোঁ। তাৰ মাজৰ পৰা শ্ৰেষ্ঠ সমাজ সেৱাৰ সন্মান লাভ কৰিছিল এনামুল ইছলাম সৰকাৰ, উ.মা. ২য় বৰ্ষ আৰু ১০ জনক সান্ত্বনা পুৰস্কাৰ দিয়া হৈছিল। এই প্ৰতিযোগীতাত এন.চি.চি. কেডেট সকলেও যোগদান কৰিছিল। এই খিনিতে মোৰ বিভাগীয় প্ৰতিযোগীতাত যোগদান কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

"মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" চলি থকাৰ সময়ত আমাৰ শিক্ষাগুৰু উপাধ্যক্ষ ডি.কে. ঘোষ ছাৰ, আব্দুল বাতেন ছাৰ, ৰেজিবুল আলম ছাৰে মোক বিভিন্ন দিশত সহায় সহযোগীতা কৰিছিল। তাৰ বাবে তেখেত সকলৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ।

নিৰ্বাচনৰ আগৰেই পৰা আৰু কলেজ সপ্তাহশেষ হোৱালৈ মোৰ বিভাগৰ প্ৰতিযোগীতাবোৰ পৰিচালনা কৰাত সক্ৰিয় ভাঁবে সহায় আগবঢ়োৱা দাদা সকল আৰু বন্ধু-বান্ধবীবোৰ হ'ল -
Abedur Zaman (Jewal) Dhubri, Dist. President NSUI (Ex-GS), Khaledul Islam (Moon) (Ex-Magazine Secy), Shohidur Rahman (Ex-Mag. Secy), Moinul Hoque (Raju), Harun-Ul-Rashid (Ex-S.S. Secy.), Khairul Islam (Bachu)(Ex-S.S. Secy.), Saidul Islam Molla (Ex-C.&H. Secy.), Saiful Islam (Ex-C.&H. Secy.), Biju Bhai, Dulu Bhai, Enamul Bhai, Montu Bhai, Sahanur Bhai, Bhaity, Enamul, Rofiqul Mama, Dano, Bappa, Lutfor, Mozaharul, dip, Tazgir, Biju, Munna, Salim, Sohil, Rana, Bulu, Rintu, Masud, Hasinur, Asiqul, Sirajul, Motin, Mostafijur, Meherul, Meri, Kusum, Nelufa, Nazma, Rishma, Bhonty, Julfa, Sumi, Sangita, Joshna, Koli, Arzina, Habiba, Julfa, Suma, Salima, Salma, Rehana, Julufa, Sahida, Jhuma, Puja এওঁলোকৰ লগতে প্ৰতিজন বন্ধু-বান্ধবী আৰু লজ-হোষ্টেলৰ সদস্য সকললৈ মোৰ আন্তৰিক অভিনন্দন জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

সদৌ শেষত অজানিতে কৰা ভুল-ত্ৰুটিৰ বাবে ক্ষমা বিচাৰি ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যৎ আৰু উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন ইয়াতেই সামৰিছোঁ।

"জয় হিন্দ"

"জয় জয় ভোলানাথ মহাবিদ্যালয়"

থইৰুজ জামান (ভাইটি)
সম্পাদক, সমাজ সেৱা বিভাগ
বি.এন. কলেজ ছাত্ৰ একতা সভা
২০০৫-২০০৬

Discuss Through (Girls)

1st - Nasim Begum, B.A. 1st Year
2nd - Uzzala Das, B.A. 1st Year
Consolation - Shyamoli Roy, B.A. 2nd Year

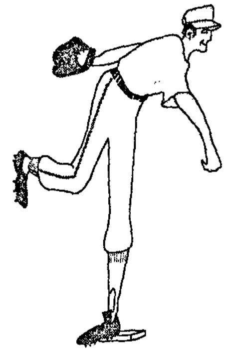

Zablin Through (Girls)

1st - Nasim Begum, B.A. 1st Year
2nd - Uzzala Das, B.A. 1st Year

Girls Kabadi Champion Team

Girls' Hostel

1. Shyamoli Roy (Captain), B.A. 2nd Year
2. Moslema Begum, H.S.Sc. 2nd Year
3. Nazma Sultana, H.S.Sc. 1st Year
4. Soyoda Habiba Rahman, B.A. 1st Year
5. Saleha Rahman, H.S. 1st Year (Arts)
6. Nasrinara Begum, B.A. 1st Year
7. Rejina Sultana, H.S.Sc. 2nd Year
8. Farida Perbin, B.Sc. 3rd Year
9. Jashoda Prodhani, B.A. 1st Year
10. Afruja Akhtar, H.S.Sc. 2nd Year
11. Moromi Das, B.A. 1st Year.

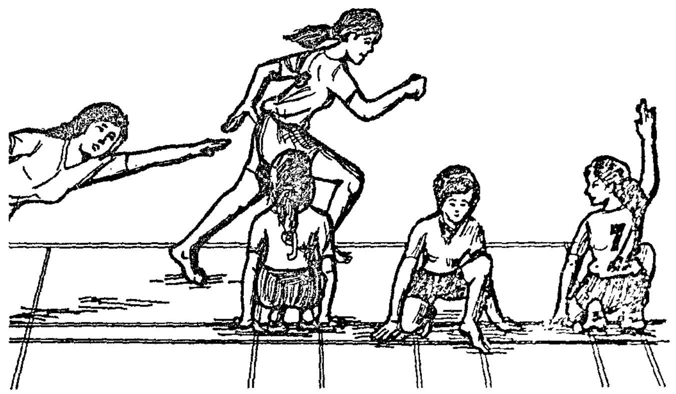

MARATHAN RACE
(From Gauripur to Dhubri College Field)

1st - Monower Hussain, B.A. 1st Year, Roll - 1547
2nd - Md. Eusob Ali Mollah, B.Sc. 1st Year, Roll - 366
3rd - Md. Nazrul Hussain Sheikh, H.S. 1st Year, Roll - 749
4th - Mizanur Rahman, B.Sc. 2nd Year, Roll - 343
5th - Rashidur Rahman, B.A. 2nd Year, Roll - 1338
6th - Afzalur Rahman, B.A. 3rd Year, Roll - 30
7th - Nur Alom Sheikh, B.A. 3rd Year
8th - Shoriful Islam Mollah, H.S.Sc. 1st Year, Roll - 107
9th - Mozidur Rahman, H.S.Sc. 1st Year
10th - Md. Jahangir Alom Sheikh, B.A. 3rd Year
11th - Tazgir Hussain, B.A. 1st Year, Roll - 1556
12th - Shaim Raz Selim, H.S. 1st Year, Roll - 210
13th - Akhiruzzaman, H.S. 1st Year, Roll - 108
14th - Akter Hussain, H.S. 1st Year, Roll - 57
15th - Moniruzzaman, H.S. 2nd Year
16th - Khiruzzaman, B.Sc. 2nd Year
17th - Moshiur Rahman, H.S. 2nd Year
18th - Iftarul Islam Pramanik, T.D.C. 1st Year

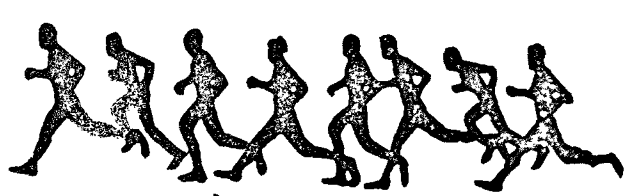

19th - Abu Tayeb Talukdar, B.A. 2nd Year
20th - Nazrul Islam Pramanik, B.Sc. 3rd Year
21st - Liyakat Ali Sheikh, B.A. 1st year
22nd - Abdul Monnaf, B.Sc. 2nd Year
23rd - Abdul Malek, B.Sc. 3rd Year

100 Meter race (Boys)

1st - Sanjit Kr. Nath, B.A. 2nd Year
2nd - Monowar Hossian, B.A. 1st Year

200 Meter race (Boys)

1st - Sanjit Kr. Nath, B.A. 2nd Year
2nd - Monowar Hossain, B.A. 1st Year

400 Meter race (Boys)

1st - Monowar Hossian, B.A. 1st Year
2nd - Sanjit Kr. Nath, B.A. 2nd Year

Relay Race (Boys)

1st - Monowar Hossain, B.A. 1st Year
Nobibor Rahmab, B.A. 1st Year
Sanjit Kr. Nath, B.A. 2nd Year
2nd - Motior Rahman, B.Sc. 3rd Year
Abdul Mokaddim Ansari, B.Sc. 3rd Year
Shah Asadul Islam, H.S.Sc. 2nd Year

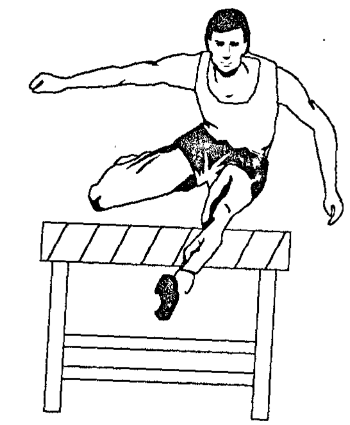

High Jump (Boys)

1st - Moonjur Ali Ahmed, B.Sc. 2nd Year
2nd - Sahidur Rahman, B.Sc. 3rd Year

Long Jump (Boys)

1st - Sahidur Rahman, B.Sc. 3rd Year
2nd - Monowar Hossain, B.A. 1st Year

Discuss Through (Boys)

1st - Mostafa Hossain Talukdar, H.S.Sc. 2nd Year
2nd - Motiar Hossain, B.Sc. 3rd Year
Consolation - Abu Tayeeb Talukdar, B.A. 2nd Year

Zablin Through

1st - Nobibor Rahman, B.A. 1st Year
2nd - Mostafa Hossain Talukdar, H.S.Sc. 2nd Year

Ha-Du-Du Competition

Winner Group -

1. Abu Tayeb Talukdar (Captain), B.A. 2nd Year
2. Mahsin Hossain Sk., B.A. 2nd Year
3. Sahidur Rahman Mondal, B.Sc. 3rd Year
4. Julfikar Ali, B.Sc. 3rd Year
5. Afjalur Rahman, B.A. 3rd Year
6. Sahidur Rahman, B.A. 1st Year
7. Rashidur Rahman, B.A. 2nd Year
8. Asraful Islam, H.S. 1st Year
9. Nazrul Islam Pramanik, B.Sc. 3rd Year
10. Akramul Ahmed, B.Sc. 3rd Year

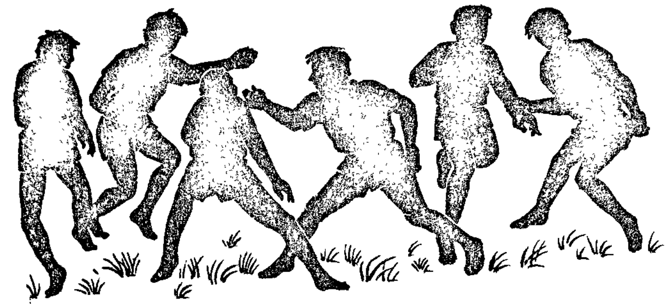

Runners Up

1. Liyakat Ali Shan (Captain)
2. Moshidur Rahman, H.S. 2nd Year
3. Jiaur Rahman, B.A. 2nd Year
4. Hamidur Alom, H.S. 1st Year
5. Roushan Zaman, H.S. 1st Year
6. Iftarul Islam Pramanik, B.A. 1st Year
7. Mostofa Momin, B.Sc. 2nd Year
8. Shahjahan Sk., B.Sc. 2nd Year
9. Khurshed Alom, B.A. 1st Year
10. Jakirul Hassan; H.S. 1st Year

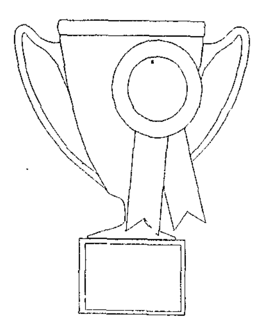

Best Athletic (Boys)

Monowar Hussain, B.A. 1st year

Best Athletic (Girls)

Nasim Begum, B.A. 1st Year

Best Captain in Girls' Kabadi

Shyamoli Roy, B.A. 2nd Year

Fabric and Embroidary

1st - Sahera Banoo, B.A. 3rd Year
2nd - Nargis Begum, H.S. 2nd Year
2nd - Morshida Begum, B.A. 3rd Year
Consolation - Sharmim Khanam, B.A. 2nd Year

Paint

1st - Sudip Dutta, B.A. 2nd Year
2nd - Morshida Begum, B.A. 3rd Year

2nd - Abhisek Kundu, B.Sc. 3rd Year
Consolation - 1. Nilufa Yasmin, B.A. 2nd Year
2. Mili Roy

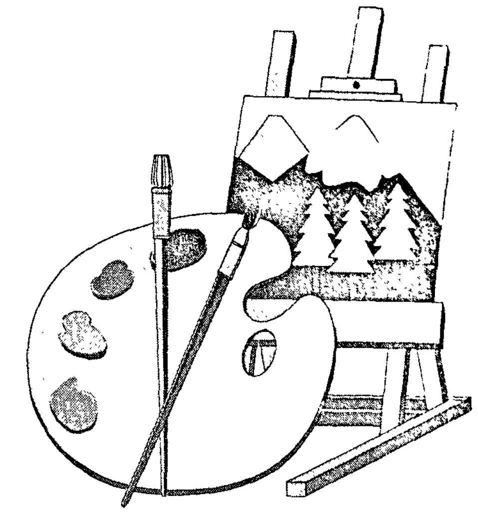

Art

1st - Nasrin Yasmin, H.S. 1st Year
1st - Madhumita Chetarjee
2nd - Nasrin Yasmin, H.S.1st Year
2nd - Nipa Sarma, B.A. 2nd Year
Consolation - A.L. Baky

Model

1st - Sangeeta Sarma, H.S. 1st Year
2nd - Santu Das, H.S. 2nd Year
2nd - Nasib Islam, B.A. 2nd Year
Consolation - Mehdi Hassan & Al Farque Hussain

Go-As-Like

1st - Kumar David Das, B.A. 1st Year
1st - Mohibul Islam, H.S. 2nd Year
2nd - Nekibur Rahman
Consolation - Rofik Sk.

Badminton

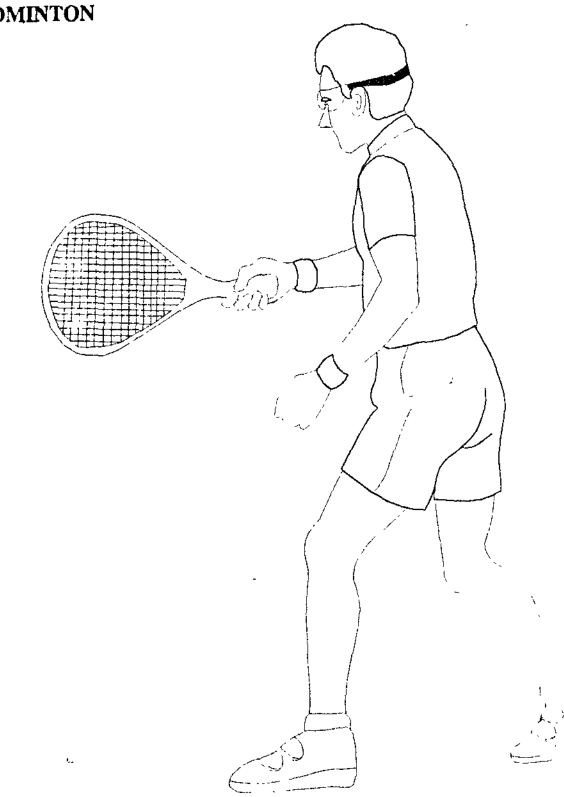

Girls Single Champion

Nasim Begom, B.A. 1st Year

Girls Single Runners

Uzzala Das, B.A. 1st Year

Girls Double Champion

Nasima Begom, B.A. 1st Year &
Uzzala Das, B.A. 1st Year

Boys Single Champion

Ravi Raj Paul, H.S. 2nd Year

Boys Single Runners

Ratul Sarkar,B.Sc. 2nd Year

Boys Double Champion

Ravi Raj Paul, H.S. 2nd Year &
Tanseef Rahman, H.S. 2nd Year

Boys Double Runners

Nabojyoti Kalita, B.Sc. 2nd Year &
Ratul Sarkar, B.Sc. 2nd Year

Mix Double Champion

Ratul Sarkar, B.Sc. 2nd Year &
Nasim Begum, B.A. 2nd Year

Mix Double Runners

Tanseef Rahman, H.S. 2nd Year &
Saleha Rahman, H.S. 1st Year

Volley Ball

Champion - Hostel No. - 3

1. Iftikar Rahman, B.Sc. 3rd Year
2. Jalal Hoque, B.Sc. 3rd Year
3. Nur Mohammad, H.Sc. 2nd Year
4. Mir Mohammad Ali, B.Sc. 2nd Year
5. Nur Islam Hoque, B.Sc. 2nd Year
6. Abu Motleb Miah, B.Sc. 2nd Year
7. Khairuzzaman, B.Sc. 2nd Year
8. Abdul Monnaf, B.Sc. 2nd Year
9. Anowar Hossain Sheikh, B.Sc. 3rd Year

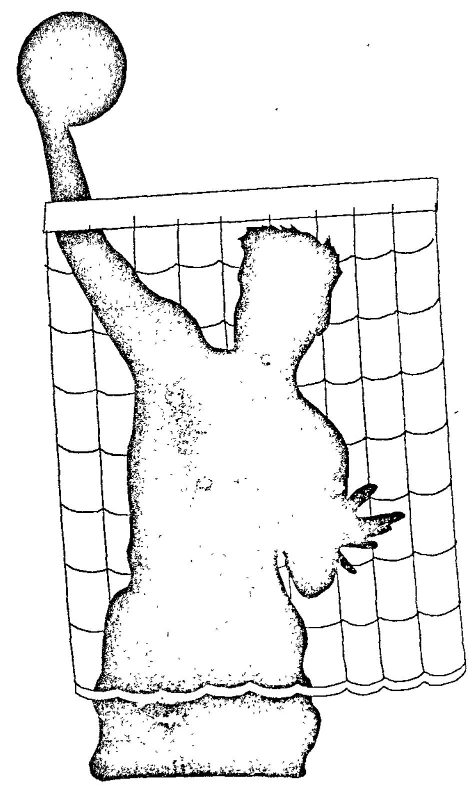

Runner Up - Ever Green Lodge

1. Abu Tayeeb Talukdar, B.A. 2nd Year
2. Rashidur Rahman, B.A. 2nd Year
3. Shahidur Rahman, B.Sc. 3rd Year
4. Abu Lahel Baki, B.Sc. 2nd Year
5. Mostofa Mumin, B.Sc. 2nd Year
6. Liyakat Ali, B.A. 1st Year
7. Raushan Bepari, H.S.Sc. 1st Year
8. Julfikar Ali, B.Sc. 3rd Year
9. Alal Uddin Sarkar, B.Sc. 2nd Year
10. Akramul Ahmed, B.Sc. 3rd Year

Best Volley Ball Player

Mir Mohammad Ali, B.Sc. 2nd Year

Drill Competition

Best Cadet in 2005-06

Hamen Ch. Nath.

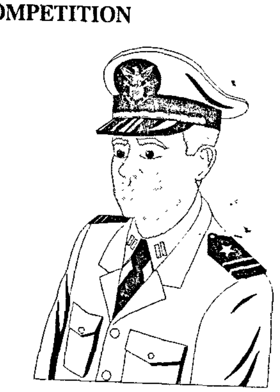

B.N. College N.C.C. secured the 1st position in N.C.C. drilling in the independence day 2006.

U.O. - Deep Das
U.O. - Khandakar Arif Abbas

And the Leader is

S.U.O. - Shah nawaz Rahman

Arm Rase

1st - Bidyut Baksh Chawdhery, B.A. 1st Year
2nd - Biju

Arm Rase

1st - Sanny Ray, B.A. 1st Year
2nd - Rokibul

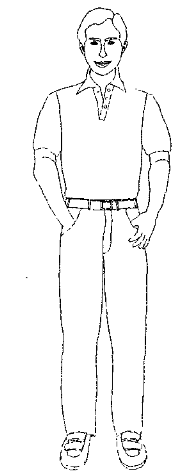

Mr. B.N.

1st - Surop Das, B.N.
2nd - Franklan Hussain

Mr. Thin

1st - Sudup Dutta
2nd - Abdulla-al Mamud
3rd - Tazgir Hussain

Arm Rase (Girls)

1st - Nachima Begum
2nd - Forida Parvin Hoque

Arm Rase

1st - Soida Habiba Rohman
2nd - Saleha Rohman

H.S. 2nd Year List

1. Nurzaman Hussain (Captain)
2. Mokbul Islam
3. Rakb Khandakar
4. Rakib Ahmed
5. Saiful Islam
6. Rofiul Islam
7. Mobin Ali (Best Player)
8. Kandarpo Nath
9. Shantu Das
10. Zahangir Islam
11. Nazir Zahid Hussain
12. Hemen Das
13. Manzarul Hussain
14. Shahnowaz Ali
15. Roshidul Hoque

Teacher in - Charge, College Magazine, 05-07

SOCIAL WORK TEAM

LIBRARY STAFF

Students' Union, 2006-07

Editorial Board

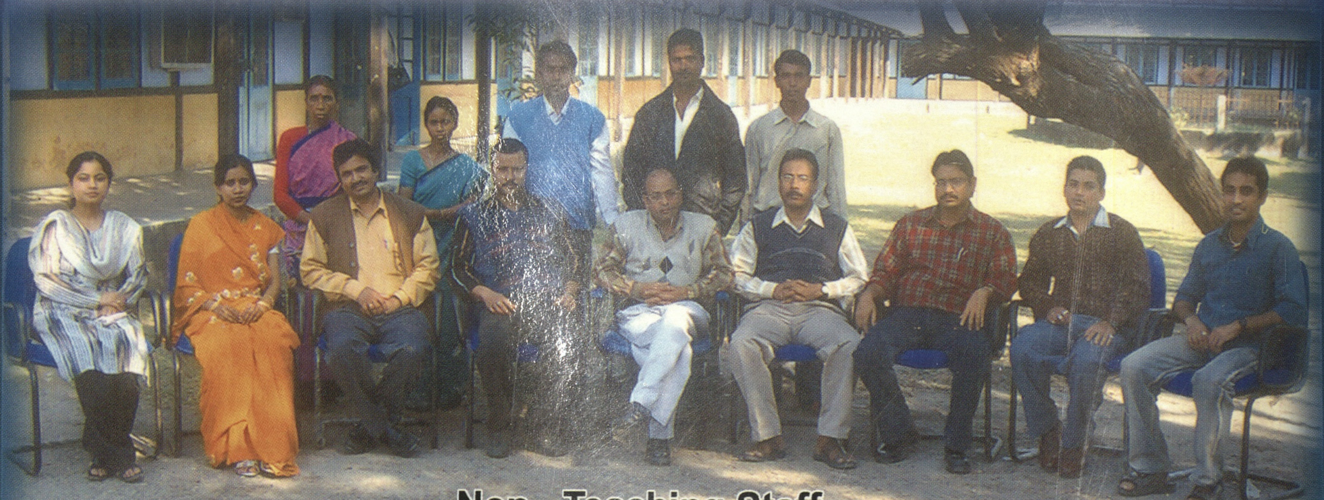

Non - Teaching Staff

Secretaries, Students' Union, 2006-07 (G.S. & S.S.Secy. Absent)